

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

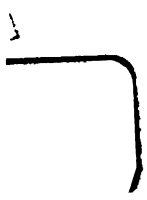
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A

825,094

77

STAROČESKÁ
BIBLIOTHÉKA

VYDÁVANÁ

NÁKLADEM MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO V.

YÁCSLAVA BŘEZANA

ŽIVOT PETRA VOKA Z ROSENBERKA.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ FRANT. ŘIVNÁČE.

1880.

VÁCSLAVA BŘEZANA

ŽIVOT

PETRA VOKA Z ROSENBERKA.

K TISKU UPRAVIL

FRANTIŠEK MAREŠ.

SPISŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO 151.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ FRANT. ŘIVNÁČE.

1880.

DB
211.3
P48
B92

NEW YORK PUBLIC
LIBRARY

ANNALES
ILLUSTRIS PRINCIPIS AC D. D.
PETRI VOK URSINI DE ROSIS
ultimi gubernatoris huius antiquæ inclytæque domus et familiæ Rosenbergiacæ
et primatis
per
V. Brezan.

PÁTÝ DÍL HISTORIE ROŽMBERSKÉ.

O PANU PETROVI VOKOVI
POSLEDNÍM VLÁDAŘI DOMU ROŽMBERSKÉHO.

Sepal
Václav Brezan.

Adspirante Christo aggredior, meditor et compono historiam illustris
principis ac domini domini Petri Ursini baronis boemici de Rosenberg
et huius domus gubernatoris ultimi. Incepi anno domini 1612 die 15. no-
vembris in inclyto castro Třebona in nomine patris et filii et spiri-
tus sancti Amen.

U. Brisan

Předmluva.

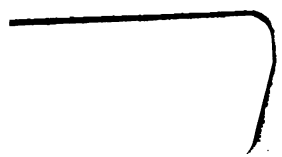
Osudy rodu Rosenberského staly se záhy předmětem historického spisování, a v způsobě, jakým se to dalo, jeví se vývoj a postup veškeré historiografie české. Chronista nejstarší (A),¹⁾ který se nám zachoval, spokojil se s tím, že do všeobecných událostí od r. 1369 poznamenával aspoň rok narození neb úmrtí a zřídka kdy jinou důležitou paměť v domě Rosenberském; teprva s r. 1412 stává se určitějším; s r. 1426 končí se jeho zápisky. Na zprávách těchto založeno *Chronicon Rosense A'* z druhé polovice 15. století, které vydal Dr. Konst. Höfler z přepisu mu knížetem Františkem Lobkovicem zasláního ve svých *Böhmische Studien* (*Archiv f. Kunde österr. Geschichtsquellen* 12 [1854] p. 352) a jež později z rukopisu knihovny universitní v Praze VI. F. 12 v díle *Geschichtschreiber der hus. Bewegung* II. p. 77—78 doplnil. Počínajíc s r. 939 srovnává se toto dílko až do l. p. 1053 s chronistou svrchu jmenovaným, ježž, přeskočivši dobu 1053—1302, až do konce doslovně opisuje, od r. 1331 některými novými zprávami o Rosenbercích a mnohými noticemi o Pražských a zemských událostech rozšiřuje a pak samostatně až do 1468 l. prodlužuje.

Zdála-li se již historie Rosenberská vzpomenuť dvěma cizím kronikářům dosti důležitá, že ji vřadili mezi děje zemské, jak neměla zajímati ústavy, které rodu tomu děkovali za svůj vznik, svůj vzrůst a své bohatství a svou

¹⁾ Vydal Dr. Konst. Höfler: *Geschichtschreiber der husit. Bewegung*. II. díl (*Fontes rer. Austr. I.* 6) pag. 71—73 z rukopisu VI. F. fol. 79 b universitní knihovny Pražské.

32

77

vání v těchto věcech opravil. Slova: veselí, maso a zase psána jsou v originále dvěma s; ještě, Rožmberk a ostatní způsoby fonetického pravopisu věrně jsme podrželi. Výtahy z několika listin a poukázkami na dotýcnou literaturu chtěli jsme čtení Březana záživnějším a vydatnějším učiniti.

Ve Vídni, v měsíci květnu 1879.

Monumenta ¹⁾

annalium d. d. Petri Vok Rosenbergiaci, ultimi familiae
eiusdem gubernatoris, etc.

Vyhledává toho pořádnost a celost historie v předse-
vzatých letopisích mých o páních z Rožmberka, kterau
jsem od několika let spisoval a sepsal, poslaupnost a
(bě)hy ²⁾ jejich více než za čtyři věky, věkem sto let roz-
uměje, až k tomu přivedl, že i paměti hodné věci za pana
Viléma z Rožmberka, může se tak říci, toho otce vlasti,
zběhlé jsem v spis až do skonání života jeho uvedl. Pro(to
já) ³⁾ řku na tom pozůstává, abych také o nejposlednějším
pánu té červené růže tak, aby pořádku tomu a poslaup-
nosti historické dosti se státi mohlo, na závěrek přede-
šlých letopisů toto sepsání učinil, kteréž ve jméno boží
před sebe jsem vzal.

Jesti tedy z předešlých spisů známo, že nejposlednější
dítě pana Jošta z Rožmberka a paní Anny Rožmberské
z Rogendorfu byl pan Petr Vok, kterýž také všechny bratři
i sestry své přečkav, dům Rožmberský, jakož při konci
spisu tohoto obšírněji napsáno bude, zavřel. Když ⁴⁾ těžkau
nemocí pan otec jeho na Krumlově od pána boha navští-
ven byl, na tento svět narodil se léta páně 1539 prvního
dne měsíce října, jinak octobris, ráno k šesté hodině na

¹⁾ Orig. str. 2.

²⁾ Kapkou inkoustu zalito, tak že jenom dvě poslední písmena
viděti možná. Petr Kašpar Světecký, vicearchivář Třeboňský v polo-
vici předešlého století, četl sochy.

³⁾ Tento kousek listu s koncem řádku jest vytržen.

⁴⁾ Orig. str. 3.

znamení blíženců, a jakžkoli pan otec jeho na smrtelné posteli ležel, však dříve, nežli s tímto světem se rozdělil (kteréz přišlo po čtrnácti dnech od narození), pana Albrechta hraběte z Gutnšteina na kmotrovství tomu dítěti se dožádal. Tyž pan kmotr po smrti pana Jošta, tak jakž o jeho příjezdu Bušek Záborský z Brloha, purkrabě na Krumlově, panu Petrovi z Rožmberka, příjmím Kulhavému, vladaři domu Rožmberského, znáti dal, — na hrad Krumlov ve středu po svatě panně Voršile přijel a tomu pacholátku v rukojenství při svatém křtu, měv jej na svých loktích, za kmotra se postavil. Že mu pak třetí jméno Volf přidáváno, nejímám za jiné, nežli že to jemu paní máte po panu otci svém a dědu jeho panu Volfovi z Rogen-dorfu přidávala aneb také při birmování mu přidáno; než aby pan bratr jeho, pan Vilém z Rožmberka, jej pana Petra Voka tak kdy jmenovati a jemu psávi měl, ne-nacházím, pročež i sám potom Volfem nazýván býti ne-chtěl a toho jména dskami se odepsal.

Při paní máteři vychován na Krumlově až do sv. Vác-slava léta 1542, kterážto paní máte, odjeti měvši do Ra-kaus, panu Petrovi vladaři dítky své odevzdala, a pán je, jakož nahoře při jeho historii obšírněji položeno, paní Anně Rožmberské z Hradce na Hradec dovesti a jí je svě-řiti a k opatrování mezi nimi ¹⁾ i pana Petříčka tohoto, asi pacholátko ve třech letech, poručiti ráčil. Zůstával tam s jinými dětmi až do léta páně 1546, v kterémž páni po-ručníci domu Rožmberského, jakož před oznámeno, odtud je zase na Krumlov vyzdvihli a paní máteři k opatrování odvedli.

Léta páně 1547 od pánů poručníků nařízen byl panu Petříčkovi Vokovi první praeceptor na Krumlově, Gabriel Svěchinus à Pambergu, kterýž jej pilně česky čísti a psáti i počátkům náboženství křesťanského vyučoval; a od toho času ruka pana Petříčkova nachází se. Na druhý rok i při českých listech též latinská psaní ku panu bratru svému

¹⁾ Str. 4.

Vilémovi do Passova a potom všechna léta, dokudž tam pan bratr studoval, psával.

A aby studia jeho netesklivá, ale s lepším prospěchem byla — jakož pak při matičce cvičení a vedení jeho tak v velikém spolku nesnadné bylo — obmyslili mu páni poručníci a paní máte spolutovaryše a žáčky v učení léta páně 1548 Ferdinanda a Jana Fridricha, pány bratří Hofmany, kteřížto ¹⁾ panu Vilémovi, aby česky nezapomínal, často listy české z Krumlova do Passova psávali. Ti dva byli na Krumlově až do léta 1550; z jara odtud vzati a do Passova na učení dovezeni. Odkudž potom jeden z nich dostal se do Italie, byv v Padue s preceptorem svým Gabrielem Svěchinusem předepsaným 1553 léta. A bez pochyby, že jsau v Passově za některý čas pobyli.

Léta páně 1549 přijati též byli ku panu Petrovi Vokovi za condiscipuli jeden N. Kavka a N. Šlejnic.

Léta páně 1550 pan Petr Vok učil se v klášteře Vyšebrodském, tak jakž sám v latinském lístku ku panu bratru svému do Passova odeslaném dokládá, a to za příčinau morního povětří, kteréž tehdá bylo na Krumlově. Byvše tam předse i s paní mátf a pannami sestrami i léta 1551 dne 20. ianuarii — paní máti mu říkala junge welt — měsíce srpna byli zase na Krumlově.

Léta páně 1551, když Gabriel Svěchinus, odpuštění vzav, do Vídně k panu Janovi Hofmanovi starému jel, odkudž s Janem Fridrichem do Vlach vypraven, — tehdy, ²⁾ když již paní matka s panem Petříčkem zase na Krumlově zůstávati ráčila a pan vladař v Mejlandu v Italii byl, druhý preceptor Jan Aquarius Soběslavský z učení Pražského koleje Karlovy panu mladému Petrovi Vokovi od pana z Hradce odeslaný jest přijat; nebo pan z Hradce jej paní Rožmberské i nařízeným osobám commendoval, testimonia jeho odeslav mezi jinými i od Jana Kunstata z Pamberku, v lékařství doktora. Dvorská cháska některá, když Petříčka tím tejrali, že jeho poddaný jej učiti bude, proto teskliv býti a plakati počal, jakoby nějaká hanba

¹⁾ Str. 5.

²⁾ Str. 6.

mu tudy učiněna býti měla, že od svého poddaného veden, řízen a trestán bude; ale od paní máteře a radd nařízených v kanceláři Krumlovské z toho pěkně vyveden a spokojen, že mu to k žádné lehkosti neb nejmenší ujmě nebude, než ku pochvale a poctivosti, mnoho mu příkladů ukázavše. Polcovi se vidělo, aby ho přesporní učil, protože ten z Soběslavě ostejchati se bude, pána vésti, a spíše uzdu mu pustí než přesporní; nicméně pana z Hradce radda obdržela, a paní máti s nařízenými pány Krumlovskými Soběslavského předse Petříčkovi představili, neboť byl člověk vážný a dosti učený.

Léta paně 1552 ten poctivý a učený bakalář Jan Aquarius Soběslavský, preceptor pana Petra Voka z Rožmberka, napomenut byv od vrchnosti své akademické skrze vysoce učeného pana mistra Jana Artophidiusa Tejnhoršovského, pana ¹⁾ děkana téhož učení, aby k disputaci a na examen k určitému dni do Prahy dle dosažení stupně mistrovského, vyprose se od pana vladaře, dal se vynajíti. Předsevzetí to jeho pan vladař Rožmberský schváliv, jej časné do Prahy dovéztí poručil. A takž on na examinování ostav a dobrou chválu obdržev, den sv. Řehoře mistrovský stupeň přijav, zase ku povinnosti své na Krumlov obrátil se a práci svou věrnou a pilnou při panu mladším Rožmberském v vyučování ho netoliko jazyku latinskému — nebo německý byl mu jako přirozený — ale i chvalitebným mravům a ctnostem, předně pak vůli pána boha všemohaucího vedl a vynakládal, tak že nemalý prospěch též pan Petr Vok v literním umění učinil; nebo orací, kteráž též pán mladý, vítav arcikníže Ferdinanda, když příjezdem na Krumlově býti ráčil, říkav ji z paměti, to ukazuje. Jenž taková byla:

Nobilissime princeps, domine clementissime! Laudandus est deus optimus, maximus, qui hoc iter Tuae celsitudini prosperare dignatus est. Nobis vero merito laetandum censeo de felici Tuae clementiae in hanc domum adventu. Vere igitur grati erga favorem divinum Tuam

¹⁾ Str. 7.

amplitudinem,¹⁾ illustrissime princeps, in has aedes laeti excipimus ac omnia secundissima precamur. Ut Tua celsitudo, archidux inclytissime, bonis huiusce domus cum gaudio frui velit, humiliter petimus.

Pět let od 1551 až do 1556 Jan Makovský z Makové, preceptor pana Petra Voka, zůstává v službě preceptorské, pojal sobě manželku Kateřinu z Prachatic a učinil sobě zákup tam.

Léta páně 1557.

Když pak učení panu Petrovi Vokovi dále nehrubě¹⁵⁵⁷ k mysli bylo, měl chuť k dvořanství, jezdeckví, myslivosti, a aby po světě peregrinovati a něco zkusiti mohl, pan vladař zjednal mu hofmistra Slezáka, urozeného vládyku, jenž slaul Vít Šmoger z Kolna a z Bransic. Ten před tím byl purkrabím na Brandejse královským v Čechách 1552 léta. Tentýž léta páně 1560 skrze pana Joachima z Hradce, nejvyššího kancléře k. Č., vyhledával při panu Václavovi z Hažmburku, nejvyšším mistru převorství v k. Č. na Strakonících, úmyslu toho jsa, v jejich zákon vstaupiti a kříž na se přijíti, pokudžby nějaké kantorství v řádu jejich prázdno bylo, aby toho užiti mohl. Ale nedostal; nebo při službě pana Petra Voka až do smrti své, jakž níže doloženo bude, setrval.

V²⁾ pátek před sv. Jakubem apoštolem božím pan Petr Vok J. M. ráčil jeti na Žirovnici ku panu kancléři nejvyššímu panu Joachimovi z Hradce na křtiny; ráčil sebou koní jmíti XVI.

Při času sv. Kateřiny pan Petr Vok, strojiv se ke službě ke dvoru královskému, se všemi se rozžehnával i se pannau abbatiši Krumlovskau Bohuňkau z Šternberka, kteráž mu s konventem svým v tom předsevzetí od pána boha požehnání žádala.

Pan Petr Vok na podzim z Krumlova hnuv se, jeda do říše, v sobotu dne 6. novembris se všemi svými šťastně ve zdraví do Tejna Horšova dostal se. A tu naši hrabě

¹⁾ Str. 8.

²⁾ Str. 9.

1557 z Henneberku, kterýž jej pána mladého z Rožmberka s sebau vzal až do Limberku, připověděv, jej před panem bratrem pro tu jízdu vymluvena učiniti.

Při času sv. Ondřeje pan Petr Vok byv v Vídni, paní matě svým mateřinským srdečným psaním jej synáčka svého navštěvovala, ¹⁾ prosíc, aby pána boha předně bál se, jemu věrně slaužil a králi pánu svému a dobře se chovati a panem Kristofem z Ejcinku a panem z Hradce spravovati se hleděl.

Mezi tím osvícené kníže a pan Jiří Ernst neb Arnošt hrabě a pan z Henneberku, byv v dobrém přátelství se panem Petrem Vokem z Rožmberka, naschválně vypravil posla z Mansfeldu na Krumlov a pánům z Rožmberka některé knihy evangelistské, v nově na světlo vydané, aby, čítajíce je, z nich v pravdě boží známosti hojnější nabývali, odeslal, a tudy přičinau byl, že pan Petr Vok náklonnost k učení evangelistskému jměl. [Hrabě z Henneberku učinil pana Petra Voka lutherianem. ²⁾]

Léta ³⁾ páně 1558.

1558 V pátek po hromnicích, jenž byl čtvrtý deň februarii, pan Petr Vok, byv na Vintrberce, rozžehnav se tu se panem bratrem svým, ráčil k J. Mⁱ královské odtud vyjeti.

Pokrmivše v Sušici do Klatov dotáhli	6 mil.
5. febr. v sobotu v Tejně Horšově	3
6. febr. v neděli na Boru	3
8. febr. v auterý v Armesrichtu ve vsi	6
9. febr. ve středu v Hiršově	3
10. febr. ve čtvrtek v Heršpruku	5
11. febr. v pátek v Normberce	4
13. febr. v neděli v Nejštatu	5
14. febr. v pondělí v Kicingen	5
15. febr. v auterý v Wurtzberku	3
16. febr. ve středu v Bischofhaimu	4
17. febr. ve čtvrtek v Miltenburku	4

¹⁾ Str. 10.

²⁾ Srovnej Hurter: Ferdinand II. 6 díl p. 451.

³⁾ Str. 11.

18. feb. v pátek v Aschenburku

4 mil. 1558

19. feb. v sobotu v Frankfurtě

5

Když pan Petr Vok byl v pondělí po sv. Dorotě na Boru, to jest 7. feb., odtud učinil psaní ku panu bratru svému panu Vilémovi takto: Včera ráno sem z Tejna vyjevše na Bor před polednem jsme přijeli a se panem purkrabím a pány Švamberky proti J. Mⁱ královské jsem vyjel a na J. M. jsme až do večera ¹⁾ čekali. A odtud dále s královskými k Frankfurtu pojedeme. Jeho Mⁱ královské ještě přikázán nejsem; naději se, že dnes po obědě se to skrze pany švagry vykoná.

Tito služebníci byli se pánem: Pan hofmistr Vít Schmograv z Kolen, 3 koně jměl; Buzický, pacholek jeho, 1 kůň; Pavel Baubinský; Jan Hrabáně; Španovský 3; Trojanský 2; pan Kavka 2. Někteří, zvláště jízda jen se pánem až na Bor jeli a po vykonaném přivítání královské milosti zase k domoví obrátili se.

Baltazar Beltzer z Eberštejnu služebník a jako hospodář pana Petra Voka doma na Krumlově pro opatření věcí páně zanechán.

Byl pán v Frankfurtě až do pondělího 21. dne martii; hnuvše ten den až do Aschenburku a potom silnicí k Nornberku a od Nornberka k Čechům ku Praze směřovali.

3. aprilis pan Petr Vok s svým hofmistrem do Prahy v neděli květnú přijeti a tam velikú noc slaviti ráčil. Jiřík Lomnický byl ainkauferem aneb, jakž mu říkali, šafářem po cestě. Potom z Prahy vracuje se, přijeli do Třeboně v pondělí 18. dne aprilis a v auterý dostali se na Krumlov; a tu pobýli několik nedělí, anobrž přes celá dva měsíce máj a červen. Stála ta cesta pána mladého přes 1200 tolarů.

26. ²⁾ junii, jinak v neděli před sv. Petrem a Pavlem pan Petr Vok na lov do Benešova přijeti a tu až do čtvrtku pozůstávati ráčil; Vojtěch Hultzšporer, hejtman Novohradský, pána náležitě potřebami opatřil.

¹⁾ Str. 12.

²⁾ Str. 13.

Léta ¹⁾ páně 1559.

15:9 V pondělí po novém létě pan Petr Vok byl již v Augšpurce, nebo jízdu tam předsevzal měsíce prosince.

8. ianuarii, jinak ve středu před devítníkem, když pan Petr Vok byl v Augšpurce při dvoru císařském, kdež sněm tehdáž držán byl, pan vladař velmi pobožným a laskavým psaním jej pana bratra navštívil v německém jazyku, napomenutí bratrské mu učiniv, aby pána boha před očima jměl, bál se ho, ctně, šlechtně živ byl, pilně a věrně císaři slaužil, staré lidi v poctivosti jměl, vážně sobě vedl a střídme v skutku i v řeči, pana švagra z Hradce a pana Hofmana v raddách užíval, něco v čeledi uskrovnil a domů poslal, zbytečně neutrácel.

Na to psaní pan Petr Vok z Augšpurku odepsal v pondělí před hromnicemi, že na všechny ty artikule pamět jmíti a podle nejvyšší možnosti, jak choval se, ještě tak se chovati hleděti bude, o novinách dokládaje takto: Pán z Brandejsu v neděli po sv. Havla na víru obrácení umřel a pan Popel mladý, který jest truksasem, na smrt leží.

Paní ²⁾ máte pak velmi často mu psávala — nebo naň náramně laskava byla — napomínavši jej též mateřinsky v ten rozum, jako pan syn, ještě přidavši, aby se nedal milostí svázati dle nějakého spříznění, odkudžby zármutek jim přinesl, jako svévolné děti činí.

I sice panna Eva, šlechtična nejmladší z Rožmberka, v svých psaních pana bratra navštěvujíc, začasť více něco směšného napsala než užitečného, druhdy naříkavši, že musila v smutku s farchy choditi, a měvši dosti karafilátu, že nesměla věnců dělati a nositi; item že na žádné hody a veselí jí paní máti odpauštěti nechce. Byla mimo jiné sestry výtečnější a veselejší a potom zatím, jakž při historii pana bratra doloženo, i svévolnější.

Pán mladý, ač drahý čas v Augšpurce s císařem při dvoru J. Mⁱ zůstával, však do komory přijat nebyl. I mám za to, že i mezi jinými příčinami ta byla, že v religii pode-

¹⁾ Str. 14.

²⁾ Str. 15.

zřelý byl. Z čehož aby se vyvedl a pravým katolíkem 1559
římským, pod jednau přijma svátost velebnau, býti se pro-
kázal, tak aby to císař zjevně poznati mohl, od pana kan-
cléře nejvyššího nejednau napomínán. Což tak se stalo,
jakž níže sám pan Petr Vok poznamenal.

Těch časů již sobě na kámen stěžoval a dopisoval si
o nějaký prášek ku panu bratru, ješto mu sic nebylo než
20 let.

Některé ¹⁾ pilnější paměti Augšpurské z poznamenání
vlastní rukau pana Petra Voka z Rožmberka po měsících
tuto položím:

14. *martii* jedl arcikníže Karel a kníže Bavorské a
hrabě z Ortenburku a hrabě z Colleru, pan z Pernštejna,
já, Logus, Hans Jakub Fukher a pan kanclér u knížete
Bavorského.

15. Toho dne jedl kníže Bavorské a hrabě z Luny a
hrabě z Ortenberka a pan kanclér a někteří více u pana
z Pernštejna.

16. Jmělo franské poselství audiencí zjevnú.

19. Došlo mne psaní strany Malovce, pacholete mého;
a on u mne nechtěl zůstat od máteře jeho — říkají jí
Ofka z Michnic — a jel na zejtrí přeč.

25. Přijela kněžna Bavorská do Augšpurku.

26. Přijímal jsem pod jednau od bosáka tělo boží.

28. S knížetem Bavorským jsem večerel a hrabě z Col-
leru a pan Joachim z Hradce, arcikníže Karel a kněžna
Bavorská.

29. ²⁾ Ten den jel arcikníže do Inspruku.

30. Jela kněžna Bavorská z Augšpurku do Badu.

21. *aprilis*. Dnes ráno kníže Krištof Wirtenberské do
Augšpurku přijelo a hrabě z Badu a kníže Bavorské zase
od své ženy.

23. Arcikníže z Inspruku zase do Augšpurku přijel.

26. Pozval císař všechněch knížat i krále Franského
poselství na panget; než krále Hišpanského poselství tam
nejedlo. A potom prosil knížat, aby mu slíbili rukau dá-

¹⁾ Str. 16.

²⁾ Str. 17.

1559 ním, že se nechtějí užírat ani připíjeti plné ani polovice, dokudž ten sněm trvati bude.

27. Dnes císař svým dvořanům zapověděl píti po plné i po polovici pod pokutau prvného přestaupení měsíčné služby vymazání, druhého měsíc ode dvora odprázdnění, třetího aneb kdožby se po třetí užral do konce ode dvora přeč vzdálení.

18. *maii*. Ten den velmi hřímalo, krupobití bylo a několikrát udeřilo.

28. Když císař k obědu šel, maje se umývati, drzevše mu ručník kníže Bavorské, arcikníže Karel, a kníže Lehnické ¹⁾ mělo nalévati, tehdy císař se nechtěl od něho mýti a řekl mu: Poněvadž se stydíte Svrchovanému slaužití, tedy mi také neslužte! A to se proto stalo, když jsau s tělem božím měli jíti, že jest odtud přeč ušel.

5. *iunii*. Jměl císař vně lov u Pöbing dvě míle od Augšpurku a zval ven všeckna knížata i kněžny. A potom v Pebingu jedli u Nejdhorta; pak kníže z Pomr neb Pruské a kníže z Onšpachu vskákali do kaštny před císařem i někteří jiní dvořané více.

6. Dnes jela kněžna Bavorská domů i kníže.

22. Faltzkrabě Fridrich z Rejnu kurfüršt sem přijel a císař proti němu vyjel i oba kurfiršti a teutschmistr a arcikníže Karel.

24. Dnes jelo kníže Lehnické ode dvora přeč.

21. *ulii*. Dnes vyjela paní kancléřová z Augšpurku a vyprovodil jsem ji až do Praku.

26. Jel jsem ku panu Jiřkovi z Franszperku do Mindeheimu a se mnau Promnic aneb Poravic, hrabě z Agralu, Strain, Belšperg.

2. *augusti*. Toho dne J. M. arcikníže Karel odjel do Neuburku i kníže Bavorský i kníže Wirtnberské, kníže Ludvík, faltzkraběte Fridricha kurfiršta syn, mladý kníže z Cwaibruku a pfaltzgrabě Wolfgang jakožto hospodář, item hrabata z Pützengrasu a z Colleru a markrabě z Baden.

¹⁾ Str. 18.

6. Zase z Nejburku do Augšpurku jsme přijeli; dav 1559 dnešního dne pfaltzkrabě Wolfgang dceru svou pokřtiti, mám za to, že jí říkali Barbara — byl jsem sice při tom.

Při času sv. Havla pán mladší z Rožmberka byl v Čechách na Vintřberce, když pan bratr starší v Praze byl.

19. *septembris*. Pan Petr Vok psaním svým, jehož datum v pátek po památce povýšení sv. kříže, přijal k službě pana Ottagara Holického z Šternberka a to na žádost pana Václava bratra jeho, poněvadž s sebau páni velmi dobře byli.

(Haec in meliorem ordinem redacta descripsi 20. iunii anno domini 1613 Třebonae.)

I¹⁾ to slušná věc k poznamenání, když pan Petr Vok v Frankfurtě byl, kterak k panu bratru svému i jiným pánům přátelům ku potěšení a poctivosti psal, že, ačkoliv pro přítomnost a častější shledání s svými milými přátely by mu mnohem veseleji bylo, však že nemůže smuten býti, protože jímá J. M. královskou arcikníže Maximiliana, děkuje pánu bohu, na sebe milostivého a laskavého pána. Což že mu jest tak milo, že by toho za mnoho nedal. A dokládá i toho, že pro myslivost krále J. Mⁱ, kterúz s sokoly vyjíždějící provozovati ráčí, zaneprázden bývá a chvíle nemívá, přátelům do Čech psávati.

9. *octobris*. Pan Petr Vok dal ve Chbu, jinak v Egru, Ulrichovi Kyserovi platnění jedenácte zbrojí dělati na své pacholky a na sebe jednu, kterúz od toho času až do masopustu shotoviti měl; od panské smluveno 9 tolarů a od jiných po 6 tol., a tak od všech dvanácti přišlo 75 tolarů.

10. Pan vladař domu Rožmberského byv s domem svým před morem v Vyšším brodě staral se o to, aby předně dvůr jeho potřebnau toliko čeládkau opatřen byl, i jiné všecko hospodářství pořádně a rozsáfně s dobrým jeho řízeno bylo. K té věci předně Krčina potřebovati ráčil.

8. *decembris*. Z Frankfurtu odjeti maje, pan Petr Vok takové psaní vlastní rukau učinil panu bratru svému, panu vladařovi:

¹⁾ Str. 19.

Můj nejmilejší pane bratře! O mně vězte, že jsem, děkuje pánu bohu, zdrav a mám se dobře. A tak ve jméno pána boha s raddau pána ¹⁾ mého, J. Mⁱ královské, tolikéz i pánů a přátel svých a na žádost prince z Uranie do Niderlantu jedu, a tak abych Antorf a některá města uhlédal. A tak se naději, že nejdél ve dvou měsících bohda doma budu. A na žádost mau pan Václav Holický, pan David Ungnad mně k vůli a sice několik od J. M. císařské dvoru se mnau jedau etc. Dán v Frankfurtě 8. dne decembris léta (15)62.

Postscriptum. Včera J. M. císařská odsud odjeti ráčil a dnes J. M. královská.

V Frankfurtě s J. Mⁱ panem Petrem Vokem mezi jinými byl také jeden dvořenín Křištof Chlumčanský.

Adam Súdek z Dlúhé, dobrý starý člověk, když pan vladař při sv. Havle byl před morem v klášteře Vysebrodském, život dokonal. Byli se panem vládařem před morem v klášteře tito dvořané: Busický, Metych, Pine, Weltzer, Trojanský, Parisz, Bastian, Stier sekretář německý, pan z Lobkovic.

Léta ²⁾ páně 1563.

1563

1. februarii. Když pan Petr Vok v Anglii s křesťanskau, náležitau vlídností od Jⁱ Mⁱ královské královny Alžběty přijat i zase laskavě s milostí propuštěn byl, tehdy Jⁱ M. královna patent pro ně všudy k svým úředníkům a mejtským vydati ráčila slovo od slova takto:

Alžběta královna etc.

Kdež pan z Rožmberka, jeden z komorníkův našeho dobrého bratra, krále římského, pan z Šternberka a pan z Sonegku, ukazatelé listu tohoto, s sebau majíce jednoho Křištofa z Lifdal z vlasti Edmondes, zemana, (ti tedy), ³⁾ byvše zde s námi již nyní zase domův do vlasti své se navracují s naší láskau a odpuštěním: naše tedy vůle a lfbost jest, abyšte vy i jedenkaždý z vás dopustili jim

¹⁾ Str. 20.

²⁾ Str. 21.

³⁾ Slova tato jsou v originále v závorce položena.

s služebníky jejich, s tlumoky a truhlami i se všechněmi jejich jinými věcmi a potřebami pokojně jeti beze všech překážek, přehledávání jich, kormaucení, protivěnství: též podobně abyšte se přičinili, aby oni z místa na místo za slušné peníze poštu míti mohli, též i jiné věci, jichž by jim potřebí bylo, s přívětivým k nim se chováním. (To vše tak opravdově vykonejte,)¹⁾ jakž rádi nám byšte se zachovali a chtěli; jestliže byšte toho nevyplnili, k tomu s vaším nebezpečenstvím odpovídati musíte. Tento list svědectví vůle naší bude vydávati. Datum pod naší pečetí na paláci našem N. 1. feb. a našeho království léta pátého.

Purgmistrům, hejtmanům, baliffům, connestab., kustom., comptroll., přehledavačům i všechněm jiným v auřadech našich postaveným služebníkům a poddaným a kterýmžkoli by náleželo a jednomu každému z nich.

6. Pan Petr Vok s svými spoluputovníky, navrátilivše se zase do Niderlantu do města Brüssel, vyprázdnivše dobře měsíc, s raddau a pomocí osvíceného pána, pana a knížete Viléma z Uranie, dobrého patrona na pánu poznavše, jenž za ně (v) podpůrčí se postavil, vyslavše hofmistra a jiné služebníky do Antorfu, tam 4000 tolarů, však ne zauplna na penězích, ale též na dře, jakž u kupců bývá, na sukních XXIII palicích temně šedivých aneb železné barvy k tomu přiražených u Kristofa Friesingera, obyvatele v Antorfu, pojistivše s dostatkem túž summu k spokojení dne 17. měsíce příštího augusta i s aurokami zjednali a tudy sobě forot k doputování domů přihotovili. Sukna pak ta englická do Norberka vézti²⁾ dali.

18. februarii. Z Brüsle pan Petr Vok poslal osm nidrlantských psů do Čech, učiniv psaní hejtmanu Třeboňskému Henrichovi Kekulovi, aby je dobře až do páně příjezdu opatřil a mezi jiné psy nepauštěl, polévky mastné jim dával, protože se tlučí nechovají.

A³⁾ když v sazometnau středu jedné šest jich přivedeno, Origines Roh z Vlkanova, hejtman na Třeboni, pannu

¹⁾ Slova tato jsou v originále v závorce položena.

²⁾ Orig. vesti.

³⁾ Str. 22.

1563 vladaři o tom znáti dal s dotázáním, kterak by se v tom dále zachovati měl, dokládaje toho, že na ty psy k mastění polévek ze dvora po jednom tlučení jedva za den by stačilo. I sice že hospodář Pražský těm, kdož ty psy přivedli, dal 14 kop 5 gr. miš. od poselství.

V auterý po nalezení sv. kříže, když pan Petr Vok již v Čechách byl, pan Jan mladší z Lobkovic a na Tejně Horšovském, nejvyšší purkrabě Pražský, schvalně ku pánu odeslal, pána vítaje, nerad jsa tomu, že s pánem v domu svém se neshledal. A co se těch věcí z Nornberka přivezených a na Tejně složených dotýče, ty že, zjednati dav formana s šestmi koňmi, poněvadž fůra velmi těžká byla, pánu na Krumlov odsylá.

30. maii. Pan Petr Vok byl v Baden.

20. iunii. Tentyž byl v Vídni i následujících časů
4. iuli, 18. augusti.

1. septembris. Byli v Prešpurce toho celého měsíce.

4., 8. octobris. Byli v Prešpurce; 9. novembris v Prešpurce; 19. v Olomauci.

1.¹⁾ decembris, jenž bylo v středu, v Niši; 9. ve Vratislavi; 29. předse ve Vratislavi.

5. augusti. Pan vladař domu Rožmberského z pevného cvilinku a pláten i jiných potřeb dal dělati několik nákladných stanů a místo zhotoviti, na něž šlo nákladu 538 kop 9 gr. A těch potřebováno k tomu korunování krále Maximiliana do Uher.

16. Petr Baubinský z Aujezda byl hejtmanem haufu J. Mⁱ pana vladaře domu Rožmberského, když na korunování jelí a v Rozích noclehovali. Jměl koní pan vladař 250 i s vozníky.

5. decembris, to jest v neděli druhau adventní, vyjevši z Krumlova osvícená kněžna Sophia paní Rožmberská, úmyslu byvši, do Břehu jeti, do Soběslavě na nocleh přijela.

6. V pondělí den sv. Mikuláše do Vožice přijeti ráčila. Bylo koní J. Mⁱ páně 8; Jⁱ Mⁱ kněžny vozníků 12;

¹⁾ Str. 23.

p. Kolkhrejter K. 3; p. Kyzan 3; p. Malovec 3; p. Mej-¹⁵⁶³
tollar 2; v kočím p. Řeřábka vozníků 3; v kočím, kuchař-
ský vozík 3; ve dvou komorních aneb špižných vozích
12 — facit 49 koní.

Ze ¹⁾ Břehu jeti ráčila do Vratislavě a tu shledavši se
se svým panem manželem, panem vládařem domu Rožm-
berského, odtud do Berlína cestu vzali a z Berlína k sněmu
do Prahy, kterýž držán byl při času sv. Pavla na víru
obrácení léta 1564. A ráčili na té cestě býti až do neděle
masopustní.

2. decembris. Nějaký Dominicus Wiener byl vypraven
od pana Petra Voka z Rožmberka s předepsanými stany,
kterýchž se v poli při korunování krále Maximiliana po-
třebovalo v Prešpurku, z Vídně k Linci na vodě aby ve-
zeny byly; i přijel s nimi 12. decembris k Linci. Dále
hejtman Rožmberský po ně do Lince poslal s vozy a koňmi
a na Krumlov dovéztí dal.

Léta ²⁾ páně 1564.

9. februarii, jinak v středu po sv. panně Dorotě, Jⁱ M. ¹⁵⁶⁴
kněžna paní Rožmberská ráčila přijeti do Soběslavě s slu-
žebnky svými, jevši z Prahy, a tu v Soběslavi přes noc
zůstati ráčila. Na autraty podpisoval se Mikuláš Bohu-
chval z Hrádku.

Jeden Rybiš N., bratr Sajfrida Rybische ze Vratislavě,
raddy J. Mⁱ císařské, slaužil u pana vládaře.

12. a 13. dne máje měsíce, to jest v pátek a v sobotu
po božím vstaupení, Origines Roh z Vlkanova, hejtman na
Třeboni, s Mikulášem Ruthartem měřili rybník Kaňov z ji-
stého poručení pana vládaře.

16. měsíce máje, to jest v auterý po božím vstaupení,
písař Borovanský odtud vyzdvižen a na Krumlov odeslán
a nějaký Joachim na místo jeho tam uveden.

Toho času byl fišmejstrem na Třeboni Kelbl.

¹⁾ Str. 24.

²⁾ Str. 25.

„ Paměti v příčině rybníka Počátku.

20. augusti, jinak v neděli před sv. Bartolomějem dáno Michalovi Kolmanovi z Třeboně od udělání nového rybníka na lukách Třeboninských, řečeného Počátek, jakž s ním Krčín, purkrabě Krumlovský, smluvil, od jednoho provazce ¹⁾ po 17 kop miš., co se jich vyměří; i jest vyměřeno 8 provazců. Dále s ním smluvno od povýšování hráze jednoho lokte z výši od jednoho provazce 2 kopy.

Téhož roku v sobotu den sv. Šimoniše Judy Jakub Krčín a Martin fišmejstr Krumlovský učinili smlauvu s Ondrau rybníkářem o udělání tarasu na tom novém rybníce Počátku; spodek měl býti lokte dobrého z tlaustí a nahoře v zavírce dvau loket; a zápínky dobré a kabát měl vyklásti k té mře, jakž návoz té hráze dovéztí se má. Od jednoho provazce dáno mu po 70 gr. miš., sud piva bílého a jeden děber žita. A ačby co při tom díle předepsaným auředníkům se nelíbilo, měl rybníkář napraviti. I dáno mu 9 kop 20 gr.

Ve čtvrtek po sv. Martině z poručení J. Mⁱ pana vladaře skrze tyž auředníky s předepsaným Vondrau najednáno o udělání na témž rybníce Počátku splavu nového, jenž měl býti z délí dvau provazců a z šíří šest loket a z hloubí lokte jednoho, jakž mu podlé kolku vyměřeno. Od toho díla dáno mu 4 kopy 30 gr., věrtel piva bílého, 1 tina žita.

A potom léta 1565 v sobotu před nedělí laetare udělán podvoz na hráz na témž rybníce; od něho 4 kopy a 1 věrtel piva dáno.

V auterý po družebné neděli od povýšení hráze témuž Vondrovi na témž rybníku od jednoho provazce po 100 gr. m.; i jest jich 9½ provazce, přibylo o půl druhého více, než v prvnějším placení, a k tomu přidáno 1 věrtel piva bílého — facit 15 kop 50 gr.

Při ²⁾ času památky narození panny Marie, když pan vladař ráčil žádost vzložití na všechny poddané své po všech pan-

¹⁾ Str. 26.

²⁾ Str. 27.

stvích, poněvadž již J. M' všecky panny sestry své k stavu ¹⁵⁶⁴ svatému manželskému vydati a sám také po dvakrát v týž stav manželský vstupovati ráčil a nikdyž žádnau pomocí peněžitau neráčil jich stěžovati, aby při sv. Havle nejprve příštím jeden díl berně, kterauž J. M' císařské podlé svolení zemského skládávali, J. M' pánu ku pomoci sebrali. Což na žádost J. M' jako věrní poddaní, znajíce záslušné a náležité to býti, tak učinili a žádosti páně místo davše zbirku učinili a do komory J. M' odvedli.

5. septembris, jinak v auterý po sv. Jiljí J. M. pan vladař s J. M' panem Petrem Vokem, bratrem svým, ráčili do Hradce Jindřichova k veselí svatebnímu J' M' panny Evy z Rožmberka, sestry své, a J. M' pana Mikuláše hraběte z Serinu přijeti, kteréž držáno 10. dne septembris.

14. septembris se paní nevěstau hrabinkau z Hradce do Slavoňova jeli a tu přes noc zůstali. Druhý den noclehovali v Trosendorfu, pak v Schengrabu. Ve čtvrtek 21. septembris do Eberav města a hradu pana hraběte z Serinu přijeli a tu zůstali v pátek, v sobotu i v neděli. 29.¹⁾ septembris do Vídně přijeli; až do 22. octobris v Vídni byli. (Tak se rozumí, že s nevěstau k Slavoňovu odjeto a potom dále k Vídni a odtud až do charvátské země na Cakaturu.)

Služebníci: Christof Herrge, Rosenbergischer Secretarius 1564, 20. octobris byl tehďáž na Krumlově; Hynek z Raupova, syn pana Adama z Raupova, slaužil panu Petrovi Vokovi z Rožmberka 15. novembris.

9. decembris, jinak v sobotu den památný sv. Joachima, pan Joachim z Hradce, kancléř k. Č., z Vídně tyto noviny panu švagru svému, panu Petrovi z Rožmberka, napsal: J. M. císařská nejméně třikrát na lovy každý tejdén jezdit ráci a divné šermicle od sviní jmívají. Neboť těchto dnův tak znamenitě mužnú svini jmíti ráčil, kteráž tak hospodařila, že jest množství dvořanů porazila, skausala, tak že jsau musili některé na kočím domů vézti. Jakž pak Vchynského porazila a v nohu pod kolenem ho tak

¹⁾ Str. 28.

1564 skausala, že v lůži ležeti musí, a praví, že mu již na to přišlo, nejprv že jest všechno utratil při dvoře, tak že nic nemá, — a naposledy že ho svině chtějí snísti. Keklovice dvakrát nebo třikrát porazila a hrubý šrám mu v noze udělala. Smečanského hodila dvakrát, rozumím, znamenitě vysoce nahoru. Petra Mollara také z jakéhosi vozu dolů ztáhla, a kdyby nebyl plášť k ní dolů zpustil, tehdy by ho jistě byla porazila a zhryzla; ten jest se více o svůj pláštěk nežli o život hněval, a žádnému se víceji nesmáli, nežli jemu, jakž způsob jeho znáte. Ten z Pruku ten jest ¹⁾ se tak bránil, že ho svině dobrau chvíli po blátě v jakési lauži vláčela, několik koní ranila, až naposledy potom utržiti musila. A tak já hádám, že ještě, než se ten svin-ský lov vykoná, někdo o nohu neb o ruku přijde. Každý se sám o sebe starej a pán bůh o všechny.

Léta ²⁾ páně 1565.

1565 20. aprilis, jinak u veliký pátek, cedule řezané učiněny mezi Ondřejem Hracholuským, písařem Libějovickým, a Tomášem Liškau, pěším na Libějovicích, na vydávání peněz jemu Liškovi pro povýšování stok, kterými se voda vede od Hradiště na rybník Mlaky. V pondělí po neděli misericordias oznámil pan Mikuláš Ruthart, kterýž to dílo s Liškau projednal, že se mu má dáti od povýšování týchž hrazí od každého provazce 30 gr. a k tomu jeden sud piva bílého. A tak Liška vyměřiv díla toho 40 $\frac{1}{2}$ provazce, záplatu vzal 20 kop 15 gr. miš.

Mezi služebníky: Pavel Baubinský z Aujezda, byl štolmistrem u pana Petra Voka z Rožmberka; než Vít Šmograv byl předse hofmistrem.

1. iulii. J. M. císařská a král Maximilian, byv dvorem svým v Vídni, listovně oznámiti ráčil panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, komorníku svému, že té vůle býti ráčí, exequiae aneb pohřeb tělu mrtvému někdy dobré a slavné paměti pana otce svého, císaře Ferdinanda, tam v Vídni

¹⁾ Str. 29.

²⁾ Str. 30.

5. dne augusti, jinak v neděli před sv. Vavřincem vyko- 1565
nati, milostivě poračejíce, aby on pan z Rožmberka ke
dvoru J. Mⁱ a k službě své v též místo časně dal se najíti.

5. septembris, jinak v středu po sv. Jiljí, byl pan vlá-
dař se panem bratrem svým v Soběslavi a tu ráčil postu-
povati panu bratru panství Chaustnického, Zeleckého i ně-
kdy toho dílu Tábořských.

14. ¹⁾ septembris, jinak v pátek den povýšení sv. kříže,
páni bratři z Rožmberka, sjevše se na Hradec, tam jednání
přátelské měli a pěkně bratrsky se narovnali na tento
spůsob:

1) Předně zavázati se ráčili, že nařízení domu od
pánů předků J^{ch} Mⁱ vyzdviženého a císařem Karlem IV.
konfirmovaného ostříhati ve všem znění a ním se spravo-
vati budou.

2) Druhé. Pan Vilém panu bratru svému Petru Vo-
kovi k užívání postaupiti ráčil zámku Chaustníka s mě-
stem Soběslaví, item zámek Vintřberk s městem Vintř-
berkem, tvrz Zeleč se vším plným příslušenstvím na tento
spůsob:

1. Co se collatur, záduší a jakého nadání dotýče na
předpsaných panstvích, ty sobě jako vladař v moci zane-
chatí ráčil.

2. Aby moci jmíti neráčil pan Petr Vok od týchž
panství co odcizovati, aniž jaké závady činiti.

3. Nadání, milostí a vejsad duchovním i světským
lidem nerušiti, nýbrž J. M. pan Petr Vok potvrditi po-
vinnen býti ráčí.

4. A naposledy že J. M. pan Petr milostivým pánem
a ochrancem týchž všech lidí na panstvích předepsaných
býti ráčí.

Proti tomu zavázání pana Viléma panu bratru:

1) Že jej v ničemž slušném neopustí, nýbrž jako bratr
bratra zastati chce.

2) Berně zemské na místě pana Petra Voka odvozo-
vati z týchž lidí povoliti se ráčil.

¹⁾ Str. 31.

• 1365

3) Ač veliké dluhy k zaplacení pan Vilém jmíti ráčil; — vyčítaje z jakých příčin tíž dluhové zašli — však ¹⁾ že pana bratra v to podrobovati, aby co pomohl platiti, nechce.

Naposledy pan Petr panu bratru svému nejmilejšímu z takového bratrského opatření poděkovav, připověditi ráčil, smlauvě této i nařízení domu Rožmberského dosti učiniti; i tolikéž pan Vilém.

Do desk vešla ta smlauva v pondělí po sv. Diviši.

Voldřich Kapaun z Svojkova, služebník pana Petra Voka, byl se pánem na lovu v Brloze.

1. octobris, jinak v pondělí po sv. Václavu, dědici českém, pan Petr Vok přátelským psaním sausedy své okolo Soběslavě a panství Chúsnického přisedící napomenauti ráčil, aby v těch místech i jinde na panství J. M^í, chtěv sobě tu toho pro sebe i své pány a přátele přichovati, štvání na ten čas zanechali, psaní o to učiniv panu Kunšovi Dvořeckému z Olbramovic a na Dvorci, panům Petrovi a Janovi Rutům z Dyrného, p. Voldřichovi Smrčkovi ze Mnichu, p. Albrechtovi Valovskému z Usauší a na Valu, p. Hynkovi Tučapovi z Tučap a na Budislavi, p. Janovi Špulřovi z Jíter a na Tučapech, p. Janovi Volbramovi z Štěkre a na Brandlně, p. Voldřichovi Přehořovskému z Přehořova a na Nakvasejících.

3. octobris, jinak v středu po sv. Jeronymu, pan vládař za služebníka a hejtmana ku panu bratru svému na Novosedlí projednati ráčil Kristofa Srbického ke stravě a šatům ze 70 kop miš. a dvou koní chování, jehož pan Petr přijal a na Zeleč dosadil. A tak tu starý Jan Albin a nový auřadník byl. Poslal také k nařízení a vyzdvižení hospodářství pan ²⁾ vládař ku panu bratru i pana Mikuláše Rutharda i Štangle písaře z Vintřberka. A tak opravdově v hospodářství svém fedrován.

Christof Herrichen při panu Petrovi Vokovi služebník na Zelči 13. octobris.

¹⁾ Str. 32.

²⁾ Str. 33.

Po časích týž Srbský skrze omluvení pochlebnků 1565 dvorských, kterýchž ani dvůr pana Petra Voka prázen byl, v nelibost pánu upadl, tak že pro vyhnutí další nemilosti, chtěje lepším hospodářům uprázdniti, od pána z služby se stáhl a přijat zase od pana vladaře. Proto bylo nemalé skyselení pana Petra Voka na Srbského, chtěv od něho jmíti registra sirotčí, a tuze se pro ně dopisovalo, ješto on jich s sebou nevzal, nežli písaři odvedl. A tak z toho se znáti dává, že také pán svú Petrovau hlavu jmíti ráčil, a kdyby pan vladař mezi nimi toho nespokojil, vyveden z toho škodného domnění pana bratra, sotva nebyla by ta věc ku právu přišla. I sice v jiných škodných nedostatecích pán starší pana Petra netoliko našel, ale jako otec laskavě napravoval.

30. octobris, jinak v neděli po sv. Michalu archangelu božím. Poněvadž statkové pozemští panu Petrovi Vokovi vykázání a postaupeni byli, slušné také bylo, aby nějakými stříbrnými nádobami opatřen byl; z té příčiny stříbra pánu ve 43 kusích, jenž učinilo 113 hřiven, toho dne na Krumlově odváženo a odvedeno.

Měsíce novembris při času sv. Martina pan Petr Vok byl sídlem na Vintrberce a tu hospodářství v nově nařizoval a za tau příčinou, když obeslán byl od J. Mⁱ císařské, aby na cestu do říše na sněm s J. Mⁱ se strojil, u J. Mⁱ s poníženau poddaností se vymluvena učinil 15. novembris, kterážto výmluva nemohla mu postačiti, nebo předse s J. Mⁱ císařskou do Augšpurku se vypravil, jakž šířeji následujícího roku oznámeno bude.

6. decembris, jinak ve čtvrtek den památný sv. Mikuláše, pan Petr Baubinský z Aujezdu a na Dubu a pan Václav Dubský z Třebomyslic, auředník na Libějovicích od J. Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka z jedné a pan Petr Ruth z Dyrného a Václav Albin z Helfenburku od Jana Albina z Helfenburku z strany druhé smlauvcové učinili narovnání mezi stranami o všecky svrchky a nábytky Zelecké, kterýmiž J. Mⁱ pánu Jan Albin postaupením povinen byl i také co vejše nad povinnost zstaupiti měl.

1565 V neděli před sv. Tomášem projednáno dílo Ondřejovi Vlachovi z Lomnice od pana Petra Voka; měl na Zelči staré zdi zbořiti, kromě krovu sice sám všecko měl rozebrati, půdy všechny, kamení vybrati a na hromadu vézti i vápno staré na jisté místo, a to ze 30 kop 15 t. žita, 1 t. hrachu, 1 cent sejra, 20 žejdlíčků másla s přípovědí přídavku 5 kop, ač dobře udělá. Na to cedule mezi sebau udělali.

Léta ¹⁾ páně 1566.

1566 Oldřich Kapaun z Svojkova slaužil u pana Petra Voka z Rožmberka, Vít Dub u Vintřerce druhdy hospodářství spravoval i při času sv. Jakuba apoštola.

3. ianuarii. Pan Petr Vok již byl na cestu k J. Mⁱ císařské do Augšpurku se vydal.

Před 6. dnem ianuarii některý čas v nebyti Alexandra Škola doma vyšel oheň u zámku Rožmberka okolo sedmé hodiny ráno z stáje neb nějakého chleva a shořelo tam patnácte volů. Nemohl se hejtman dovědět, kterak se to stalo.

Měsíce toho pan z Lobkovic, služebník mladý pana vladaře, umřel.

23. ianuarii, jinak ve čtvrtek po svatých Fabianu a Šebestianu, (ač neměloli datum později býti,) co se v Augšpurce dalo, pan Petr Vok v listu ku panu bratru svému odpověď dal takto: O novinách kdež věděti žádáte, to Vám oznamuji, že ještě zde žádný z kurfirštů ani knížat říšských není; nežli tento tejden aneb z neděle očekává se kurfiršt Brandenburský, Trierský a Mohucký. Turek, jak slyšeti, silně se s mocí strojí. J. M. císařská ráčil dopustiti králi Hišpanskému z německých zemí vyvésti čtyři regimenty knechtů. Kníže Bavorské, které jest nám dobrodiní a lásku skrze zemí svau ukazoval, jest u mne; mně se vidí, že by bylo hodné, jej mezi sebe za obyvatele království Českého přijíti. Též věděti žádáte o mém domů přijetí, abych Vám oznámil: i to Vám oznamuji, že sám nevím, kdy odsud J. M. císařská mne dopustiti ráci. etc.

¹⁾ Str. 34.

7.¹⁾ dne februarii ve čtvrtek po sv. Dorotě byv pan 1566
Vilém, vladař domu Rožmberského, na Krumlově, odtud
psaní učinil panu bratru svému do Augšpurka a odeslal
je po naschvalném poslu, v němž mezi jinými věcmi píše
takto: Tyto dni umřel mi služebník, mladý pán z Lobko-
vic, páně Litvínů syn, který při mně byl, dobrý, šle-
chetný mládenec etc. U nás zde tento hlas jest, že kníže
Bavorský vás pány Čechy skrze zemi svau poctivě choval
a velikau lásku vám všem ukazoval; záslušné jest, aby-
chom se všickni Čechové toho J. M' odsluhovali.

Krcín vyhledával všelijakých cest k sporotě a umen-
šení autrat, jakž z poznamenání níže psaného znáti dává se.

24. februarii, jinak v neděli masopustní, J. M. pan
z Švamberka ráčil přijeti na Krumlov; ráčil s sebau jmíti
koní jízdných i vozních 18, a zůstati na Krumlově až do
pátku prvného v postě. Co jest vzato od Mandeleny Po-
čmilnárky na tyž koně sena a slámy, tolikéž služebníkům
i čeládce J. M' za jídlo i za pivo, sečteno panem Jiřkem
Mírkem v těch pěti dnech 9 kop 30 gr.

Pan ") Petr Vok z Augšpurku do Čech se navrátil
v postě a na Vintřberg před hodem velikonočním přijel.

22. aprilis, jinak v pondělí po provodní neděli, po-
ručením a nařízením pana Petra Voka z Rožmberka smlu-
veno dílo s Jiřkem mlynářem ze dvora od Austí, aby pod
rybníkem nad Třebištěm ležícím mlejn nový na dvě kole,
což od dřeva náleží, J. M' pánu vystavěl zauplna na schválení
dobrých mistrů; i sám zamleti měl, a pán mu od toho
dátí měl 54 kopy miš., žita 2 str., ječmene 1 str., pšenice
 $\frac{1}{2}$ str., brachu $\frac{1}{2}$ str., másla 10 žejdlíků a dva větele
piva blého.

27. aprilis, jinak v sobotu po sv. Marku, pan vladař
strojiv se k tomu veřejnému tažení do Uher, mistrovi
Honzovi, krejčmnu J. M' arciknížecí Ferdinanda, kterýž
J. M' stany dělal, v jisté smlauvě z devadesáti kop miš.
projednal a udělati dal stan na šestnácte koní z dobrého

¹⁾ Str. 35.

²⁾ Str. 36.

1566 cvilinku na schválení mistrů, k zhotovení takovéž marštale v pěti nedělích.

13. maii. J. M. císařská byv ještě v Augšpurce poručením listovním obeslati ráčil pana Petra Voka z Rožmberka, znáti dávaje, že sám osobně proti nepříteli Türku do pole vytáhnauti konečně úmyslu býti ráčí, aby nejdéle ke 12. dni měsíce iunii do Vídně najíti dal se a ¹⁾ v šesti zbrojných, dobře spravených koních, jakž do pole náleží, se ukázal, při tom dokládajíce, že po vykonání mustruňku na jedenkaždý kůň žold, dokud to tažení by trvalo, měsíčně po 12 zl. platiti se bude.

Poznamenání některých správců a nejvyšších hejtmanů, kteří rejthary a knechty do Uher dolů vésti měli; znáti dává se, jakú slavnú a znamenitú pomoc J. M. císařská zjednati ráčil proti nepříteli Turku na tom sněmě v Augšpurce.

Hrabě Jiří z Helfenštejna	} vésti knechtův měli	12	} praporeců.
Claus z Hochstetu		10	
Vilém z Wolterthumu		10	

Ti všickni při konci měsíce máje a počátku měsíce června v Šartinku, v Passově a v Linci mustrování měli býti.

Hrabě Purkhart v Barben vésti měl 1000 koní.

Ludvík Ungnad, císaře J. Mⁱ dvoru maršálek,

vede rejtharů 1000 koní.

Jakub z Šulpurku vede 1000 koní.

Markrabě Filibert z Badu, knížete Bavorského

švagr, vede 500 koní.

Tito rejthari všickni měli na den sv. Jana křtitele v Olomauci, v Brně, v Vídni, v Niklšpurku mustrování býti.

P. Robertus Brodort vede burgundské archibusiry 300 koní. Měl se mustrovati v Tanaberdu.

Senior ²⁾ Alphonso Castaldo, císaře J. Mⁱ dvořenín, měl vésti Vlachův 1200 koní. Má se mustrovati v Reifni při Nortschi.

¹⁾ Str. 37.

²⁾ Str. 38.

Jiný vlaský hrabě — jména se neví, než že
 jest byl dvořenín J. Mⁱ císařské — měl mustro-
 ván býti v Tusbuli, vedl 800 koní.
 Hrabě Gunther z Švorcenburku měl vésti
 pět praporcův, kterýchž počet okolo 1200 koní.
 Ren Abel, polní maršálek, měl vésti . . . 1000 koní.

Ti všickni měli měsíce června a července mustrování
 býti a odtud do pole hned bez meškání táhnauti.

Učiní summa všech rejtharů a pěších, kromě co říše
 posílá, 33.900; a takž rejtharů bylo 8000, ostatek pěchota
 25.900, a poněvadž praporců bylo 32, tedy obsahoval jeden
 praporec knechtů 809³/₈ osob.

25. iulii. Páni z Rožmberka, drzevše statek Hazelský
 v Rakausích nad Ensem, také z něho jednoho koně zbroj-
 něho podlé země jejich vypravili k té veřejnosti.

21. iulii, jinak v neděli před sv. Maří Magdalenskau
 Krčín z Krumlova panu vladařovi o novinách napsal takto:
 Vaší Mⁱ oznamuji, že J. M. markrabě z Padu sám osobně ¹⁾
 skrze Krumlov jeti ráčil a tu ráčil zůstati přes noc u rych-
 táře městského. A bylo s J. Mⁱ koní, tak jakž jsau pra-
 vili, do dvou set. Někteří s J. Mⁱ ostali v Krumlově a osta-
 tek jich jelo až do Velešína na nocleh; ti pak, kteří jsau
 tu zůstali v Krumlově, chovali se tak podlé přípovědi
 J. Mⁱ kromě některých nemnoho osob, kteří u Podlahy
 zůstali, jakž sám pověděl Podlaha, že mu od nich zapla-
 ceno nebylo. Ale ti, kteří do Velešína dojeli, nechovali
 se tak dobře; neb někteří platili lidem, jakž jsau chtěli,
 někteří z polovice a mnozí nic. Naposledy pak při svém
 odjezdu i kněze ubili a něco mu z fary pobrali. Tato pak
 pocta J. Mⁱ markrabi dolů jest donešena: jelen čerstvý,
 celý (nebo byl před tím ledva dvě hodiny zastřelen), sedm
 štik velikých, deset kaprův Dechtářských, pstruhův dva-
 dceti, laka Rivoli a tři štandle vína. Což jsem znal, že
 od Vaší Mⁱ vděčně ráčil přijíti, a toho litovati ráčil, že
 se s Vaší Mⁱ shledati nemůže. Nebo jsem měl oznámeno

¹⁾ Str. 39.

1566 skrze Štralara, že Vaší Mⁱ poručení jest, aby se J. Mⁱ, jestliže tu býti ráčí, poctivá pocta donesla.

28. iulii. Dominicus Wiener von Murau, byv na Vintrberce též jedním správcím, v nebytí pana Petra Voka doma poručenu měv pivnici a zahradu, oznamoval psaním svým, že na též zahradě pěkně se spravuje a že zedníci na ní dělají. Než před tím s Janem Černým z Vnoře nemohli (se) srovnati, divné stížnosti Černej do něho sobě ku pánu pokládal, že nevěrně s vínem zachází, nejlepší s mladými ženami vyžírá, na čihadle se daremně párá, a co mu svěřeno, vše nevěrně spravuje etc.

2.¹⁾ novembris. Když bylo po tom smutném pádu pana Mikuláše hraběte z Serinu, při navrácení vojsk zase z Uher, tehdy pan vladař domu Rožmberského o osiřelau sestru svú paní Evu, hrabinku z Serinu, dostatečně se ujal, J. Mⁱ císařské listovně prose, aby ráčil při přátelích nebožtíka naříditi, kterak by v brzce s dítkami svými spravedlivé od nich opatřena a spokojena býti mohla, psav také i panu Jiřímu, hraběti z Serina, i panu Botschanovi o to. A snažnost pana bratra nebyla daremní; nebo přímluva jeho, nad to poručení J. Mⁱ císařské skutečně místo obdrželo.

28. decembris, jinak v sobotu den mláďátek aneb po hodu narození Kristova, pan vladař domu Rožmberského napřed do Brna služebnky své s 54 koňmi z Třeboně odeslal. A od toho dne vykonávav tu jízdu při J. Mⁱ císaři Maximilianovi na sněmy do markrabství Moravského města Brna a do knížetství Slezského města Opavy až do pondělího po neděli invocavit léta páně 1567 na té cestě zůstával.

Léta páně 1567.

1567 1. ianuarii, jinak ve středu den nového léta, přijel pan vladař domu Rožmberského do Brna; 22., jinak ve středu den sv. Vincencia neb před sv. Pavla na víru obrácení, pán vyjel z Brna do Výškova a odtud k Opavě;

¹⁾ Str. 40.

26., jinak v neděli devítinsk do Opavy přijeli a tu zůstal až do pondělího po ¹⁾ sv. Dorotě. 1587

P. Fridrich z Donína, služebník pana vládáře domu Rožmberského, byv se panem v Opavě, po památce sv. Pavla na víru obrácení, roznemohv se tam a ležev nemocný těžce osm dní, umřel. Na náklad pana vládáře pohřeb mu poctivý a průvod křesťanský do kláštera, kdežto v kostele pohřben jest, vykonán; byl při tom i N., bratr nebožtíka.

Jan Ajgnecký, důchodní auředník panství Chaustnického, v auterý po invocavit. (umřel).

1. ianuarii téhož roku ženiv se Václav Karel z Svarova v Vašeku, pojímav sobě N. dcerku pozůstalú po někdy Petrovi Muchkovi z Bukovan; pozván býti ráčiv J. M. císařská na též veselí svatební, za tau příčinau pana Petra Voka z Rožmberka, komorníka svého, na svém místě na ně vypraviti ráčil.

27. februarii, jinak ve čtvrtek po sv. Matěji, pan Petr Vok nemocný zůstával na Hradci u paní sestry své, paní Anny, navštěvován psaním od pana bratra a napomínán, aby ven na vítr se nevydával. Staral se mu i pan vládár o lékaře.

6. martii, jinak ve čtvrtek po středopostí, pan vládár byv na domu svém na hradě Pražském, skrze psaní pana Petra Voka, bratra svého, již na svém zdraví se lépe jmajícího, (navštívil) a doložil: Nového odsud Vám nevím co psáti, než ²⁾ že jsme teprva dne včerejšího sněmovati začali, ač ještě nic strany těch žádostí od J. M. císařské na nás vzložených se nejedná, než toliko o některé jiné naše postranní věci a potřeby jednáme. A tak se naději, že sněm pro takové naše postranní jednání za některý den se protáhne etc.

Greger Šamper, trubač, byv se panem Petrem Vokem v tom tažení uherském předešlého roku, i byl tam zanechán hraběti Ekhovi z Salmu a zůstával v Rabu; potom 15. dne máje dostav se zase na Krumlov, vyhledáváno tu při něm, aby panu vládárovi sloužil. I příslibiv prve panu Petrovi

¹⁾ Str. 41.

²⁾ Str. 42.

1567 Vokovi slaužiti, pročez s dovolením J. Mⁱ přistaupil k službě ku panu vládařovi a v ní trval při domu Rožmberském, až i tam v Krumlově v domu svém v Latraně život dokonat za vládařství pana Petra Voka.

3. septembris, jinak v středu po sv. Jiljí, po druhé toho roku pan Petr Vok nemocný byl na zámku Vintřberce a děkana Vodňanského za lékaře potřeboval.

Kněz Vojtěch, kazatel slova božího v městě Prachaticích, při času sv. Bartoloměje komendoval J. Mⁱ panu Petrovi Vokovi na Vintřberk ctihodného kněze Oldřicha Šroffera z Šalu pro evangelium Kristovy protivenství trpícího s tím doložením, že se mu i některým v Prachaticích dosti dobře líbí etc., aby pán ho zkusiti ráčil. A takž na tu přímluvu od J. Mⁱ pána přijat za kazatele dvorského a přistěhován i s ženau. [I sice pán na Vintřberce v městě měl kazatele evangelistského, kterýž lidi z bludů papežských pomalu vyvozoval;] ten kázával na Vintřberce v kostele a v jednom domě v městě měl svůj byt a opatření od J. Mⁱ pána. S měšťany pro religii [pravau] a neřády jejich měl tuhé odpory. I odešel ten předpsaný kazatel přeč druhého roku měsíce dubna; byl předse i léta 1568 12. februarii kazatelem neb predikantem pana Petra Voka z Rožmberka.

Toho ¹⁾ roku pověst procházela na panství Zeleckém, kterak nočním časem na polích u Zhoře, Planejch, Austraišic a Zelče nějaké strubování slejcháno. A potom v pondělí po sv. Vítě v noci i v auterý na středu a ve čtvrtek na pátek po tři noci na ovčáka Zeleckého, kdež v poli s ovcei vejstával, nějakí lotři dva s dobytými braněmi a jeden s palicí neb kyjem chodili, pohrůžky činíce, že jej rozsekati chtějí; ale pro psy k němu ani k lísám přistaupiti nesměli. V tom přihodilo se, že pastýř Zhořský jednomu poddanému J. Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka pět skopců ukradl. Když pro to mu domlouváno, prosil, aby naň vrchnosti nežalovali, než sausedé aby ho porovnali a co by za tu škodu uznali, že rád zaplatiti chce. Z té příčiny hejtman

¹⁾ Str. 43.

Zelecký, tehdaž Kristof Srbický, jmau takový jistý průvod ¹⁵⁶⁷ vzíti, jej do Soběslavě dovésti dal. Když před auřadem k též krádeži na díle přiznal se, neprodlévaje v tichosti do Tábora pro mistra popravního poslali, aby ti, kterýchž by se více dotýkalo, nezutíkali. I dal jej zvrzi. Ten k mnohým krádežem, i že ovčáka Zeleckého zamordovati i Zeleč vypáliti míní, se přiznal. Pro tu nešlechtnost mečem ztrestán; pomocníci jeho dva, na kterýchž umřel, též zjímání a při právě Soběslavském odpraveni.

19. ¹⁾ decembris, jinak v pátek po maudrosti boží, ač pan vladař vždy dobrý pozor na mladšího pana bratra dal a jej k správě hospodářské navozoval, však také i na konec toho roku psaním svým zvláště pánu znáti dal takto:

Podlé toho Vám oznamuji, že jsem té vůle hned po svátcích vánočních s vejběřícími z posudního počet učiniti; a poněvadž jste Vy od toho času, jakž jsem Vám statkův některých k užívání postaupil, až posavád žádného posudního nespravili: za to žádám, že sobě registra svá všeckna hned z počátku užívání týchž statkův spravíte a přihotovíte, a kdybych já Vám psaním oznámil a svůj počet složiti chtěl, abyšte Vy také s registry Vašimi i peníze pohotově jsauce někoho poslati a podlé mých je složiti mohli. Nebo kdybyšte toho pominuli, snad byšte skrze to k nemalé škodě i těžkosti přijíti musili.

Na takové pana bratra svého staršího opatrné napomenutí pan Petr neprodléval, písaře své k tomu míti, aby jakž registra pořádná spíšice tak i peníze přichystajice to náležitě opatřili.

Léta ²⁾ páně 1568.

Kristof Hericaer z Štanganu, sekretář J. Mⁱ pana Petra ¹⁵⁶⁸ Voka z Rožmberka; Kristof Srbický J. Mⁱ páně hejtman Zeleckého panství; Jan Jiřík písař Drslavský.

12. ianuarii v pondělí po třech králích J. M. pan Petr Vok ráčil přijíti Michala Litochleba za auřadníka na Vintřberg.

¹⁾ Str. 43'.

²⁾ Str. 44.

1568

1. martii, jinak měsíce března, to jest v pondělí po neděli masopustní bylo svatební veselí držáno na Hradci urozenému vládce Mikulášovi Walterovi z Waltersperku etc., raddě a sekretáři J. Mⁱ císařské v království Českém sekretáři, pojímajícímu urozenú vládyku (král tituluje nábožnú) Alinu Pušovnu z Niklsdorfu, kteráž při urozené paní paní Anně z Rožmberka v fraucimoru byla. Král J. M. na místě svém k tomu veselí služebníka někdy pana otce i také svého za vyslaného jmenovitě pana Petra Voka z Rožmberka zříditi ráčil.

9. martii, to jest v auterý po neděli invocavit, pan vladař pospěšně jev do Prahy a ve čtvrtek tam konečně býti maje, zastavil se u pana bratra v Soběslavi na po krmení; však ten den předse do Tábora dojel na nocleh. [Nemocní zdravého zabili.]

22. ¹⁾ martii, to jest v pondělí po neděli oculi, v noci v městě Nových hradech stala se příhoda: ležev školní mistr nemocný v domu svém na loži, přišel k němu nějaký mlynář Slezák, který předešle u pana Kolichrejtera ve mlejně byl, a tu u toho rektora čtyři konvice piva vypil i zaplatil; a v tom, chtěv přeč jíti, maje při sobě braň, ženu školnímu mistru pozadu těžce pobodl, tak že, uzřev to muž její, ležev na loži, když se s ním žena o braň drala, schopil se, nůž mlynáři, kterýž v druhé ruce měl, vytočil a vzal, tatím nožem mlynáře v hrdlo pobodl, že jest od té rány hned umřel. I byl školní mistr tak nemocný do vězení dán a žena doma nemocná zůstala; než statek jejich opatřen byl. Dále rady Vojtěch Hultzšporer, hejtman, žádal při panu kancléřovi Albinovi, co by s tím činiti měl. I tak to v kanceláři Krumlovské uvážili: poněvadž mlynář k té svádě a rozbroji příčinu tím uboduťm a nože vytažením dal, že pro neopatření zbraně tau vražďau povinni nejsau.

30. iulii, jenž byl v pátek po sv. Abdonu, Jan Černý z Vnoře panu Vilémovi vladaři domu Rožmberského takto napsal: Opět jiná příhoda se stala na Novém hradě, že

¹⁾ Str. 45.

²⁾ Str. 46.

jedno pachole druhé v rathauze, když pivo vařili, vstřičilo 1568 do břčky, a to se hned upařilo a umřelo. Na zejtrř přišli konšelé ke mně, radíce se se mnau, že otec spařeného pacholete žádá práva na to pachole; dal jsem jim to za odpověď, že Vaší M' o tom oznámím, a co mi o tom dále poručiti ráčíte, že jich tejna neučiním. Nebo správu dávají o tom pacholeti, že jest velmi nešlechethné, a bylo by skůro nejlép, potrescfc ho metlau čistě, aby ho otec někam přeč odeslal; nebo by se někdy mezi otci mohlo něco zlého zběhnauti. Co o tom pan vládař naříditi ráčil, nenacházím.

Toho roku nařizením pana vládaře rathauz v Milčíně a v něm někteří pokojové pro J. M. pána měli stavíni býti; ale auředník Štěpán Bohdanecký neměv nalámaného kamena ani dříví pohotově i také nesnadnost sedláků k robotování předkládaje v pilná díla klizení sen a potom brzo obilí, k tomu vedl, aby povlovně to stavení šlo; a sotva co, leč na podzim, toho roku započato.

12. augusti, jinak ve čtvrttek den sv. panny Klary, z Krumlova pan vládař takové psaní panu Petrovi Vokovi učiniti ráčil:

Můj nejmilejší pane bratře!

Věrně Vám přeji, že jste zdrávi a dobře se jmáte. O mně vězte, že z milosti pána boha také zdrav jsem. Z odeslaných knížek o ztracení Zigethu a zahynutí švagra našeho, hraběte z Serinu, Vám děkuji; a ac by všemu křesťanstvu užitečněji a nám vděčněji bylo, aby se toho tak nebylo stalo, než abychom Zigeth i také hrabě živé i celé jměli, však když jest pak v tom tak vůle pána boha byla, nás tím trestati, budiž ve všem vůle jeho svatá. Jestif proto i to s potěšením slyšeti aneb čísti, že takovou pobožností a budaucích svých a svau poctivostí a věchnau dobruu pověstí náš milý a zpřizněný přítel jest se choval a svůj život pro víru svátů, křesťanskú, čest a chválu boží pro pána svého, jemu víru a povinnost svú zachovávajíc, naposledy i pro vlast svú milú tak zmužile a chvalitebně dokonat a složil etc. Při tom Vás za to žádám, že ten pondělí před narozením panny Marie ke mně na Treboň přijedete a nápomocný toho budete, abych hostí svých

1568 pěkně uctiti mohl; neb tehďáž toho jsem úmyslu panu Ruthovi veselí jeho svatební držeti a vykonati. etc.

S ¹⁾ počátku měsíce prosince nakažené morní povětrí v Milčíně velmi panovalo, tak že i druhdy do desíti za den pochovávali.

Léta páně 1569.

1569 Doktor Tomáš Albin, syn pana Václava Albina a bratr Jana, byl také jedním správcím na Krumlově při panu vládařovi; potom byl Olomúckým biskupem. Christof Herichen vom Stengar sekretář pana Petra Voka. Zdeněk Smrčka ze Mnichu a na Radyni (sic) štolmistr pana Petra. Ondřej Purghauzar služebník pana Petra Voka. Šebestian Trebochovský na Vintřberce písař. Matiaš Pocestný písař pana Petra Voka. Vít Šmograv hofmistr. Michal Litochleb z Strachotína auředník na Vintřberce. Joachim Umbirth z Rejchenová, auředník pana Petra Voka na Bechyni, saudní věci řídil i potřeby do kuchyně. Václav Skuhrovský z Skuhrova na Voticích služebník pana Petra Voka. Jaroslav Častolar služebník pana Petra Voka.

5.²⁾ februarii, jenž bylo dne sobotního, pan Petr Vok bydliv na Zelči, odtud na veselí svatební pana Skuhrovského vyjel a přes noc ležel v Cerekvici, jměv pan třidceti jízdných a osm koní kočích.

6. februarii přijeli na Teleč, kdež to veselí konáno, a pán tu od neděle až do středy zůstati ráčil.

10. februaria odtud jeto na Hradec.

12. februarii zase do Telče přijeli; odtud k Brtnici pak Klevkvici a odtud na Zelč navrátili se.

30. martii, jinak v středu po vtělení pána Krista, pan Petr Vok na Krumlov přijel a nařízením pana vládaře v královském pokoji na zámku lozument jměl; za ním pán starší v pátek na Krumlov přijel.

6. iunii, jinak v pondělí před památkau těla božského, byvše pan vládař domu Rožmberského a nejvyšší pan purkrabě v Vídni u J. Mⁱ císařské přijeli spolu na Hradec

¹⁾ Str. 47.

²⁾ Str. 48.

Jindřichův a na zejtrí jeli na Třeboň. Nedlauho doma pán 1569 starší sobě odpočinauti mohl; hned zase z poručení císařského do Vratislavě na cestu strožil se.

27.¹⁾ iunii, jinak v pondělí po sv. Janu Burijanu, prostředkováním pana Jana mladšího z Řičan a na Kosově hoře, pana Viléma z Talmberka a na Jankově, císaře J. Mⁱ raddy, Václava staršího Bechyni z Lažan a na Dušnicích a Voldřicha Smrčky ze Mnichu a na Radeníně stala se smlauva a trh dokonaly mezi Henrichem starším z Švamberka a na Zvskově i na místě pana Kristofa a pana Hynka z Švamberka, strejců páně, prodávajícími a panem Petrem Vokem z Rožmberka kupujícím o zámek a město Bechyni s celým panstvím (kromě kláštera s jeho příslušenstvím) a to za summu XXIII^mVII^o kop gr. č. v pěti nedělích k plnění a spokojení i postaupení toho panství.

Toho času něco překořenili někteří zvláště Tejnští židé panu Petrovi Vokovi, že pán proto na všechny židy velice popudil se a rozhněval, tak že jim všechny své grundy zapověděl i pana bratra svého. Kteraužto záповěď na mnohé snažné za ně činěné od pánů a dobrých lidí přímluvy zase listy veřejnými v auterý po sv. Jiljí zrušiti a je na milost přijíti ráčil, jim zase živnosti jejich po jarmarcích i jinak propustiv.

20.²⁾ octobris, jinak v sobotu po sv. Šimoniši Judovi, dal pan Petr Vok plnomocenství spečetěné příteli svému panu Tomášovi z Proseče etc., poněvadž v starém městě Pražském dům nedaleko kláštera sv. Jakuba od pana Viléma Pětipeského z Krásného dvoru koupil, aby na J. Mⁱ místě při vkladu takového domu i vinice k němu náležející byl.

Toho ³⁾ roku pan Petr Vok některé zločince jmenovitě Vaňka Bezpalcího, rybníkáře, a Vaňka z Řemičova s nějakau neřestí Voršilau příjmím Kostkau u města Soběslavě popraviti dal. Za tau příčinau jiní rybníkáři, že jim jejich dobré tovaryše hrom panský zutráceti dal, původem nej-

¹⁾ Str. 49.

²⁾ Str. 50.

³⁾ Str. 51.

1569 více nějakého Vondry Boráka z Pořizan, hejtmana rybníkářského, dělávše rybník na panství Netolickém u Hrbova, konjurací, piksu neb spuntování, přísahau se vespolek zavázavše, jonáků ¹⁾ padesáte proti pánu že ho zabijí, učinili. Z té příčiny, aby v svém lotrovském — však oni mínivše pořádném — předsevzetí se ohlásili, odpovědní listy sepsati, pohrůžky pánu činíce, dali. A ty k sobě Burák předepsaný, Pavel Děcko, Jan Lauč mladý a Vondra Plástovský přijímavše na silnicích metali. Tak řeč šla, že Burák na pána sám třidcátý a Vašek sám osmnáctý pacholek, našedše k tomu zlému předsevzetí tovaryše stávali. Místa pak, kde úklady a stavuňky na pána mívali, byla tato: za Sedlčany v struhách osm lotrů, z nich pět pastýřů a tři rybníkáři, byli s osmi ručnicemi stávali; však tu jeden z nich je rozpáčil, chváliv pána, že jest dobrý, a oni proto sotva se ukrotiti davše, zabiti ho chtěli. Tyž osoby stáli na pána mezi Lastibořím a Komářovem a tu konečně chtěli jej skliditi; ale nepřijel na ně, jměv výstrahu, jinou cestou pán vyvázl. Burák ²⁾ s jinými padauchy na pána vstával nejprve na Vožnici, též v tom místě po druhé a po třetí, když pán jeti ráčil do Zelče k Bechyni. Item odpovědníci páně na pána čekali v lese za Bechyní a umínili tu pána zastřeliti; ale ujel jim, a také že naň nesměli, nebo jim pán bůh srdce vzal. Item za Bernartici v černém lese velikém, jedlovém k Stálci na tři hodiny, tu na pána čekali s ručnicemi; zimau dále ostati nemohli. Item na Kuřích hůrkách u Soběslavě také stávali na pána. Pan Smil Skuhrovský v Domašíně, městě svém, mflí od Českého Šternberku, Vaška odpovědníka pana Petra z Rožmberka vzíti dal a do Milčína jej ku právu odeslal. Tíž mordýři na rozličných místech odpravováni, na Táboře, Bechyni, Vintrberce, Soběslavi, Vodňanech, Třeboni etc.; hlavami jejich pan Petr Vok jednu truhlici naplnil. Než Jan Žáček z Mirotic rybníkář, písař týchž 50 odpovědníků předepsaných, za příčinou položení ohně na třech místech v Miroticích — jednoho u své matky — a vypálení padesáti domů léta páně 1575 vzat a na Vorlík v moc panu Kristofovi

¹⁾ Orig. janaku.

²⁾ Str. 52.

z Švamberka doveden; odtud dodán ku právu do Milivska ¹⁵⁶⁹ a tu odpraven. A ač nemálo z toho počtu té nešlechtné čeládky vyhubeno, však Borák dosažen býti nemohl, jakžkoli s pilností, že by tuto neb tamto býti měl, po něm špeh dán byl. Při čemž přihodilo se v městě Soběslavi, že nějaký ovčák Janovi Agnickému, písaři důchodnímu Chústnickému, pohrůžku učinil a Buráka lotra mordýrského zjevně zastával slovy těmito: „Co jest Borák, to jsem já.“ Jest do vězení vzat a proto i boku, po třikráte právo vystáti musiv, nasadil, ještě sice s ním spolku neměl a vinen nebyl; potom byl ještě několik let živ na panství Třeboňském.

Léta ¹⁾ páně 1570.

Zdeněk Smrčka ze Mnichu, hofmistr pana Petra Voka ¹⁵⁷⁰ na Bechyni, při času letnic; Herich sekretářem. Jiřík písař, Lomnický příjmím, umřel na Krumlově při času všech svatých. Pacholata pana Petra Voka na Bechyni: Malovec a Příchovský. Kristof Chlumčanský dvořenín a služebník J. Mⁱ pana Petra Voka jměl roční služby 40 kop. Andreas Purckauer, kuchenmeister des herrn Petter von Rosenberg při času velikonočním; druhý toho roku David Gablhoffer von Leoben, kuchlmeister, skupoval pánu víno na Bechyni, v Hradci. Mikuláš mladší Bejšovec z Bejšova služebník a dvořenín pana Petra Voka, Vilém Buzický též služebník, Jan Vranovský z Valdeku též služebník — na Bechyni. Joachim Umbirth z Rejchenova auředník neb hejtman na Bechyni; po neděli křížové poslal na Tábor 3 fůry pro přistěhování děkana na Bechyni. Vít Koza písař Vintřberský. Václav Vacelík z Edu, Ezdreáš Vítha ze Rzávého, Apolon Bejšovec z Bejšova sausedé v Bechyni, měli své grunty, dobytky; sausedé s nimi v nedorozumění, že nevykonávali, co jiní. Jan Pešík, syn paní Evy Pešíkové z Chrustu a na Komářově, slaužil panu Petru Vokovi. Bejšovec ²⁾ měl jedna registra obilná a Matauš, obroční písař, druhá na Bechyni. Pan Petr Vok své dva hejtmany po

¹⁾ Str. 53.

²⁾ Str. 54.

1570 sv. Bartoloměji na Bechyni ženiti mnil. Gabriel de Blonde, malér, též maloval na Bechyni. Volf Chanovský z Dlauhé vsi, služebník pana Petra Voka na Zelči, fedroval vínem pána. Srbický hejtman Zelecký.

3. februarii pan Petr Vok z Prahy v malém počtu služebníků na veselí svatební pana Adama Slavaty na Košumberk jel a byl tam při té svatbě až do 10. februarii. Odkudž toho dne, jenž bylo v pátek den sv. Školastiky, jel pán na Brtnici a odtud na Bechyni.

16. februarii pan Petr Vok z Rožmberka na Bechyni přijel a pan Jiřík z Kunstatu s ním.

17. přijelo kníže Bavorské s svým mladším synem do Prahy.

21. J. M. arcikníže Ferdinand držel v Praze panket, na němž byli J. M. císařská, starý i mladý kníže Bavorský a markrabě z Anšpachu.

23. februarii, jinak ve čtvrtek před sv. Matějem kurfiršt Saský Augustus i se paní manželkou svau do Prahy k J. Mⁱ císařské také přijeli. A měvše slavní turnajové a kratochvíle rytířské držání býti, k nimž také z povinnosti jako dvořenín a komorník J. Mⁱ císařské pan Petr Vok, mladší pán, měl dáti se potřebovati; však jsa na svém zdraví nedostatečný a mdlý rejthar vymluvena u J. Mⁱ císařské se učinil, kterážto výmluva u císaře místo obdržela.

26.¹⁾ februarii, to jest v neděli oculi, v Praze slavné houění k kraužku držáno.

Téhož dne Antonín arcibiskup Pražský kněze Jiřka příjmím Netolického, kanovníka Pražského a faráře Krumlovského, za preláta a arcipryšta kraje Bechyňského listem svým ustanovil a jiným všechněm v tom kraji kněžím, zvláště pak dvěma děkanům domino Martino, decano Bosnensi, parocho Miroticensi, et domino Martino, decano Prachensi, parocho in Strašini, představil.

1. martii, to jest v středu den sv. Albana, držán byl v Praze svobodný turnaj. 2. též svobodný turnaj byl a držán tanec u večír na paláce.

¹⁾ Str. 55.

4. téhož měsíce kurfirst Saský z Prahy odjel.

6. dne téhož martii starý i mladý kníže Bavorský a markrabě z Anspachu z Prahy odjeli.

10. martii kníže Brunšvické do Prahy přijel a zase dne 18. z Prahy odjel.

Od ¹⁾ 1. dne měsíce dubna až do 7. pan Petr Vok byl na Krumlově u svého pana bratra.

24. aprilis, jinak v pondělí po sv. Jiří, od J. Mⁱ císařské listovně pan Petr Vok z Rožmberka, aby se neprodlévaje do Prahy vypravě, v kanceláři na hradě Pražském najíti dal a příčině obeslání toho vyrozuměl, obeslán (byv tehdaž kancléřem pan Vratislav z Pernštejna), což pán tak poslušně zachoval a do Prahy odjel, 13. maii zase domův na Bechyni navrátiv se.

Zahodiv se pan Adam z Hradce do Soběslavě 10. dne maii, jinak ve středu před sv. Duchem, o novinách ku panu Petrovi takto napsal: Oznamujiť já, příjev sem (do Soběslavě), našel jsem nemálo lidu před branau a na ulici; zeptav se, co tu dělají, dali mi zprávu, že tvňj stolař se ztřeštil a na věž na zámku vlezl a tam se zavřel a žádného k sobě pustiti nechtěl, nýbrž kamením na lidi házel, tak že nevěděli, co s ním počínati. A tak jsem ven šel a s ním tak dlouho mluvil, až jsem dolů zase svedl, připovídaje mu, že mu se nic státi nemá, a do šatlavy dáti poručil až do tvého příjezdu. O čemž ovšem poddaní tvoji další zprávu dají. Z nějakých řečí, když mu hrozeno bylo, že jej vypálí aneb zabijí, nespav několik nocí, ztřeštil se.

19.²⁾ dne měsíce máje, jinak v pátek po seslání Ducha svatého, mezi dvamezcítmau hodinau na zámku Vintrberce pán bůh ráčil z tohoto světa povolati pana Víta Šmograv z Koln a Branště, hofmistra pana Petra Voka z Rožmberka; na zejtrí tam na Vintrberce pochovati ho dal Michal Litochleb z Strachotiny (sic), hejtman toho panství.

14. iunii, jinak v středu před sv. Vítem, pan Jindřich Vencelík, místokomorník k. Č., a pan Jan Vojkovský, místopísař téhož království, měli na Zvíkově býti, před nimiž

¹⁾ Str. 56.

²⁾ Str. 57.

1570 páni z Švamberka, zvláště pan Henrich nedostatečný na zdraví měli přiznání k trhu Bechyně učiniti a panu Petrovi Vokovi ji do desk vložiti. Na tom bylo tak zůstáno; ale o peníze asi 400 kop od toho bylo činiti. Nevím vykonalo-li se to toho času.

19. iunii, jinak v pondělí po sv. Vítu, pan vladař císařské mandaty nejprv do Krumlova, potom i na Novohradské a Rožmberské panství odeslal, aby na rathauzích publikování a kdež náleží v těch místech při největší silnici přibiti byli. Ti mandati byli strany silnice od Cahlova a od Lince, kterak by se ti, jenž své obchody v rozličných kaupěch provozují, v tom chovati měli.

24. iulii pan Petr Vok na Strakonice jel a 28. zase na Bechyni navrátil se.¹⁾

31.²⁾ iulii, jinak v pondělí po sv. Martě, pan Henrich z Švamberka v příčině stavení špitálu na Bechyni takto ku panu švagru svému, panu Petrovi Vokovi napsal: Co se pak toho špitálu stavení dotýče, tím nemeškajíc Antonína s Vlachem na Bechyni vypravím; jednom se k tomu sám přičiníti a s týmž Vlachem jednati račte, aby, co nejspíše bude moci, hotov byl, abych jej za zdravého života svého ještě viděti mohl, neb se vždy obávám, věku svého na světě krátce býti.

18. augusti Strojetic ký k službě ku panu Petrovi Vokovi přistaupil.

17., 18., 19., a 20. septembris svatební veselí tři na Bechyni držána, jmenovitě panu Srbickému, panu Unbirthovi a Gabrielovi de Blonde malérovi.

18. september Malovec, pachole, dostalo se ku panu Petrovi Vokovi; 20. septembris Zahradecký, pachole, přeč odjelo; 21. sept. Rennsperger pachole přeč odjelo.

26. septembris J. M. pan Petr Vok na Hradec odjel, a 29. sept. pán zase na Bechyni z Hradce navrátil se.

¹⁾ Po těchto slovech poznamenal Březan: Ten rok jeho černá hlava bude vždycky červa zdráva (náš milý pán nechť dá); protož M. Tomáš malíř dá za víno mnohý halíř.

²⁾ Str. 58.

10.¹⁾ octobris pan Petr Vok z Bechyně ku Praze a 1570
paní hrabinka z Serinu na Hradec odjeti ráčila; 23. octobris
pan Petr Vok na Bechyni z Prahy zase navrátil se; paní
hrabinka z Serinu též zase na Bechyni přijela.

30. muštruňk byl držán na Písku.

2. dne novembris, jinak ve čtvrtek po všech svatých,
pan vladař domu Rožmberského Vilém příjev na Třeboň
listovní poručení učinil kancléři svému Albinovi na Krum-
lov, poněvadž povětrí morové tam čím dále více se roz-
máhalo, aby jarmark Krumlovský odvolati dal a zapověděl
a lidé z moru aby do města pauštíni nebyli, item sám ani
kdo z Krumlova aby na Třeboň nejezdil, než aby vše skrze
psaní se spravovalo.

11. novembris, jinak v sobotu den sv. Martina, pan
Petr Vok z Rožmberka ze 158 osedlých panství Bechyň-
ského z jednoho po 20 gr. zbirku podlé sněmovního sne-
šení prvního terminu, jenž jí přišlo 52 kop m., zpravit
dátí ráčil.

15. novembris, jinak v středu po sv. Martině, Mikuláš
Humpolec takto o novinách ku panu Petrovi Vokovi na-
psal: Dnes pod Křížky krmíce koně, i přijel Vⁱ Mⁱ kočf
tu; i musil jsem Vⁱ Mⁱ napsati, že dne včerejšího měl jsem
vyhlášené tři pŕhony s tím Krčínem z toho Leptáče od
Pekla. Tak za to mám, že s pomocí pána boha s těmi čer-
nými knihami i s těmi čerty bude mu dosti hry dáno etc.
Item dne včerejšího té paní Hradecké staré kšaft ke diskám
položen, ale není čten; vŕbec ale to jsem já našel i pře-
četl, že všecko dobré paměti panu Joachimovi z Hradce dala
a něco jiným, nemnoho, ale na Vⁱ Mⁱ pány mi zapomenula.

6.²⁾ decembris Mikuláš Bejšovec od pana Petra Voka
z Rožmberka za purkrabi na Bechyni ustanoven.

10. decembris pan Vilém Krajř z Krajku byl u pana
Petra Voka na Bechyni, odjev 13. zase.

16. jel pan Petr Vok na Hradec, pak odtud na By-
střici a 22. zase na Bechyni navrátil se.

¹⁾ Str. 59.

²⁾ Str. 60.

1570 Také toho roku nařízením pana Viléma vládáře domu Rožmberského statek někdy Jiříka Lomnického, kterýž zanechal v Krumlově v Latraně v domu Pečmulnarovském inventován a lépe než prve pro přátely opatřen.

Léta páně 1571.

Slovutný Jan Agnický, auředník důchodní panství Chaustnického aneb písař; Albrecht Vojř z Očedělic, hejtman Chaustníku a Zelče. Umbirth, hejtman na Bechyni (než na kouci roku nebyl). Vít Koza důchodní písař Vintrberský. Mikuláš mladší Bejšovec z Bejšova purkrabě na Bechyni. Jiřík kuchmistr J. Mⁱ páně Petra Voka na Bechyni (někdo na něj smrkl, že čeládku jinak pokrmý choval, nežli prve, že dostal dobré ulevení; on se zase psaním vymlauval). Matiaš Štandl písař důchodní na Zelči; Jindřich Volbram z Štěkře na Zelči hejtman. Pavel Svatovský, komorní písař pana Petra Voka. Počty přijímali od písařů: pan Kuneš Dvořecký z Olbramovic a na Dvorci, pan Jindřich Volbram z Štěkře a v Skalici, p. Michal Litochleb z Strachotína, hejtman na Vintrberce, a Pavel Svatovský. Francouz ¹⁾ lokaj (s ním mívali divnú kratochvíl a vexací). Jiřík Chanovský z Dlahé vsi jměl syna svého Volfa při panu Petrovi Vokovi za služebníka. Jan písař důchodní panství Bechyňského, příjmím Zelotín. Vilém Buzický toho roku ženil se. Srbský Simonis et Judae již byl na Krumlově. Chánovský purkrabě na Zelči (po sv. Jiří také odstaupiti k službě ku panu vládáři měl). Adam Koňas z Vidří byl pachotem u pana Petra Voka. Jiřík Fink z Finknštejna byl u pana Jindřicha z Donína v službě purkrabí na Benátkách. Václav Vítha služebník pana Petra Voka. Jindřich Stařinský z Moravy měl přijat býti za služebníka, přímluva zaň od pánů z Vrbna.

Ve čtvrtek po novém létě byv Kristof Herrich, sekretář německý pana Petra Voka, v Praze o těchto novinách pánu svému napsal: J. Mⁱ císařské dětí čtvero, dva synové a dvě

¹⁾ Str. 61.

dcery, dnešního dne do Prahy přijeli napřed, za nimiž bu- 1571
daucího týhodne také J. M. císařská přijeti ráci.

V pondělí po neděli iudica auřad Soběslavský listovně vznesli stížnost do pana faráře svého kněze Matiaše, někdy oppata Milivského, že sobě dům na Horách Gutnách kaupiv tře na větším díle věci své od nich z fary tam odvéztí dal, a tak že poznávají, že duch jeho již s nimi není a že dosti mdle jim posluhuje, přes půst sotva dvoje kázání učinil; toliko knězi Alexandrovi Poláku, kterémuž málo, ano téměř nic nerozumějí, na místě svém poraučí, a tak v ránu tu boží a metlu že zle opatření jsau etc. Nad to že nemálo dluhu nadělal, a že věděti nemohau jeho úmyslu, pána za opatření milostivé prosíce.

Michal ¹⁾ Litochleb z Strachotína, auředník Vintřberský, v pondělí velikonoční žháře jednoho, nějaké pachole, kteréž před tím v Cuclavicích dva dvory vypálilo, v kterémž ohni mnoho obilí i dobytka a jedno dítě uhořalo, panu Petrovi Vokovi na Bechyni odeslal.

V neděli po božím vstaupení Šimon Kobrcz, saused v Bechyni, přišed z nešporu domů hned náhlau smrtí z tohoto světa sešel. Joachim Umbirth z Rejchejnova hejtman, vzav k sobě konšely též i pana Vacelka a pana Parisa, truhly a sklepy v domu spečetiv, ponocovati poručil.

17. iunii Kristof Herrichen, platný služebník pana Petra Voka z Rožmberka a sekretář, v Praze od pána boha z tohoto světa povolán. Otec jeho Jiřík Herrichen, hammermeister v Stencker na panství pánů Görlických, potřebný člověk, vyhledával při pánu o nápad statku pozůstalého po témž synu svém; není pochybné, když nejprve restanti a dluhové zaplacení byli, ač co pozůstalo statku, že ho užil.

V auterý po památce sv. Anny pan Petr Vok nějaké svatební veselí na Bechyni strojiti dáti ráčil, na kteréž i pan vladař, páně bratr, i pan Henrich z Švamberka přijeti ráčili.

Ve čtvrtek po nanebevzetí panny Marie stala se smlauva s mistrem Hansem Viserem o přivedení vody na zámek

¹⁾ Str. 62.

1571 Bechyni z studýnek ležících nad cestau jdauce k hořejšímu mlejnu mezi dvěma vrchy, tak aby voda silně a plnými trubami, jakž na to náleží, šla, na tento způsob: mistr sobě sám dříví k trubám i jiným potřebám připrav, než pán ráčí i což potřebí dáti přivézt; též mistr trauby vyvrtaje bytedlně do země vlož, pán nádenníky k vybírání struh dada, mistr jim po 6 gr. miš. na den plať. Za to dílo pán dáti se podvolil 35 kop miš., 1 str. žita, 1 hrachu větel, ječmene 1 větel a sud řídkého piva. S obojí strany cedule zdělali.

Pan ¹⁾ Henrich starší z Švamberka v listu svém, jehož datum na Zvíkově v pondělí po sv. Bartoloměji, ku panu Petrovi Vokovi takto napsal: Též Vⁱ Mⁱ oznamuji za novinu ač nedobru, že tento pátek minulý v noci na sobotu pana Loreckého se dvěma syny jeho nějací lotři, dobyvše se do pokoje, kde jest ležel, když spal, zamordovali a hrdla jim podřezali; ale toho se nijakž doptati nemohu, kdo by to učiniti měl.

Některý čas po sv. Jiljí začínal se dělati rybník nový někde od Bechyně nedaleko.

Ve čtvrtek po narození panny Marie arcikníže Ferdinand ráčil na Hradci u snídání býti, a snadno J. M. bylo uctiti, nebo velmi málo dvořanů s sebou ráčil jmíti.

[21. septembris, to jest na den sv. Matauše, činiv svatební veselí pan Adam z Hradce na Hradci a Hluboké sestře své panně Anně vdávající se za pana Voldřicha Felixa z Lobkovic a na Kostí etc.].

Byli toho roku hejtmanové kraje Bechyňského: J. M. pan Petr Vok z Rožmberka a Voldřich starší ze Mnichu a na Radeníně.

Sotva Bechyně ještě toho roku byla do desk panu Petrovi Vokovi vložena.

Léta ²⁾ páně 1572.

1572 Adam Chochol z Semechova (tituloval ho jeden sekretářem); Apsolon z Bejšova byl někdy služebník pana Petra

¹⁾ Str. 63.

²⁾ Str. 64.

Voka a zjednal ho sobě pán za vlastního od Jana staršího 1572 Bejšovce, aby s ním činiti mohl, co by chtěl. Voldřich Častolar služebník pana vladaře. Václav Víttha služebník pana Petra; od paní hrabinky dostal ženy, mělo jim sva-
tební veselí konáno býti na přímlovu pana vladaře, kterýž k tomu vedl, aby paní hrabinka podlé vůle paní matěře, panny Mariany samé, pánů bratří ¹⁾ i všech přátel také k tomu povolení dala, a pannu ²⁾ v tom předsevzetí fedrovala, tak aby se při času Voldřicha veselí toto vykonati mohlo; pan Petr Vok aby pana Víthu také živností opatřil. Albrecht Vojř z Očedělic hejtman na Chúsníku a Zelči. Mikuláš Mozol z Lewenperka služebník pana Petra Voka. [Ondřej Purkhauzar komorní písař pana Petra Voka; Vít Koza na Vintřberce důchodní; Michal Litochleb hejtman; na Třeboni Černý byl, před tím na Nových hradech.]

16.³⁾ ianuarii, jinak ledna, to jest v středu po sv. Štátném, pan vladař cestu před sebe vzal k J. M. císařské do Vídně, k kteréžto jízdě pan bratr mladší dvou svých kočů i s koňmi pánu zapůjčil.

23. aprilis aneb při času sv. Jiří Adam Šturm přistaupil za písaře obročního na Zeleč a slaužil až do sv. Havla léta 1577; jměl roční služby 12 kop. Potom slaužil od toho času za purkrabi tudíž.

Měsíce dubna pan vladař jměv dobrého ručníkáře na Krumlově dal mu nadělati nemalý počet půlháků, na tom s ním zůstav, že mu od jednoho po půl třetím zlatém od díla zaplatí a ne víc. A poněvadž hodná věc byla, takového dobrého a mírného řemeslníka fedrovati, to nařídil, aby Krumlovští měšťané k obci 50, Prachaticští 100 a Třeboňští 50 takových půlháků dali udělati a ty aby na rathauzích chování byli. S jinými městečky také o to rozmluveno býti mělo.

1. maii, to jest ve čtvrtek den sv. Filippa a Jakuba nařízením pana vladaře domu Rožmberského skrze Krčina Jan Černý z Vínore z služby hejtmanské na panství Třeboň-

¹⁾ Orig. pannj.

²⁾ Orig. panu.

³⁾ Str. 65.

1572 ském propuštěn i také vypraven v přítomnosti Albina kancléře a Pavla Helema sekretáře. Utekł se zase ku panu Petrovi Vokovi, kterýž jej dal z Treboně vystěhovati, ještě předešle, když z Vintřberka odstaupil, v nemalé nevoli býti ráčil pan Petr Vok s ním. [Krčín divně hejtmany točil.]

1.¹⁾ iulii, jinak v auterý po sv. Petru a Pavlu J. M. císařská z Vídně pana Petra Voka tímto titulem a takto obeslati ráčil:

Vysoce urozenému Petrovi Vokovi z Rožmberka na Vimberce a Bechyni, věrnému našemu milému.

Maximilian etc.

Milostivěť věděti dáváme, že jsou stavové království našeho Uherského na nyní jminulém rákoši, kterýž teď v městě našem Prešpurce držán byl, nejjasnější kníže Rudolfa, arcikníže Rakauské etc., syna našeho nejstaršího jeho lásku za krále Uherského a pána svého budaucího jakožto dědice a successora našeho netoliko jednomyslně přijali, nýbrž ihned den k korunování jeho lásky, totižto 6. den měsíce září jinak septembris jmenovali. A protož tebe milostivě žádati ráčíme, že se k nám do Vídně vedle jiných před dotčeným časem a dnem, totiž k prvnímu dni dotčeného měsíce září pro takovou důležitú potřebu naši a ku poctivosti téhož syna našeho nejmilejšího jeho lásky což můžeš nejpoctivěji a s největším počtem koní jízdných vezmauce s sebau staré zbroje a všelijaké k turnajům i jiným rytířským kratochvilím, kteréž se ku poctivosti jeho lásky držeti budau, náležející věci také vypravíš.

Pan Henrich z Švamberka, chtěje sobě paměť dobrou způsobiti, jakož nahoře dotčeno, stavění špitálu v Bechyni pro chudé lidi před se vzal. Že pak to dílo váhavé šlo, nejednau ku panu Petrovi Vokovi, švagru svému, na Bechyni se dopisoval, snažně pána prose, aby se přičinil. kterak by nejspíšeji ještě za živobyťi jeho to dílo zhotoveno bylo, i nákladu na to stavení neváživ. Kaupil také i pro dokázání dobrých skutků nějaký dvůr a zahrady, a poněvadž dříví nemálo k tomu potřebovalo se, i do kláštera knězi

¹⁾ Str. 66.

Martinovi zprávci tudíž a do špitála jakž k stavění tak ¹⁵⁷² i ku palivu o vykázání nějakých pasek, že je rád chce zaplatiti, vyhledával.

25.¹⁾ septembris korunování arciknížete Rudolfa na království Uherské se vykonalo, na kteréž byv úmyslu pan Petr Vok na obeslání J. Mⁱ C. též jeti, vůz svůj časně do Prešpurku a Vacelíka s některau čeládkau předeslal: však v tom pán bůh naň nemoc dopustil, že se složiti a doma zůstati musil. Pročež skrze jiné komorníky při J. Mⁱ císařské jmenovitě pana Smečanského a pana Kana svau nevyhnutelnost a bezelstnost nepřijezdu k službě vymluvenau učinil.

Měsíce října neb octobris povětrí morové v Soběslavi proskakovalo.

19. decembris, jinak v pátek před památkau sv. Tomáše apoštola, úřad Soběslavský panu Petrovi Vokovi takto ponížene v psaní svém napsali.

Vaše Milost!

Rychtář městský zprávu nám dal, kterak včerejšího dne u večír v hodinu na noc, majíce choditi týž rychtář s poslem svým v městě pro přetržení všelijakých rozpustilostí i neřádův, i v tu chvíli mimo vědomí jeho nějaký starý člověk pro dluh sedící, měv pauto na sobě, z něho sobě pomohl a, seděv s ním nějaký mladý lotras z Bechyně sem přivedený a do vězení daný, tomu ukovanému za obě ruce ten starý zámky ztlaukl, pauto zotvírav z vězení sobě i jemu pomohl. A vylezše věží na zeď městskou do hradu šli a odtud ze zdi skákavše do příkopu se dostali a vylezše z něho oba přeč odešli. Nad čímž my i rychtář velikau starost jmáme; po kterýchžto vězních té hodiny zvěděvše na několik stran jsme hledati odeslali etc. — Našli jsau je či ne, nenacházím, ani co jim k tomu pán říkal.

Léta ²⁾ páně 1573.

Nějaký Nidrlant v opatrování jměv pana Petra Voka ¹⁵⁷³ šatstvo, odevzdal je toho roku a byl inventář s pilností přehlídnut; a kde co nenašlo se, oznámeno, kde to s volí

¹⁾ Str. 67.

²⁾ Str. 68.

1573 J. Mⁱ páně obráceno. [Jan Černý zase na Vintřberce hejtmánem v pondělí den sv. Nikodema po Litochlebovi. Šebestian Třebochovský písař na Bechyni komorní, nebo staral se o placení dluhů. P. Mikuláš Mozol z Levnperka hejtman na Bechyni. Kašpar krejčí dvorský, kterémuž se od šacení osoby rytířské po 1½ kopě a jiných po 1 kopě miš. od díla platilo. David Gablhofer nebožtík toho roku v pátek po sv. Erazimu. Petr Jan Dvořecký z Olbramovic služebník pana Petra Voka. Andreas Purkhouser důchodní písař na Vintřberce. Matiaš Fuch kammerschreiber na Krumlově. Václav Albin, někdy od sedláků nazýván latinský kancléř a Krčín český. Matiaš Štandl písař na Zelči (snad i úředník). Šimon Netolický nákladem pana Petra Voka z Rožmberka v Praze učil se písařství i latině u nějakého mistra Jezuitského, kterémuž zvěřinu zjednal s mlsu při sv. Havle. Gabriel de Blonde malér v Soběslavi bydlil. Tomáš Kalivoda písař pana Petra Voka listovní, Šimona Netolického bratr.] Kometka, služebník J. Mⁱ pana vládaře, byv se panem v Polště, okolo hromnic v Čechách vyslaný byl, ale zase od Krčina brzo do Polska vypraven.

16.¹⁾ ianuarii, jinak v pátek po sv. Štastném, pan Petr Vok uživ osob. řádu a stavu vládyckého Václava Dubského z Třebomyslic, pana Jiříka Dvořeckého z Olbramovic, pana Adama Chochola z Semechova a pana Mikuláše Mozola z Levnperku hejtmána Bechyňského dal obnoviti auřad konšelský v městě Bechyni, tyto osoby do něho davše: 1. Vojtěch Němec, starší města; 2. Říha Kolář; 3. Pavel Zámečník; 4. Mikuláš Kačírek; 5. Jiřík Zámečník; 6. Jan Petříků; 7. Václav Stadlecký; 8. Petr Varhaník; 9. Jan Kuneš; 10. Jan Tůmů; 11. Šimon Chmel; 12. Jozef Kobrczů a rychtář městský Jakub Plch.

10. martii, jinak v auterý před Sv. Řehořem, v hodinu na noc na panství Vintřberském ve vsi Výškovcích čtyři dvory shořaly na větším díle i dobytek a všecko stavení, tak že jim nezůstalo nic. U Šobora se zapálilo v stodole; Jan Černý, hejtman tehdejší, tam přiběhvl lid k bránění měl, že dále hořati nedali.

¹⁾ Str. 69.

[14. martii, jinak v sobotu po sv. Řehoři.] Pavel Ždárský¹⁵⁷³ z Kosmačova, služebník J. Mⁱ pána, v městech Pražských co potřebí bylo J. Mⁱ pánu řídil a jednal.

29.¹⁾ martii, jinak v neděli provodní, když na Třeboni nějaká nevázná Lidmila, Ondřeje Bechyňského z Prachatic žena, čarodějnice s jinými babami čarodějnými u vězení držána byla drahý čas, tehdy v nebytí J. Mⁱ pana vladaře v zemi utekli se ku panu Petrovi Vokovi přátelé té Lidmily o zproštění jí z toho vězení. Pán Krčínovi o to psaní učinil a, aby zproštěny byly, k tomu směřoval; ale Krčín zase pánu odpověď dal, že od pana vladaře dostatečné poručení jmá, aby právní proces k nim zachován byl. I další jejich skutky nešlechtné s jistými a dostatečnými při tom správami pánu na Bechyni odeslal; pán když tomu vyrozuměl, neráčil dále nešlechtných se ujímati.

18. aprilis, jinak v sobotu po neděli iubilate, od J. Mⁱ císařské listovním poručením z Vídně odeslaným pan Petr Vok za hejtmána kraje Bechyňského nařízen a při něm Oldřich Smrčka ze Mnichu a na Radeníně, kterýž auřad na sebe přijíti měli od sv. Jiří příštího, to jest od 23. aprilis.

11. maii, jinak v pondělí svatodušní panna Mariana z Bejšova, ještě za živnosti pana otce svého byvši zamluvena k stavu svatého manželství panu Albrechtovi Zelendarovi z Prošovic, auředníku pana z Hradce na Protivíně, a v tom dříve než svatební veselí se vykonalo, pan otec její umřel. I poněvadž panu ženichovi pro hospodářství a²⁾ službu jeho tím až do roku prodlévati velmi by bylo obtížné, v to vložili se pan Petr Vok z Rožmberka, pan Adam z Hradce a paní matka jeho, že se paní vdova Bejšovovna s syny jejími i jinými přátely na tom snesli, aby předse to svatební veselí však beze všech muzik a kratochvílí v smutku na ten den vykonáno bylo. (A takž dne předepsaného byv poručníkem pan Petr Vok týchž sirotek to veselí jí panně Marianě na Bechyni vykonávati ráčil. Ale to tak nešlo; nebo teprva po několika nedělích se vykonalo, jakž níže.)

¹⁾ Str. 70.

²⁾ Str. 71.

1572 12. maii, jinak v auterý svatodušní, takové psaní odeslal Jan Černý z Vinoře z Vintřberka ku panu Petrovi Vokovi: Posýlám Vⁱ Mⁱ hlavu a čtyři nohy nedvězí; Kubice jej zastřelil včera na koni (totiž, když nedvěď koně žral). Udával Pírgarům sedm koní a dva ztrhal, že s těžkem živi zůstanau; nebohým stala se velká škoda, jakž do pastvy vehnali u večer, hned jim je v noci zdávil. A nejlacinější kůň byl za 30 tolarů. Jiní své koně z pastev sehnali; přestrašení tím, nechťejí více pásti.

14. septembris, jinak v auterý na den povýšení sv. kříže, paní Anna Hradecká z Rožmberka ku panu Petrovi Vokovi toto za novinu napsala takto:

Můj nejmilejší pane bratře!

Odsud vám na ten čas nevím co za novinu napsati, než že jest pán bůh naši paní Kurtzpochoví z tohoto světa pojíti ráčil hned brzy, jakž z Brtnice z toho veselí jela; a byla tam paní zdráva a vesela. Nemohu se ještě žádného gruntu doptati, kterak jest nemocí čili jakau přšhadau z tohoto světa zsešla; než to veselí na Brtnici bylo 16. augusti, jinak v neděli po nanebevzetí panny Marie.

18.¹⁾ octobris, jinak v neděli po sv. Havle, pan Petr Vok z Rožmberka svatební veselí na Bechyni služebníku svému Vácslavovi Víthovi, pojímajícimu sobě pannu Marianu (z Bejšova) z fraucimoru paní hrabinky z Serinu, učinil, na kteréž i paní Anna Hradecká z Rožmberka, sestra páně, s pannau dcerau svau Aničkau přijeli.

15. novembris, jinak v neděli po sv. Martině, jehož před tím v středu bylo, hejtman Vintřberský panu Petrovi Vokovi takové psaní odeslal:

Vaší Mⁱ oznamuji, že jsau Němci mnoho let v grunty Vⁱ Mⁱ nevkráčovali a nesáhali až teď před dvěma nedělemi udělali nový most na potoku — slove Birmwasser — nedaleko od Kunžvarthu. Zvědév o tom v středu minulú, poslal jsem tam tesaře, dal jsem jejich most posekati a dal jsem jiný most udělati; a oni zase můj zsekali a jiný udělali a na sto osob že s ručnicemi tu bylo i také s braněmi. Vⁱ Mⁱ

¹⁾ Str. 72.

jest potřebí brániti; neboť oni chtějí mocí ty grundy Vⁱ Mⁱ 1573 osvojiti. Posílám teď písáře, abyšte ráčili biskupu Passovskému psaní učiniti, aby v grundy Vⁱ Mⁱ nevkráčoval, že sám ráčíte na svých gruntech dáti co potřebí a náleží opravovati; nechtěli by přestati, muselo by se mocí toho také brániti. Nebo jest to v ¹⁾ pokoji bylo na 18 let, až teď teprv něco se chce začínati a příčiny Vⁱ Mⁱ dávati, ač by to náleželo panu bratru Vⁱ Mⁱ opatřiti. Nebo před 18 léty za starého Tenglara také tak bylo, že dal byl dělati, a já zvědév zkazil jsem jej a dal jsem jiný udělati; potom jest můj zůstal, až teď před dvěma nedělemi oni udělali a já také jej zkazil a jiný udělal a oni zase můj zkazili. Vidělo mi se na spěch o tom Vⁱ Mⁱ oznámiti.

Pan Petr Vok těžkým břemenem dluhův tisknut jsa, nevěda jinam, kde svůj zřetel a útočiště obrátiti, Vacelíka s některými jinými ku panu vladařovi s jistau instrukcí, co by při J. Mⁱ o spomožení mu jednati měli, vypravil. Pan vladař před sebe je pustiv, jejich žádost na místě pana bratra vyšlyšev, bedlivě rozsaudiv a pováživ, zase okolo 16. novembris s jistau jádrnau odpovědí v spis uvedenau ku panu bratru je odeslal, předstíraje v ní znamenité příčiny, proč povinen dále není jeho závody vyvozovati:

1. předně že sám dlužník jest a věřitele nevyhnutedlně spokojiti musí:

2. že na tak kvapný a spěšný čas nemůže mu pomoci;

3. sám že na hospodářství a jízdy časté potřebuje peněz, z nich se vydávati nemůže;

4. prve že jej živností a statkem poctivě a nezávadně opatřil;

5. poněvadž svau nezprávau, nedbanlivostí, nemírností, rozpustilostí se sám zavedl, že není povinen mu pomáhati;

6. poněvadž radami dobrých a věrných služebníků svých se zpravovati ani páně bratrovau nechtěl;

7. poněvadž v slušných věcech a zbírkách ho zastával a zastává, že není mu dále čím povinen, s ²⁾ tím doložením naposledy, ačby v tom tak dále nesprávně sobě vedl a pana

¹⁾ Str. 73.

²⁾ Str. 74.

1573 vládáře bratra svého staršího o rozmnožení domu Rožmberského pečujícího zarmucovati měl, jsa vlastní dědic téhož domu, že by pan vládář v úmyslu svém ustávatí také musil, nýbrž na nějaké jiné cesty pomysliťi.

4. decembris po takovém prudkém prachu a dobré kapitole zase mírnější lékařství pan vládář listovně svau vlastní rukau přiložil takto:

Můj nejmilejší pane bratře! Přál bych vám, abyště zdraví jsauc dobře se měli. Psaní vašemu jsem vyrozuměl, kterýmž mne vždy za to, abych několik tisíc, tak jakž od pana Vacelíka jsem porozuměl, vám na zaplacení některým osobám vyčísti dal a vás založil, žádáte. I nepochybuji, že jste z mé odpovědi tomu prve vyrozuměti mohli, že na ten čas při penězích nejsem, na autraty své každý čas a někdy mimo naději mně nastávající že nemálo peněz potřebuji: kdybych se o ně časně nebyl staral, že bych je ani neměl a sotva tak mi na ten čas k mým mnohým vydáním a útratám peníze stačovati mohau. — V čem se dále omlauváte, že na vzkázání mé důvěrné a dobrým úmyslem učiněné mi jste odpovědi posavad nedali: není potřeba se nic omlauvati; nebo ne pro to, abych se s vámi v jaké nepotřebné psaní a odpovědi dávati měl, to jsem učinil, zvláště jsauce přílišně jinými věcmi zaneprázdnění, než jako bratr váš starší, co jsem vám vzkázal, za příčinau učinil jsem tau dobrau měrau a poněkud i z povinnosti, — věřím, že to také tím úmyslem ode mne přijali jste a přijímáte. Při ¹⁾ sobě ta léta a ten rozum máte, chceteli jedno k platnosti jej užívati, že to, což vám třeba jest činiti aneb nechati aneb co pochvalu vám aneb pomluvu přiněsti může, všecko znáte, a sebe a věci své podlé náležitosti a potřeby můžete věděti, kterak s bázní boží spravovati a řídití. S tím vás i sebe v ochranu pána boha poručena činím. Datum na Třeboni v pátek den sv. panny Barbory léta 1573.

V. bratr

Vilém z Rožmberka.

¹⁾ Str. 75.

Po tom pak pan Petr Vok vždy žádostiv byv od pana ¹⁵⁷³ bratra svého pomoci v svých závadách vyhledávati dále listovně i skrze dobré přátely své též i pana Dvořeckého o to nepřestával. Dav se v tom pan Kuneš Dvořecký z Olbramovic potřebovati, jakú zase odpověď od pana vladaře dostal v psaní svém, jehož datum na Dvorci 27. decembris, jinak v neděli den sv. Jana evangelisty, panu Petrovi Vokovi odeslal, jehož díl tuto položím, takto:

Pane Dvořecký, můj milý!

Zlo se pan bratr o mně domnívá, abych já měl staré a první příčiny v paměti své zdržovati; tohoť jistě při mně není. To pak mé bratrské v tom spisu předložení, jak sobě ode mne stížně bere, jako bych mu mimo jeho nechvalitebné obyčeje mnoho ublížil, divně sobě vykládá a mnohým lidem dosti mladým to k přečtení podával; čehož já nic nedbám, nechť to ukáže, komu chce etc. Ale¹⁾ pan bratr majíce ode mne sobě ukázané poctivé opatření beze všech dluhův s jakau pobožností a panskau náležitostí toho užívá, jest věc mně i jiným mnohým dobrým lidem dobře vědoma. Že jest pak nyní v dluhy veliké vešel, toho kaupení panství Bechyňského příčina hodná položení se nemůže, protože jest bylo panu bratru to patrně vyčteno, co se bude moci každého roku jistiny zaplatiti, odkud se mají úroci zpravovati a nad to vejše k autratě komora páně bratrova že by byla s dostatkem opatřena. Však ta správa nic déle netrvala než do kaupení a postaupení Bechyně, již pak potud pan bratr nemyslí na placení Bechyně; než vzal před sebe to, aby j měl na zámku deset aneb dvanáct děveček a děvčat, ty jmají své zvláštní dostatečné opatření, to jsau jeho komornice, ty jmvají klíče od jeho pokojů a dnem i nocí nevěrně jeho opatrují i k stolu mu slauží. K tomu žádné pobožnosti, žádného řádu, žádné správy v ničemž není, autrata nesmírná, čeledi nepotřebné s ženami množství, ješto jest mi o tom těžko slyšeti, až mne srdce bolí. Kterézto příčiny i jiné mnohé od pana bratra všecko požehnání boží vzdalují — pak pán

¹⁾ Str. 76.

1573 bůh račiž mne toho zachovati, abych ho měl v takovém neřádném způsobu fedrovati. etc.

22. decembris pan Petr Vok z Rožmberka již tehdáž mysl (k) knihám měv a dráhný počet jich shromáždív, popsatí je dal; i našlo se rozličných kněh na větš, střední i menší modum kusů dvě stě čtyřidceti tři zinventovaných.

Toho ¹⁾ roku pán bůh ráčil dopustiti na panství Vintrberské pověť krupobitné, že velikau škodu lidem na obilí na mnoha místech podělalo.

Léta páně 1574.

1574 Jiřík z Felzova, služebník pana Petra Voka, před památkau zvěstování panně Marii byl vězňem v Praze, že něco přečinil proti řádu a právu; páni místodržící napsali pánu, že jej na zápis vydají z toho vězení. [Vít Křenovský, písař Plavnický; Kelbl fišmejster panství Chúsnického, Zeleckého a Bechyňského; Tomáš Netolický písař listovní neb sekretář český. Lorenc Mostník z Ništice purkrabě na Třeboni, (nevím co jest byl, nebylli Srb). Mikuláš Bejšovec služebník pana Adama z Hradce. Adam Chochol, služebník pana Petra, (staral se o peníze).] Ku počtům pan Petr Vok potřeboval: pana Štěpána Vratislava z Mitrovic a v Austrasiích, pana Jindřicha Volbrama z Štěkře a v Skalici, pana Jana Lažického z Písnice, hejtmána Bechyňského a Šebestiana Třebochovského, písaře komorního. [Adam Šturm obroční písař Zelecký i snad důchodní.] Kněz Vít kaplan Třeboňský skrze pana vladaře k kněžství přišel; Krčín se zaň přimlauval v pátek po neděli reminiscere. [Jiřík kuchmistr na Bechyni. Václav Vacelk z Edu štolmistr J. M' pana Petra Voka. Ondřej Ronpar písař obroční Krumlovský. Vaněk Poněšický vodák pana Petra Voka na Bechyni.] Kristof Chlumčanský z Představk toho roku s počátku odstoupiti od služby pana Petra Voka měl; na pozůstalau službu mu zápis učiněn.

19. ianuarii, to jest v auterý po sv. Přišce, dvě hodině přede dnem pán bůh ráčil z tohoto bídneho světa povolati

¹⁾ Str. 77.

pana Henricha staršího z Švamberka na Zvíkově; a nebyl ¹⁵⁷⁴ žádný z krevních přátel při smrti páně kromě pan Petr Vok z Rožmberka, jakž sám svau rukau v kalendáři toho roku poznamenal, a pan Oldřich Hodějovský. Paní Anna Hradecká panu bratru svému panu Petrovi Vokovi za tau příčinou psaní učinila, z něhož vidí mi se tuto některé věci položití takto:

Můj nejmilejší pane bratře!

Že jest pán bůh pana Henricha z Švamberka etc. povolati ráčil, to jsem nerada uslyšela. A protože mi by se za dobré vidělo, jestliže jste panu bratru o tom neoznámili, abyšte do Prahy hned odeslal, aby pán nějaké psaní učinil panu Kristofovi, aby tím ničímž hejbáno nebylo až do dalšího páně opatření; nebo jest nebožtík pán všecko panu bratru svěřil a poručil, co se má po smrti jeho činiti etc. Také mi se nezdálo pominauti, než s vámi o pohřeb pánu zmínku učiniti, poněvadž dobře víte, že jest nebožtík pan z Švamberka byl vždycky dobrým a starobylým křesťanem, který se spravoval církví svatau. A protože by se mi za dobré vidělo, aby mu se také podlé pořádku křesťanského pohřeb poctivý vykonal; poněvadž, můj nejmilejší pane bratře, odpuste mi, vy málo v to věříte a pan Kristof z Švamberka zhola nic, abyšte mu žádného luterianského pohřebu činiti nedali. Nebo se obávám, že byšte tím pana bratra velice rozhněvali, kdyby se mu mělo tak po ¹⁾ luteriansku činiti, jakž pohříchů činí, jako by nějaké hovado umřelo. Bylo by pánu poněkud s posměchem, poněvadž jest také nejstarší z toho rodu byl, aby také poctivě do země přišel. etc.

1. februarii, prvního dne toho měsíce února, jakž vlastní rukau pana Petra Voka poznamenáno, přivezli se v hodinu dvamezcítmau s tím tělem mrtvým pana Henricha z Švamberka na Bechyni; pan vladař domu Rožmberského byl při tom a poctivý katolický mu pohřeb vykonal.

14. martii, jinak v neděli oculi, Jakub Krčín regent Rožmberských panství byv na Třeboni takové psaní panu vládařovi učinil: Třeboňští podali mi tohoto spisu, žádajíce

¹⁾ Str. 79.

1574 odměny co se zátopy gruntův a obce jejich, tak jakž tuto zejména poznamenali, dotýče. Dal jsem jim to za odpověď, že ten spis Vⁱ Mⁱ odeslati a potom, jaká by byla vůle Vⁱ Mⁱ jim oznámiti chci. I srozuměl jsem, že by to bláto chtěli na obecní groš dáti vyplaniti a zgrechtovati a potom mezi sebe rozdělití a něco pro pastvy zanechati. I neuznávám, aby tu co nenáležitěho žádali, nebo z toho místa Vⁱ Mⁱ na ten čas žádný užitek nepřichází etc. A takž Třeboňští v odměně za laučné grunty zatopené a k užítu pánu obrácené těch blat při dlauhém mostě předepsaných dostavše, dali nadělati stok, nimi táž blata pro odpad vody protrhli a tudy je osušivše k užítu nemalému přivedli — ješto sice předtím taková bahna tu byla, že když hovado mostu chybilo, že se v nich až po krk pohřížilo a ven pomoci sobě samo nemohlo —, kteráž již k městu docela přivtělena jsau; než pevnosti tudíž nedobře poslaužili.

Předešlého ¹⁾ roku jsem dotkl, kterak pan vladař pro některé výstupky pana bratra svého mladšího s ním spokojen nebyl, nýbrž jemu je s dostatkem předložiti poručil. A když pan bratr sám sebe poznal a cesty své napravoval, zase pana vladaře k sobě nakloňoval a zvláště, když poníženě a pokorně pomoci vyhledávati nepřestával. Mezi jinými i toto psaní vlastní rukau téhož pana Petra Voka napsané toho dosvědčuje: Službu, svou vždycky poslušnú a hotovú vzkazuji vám pane pane bratře a otče můj nejmilejší. Abyšte zdraví byli a všelijak se dobře jměli, toho bych vám, můj nejmilejší pane bratře, z toho srdce rád přál. Z toho ovsa, který mně na žádost mau dáti jste poručili, z toho vám služebně děkuji; bohda se vám služebně toho odslaužím. Při tom také, můj nejmilejší pane bratře, co se mé těžkosti při saudu purkrabském dotýče, prosím, jakž prošeno býti může, že mne v své otcovské ochraně mítí budete; nebo žádnému jinému než předkem pánu bohu a vám, můj nejmilejší pane, se ve všem poručena činím, nebo věřím i vím, že mne neopustíte. S tím milost paně

¹⁾ Str. 80.

rač býti s námi se všemi. Datum na Bechyni ten pondělí 1574 po neděli laetare léta etc.

26. martii, jinak v pátek po zvěstování paně Marii Krčín o rybnících taková zprávu učinil panu vladařovi: Před týhodnem, kdyžto pěkní časové byli, nemálo se lidí z panství Novohradského na dílo nového rybníka (to jest Světa) sešlo; nebo tam ještě síti nemohau. A dosti jsau koliks málo dní díla na té hrázi Opatovské ¹⁾ udělali, tak že již bude se moci naskrze taras udělati; a jest již naděje, děkuje pánu bohu, že se bude moci k sv. Jiří a snad i prve do konce zastaviti. Nebo vody nahoře na rybníce Branském, Hrachovištských a Lipnickém máme dostatek, kteří hned, jakž by se zastavil, do něho spustiti se mají. — Pod Plastovským rybníkem také jsem tyto dni dal trub nastavovati a podvozu ještě o osm loket rozšířiti, aby tím bezpečněji do mezí vodau dohnati se mohl. Nebo nepokládám, aby na to všecko, což se ještě přiopraviti má, do 50 kop vydání přišlo, a mnohemkráte víceji Vⁱ Mⁱ na rybách bohda přibyti může; nebo té hrázi, aby se rybník do konce vodau naplniti měl, věřiti nesmím. — Lidem na panství Krumlovském, Helfenburském, Netolickém a Libějickém, kterým jest povětrí poškodilo, žádají, aby se jim v auroce ulevilo a po půl auroce od nich přijímalo; i na ten čas jsem povolil a poručil písarům tu polovici přijímati, a kterak V. M. o nich dále poručiti ráčíte, že jim chci vůli Vⁱ Mⁱ oznámiti.

14. aprilis, to jest v středu a ve čtvrtek po svátcích velikonočních, pan Vilém veselí svatební dosti hlučné dal strojiti na Třeboni sekretáři svému Pavlovi Helmovi z Vorlova, rodilému z Tábora.

28.^a) aprilis, jinak v středu po sv. Marku, dále Krčín co na panství Třeboňském působeno psaním svým panu vladařovi znáti dal takto: Na rybníce novém jmám nemálo dělníků a již dnes se zastavuje a Branský do něho se spauští, a jak by toliko Branský zstekl, tak hned bude se moci voda na něj z stoky ode mlejna pustiti a pokud nejvíc budau moci hráze snéstí, vodau napustiti. Tato hráz

¹⁾ Str. 81.

²⁾ Str. 82.

1574 také jest již spojena s hrází Opatovskau a pěkně osazena. Sv. Jiljí kostel také se již zemí obvozuje a v několika málo dnech s tím dílem hotovi budem a jej dobře opatříme, že beze všeho nebezpečenství vody tu zůstatí bude moci; a v pravdě že by byla škoda, aby sjíti měl, nebo nemálo ten rybník šlechtiti bude. A včera J. M. pan Jiřík z Lobkovic to dílo schvalovati ráčil etc.

27. maii, jinak ve čtvrtek před slavným hodem se-slání Ducha svatého, Štěpán Bohdanecký, úředník Milčinský, v Milčíně umřel.

22. augusti, jinak v neděli před sv. Bartolomějem, oznamoval Krčín z Třeboně panu vládařovi, že pro příjezd arciknížete Ferdinanda potřebami se slušně zachystá, při tom takto dokládaje o hospodářství: Rybník Dvořiště na zimu nasazovati nesmím, ale tu násadu vyberaue do jednoho rybníčku na živú vodu dám vsaditi; nebo ten rybník na živé vodě není a náramně mnoho v něm toho bejlí a těch trav neužitečných vzrostlo, že jich lidé ani darmo kliditi nechtějí. A kdyby se podzimek suchý trefil, nebylo by nežli s nebezpečenstvím a naposledy s velikau škodau Vⁱ Mⁱ. Spolský rybník, dá-li pán bůh, tuto středu příští chtěl jsem zakládati; dejž pane bože, aby šťastně bylo.

Léta ¹⁾ páně 1575.

1575 [Petr Spolský auředník na Vintřberce po sv. Matauši.] Před tímto časem za pachole byl slaužil u pana Petra Voka Hynek z Raupova a na Raupově. [Adam Žernovický důchodní písař na Bechyni po sv. Ludmile. Šebestian Třebochovský písař komorní pana Petra Voka. Tejflovi dal pan Petr Vok šaty dělati. Husa sotva také neslaužil. Pan Vacrlík předse služebník. Václav Poněšický služebník J. Mⁱ pana Petra Voka conversio s. Pauli. Viktorin Žlutický písař důchodní panství Vintřberského.]

8. martii, jinak v pátek po slavnosti hodu vzkříšení Kristova, pan Petr Vok z Rožmberka a pan Jindřich Pauzar z Michnic a na Žumberce od J. Mⁱ c. ustanoveni za hejt-

¹⁾ Str. 83.

many krajské, od sv. Jiří příštího, aby ten auřad na sebe 1575 přijali až do roka.

18. martii, to jest v pátek před nedělí iudica, pan Václav Holický z Šternberka domů z Prahy přijev na český Šternberg, psaním svým ku panu Petrovi Vokovi z Rožmberka těžké závady páně vypsals takto:

Můj nejmilejší ujče, bratře, švagře a kmotře etc.!

Oznamuji, můj nejmilejší ujče etc., což pak i tebe tajna mi se nevidí učiniti, že dnův pominulých byv v Praze jsem v uši své slyšel od některých věřitelů¹⁾ tobě z summy peněžité i od těch, kteří přísudky pro tebe na sebe jmají, ku panu Čenkovu Mičanovi, purkrabí menšímu, velmi tuze domlauvati, že zatykačové se od auřadu nevydávají. Ač i pan Čeněk Mičan měv k sobě takové veliké domluvy k J. Mⁱ starému pánu, panu bratru tvému šel, při čemž jsem byl a radu s ním bral, co má činiti. I od J. Mⁱ pana bratra tvého jest mu odpověď dána, že pořádek práva, kteříž toho žádají, jest darmo hájiti. A tak těchto časův jest na rukojmě za tebe mnoho po přísudcích zatykačů vyšlo a na mne mezi jinými též dva; než nejsau mi ještě dodání, což se jich hrubě kryji, hůře než pes blech. A protož, můj nejmilejší bratře, příchod připadlých na osobu tvú srdcem nepřeji; nebo těžkosti veliké se na tebe hrnau. A tak mi se vidí, aby vejvadau tebe na pana bratra mnoho nespolehal; nebo jsem sám se pánem o osobu tvú důminku jměl. A v tom, žádání, že mne poslechněš a Prahy příjezdem svým což můžeš nejdéle vzdálíš; nebo na tě číhají, jakž přísloví, co rybář na parmu.

4. aprilis v pondělí po velikonoci pan Petr Vok z Rožmberka se dvadcíti a dvěma koňmi do Hradce Jindřichova bez pochyby rady a pomoci v své těžkosti u přátel vyhledávaje přijel.

(8.²) augusti 1613.)

25. aprilis J. M. Ferdinand arcikníže Rakauské, velikau láskau byv ku panu Vilémovi z Rožmberka nakloněn, o to, poněvadž pán několik let vdovcem byl, aby manželka mu

¹⁾ Str. 84.

²⁾ Str. 85. Roku 1613 psal tedy Březan tuto část.

1875 z domu markrabů Badenských, tak aby v té příčině — poněvadž prve dvě kněžny jměl — erbu svého neponížil, dána byla, starati ráčil se a v tom se velmi přívětivým a laskavým psaním ku pánu i pokud co v té příčině zjednáno bylo a že i J. M. císařskou pán po své straně jmá pronesl.

8. augusti, jinak v pondělí před sv. Vavřincem, J. M. císařská vsnesv se s kurfiřty o sněm říšský v Řezně, na něj osobně s synem svým králem Rudolfem jeti míniv, obeslal též k takové jízdě pana Petra Voka z Rožmberka, komorníka svého, aby v Praze dal se najíti ve čtvrtek po povýšení sv. kříže, to jest 15. septembris, a ač by jaké saudní zaneprázdnění jměl, že jej v tom J. M. císařská opatřiti chtíti ráčí. Doložiti též ráčil, že k takovému své císařské a syna svého královské milosti průvodu drahný počet i jiných osob netoliko z Čech ale i z přináležejících zemí obeslati ráčil. Ale ten sněm odložen až na druhý rok.

5.¹⁾ septembris, jinak v pondělí po sv. Jiljí, J. M. císařská takové psaní panu Petrovi Vokovi učiniti ráčil:

Maximilian etc.

Vysoce urozený etc.! V jakém se nebezpečenství Jan Černý z Vinoře před Šebestianem řezníkem z Vintřberka, poddaným tvým, jakožto zjevným odpovědníkem svým býti praví a v tom za milostivú ochranu naši poníženě prosí, tomu z příležitější supplikací jeho šířeji vyrozumíš. A pokudž by tak bylo, jakž jsme zpraveni, milostivěť poraučeti ráčíme, aby se týmž Šebestianem řezníkem buďto dostatečně ujistil aneb to tak opatřil, aby nadepsaný Jan Černý před ním všelijak bezpečen býti mohl; pakliby v tom co jiného bylo, a o tom nám zprávy své dáti neopomíjej. Na tom milostivú vůli naši císařskou naplníš. Dán na hradě našem Pražském etc.

Na tu stížnost Černého a J. M. císařské psaní ač v obšírných slovích pan Petr Vok odpověd dal. Však ta na to se vztahovala, že toho není, aby měl jeho odpovědník ten jistý řezník býti; druhé že mív s ním od pána rok sročený po dvakráte k němu nestál a také že sám

¹⁾ Str. 86.

chtěl po své vůli vězeti; však nicméně ač chceli ho z čeho 1575
dále vinit, že mu za spravedlivé pan učiní, toho dokládá,
že týž z Vinoře ještě jeho nevyčteným služebníkem jest.

18. septembris, jinak v neděli po sv. Lampertu, Krčín,
pana vladaře v příčině hospodářství spravoval takto:

S Prachatickými již jsem o ten pivovár a o jiné všeckny
věci dorovnal a to všeckno v spis uvedl. Ale nechtěl jsem
toho spečetiti nežli prve Vⁱ Mⁱ k přehlídnutí ukázati; nebo
v té smlauvě nemálo výminek jest poznamenáno a všelijak
se opatrují, ale ¹⁾ nejsau Vⁱ Mⁱ i úředníkům ani poddaným
Vⁱ Mⁱ ke škodě. A to všeckno hnedky ode dne sv. Václava
začátek svůj vzíti má. Netolicští také by rádi od Vⁱ Mⁱ
pivováru a dvoru se mlejnem dosáhli, a již za to ročně
ve 2000 kopách miš. až do tří let Vⁱ Mⁱ platiti se uvo-
lují. I nedal jsem jim na to žádné odpovědi, ale na Vⁱ M.
jsem ukázal. — Tesaři ochotně leš k té nové obore Tře-
boňské chystají a jest naděje, poněvadž se jich nemálo
sešlo, — nebo jest všech několik a sto osob a ještě někteří
přijítí mají, — že s tau oborau meškati nebudau. Stavení
na zámku Třeboňském vzdy pomalu přibejvá, ale v pravdě,
milostivý pane, ještě tak brzy se vším hotovi býti nemo-
hau, a vidím to sám, že nezahálejí. — Pan Jan Precht také
tu se se mnau v Prachaticích sjel a zůstal se mnau na
tom, že konečně ve dvou nedělích od dneška k službě při-
staupiti míní. — Velicí rybníci Třeboňští, kteří se letos
loviti budau, dobře opadají a všudy jest beze škody kromě
na rybníce novém Něvděku; hrubě se hráze šalují a vzdy
po vodě do rybníka ustupují. I na hrázi Opatovské na
dvau místech se hnula; ale nejvíc tu na velké hrázi ke
dvoru paní Kořenské. Ty hlíny toho nenechají a také v tom
bahně musejí svého místa dojíti. Chtějí tomu, že v těch
místech na tu propast, než se zavezla, země zavezeno tak
mnoho, že by mohl vůkol všeho města Třeboně tak veliký
nasypaný učiniti, že by města viděti nebylo.

30.²⁾ septembris, jinak v pátek po sv. Michalu, vši-
ckni ti tesaři předepsaní při tom díle obory u Třeboně

¹⁾ Str. 87.

²⁾ Str. 88.

1575 odtud, neopověděvše se úředníkům ani komu, přeč odešli, pročez s prací je zase shledávati a ku dílu přivésti musili.

Léta ¹⁾ páně 1576.

1576 O Sintzenhausera přimlauval se hrabě Jiří zu Negaral, Herrauff Adtschpauer,²⁾ aby ho pan Petr Vok přijal. [Chval Protivinský z Pohnání, služebník pana Petra Voka. Času postního Erhart nějaký přijat od J. Mⁱ pána za hospodáře v domu v Soběslavi; roční služby jměl 20 kop. Jan písař v městě Soběslavi, auředník panství Křepenického.] Kherschl Schleusser, purkmistr Krumlovský; Lorenc Sinsausz, přísežní horní; Mikuláš Grienperger schüchtmeister. [Jiřík Gerstorf pachole J. Mⁱ pana Petra Voka. Řehoř písař důchodní Bechyňský. Lazický na Bechyni a Tomáš Vintrberský na Třeboni auředník.]

5.³⁾ februarii, jipak v neděli po hromnicích, po nešpoře ve dvamezcítma hodin umřela na Zvíkově paní Alžběta Švambersková, rozená z Rožmberka; šlak ji poraziv přetrhl. Hejtman tehdejší Zvíkovský Oldřich Želízko z Turového, jakž dokonala, panu bratru nebožky panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, poněvadž pana vladaře doma ani v zemi nebylo, o smrti její oznámil, žádaje, aby pán neráčil meškati na Zvíkov přijeti.

2. aprilis, to jest v pondělí po neděli lactare, vykonána smlauva trhová mezi panem Petrem Vokem z Rožmberka kupujícím a panem Ctiborem Audražským z Kestřan a na Audražích prodávajícím o dva dvory ve vsi Audražích, jmenovitě Martinkovský a Janatovský, že je se vším plným panstvím, platy a k nim příslušenstvím pan Audražský pánu prodal za 225 kop miš.; tu smlauvu pan Audražský, kdy by se koli o den snesli, J. Mⁱ pánu měl ve dsky vložit.

¹⁾ Str. 89.

²⁾ Toho hraběte verše (připsal Březan): ein münch ohn ein kuttén, ain junges weib ohn thuten, ain junger gessel ohn ein starckhen hertz ist der letzt so gut als der erst. Jměl divnou němčinu: W za B psal.

³⁾ Str. 90.

Měsíce máje sněm držán v Praze, na němž pan vladař¹⁵⁷⁶ veliké zaneprázdnění jměl; než pan bratr doma na Bechyni stonal na zimmici.

5. iulii učinil pan Vilém svau vlastní rukau takové psaní panu bratru:

Můj¹⁾ nejmilejší pane, pane bratře!

Zdraví i jiného všeho dobrého vám věrně přeji. Teď k vám pana Čenka z Klinštejna a Jakuba Krčina posílám a jim jsem poručil některé věci s vámi promluvíti, z čehož upřímnému bratrskému úmyslu mému budete moci vyrozuměti. Za to žádám, že je volně vyslyšíte a jim toho, což s vámi mluvíti budau věřiti budete, jako osobě mé vlastní. A s tím vás i sebe v ochranu pána boha našeho poraúčím, a víc na ten čas pro zaneprázdnění psáti nemohu. Datum na hradě Pražském ve čtvrtek po sv. Prokopu.

Bratr váš volný

Vilém z Rožmberka.

Léta²⁾ páně 1577.

[Viktorin Žlutický důchodní písař na Vintřberce. Spol-¹⁵⁷⁷ský hejtman. Jan Koleso, týž býval u pána na Bechyni často (mezi vládyky). Adam Šturm purkrabě Zelecký.] Volf Dietrich neb Jetřich von Zintzenhausen služebník pana Petra Voka na žádost hraběte Negarala přijat; odevzdal ho týž hrabě pánu v Gratzu při veselí svatebním pana z Hradce; a potom zase tohoto roku od služby propuštěn a vymustrován. Pavel Svatovský písař J. Mⁱ pana Petra Voka a na Bechyni peníze přijímal i vydával. Řehoř Třeboňský písař důchodní Bechyňský toho roku; předučinniv kšaft umřel, jehož den v pondělí po sv. Františku.

2.³⁾ februarii v sobotu den památný hromnic tělo mrtvé císaře Maximiliana od Lince vezené byvši do Čech, toho dne do Soběslavě přinešeno; pan Petr Vok jakožto

¹⁾ Str. 91.

²⁾ Str. 92.

³⁾ Str. 93.

1577 nebožtíka císaře služebník, přednapomenut byv od pana vládaře, potřebami pro ten příjezd se zachystal.

30. maii ve čtvrtek po letnicích Krčín v psaní svém ku panu vladařovi znáti dával takto: Ke mlejnu k Záblatí vdy (!) pomalu potřeby se vezau a vdy jmám naději, že s tím mlejnem do podzimku příštího hotovi budem. Mistr Mertl tesař ochotně se k tomu luthauzu má a žádnými potřebami není meškán. — Co se pak zběhlo s tau Petra Kořenského zazdénau manželkau. z tohoto listu Vojtěcha Hultzsporera, hejtmána Novohradského, tomu porozuměti ráčíte, jenž takto Krčínovi napsal: Co se pak paní Kořenské dotýče, toto vám, jakž spraven jsem, oznamuji, že v pondělí svatodušní 27. maii v noci miputé přišli nějací lidé tu do Svibohu a někteří mluvili s hlásnými a jiní za tím ty zazdéné dvěře vylámali. A tak vzavše ji nesli ze vsi ven a hlásní nic říci nesměli; a tak správa jde, že jsau ji skrze město Sviny vedli, že jsou ji havěři do plunder oblekli a dali jí zástěru havěřskou a klobauček, tak že mezi nimi skrze město šla a tu za farau na ni s vozem čekali, že ¹⁾ ji do vozu dali a přeč vezli. To též mi včera z Svinů jeden pravil, že Janek pacholek, kterýž ji hlídal, běžel napřed k panu Kořenskému, ale nebylo. ho doma; tak paní zbudil, aby vstala, a když mimo dům její šla, že na ni ukazoval, že ta to jest, aby jí klobauček z hlavy sňala, že ji pozná, ale paní Kořenská že jest toho učiniti nechtěla. Tak ty noviny jsau. — Než toto vám oznamuji, že jsau lidé k ní k té věži chodili co na pant a někteří aniž sobě brániti dáti nechtěli, než aby s ní mluvili; i také mnozí mluvili skrze zeď, že bylo všecko dobře slyšeti. Ač paní Eliška Kořenská učinila mi byla asi troje psaní, žádajíc, aby J. Mⁱ páně lidem bylo zapovědno, aby tam k ní nechodili, a hlásným v tom pokoj dali; i učinil jsem tak, ale nic platno nebylo. Nebo mi psala i o sigle rychtáře Benešovského, abych ho na rukojmě vzal, že jest tu také byl, a že jest pohrůžku učinil, že ji chce dáti vylámati; ale on tomu odpírá. Než v neděli na den seslání

¹⁾ Str. 94.

ducha svatého (ta zpráva jest) od Benešova a z měst i od- 1577
jinud přišlo bylo lidu dvou set i víc, a tak ti hlásní a ten
pacholek poslali ke mně, prosíc a oznamujíc, že jim ji
mocí vzíti a vylámati chtějí. I odeslal jsem své pachole tam
na konfku, aby přezvěděl, co se děje; a tak uhlídavše
oni pachole jeti, utekli ze vsi, než dvě ženě z Benešova
již byly počaly zdi těch dvéř lánati a vylámaly byly již
něco kamení, a tak uhlídavše pachole jeti i utekly. Pan
Pavel Baubinský mi pravil, že v té věži byl, že jest byla
mnoho zdi vylámala a kamení na hromadu snosila, chtěíc
v té věži poklopu dosáhnouti. Jměla tam vodu a ¹⁾ zemi
jedla, že ji tak dlouho zdrželo. etc.

9. iunii, to jest v neděli před sv. Vítem Krčín o svém
neštěstí takto panu vladařovi napsal: Předkem, milostivý
pane, Vⁱ Mⁱ o své nešťastné příhodě, kteráž jest mi se
tuto neděli minulau, když jsem od pana Bohuslava Ma-
lovce z Dřítně jel, na cestě od Viléma Čejkovského při-
hodila, oznamuji, tak že jsem od něho svým vlastním tu-
lichem, nedav mu žádné nejmenší příčiny, třikrát poboden
a nejvíce a neškodněji na levém boku nad samým prsem.
I hojím se, milostivý pane, na Krumlově a teď po tři dni
sotva jsem živ zůstal; ale dnes z milosti boží jsem čer-
stvější, nebo lázebník mne těší, že naskrze proboden ne-
jsem, a sám tomu rozumím, že tak jest. Nebo ta speklá
krev a talov po knotu ven vychází a horkost, kteráž mne
v životě trápila, pomalu mne mijí. A jakž jmám správu,
milostivý pane, od těch, kteří jsau při tom byli, to jest
auředník Netolický Jan Benýdek, písař, kočí můj a pa-
chole, kdyby byl fišmejstr Krumlovský tak spěšně mne
neretoval, že by mne byl usmrtil tu na tom místě. Nebo
v tom se Vⁱ Mⁱ musím poznati, že jsem tak velmi opilý
byl, že jsem nic nevěděl, když mi ten tulich dobyl, ani
také jsem cítil, když mne bodl; i to slyším, že ani na
nohách státi, ani tuším slova promluviti jsem nemohl. etc.
A hned se Vⁱ Mⁱ tímto psaním zavazují, že žádnému k vůli
píti ani víceji někomu k takovému zhovadilému opilství se

¹⁾ Str. 95.

1577 namluviti nedopustím. Datum psaní 15. iunii v sobotu den sv. Víta.

27.¹⁾ iunii, jenž bylo ve čtvrtek po sv. Janu Burijanu, Krčín po tom skompeškování od Čejkovského se pozdraviv, z Krumlova vyjev, toho dne u Vidova se zastaviv, sádky tam vyměřoval.

Toho měsíce pan Petr Vok byl se myl u Dobré vody na panství Novohradském; jistá mu byla dieta vyměřena od doktora, kterak při té lázni chovati se měl a co přijímati. A tak nabýv tu zdraví, zase s počátku měsíce iulii na Bechyni se navrátil.

29. augusti v kvaternu trhovém hřebíčkovém léta 1577 ve čtvrtek po sv. Bartoloměji M. C. Kristof z Švamberka a na Vorlíku podává Petrovi Vokovi z Rožmberka zámek Bechyni za summu XXIII^m VII^{1/2}^c kop grošův vše českých. A takž teprva Bechyně do desk panu Petrovi Vokovi vložena býti musila.

13. octobris. Byv J. M. císařská v Vídni raddy své vojenské při sobě okolo hodiny 3. a 4. na půl orloji při sobě jmíti a jim audienci dávati ráčil. A tu v raddě pan Mikuláš hrabě z Salmu s panem Otthenrichem Pochomířem se v některé věci pohodli a svádili; ihned brzo po tom pan hrabě ode dvora skrze bránu, burgthor, k zahradě páně Trautsinově, poručiv čeládce své, tu v bráně čekati,²⁾ jměv s sebau toliko lokaje svého, jel. Pan Pochomíř pak vyhlédav v zámku aneb v burku z okna, pana hrabě, že toliko sám jede, uhlídal; ihned jest také za ním jel a tu také v bráně čeládku svú nechal, lokaje svého jen s sebau vzav. Dojev pana hrabě, tu hned oba z koní svých zsedli a koně služebníkům svým držeti dali a na sebe rány dělali, tak že pan hrabě pana Pochomíře nešťastnou náhodau v levú ruku nad loktem bodenau ránú trefil. Od kteréžto rány týž pan Pochomíř tu hned na místě zůstal a život svůj skončil, ač i pan hrabě od nebožtíka škodně v hlavu raněn, že se nevědělo, vyhojili se. Tak ta novina z Vídne do Prahy přišla.

¹⁾ Str. 96.

²⁾ Str. 97.

29. octobris v auterý po sv. Šimoniši Judovi užívav¹⁵⁷⁷ před tím pan Petr Vok v distillování i jiných věcech lékařských a künstliřských Viléma Bendera z Mohuče, měštěnána Olomuckého, toho dne, v Soběslavi jej ode dvora vypraviv, list mu fedrovní vydati poručil.

13. novembris kometa neb ocasatá hvězda nejprv ukázala se.

27. nějaká na Krumlově svatba byla.

13. decembris velicí větrové trvali a váli po tři dni pořád.

15. decembris dobře zachovalý a starý služebník domu Rožmberského Vácslav Albiu z Helfenburku život svůj dokonal.

(28. Elška suffocata.) (Haec ex ephemeride cuiusdam breviter excerpta.)

Léta¹⁾ páně 1578.

[Adam Šturm purkrabě Zelecký. Adam Žirovnický¹⁵⁷⁸ písař na Bechyni listovní. Trebochovský při letnicích nebyl písař již páně komorní; pro restant seděl snad při sv. Jiří, když učinil počet, s Lazickým potom jměl činiti. Hansz von Holtz tafeldecker pana Viléma. Mistr Andreas bradýř.] Bartoloměj Planský z Pleknštejna hejtman Prachatický, mám za to i Drslavský před dvěma neb tři léty měl vyhlášen býti. Jan. Matiol doctor d. R. [Vít Koza auředník na Vintřberce ascensione domini. Jiřík Kerštorf z pacholete komorník, měl v opatrování stříbro, toho roku odevzdal.] Lazar z Kemhmple purkrabí na Krumlově. Petr Maršak písař na Drslavicích. [Srbický na Zelci hejtman. Fallin Fink z Finckenštejna služebník pana Petra Voka. Jakub Pesert, krejčí dvorský pana Petra. Vácslav Husa služebník.] Sebastianus concionator germanicus Crumlovii locum tenens parochi 20. aprilis.

16. ianuarii, to jest v pátek den sv. Marcella, purkmistr a radda města Soběslavě učinili pánu svému panu Petrovi Vokovi psaní pánu poddané, připomínající potřebnú

¹⁾ Str. 98.

1578 žádost svú v příčině podlažení města, aby fšrami pomoc od okolních pánů sausedů a zvláště od lidí pana Adama z Hradce, poněvadž k tomu přležitost byla, k vezení kamene k témuž dlažení učiněna byla, aby J. M. skrze psaní toho vyhledávati a jim jejich v tom zakázaní připomenauti ráčil. Což místo své obdrželo a místo to k vydlažení přivedeno, a takž pomocí tau dlažení to vykonáno.

27.¹⁾ ianuarii, to jest v pondělí po devítníku, toho dne, když pojímati sobě ráčil pan vladař třetí manželku markrabnu z Badu, týž pán chtěv, aby toho veselí i potřební lidé aučastni byli, v městě Prachaticích o dva stoly chudých lidí aupravně nakrmiti dáti ráčil.

7. februarii, a toho času rybník Potěšil již byl udělán; ale mnoho při tom díle Krčín nedostatku našel, sotva musil jej vyměřovati.

11. februarii Otto Heinrich, kníže Brunšvické a Luneburské, bylo u pana Petra Voka na Bechyni, z Krumlova tam přijevši; byl v velmi dobrém přátelství jakožto švagr se pány z Rožmberka.

8. martii v sobotu před středopostím tyto noviny z Moravy přišly do Čech: Odsad Vⁱ Mⁱ nevím co nového psáti, nežli že pro pana hejtmana od pondělka až do čtvrtka se vyhlášení pŕhonův odložilo. Sirotčí věci ani v Holomauci ani zde v Brně nebyly slyšány, nad čímž chudí stížnost nesou; sirotkům a vdovám se nemalé skrácení děje, takový neřád stíhnauti paměti lidskau se nemůže. Biskup, dada se na krumplérství, umřel a jiných až i služebníků jeho několik; i pan Václav Bruntálský a všickni na otrávení nařfkali. Jáť k nim na snídání nechodím.

9.²⁾ martii, jinak v neděli laetare, Jan Lazický z Písnice, hejtman na Bechyni, pánu svému panu Petrovi Vokovi takto napsal: Vⁱ M. o příhodě nešťastné na Bechyni, která se stala před třimezcítmau hodinau v sobotu pomínulú, že jest oheň kladený vyšel nad mostem předním u vrat nad komorami holomčými a tak krov nad tauž mostnicí a komorami holomčými zlej a spráchnivělej všecek

¹⁾ Str. 99.

²⁾ Str. 100.

do gruntu shořel, i dvojce podlahy v holomcích dvou komo-¹⁵⁷⁸rách, i tolikéž raubení vnitř i zevnitř ve všech čtyřech uhlech, místy až na skrze prohořelo. Ale však pán bůh všemohaucí z své božské milosti a dobroty ráčil nám toho rozumu popřítí, že jsme hned ten oheň spatřili a s zámeční čeládkau vodau i jinými potřebami že se to pilně hasilo a bránilo i ulívalo a ohni tak velikému v čas uleváním pilným vstříc vkročilo; před třímecitmau hodinau až do páté hodiny na noc to hájení jest trvalo. A tak že se již na dvě na krově Hanuše starého kuchaře nad domem jeho zapálilo, než že jest to časné pod krovy opatřeno bylo a bez škody uhašeno. (Haec ex turbato animo profecta melius formanda.)

21.¹⁾ aprilis v pondělí po neděli iubilate pan vladař štvaní držel u Plastovic, při kterémž bylo kníže Brunšvické předepsané a pan markrabí z Badu, švagr pana vladaře. Pan Petr Vok pro uctění týchž vzácných hostí také přítomen byl, příjev s týmiž hostmi od pana z Hradce z Hluboké. To kníže Brunšvické bratrovali sobě se panem Petrem Vokem a panem z Hradce.

Téhož roku byl pan Petr Vok opět hejtmanem krajským spolu se panem Janem Španovským z Lisova a na Pacově.

5. maii arcibiskup Pražský kněz Antonín psaním svým, odeslaným k knězi Šebestianovi, německému kazateli Krumlovskému, nařízení učinil, aby doktora Pavla Camilla za správci a archidiakona kostela a církve Krumlovské vyhlásil a investiroval; před tím do Krumlova týž arcibiskup i také správci školního odeslal a té škole představiteli poručil.

Téhož dne v pondělí před božím vstaupením díl Kunzvaru, nějaké staré, sešlé dvě světnice na panství Vintrberské vyhořely, a žádný člověk nevěděl, jak se zapálilo. Za hejtmanství Víta Kozy.

28.²⁾ septembris to kníže Brunšvické Otto Henrich, ještě v Čechách byvši, z Milčína panu Petrovi Vokovi

¹⁾ Str. 101.

²⁾ Str. 102.

1578 z Rožmberka psaní učinilo velmi přátelské, úmysl svůj oznamuje, pokudž by pánu přiležitě bylo, že by pána navštívil.

Toho roku nějakých nepřijemných psaní pan Petr Vok dostav, jich se velmi ulekl; panu bratru ihned je odeslal, žádaje, se pánem shledání s tím doložením, nebude-li předkem pána boha a pana vladaře, že zle o jeho věc v té při bude a že se předkem pánu bohu a panu bratru jako syn poručena činí, pro pána boha prosiv, aby ho neopauštěl. [Tak smejšlím, že musili býti nějáci zatykači.]

Léta páně 1579.

1579 Jan Lazický z Písnice, hejtman Bechyňský, pana Petra Voka, pána svého, velmi proti písařům zjitřoval, tak že pán proti nim velikau přísnost zachovával, dříve nežli počty činili, hraničné právo jim osazoval, z auřadu zsazoval, do vězení dával, restanty zauplna jmiti chtěl; nic tu přimluvy dobrých lidí platiti nechtěli. Tak se vedlo s Šebestianem Třebochovským, písařem komorním na Bechyni, potom Matiašem Štandlem, item Adamem Šturmem, purkrabí Zeleckým, až pan bratr v tom pána mladšího napomínati a řídití musil. A poněvadž Lazický takové věci nepřátelské proti svým pomocníkům vésti směl, co pak neměl tyranem a odračem ubohých poddaných býti!

[Adam ¹⁾ Záhorka z Zahořic hejtman Krumlovský. Andreas barvř, pana Viléma služebník dvorský. Jiřík Gerštorf komorník pana Petra Voka. Jan Taušek auředník Milčinský.] Při času sv. Jeronyma Adam Šturm, někdejší purkrabě a písař Zelecký, zůstav na počtu však na spravedlivých vykázaných dluzích 500 kop, proto seděv drahý čas, puštěn, aby v krátkém času takový restant zvyupomínal. Znāti se dává přísnost nemalá pana Petra Voka k úředníkům a písařům; nebo nemohau písaři bez dluhů býti. To vše šlo z hlavy Lazického. (Šturm) půl šesta léta slaužil, pivovár Chúsnický spravoval, tolikéz jsauc za purkrabí na Zeleč půl třetího léta slaužil.

¹⁾ Str. 103.

Bartoloměj Planský z Pleknštejna hejtman Prachatický; 1579
odtud paní kněžně dobrá piva odsýlal.

[Sekretářova manželka byla v Prachaticích při času sv. Lukáše a sekretář ten se panem vládařem jezdil.]

Fridrich z Saxendorfu byl na Třeboni se paní kněžnou v nepřítomnosti pana vládaře. [Hanusz Wörnher Pusch zu Vilschain slaužil panu Petrovi Vokovi; spolu s jiným dostal se na vojnu do Niderlantu.]

Za hofmistrni na Bechyni ku panu bratru fedrovala paní sestra Hradecká vdovu po Jindřichovi Víthovi. Stará paní Anna Purckhauser in a zum Schiechelhof byla při paní kněžně Rožmberské nemocna 29. maii; ačby umřela, o pohřeb nařídil s maršálkem p. vládař.

Mense ¹⁾ februario toho týhodne po devítníku na ovčínu a dvoře pod Chúsníkem nařízení pana Petra Voka tesari dělali, trvavše v tom díle až do sv. Jana křtitele. Vavřinec Holub jim platil.

16. februarii pan Vilém z Rožmberka v Praze byl; neměl s sebau své paní kněžny Badenské, než často ji psaním navštěvoval svau vlastní rukau. Však staral se, kterak by ji do Prahy k sobě dostal; pročež 19. februarii pro tuž paní kněžnu manželku svú pana Joachima Metycha, maršálka svého, s některými dvořany a čeládkau odeslal, aby ji do Prahy doprovodili. Byla při Jⁱ Mⁱ tehdaž paní purkrabová, to jest pozůstalá vdova po panu Janovi z Lobkovic, paní Alžběta z Rogendorfu.

27. februarii v pátek po sv. Matěji J. M. císařská ku panu Hynkovi Brtnickému z Waldštejna a ku panu Janovi mladšímu z Žerotína a na Bředslavi přímlovčí psaní za pana Petra Voka z Rožmberka o pannu Kateřinu šlechticnu z Ludanic, poněvadž k ní poctivú nachylnost a úmysl jměl, aby mu za manželku dána byla, učiniti ráčil. Pan Petr Vok jakž císařským psaním tak ovšem jednáním pana bratra svého [se pány poručníky] na Brtnici prokleštěnú cestu měv, vypravil se do markrabství Moravského se panem Adamem z Hradce, panem ujcem svým, a paní

¹⁾ Str. 104.

1579 Annau Hradeckau, sestrau svau; odpovědi od panny takové dostal, s níž dobře spokojen býti mohl.

9.¹⁾ aprilis, jinak ve čtvrtek před nedělí květnau v menším městě Pražském v lozumentu pana hejtmana markrabství Moravského vykonána vejprosa šlechtičny předepsané z Ludanic, panny Kateřiny, panu Petrovi Vokovi z Rožmberka k manželství. Pan Jan mladší z Žerotína a na Bředslavi i na místě pana Hynka Brtnického z Waldštejna a na Brtnici, kterýž pro nemoc dnau sklčení přítomen býti nemohl, jakožto přátelé a ochrance panny Kateřiny šlechtičny z Ludanic zaručili takovůž svú přípověď a vejprosu pana ženicha na ten způsob jmenovavše čas mezi sv. Duchem toho roku 1579 a mezi sv. Duchem příštím léta 1580; kdyby od pana Jana mladšího z Žerotína a pana Hynka Brtnického z Waldštejna panu Petrovi Vokovi z Rožmberka čtyři neděle napřed věděti dáno bylo, aby se pán se pány přátely svými v místo uložené a k vykonání takového svatebního veselí najíti dáti ráčil, tomu k dosti učinění slíbili za tyž pány poručníky a ochrance panny nevěsty pod základem 15.000 kop gr. č. Čeněk z Lipého a na Hodoníně, maršálek k. Č., Adam z Švamberka, nejvyšší sudí k. Č., Jan z Waldštejna, sudí dvorský, Fridrich z Žerotína a na Židlochovicích, Jan Jetřich starší z Žerotína, Jan z Boskovic a z Třebové — a²⁾ stavu rytířského Burian Trčka z Lípy, podkomoří k. Č., Mikuláš z Hrádku a na Hošticích, podkomoří markrabství Moravského, Jan Vratislav z Mitrovic, Jan Skrbenský z Hřístě a na Slavětíně; za pana ženicha k témuž panu Janovi mladšímu z Žerotína a k věrným rukám jich pánů Hanušovi Haugvicovi z Biskupic, hejtmanu markrabství Moravského, pod týmž základem 15.000 slíbili: Ladislav z Lobkovic, nejvyšší Hofmistr k. Č., Bohuslav Felix Hasištejnský z Lobkovic, nejvyšší komorník k. Č., Vratislav z Pernštejna, nejvyšší kancléř k. Č., Zdeněk z Vartnberka na Buštěhradě, hejtman nového města Pražského, Jaroslav z Kolovrat a na Petřpurce, landfogt dolních Lužic, Fridrich Mičan z Klinštejna

¹⁾ Str. 105.

²⁾ Str. 106.

a Rozstok na Kornhauze, — stavu rytířského. Michal Španovský, nejvyšší písař k. Č., Jan Vchynský ze Vchynic, purkrabě Karlštejnský, Bernart Hodějovský z Hodějova, Vilém Kosoř Malovec z Malovic, místopísař k. Č. K tomu manželství když tak šťastně naměřeno bylo, pan vladař aby své podstatě dům svůj tak jako páni předkové jeho postavil, u sebe rozsaudiv, kdyby z téhož manželství pan bratr jeho plod vyvedl (neměv on pan vladař s předešlými manželkami ani s tau třetí rodiny) na tom se panem bratrem zavřel, pokudž by pán bůh syna jemu s manželkú budaucí dáti ráčil, aby doжда svých let osmi panu vladařovi k cvičení odevzdán byl otcovským právem; druhé podvolil se pan Petr Vok, kdyby jej pana vladaře pán bůh smrti neuchoval, že ničehož při klášteřích, farách i všelijakém duchovenství jinačiti nechce, než tak, jakž by předešle nařízeno bylo, při tom zůstavěti docela a zaupna.

8.¹⁾ maíi pan Vilém vladař domu Rožmberského, byv na Třeboni, nějakú myslivost provozovati ráčil; nebyla kněžna s ním, než na zejtrí k ní na Krumlov pán jel.

Toho měsíce s pilností dal Krčín Leptač tvrz divným hospodarstvím, též rozličnými lovy malovati; i oboru okolo dělati, šindelem plot krýti, podezdívati i kotím obíjeti dal, obeslav všecky okolní auředníky, jim poručil, aby sobě pomohli v tom díle s pilností.

10. iulii, jinak v pátek po sv. mistru Janovi Husovi, J. M. císařská na vznešení Jana Černého z Vinoře pana Petra Voka z Rožmberka do saudu komorního ke středě po sv. Bartoloměji sročiti ráčil, poněvadž pána viniti chtěl z slov hanlivých a na poctivosti důtklivých a to z takových, že pán léta 1575 ve čtvrtek den sv. Matěje na sladovně před zámkem Vintřberkem z aust v uši před dobrými lidmi k němu Janovi Černému promluvil mezi jinau řečí tato slova: Brals mi z mé sladovny obilí a dals je nositi k sobě domův etc. Aby k tomu saudu přijíti mělo, nesmýšlím; podobné, že v to se dobří lidé vložili a Černého spokojili, a to více tak na foch obeslání stalo se.

¹⁾ Str. 107.

1579 14. iulii pan vladař jev z Prahy ráčil na Hradci býti při vejprosích panny Anny šlechtičny z Hradce, jenž bylo v auterý po sv. Markétě; ve středu do Třeboně ku paní své přijel.

16. iulii kníže Filipp, markrabě Badenské, bratr Anny Marie paní Rožmberské, na Krumlov přijeti ráčil; nenašed tu kněžny sestry své a rád se chtěv se paní i panem švagrem shledati, žádal za oznámení, měli by tu čekati, či za ním jeti. Jmám ¹⁾ za to, poněvadž na blízku býti od sebe ráčili, že jsau se shledali.

3. augusti opět markrabě to [na Krumlov] přijelo; i tu tehdy nebylo paní kněžny sestry jeho.

16. septembris, to jest v středu po povýšení sv. kříže, pan Hynek Brtnický z Waldštejna se paní manželkau svau i pannau šlechtičnau z Ludanic, pana Petra Voka nejmilejší, na Hradec Jindřichů přijeli; a tak pan Adam toho také dne domů přijel a pan Petr Vok z Rožmberka též neobmeškal, své nejmilejší navštívit.

21. septembris, den památný sv. Matauše, pan Petr Vok z Rožmberka na veselí svatební na Hradci pana Oldřicha Felixa z Lobkovic a panny Anny z Hradce na místě J. Mⁱ císařské vyslaný byl.

Mésíce octobris pan vladař domu Rožmberského byv v Praze, paní své kněžně za novinu napsal, že svatební veselí mělo konáno býti panu Ronffovi, J. Mⁱ C. komorníku, pojímajícimu sobě hrabinku z Archu, na to mysliv pan vladař, aby ne dlauho na tom veselí trávil, než když by se rozveselili, aby vyvázl z Prahy.

4.²⁾ novembris, jinak tu středu po všech svatých vlastnů rukau pana Petra Voka z Rožmberka napsáno: Rozdal jsem prsténků pro padaucí nemoc a božec: panu Vithovi Stadleckému 2, panu Vilémovi Sádlovi 1, panu Václavovi Hozlaurovi 1, paní manželce jeho 1, Jindřichovi Olbramovi i jeho ženě 2, Apolonovi Bejšovcovi 1, Finkovi 1, Vacrlíkovi 1, panu Petrovi Smrčkovi 1, Ezdriášovi 1, panně šlechtičně své jedenáct, paní Bejšovcové 1, panně Zdeně 1.

¹⁾ Str. 108.

²⁾ Str. 109.

4. decembris, to jest v pátek den památný sv. Bar- 1579
bory pan vladař z Krumlova jel do obory Netolické a, tu
nedlauho se zdržev, zase na Třeboň ku paní své odjel.

(Haec pars prior annalium, peregrinationis vitaeque illustris ac
clementis principis atque patris nostri d. d. Petri Vok purius descripta
anno domini 1614 mense ianuario, die 27. Laus deo! Quo die co-
mitia indicta sunt Budvicii, ad quas (sic) status convolarunt et rex.
Deus adsit in consilio!)

(Continuatio ¹⁾ annalium illustris principis ac domini, dni. Petri
Vok Ursini, ultimi ex familia Rosenbergiaea herois.)

Léta páně 1580.

(13 novembris anno 1614.)

Předešlého roku oznámeno o zasnaubení a vejprosích 1580
panu Petrovi Vokovi z Rožmberka k stavu manželskému
panny Kateřiny šlechtičny z Ludanic, tak že na jiném ne-
pozůstávalo, než aby to poctivé nařízení boží potvrzeno
a veselím oslaveno bylo. O kterémž dříve než co připo-
menu, vidělo mi se, o některých věcech tuto předně jen
kratičce dotknauti; na svém místě obsírněji o rodu pánů
z Ludanic píši.

Otec panny nevěsty, předepsaného sirotka, byl pan
Václav z Ludanic, ten v Vídni byv na lékařství, život tam
dokonal a jí v sirobě, samé jedinké toho rodu asi v šesti
létech odemřel. Tělo jeho mrtvé domů ku pohřbu přivezeno
a náležitě pochováno. Pan Zachariáš z Hradce, toho času
hejtman markrabství Moravského, poněvadž se poručenství
žádného dokonalého nenacházelo, v statek se uvázal, ne
tak, jakž pořádek země Moravské jest, aby v přítomnosti
nejbližších přátel statek pořádně se zinventoval a popsal
a inventářové spečetění, od týchž přátel učinění, jeden
týmž přátelům sirotčím odveden a druhý za panem po-
ručníkem zůstaveni byli. Ale o inventáři za dlouhý čas
nevědělo se, ani snad na něj myšleno bylo, než po dlouhém
čase nětco toho sepsali, co ještě neustranili a nerozebrali
a nevědělo se, bylli ten popis spečetěný čili nebyl. A tak
jakž nepořádně k zprávě statku sirotčího přikročilo, takž

¹⁾ Str. 110.

1580 tím nepořádněji se hospodařilo. Veselčko statek lacino odprodán, tak také i zboží Rokytnické i některé jiné vesnice a gruntové ničemně k škodě sirotka prostrčení, summa summarum zprávcové, auředníci a písari k sobě hnali a jakž nejvíc mohli sirotčí statek pod divnými obmysly k zisku vlastnímu obrátili.

Paní ¹⁾ Johanka Mezřícká z Lomnice ²⁾, matka panny Kateřiny z Ludanic, umřela na Rokytnici léta páně 1568 v pondělí po neděli květné dříve, než pan manžel její pan Václav z Ludanic. Bába panny Kateřiny, matka paní Johanny, byla paní paní Kateřina z Vlčnova. Panna Mangdalena⁽¹⁾ z Lomnice, sestra paní Johanky předeepsané, vdavší se za jednoho vejvodu do Litvy, svrchků a klenotů znamenitých nemálo panně Kateřině sirotku, tetě své náležejících, ustranivši tam zavezla; pročez pan Zachariáš z Hradce, poručník panny, musil se jich dosuzovati.

Léta ³⁾ páně 1574 v sobotu po sv. Jeronymu, jinak 1. dne octobris, pan Zachariáš z Hradce, chtěv toho poručenství rád prázděn býti a se vytáhnauti, domlauval se na auředníka Helfenštajnského Jakuba Vojsku, aby sirotka i s statkem, komuž náleží postaupil; k tomu od auředníka promluveno, že panna šlechtična ráčí žádati, aby maličko poshověti ráčil, že panna se před J. Mⁱ pány auředníky a saudce zemské postaví. A v tom jest od pana Vojsky v saudnici Brněnské do šranků vedena a nemálo oba placu zaměstknali a, držíce císařský list, v němž se panně léta dávají, panna od sebe promluviti dala, nevěděvši nebožátko, kde jest, a co by jejího dobrého bylo, jakožto panenka v sedmi letech, než auředník, aby se pánem počtu prázděn byl, od ní mluvil, že léta doplněna jmá, aby jí panství postaupeno bylo. Na to list čísti dali, v kterémž nápadové, jakž obyčej, dostavení nebyli. Načež naučení vyšlo takové: Naučení panu Zachariášovi z Hradce, nejvyššímu komorníku, jakožto předešlému hejtmanu o pannu Kateřinu z Ludanic, sirotka po nebožtíku panu Václavovi zůstalého, dané.

¹⁾ Str. 111.

²⁾ Orig. z Lomnická.

³⁾ Str. 112.

Poněvadž panna Kateřina z Ludanic od J. Mⁱ císařské ¹⁾ ja- 1580
kožto krále Českého a markrabí Moravského léta doplněna
listem J. Mⁱ sobě dána jmá, má pan Zachariáš z Hradce
jí panně Kateřině, pořádný počet učině, statku a což jí
náleží mezi tímto časem a posudkem příštím postaupiti
a ona pána z toho kvitovati. A poněvadž se panna Kateřina
podvolila raddau pana Jana mladšího z Žerotína na Strážnici
a pana Hynka z Waldštejna na všem zpravovati, bez vůle
a vědomí jejich nic, což by na škodu její bylo, před se
nebrati, povinna jest až do let svých přirozených tak se
zachovati. Relatores pan Hanuš Haugvic z Biskupic pod-
komoří a z vládyk Jaroš z Zastřízl.

Pan komorník nejvyšší pan Zachariáš z Hradce počet
a registra panně Kateřině sepsati dal, v kterýchž nejmenší
zmínky o důchodech a užitečích téhož panství neučinil, než
že dluhu vynašlo se po N. panu otci jejím 108 238 kop
9 gr. 1 d. $\frac{1}{2}$ h., kteréž on pan poručník že by předně
svými vlastními penězi, potom také i sirotčími platiti měl
a tudy, jako by pořádný počet přednesl, se vytáhl. Ale
poněvadž v tom poručenství, jakž napřed dotknuto, nemalý
neřád nalezen, panna potom dostavši se za manželku panu
Petrovi Vokovi z Rožmberka o svú spravedlivost se panem
poručníkem svým panem Zachariášem z Hradce činiti jměla
léta páně 1581 i druhého. Ale čím to sešlo, že právně ta
věc dovedena není, nerozumím; nežli jedna příčina byla
nenadálá smrt a z světa zprovození pana Zdeňka Kavky,
přítele jejího, kterýž ten saud na místě paní proti panu
z Hradce vedl.

14.²⁾ februarii, jenž bylo v neděli masopustní, pan
Petr Vok z Rožmberka veselí svatební dáti strojiti na
Bechyni a ženiti se ráčil, pojímaje sobě za manželku
předoznámenú pannu pannu Kateřinu šlechtičnu z Ludanic
z markrabství Moravského.

Smlúvy svadební na týž den mezi panem ženichem
předepsaným s jedné a urozenými pány, panem Janem
mladším z Žerotína na Břesclavi a panem Hynkem Brtni-

¹⁾ Str. 113.

²⁾ Str. 114.

1580 ckým z Waldštejna na Brtnici jakožto přátely a ochránci panny nevěsty z strany druhé vykonány, předně, že tíž páni přátelé a ochráncové panny šlechtičny ji podlé zasnaubení a zápisův panu ženichovi k stavu manželskému řádně dodávají a druhé věna pro ni jmenují z statku jejího 5000 kop gr. č. k vypravení panu ženichovi od datu smlauvy v roce dáti. Naproti¹⁾ tomu pan ženich panně nevěstě tůž summu obvěniv, jíž učinilo 12500 kop gr. č., na zámku Bechyni s panstvím dskami do sv. Jiří příštího pojistil; než pokudž by pan Petr Vok od paní manželky své jaký statek více k sobě přijal, aby ten na jiných zbožích svých dskami ujistiti povinen byl, k čemuž i pan vladař vůli svú dal. Rukojmové z strany panny nevěsty: pan Hanuš Haugvic z Biskupic na Račicích a Chropyni, hejtman markrabství Moravského, pan Jan Lhossel Brtnický z Waldštejna na Polici, p. Jiří Zajimač z Kunštat na Jevišovicích, p. Henrych Brtnický z Waldštejna na Sádku, p. Mikuláš Trčka z Lípy na Želivě — a urození a stateční rytíři: pan Burian Trčka z Lípy na Světlé nad Sázavau, podkomoří k. Č., pan Petr Pražma z Bílkova a na Ejvanovicích; při straně pana ženicha slíbili: pan Zachariáš z Hradce na Telči a Polné, nejvyšší komorník markrabství Moravského, p. Adam z Hradce na Hradci a Hluboké, p. Václav Švihovský z Ryžmberka a z Švihova na Horažďovicích, p. Kristof z Švamberka na Vorlíku, p. Adam starší z Šternberka na Sedlci — a urození a stateční rytíři: pan Jan Vchynský ze Vchynic na Lzově purkrabě Karlštejnský, p. Petr Baubinský z Aujezda na Střele, p. Bohuslav Malovec z Malovic na Dřítui a p. Jan Malovec z Malovic na Kamenici a Chýnově.

Mezi jinými svatebními písničkami neb verši Johannes Fredherus ku poctivosti týmž manželům v Roztochu vytisknauti dal epithalamium, v němž při konci tento závěrek položil:

Arx deus ipse tuae fundamentumque salutis
Et decus et firmum est omni in discrimine robur;

¹⁾ Str. 115.

Qui te perpetuo fide vitaeque gerenda,
 Quae non intereat, quae nunquam marcida fiat,
 Cum placide annorum plenus iam cesseris orbi,
 Coelesti Rosea decorabit in arce corona.

Vzácné hosti na též svatbě byli z království Českého, markrabství, Moravského i jiných zemí, i také vysoce urozený a osvícený pán pan Vilém z Rožmberka, vladař domu Rožmberského, pana ženicha bratr, se paní manželkú svú osvícenau kněžnau Annau Marií, markrabinau z Baden, pan Adam z Hradce se paní matkau svau paní Annau z Rožmberka, jenž při té svatbě jedna nejřednějši frau-cimorská hospodyně byla a pomáhala, se panu ženichovi věrně o všelijaké potřeby starati.

[K tomu veselí potřebování pozauněři starého města Pražského a s nimi Gregr Šamper, starého pána trubač; nařizena též byla muzika židovská z Prahy, kteráž velmi libě k tancům hrála.]

23.¹⁾ aprilis, to jest den památní sv. Jiří, pan Petr Vok auřad hejtmanství krajského nařizním císaře Rudolfa II. na sebe přijal; k němu přidán urozený vládka pan Jan Ruth z Dyrného na Dyrném.

Téhož času, byv pan Vilém starší pan bratr nedostatečen při svém zdraví na zámku Třeboni, na místě jeho pan Petr Vok do Budějovic Českých jel v příčině jednání a kommissí horní věci a tu se se panem komorníkem nejvyšším a panem Španovským i jinými k tomu nařiznými shledal; byli tu i kurfiřta Saského vyslaní, jenž horním věcem rozuměli. [Mezi jinými věcmi také nevoli mezi panem vládařem a kverky vyslýchali, ji povožovali a k srovnání přivéstí hleděli.]

Byli tam i měsíce máje a dne 7. téhož měsíce pán na Bechyni navrátil se.

Při času sv. Jiří toho roku podlé jistého snešení páni poručníci paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic měli paní statku Helfenštejnského postupovati; ale paní Rožmberská nemohši se se pánem svým osobně k tomu času do mar-

¹⁾ Str. 116.

1580 krabství Moravského vypraviti, časně odepsali a vymluvena se učinili. Nicméně ¹⁾ dožádala se paní pana Hanuše Haugvice z Biskupic, hejtmana markrabství Moravského, a pana Zdeňka Kavky Říčanského z Říčan, aby takové postaupení podle práva a obyčeje země na místě paní k sobě přijali, k tomu je zmocnivši s odeslaným, spečetěným od osoby své plnomocenstvím. [O čemž také, že zmocnila k tomu pány předepsané, panu Janovi mladšímu z Žerotína a panu Hynkovi Brtnickému z Waldštejna časně listem svým znáti dala.]

To odevzdání na ten předoznámený čas nestalo se jedno, protože pan hejtman Moravský od paní přední zmocněný do Olomauce nepřijel, než sám pan Kavka, a ten že nechtěl nic před se vzíti bez druhého; druhé, že zmocněný listovního při sobě neměl; třetí, že pan Břetislavský tu nebyl; čtvrté, že pání poručníci chtěli předně v některých summách, v čem sirotka zakládali, spokojeni býti. Takž vodloženo to až do čtvrtku po letnicích, a již aby to před se šlo; by pak tu poručníci nebyli, postaupivše a zmocnivše na svých místech pana Hynka Bruntalského z Vrbna a pana Jana Hrubčického z Čechtína. Když pak ty závady paní Rožmberská vyvadivši spokojila a pany poručníky opatřila i také plnomocenství pod pečetí s podpisem ruky své pánům zmocněným k přijetí téhož panství odeslala, tehdy ²⁾ 29. iunii, jinak ve středu den památný svatých Petra a Pavla, apoštolův páně, od pana Hynka Bruntalského z Vrbna a pana Jana Hrubčického jakožto dožádaných od pana Břeslavského a pana Brtnického, předepsaných poručníků, panu Hanušovi Haugvicovi z Biskupic, hejtmanu markrabství Moravského, a panu Zdeňkovi Říčanskému Kavkovi z Říčan na místě a k ruce paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic zmocněným, panství Helfenštejnské i s lidmi postaupeno, kteřížto pání zmocnění i pečet paní Rožmberské dle opatření Jⁱ Mⁱ v závadách všelijakých za sebou jměli.

Jeden Gerstorf jako komorník panu Petrovi slaužil a byl se pánem v Budějovicích v nějaké kommissi po sv.

¹⁾ Str. 117.

²⁾ Str. 118

Jiří. Item paní Hozlaurka, jela se paní do Moravy. Item ¹⁵⁸⁰ při Jⁱ Mⁱ paní byla panna Johanka (jmám za to Švihovská). Item Slezák pachole; item Daudlebský; item Adam Babka po Babkovi pacholeti; item slaužil Ondřej Špulř a byl se pánem na Moravě jako při komoře. Item kněz Matauš oppat Milivský; Jan starší Špulř z Jiter; Vácslav Víta z Rzávého; ti tři v zahradě panské v městě Soběslavi s zedníky nějaké dílo pojednávali tohoto roku v auterý po božím těle.

10.¹⁾ augusti, jinak v středu den památný sv. Vavřince, pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svau vzali před se cestu z Bechyně do markrabství Moravského a noclehovali v Hradci Jindřichově; ve čtvrtek učinili druhý nocleh v Dačicích; třetí nocleh učiněn v pátek v Jaroměřicích; v Ejvanovicích čtvrtý nocleh učiněn v sobotu po sv. Vavřinci. V neděli před památkau nanebevzetí panny Marie pátý nocleh vykonán v Brně; v pondělí den památný nanebevzetí panny Marie učiněn šestý nocleh v též jízdě v markrabství Moravském v Výškove; v auterý do Olomauce přijeli; ve čtvrtek pán ráčil z Olomauce na své panství Helfenštejnské a ráčil na zámku Helfenštejnském hospodu jmíti.

26. augusti, to jest v pátek po sv. Bartolomějovi, J. M. pán ráčil do Olomauce přijeti, kdežto nížepsané věci řízeny:

Vklad spolku Kateřiny z Ludanic Petrovi Vokovi z Rožmberka.

Kateřina z Ludanic a na Helfenštejně Petra Voka z Rožmberka manžela mého milého přijímám na pravý a jednostejný spolek na hrad Helfenštajn a město Lipník se vším a všelijakým toho panství a zboží příslušenstvím, nic sobě na tom nepozůstávujíc, než jak jsem toho sama v držení a užívání po panu Vácslavovi z Ludanic, otci svém, vešla, a podlé odvedení a postaupení mně toho panství a zboží Helfenštejnského od Jana mladšího z Žerotína a na Břecslavi a Hynka Brtnického z Waldštejna a na Brtnici

¹⁾ Str. 119.

1580 i na to na všecko, k čemuž právo jmám a ještě jmíti budu. Tento ¹⁾ vejpis dán jest z desk zemských markrabství Moravského z druhých knih pana Zachariáše z Hradce, nejvyššího komorníka, pod pečeti urozených pánův pana Zachariáše z Hradce na Telči a Polné, místodržícího hejtmána a nejvyššího komorníka, pana Znaty z Lomnice a na Říčanech, nejvyššího sudího markrabství Moravského a urozené vladky Ctibora Sirakovského z Pěrkova a na Staré vsi, nejvyššího písaře téhož markrabství Moravského.

Když zase pán z Moravy z Helfenštejna 12. septembris, to jest v pondělí po narození panny Marie, jel, tyto učinil noclehy: 1. v Kroměříži, 2. v Výškově v auterý před povýšením sv. kříže, 3. v Brně ve středu, v Krhově v pátek po povýšení sv. kříže, 5. v Jemnici v sobotu, 6. v Kunziaku v neděli, 7. v Soběslavi v pondělí a v auterý.

Jan Albin z Helfenburku od mladosti při panu Vilémovi byl a se pánem učil se v Passově, pak za komorníka slaužil v štěstí i v neštěstí, zdraví i nemocech, pilně a příjemně při pánu trval; potom byl auředníkem na Zelči. Pak léta 1580 když panu Petrovi Vokovi a paní manželce jeho panství Helfenštejn postaupeno, byl ²⁾ hejtmánem na Helfenštejně a všechny moravské věci s pilností věrně řídil, hospodářství na tom panství v nově s dobrým pánu nařizoval. Šebestiána Třebochovského při sobě za purkrabi přijal a vyhlásil; dával mu dobré svědectví psané panu Petrovi Vokovi z Rožmberka takto: Šebestián, jmám naději, že všechno rád učiní, ale jest k tomu ještě mdlý, a na tak krátký čas nemohu judicirovati (jest přísloví: nové chvoštíště hladce mete); ale já o něm jistě nepochybuji, neb se dokládá a, což mu se poraučí, pěkně a rozsáfně vykoná a jest jemný.

13. octobris, jinak v pondělí po svatých Šimoniši Judau, téhož roku zjednal pan Petr Vok z Rožmberka Václava Kapříka z Vokovic za myslivce; naříditi mu ráčil služby roční 15 kop gr. č. s přídavky těmito na dva valachy a psy líhavé jedna míra Bechyňská ovsa každého týhodne,

¹⁾ Str. 120.

²⁾ Str. 121.

sena, slamy i kování, což by zapotřebí bylo a osm pecní-¹⁵⁸⁰
kův chleba na psy každého týhodne, s stravau, jakůž jagr-
mistrové jmávali, a pachole též aby vychování s mašta-
líři jměl; pro myslivost na koroptvy kleprlík mu pro-
půjčován býti má; prachu do roka 5 liber a olova 10 liber;
másla 8 ž., sejry dva mírné; na dva raroxy a jeden je-
střáb masa, bezelstně kdyby pro myslivost do 12 gr. miš.
utratil, passirováno býti má a tři kůže zvířecí z toho,
což by zastřelil. Stalo se na Bechyni etc.

13.¹⁾ novembris, jinak v neděli po sv. Martině, pan
Petr Vok ráčil do Soběslavě přijeti a tam až do středy
po sv. Hubertu býti.

17. novembris, jinak ve čtvrtek po sv. Hubertu, smluvil
pan Petr Vok J. M. s baumistrem mistrem Balthazarem
o rozebrání a rozlámání věže na Bechyni, jdauce do zámku
na levé ruce, od vrchu až dolů, pokudž toho potřeba
ukazovala, ze 45 kop, žita 6 str., hrachu 2 st., piva bílého
2 sudy a řídkého s potřebu, a dva dělníky přidati ráčil.

5. decembris, jinak v pondělí po sv. Bařboře, od J.
Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka z Bechyně poručení vyšlo
Lipenským a auřadníkovi Helfenštejnskému v příčině obno-
vení v témž městě auřadu konšelského. Nesmýšlím, aby který
z bratrského náboženství do auřadu dosazen byl proto,
nebo auředník Albin velmi na ně nevražil a jim dům jejich
zapečetiti chtěl. (Lustranda sequentia.)

Léta ²⁾ páně 1581.

16. martii, jinak ve čtvrtek po neděli iudica, pan ¹⁵⁸¹
Vilém z Rožmberka, byv v Praze, kdež tehďáž císař ne-
mocný ležel, sotva se vyprosiv od J. Mⁱ C., k domoví se
obrátil; nebo na Krumlov očekával knížete Filippa markrabi
z Baden, švagra svého, kterýž i panu Petrovi Vokovi na
Bechyni byl velmi vzácný host.

26. aprilis, jinak ve středu po sv. Marku evangelistu
páně, skrze J. M. vysoce urozeného pána pana Petra Voka³⁾

¹⁾ Str. 122.

²⁾ Str. 123.

³⁾ Orig. Wogkba.

1581 z Rožmberka stala se smlauva celá a dokonalá s mistrem Balthazarem paumistrem a to taková, že má J. Mⁱ pánu dotčený mistr Balthazar v zámku Bechyni stavení udělati, tak jakž model vlastní rukau J. Mⁱ páně podepsaný ukazuje. Od kteréhož díla mistru Balthazarovi J. M. pán dáti míti ráčí summy hotové na penězích jedenáctě set padesáte kop miš. a k tomu přidavky tyto: žita 88 strychův, ječmene 10 str., hrachu 10 str., sejra 10 c., másla 88 žejdl., piva bílého 15 věrt., piva řídkého z každé várky 1 věrtel, šaty ložní jakž jmají a lozument nad spílkau. A mistr Balthazar bude povinen v tom spodním štoku ¹⁾, kde prádlo i druhé pokoje nad ním v zámku s placem zároveň naskrze sklenauti a všechny věci od spodku až do vrchu, co zedníku náleží, zpravit, vápnem obmrštit, vydinčovati, oblít, zdi zevnitř kvadrátem vyrýsovat a cokoliv jemu náležitého bude, spraviti na schválení lidské. Však J. M. pán ráčil se uvoliti, grunty dáti vybrati a stavení, které se má bořiti, na svůj náklad dáti rozbořiti a sklepy zavožovati; nad to vejš, když to všechno stavení do konce bude ustaveno, J. M. pán ráčil se uvoliti mistru Balthazarovi šaty dáti, z kterýchž bude moci J. Mⁱ poděkovati. A pro lepší pamět za J. Mⁱ pánem jedna cedule zřezaná zůstává a druhá jemu mistru Balthazarovi dána. (Co více sděláno, najde se při létu 1587.)

[7. máje, jinak v neděli po božím vstaupení, osvěcené kníže pán pan Filipp markrabě z Baden pana Petra Voka, z Prahy jev, na Bechyni navštívití ráčil jakožto pana švagra svého.]

31. maii pan Petr Vok z Rožmberka do Prahy přijel a na zejtrí, to jest 1. iunii, jinak ve čtvrtek den památný sv. Nikodéma, za důležitými svými příčinami na Raudnici ku panu bratru svému jel a své dobré jednal.

2.²⁾ iunii přijel tam na Raudnici arcikníže Rakauské Karel i s svau paní manželkau, v neděli před sebe do Drážďan odtud cestu vzav. Než páni z Rožmberka v pondělí zase ku Praze obrátili se.

¹⁾ Str. 124.

²⁾ Str. 125.

13. iunii v auterý před sv. Vítem hrom udeřil na 1581
kostelík Matky Boží nad městem Sedlčany, roztrhl zeď,
trámy, vížku rozházel.

5. iulii pan vladař byv na Třeboni a paní kněžna
manželka J. M' na Krumlově o to se usnesli, že na ten
den jeli do obory Netolické do nového stavení a tu se
žádostivě shledali. To stavení toho roku Kratochvílí na-
zváno a za tvrz vysazeno.

5. augusti, jinak v sobotu den památky matky boží
sněžné, pan Adam z Hradce na svém místě k postaupení
panství Čerňovského a Dešenského panu Petrovi Vokovi,
ujci svému, podlé jistého snešení nařídil, zmocnil a vyslal
urozené vládky France Švejnocha, auředníka Žirovnického,
a Petra Rausndorfa, služebníky své, s jistau instrukcí,
kteréhožto zboží někdy v držení byla paní Anna Rožmberská
z Hradce a pan Adam odkazem jich dostal, jakož o tom
jinde v registřích obšrnější poznamenání nachází se.

[Z¹⁾ poznamenání pana Petra Voka z tabulek: 13. au-
gusti, to jest v neděli po sv. Vavřinci, přijel Jan Albin
z Helfěštejna na Bechyni.]

20. augusti pan vladař domu Rožmberského, navra-
covav se do Čech od kurfiršta Saského, do Chomútova
přijel a odtud upřímo ku Praze směřoval, úmyslu byv, tam
nedlouho se zdržovati nežli k domoví pospěšiti.

[21. nejprve na Aničku Vojířku její nemoc přišla mezi
13. a 14. hodinou.²⁾]

29. augusti, to jest v auterý po sv. Bartolomějovi, pan
Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau ráčil z Bechyně
k markrabství Moravskému hnauti a v Hraci noclehovati
se 48 osobami a koňmi 65. Ve středu v Cerekvi pokrmeno,
v Jihlavě noclehováno; ve čtvrtek ochtáb sv. Bartoloměje
do Mezeříče, v pátek do Tišnova, v sobotu do Brna, v ne-
děli po sv. Jiljí do Ejvanovic, v pondělí do Lipníka a tu
ráčil na rathauze hospodu jmíti.

21. septembris, jenž bylo ve čtvrtek den sv. Matauše,
ráčili z Lipníka vyjeti zase a přes noc v Ejvanovicích ležeti,

¹⁾ Str. 126.

²⁾ V orig. též v šifrách psáno.

1581 v pátek do Brna, v sobotu do Krhova, v neděli do Dačic, v pondělí před sv. Václavem ráčil ležeti v Soběslavi; v auterý zase na Bechyni navrátili se.

11.¹⁾ septembris pan Vilém, vladař domu Rožmberského, od císaře Rudolfa nařízen, aby na místě J. Mⁱ při veselí svatebním Kristofa mladšího z Lobkovic a ženicha, pojímajícího sobě za manželku pannu Alžbětu, dceru pana Jana z Lobkovic a na Bystřici, na kterémžto 17. dne septembris hostem pan vladař byl a present od J. Mⁱ C. týmž manželům odevzdal.

20. septembris Gregorius papa XIII. pana vladaře psaním otcovským laskavě navštívil, dav pánu titul proregi Bohemiae, oznamuje, že biskup Ceruensis, nuncius apoštolské stolice, život dokonal; z té příčiny že jiného, fratrem Joannem Franciscum, episcopum Vercellensem, na jeho místě do Čech posílá.

29. septembris, to jest v pátek den sv. Michala archanjela, pan Petr Vok nemnoho sobě v domu svém na Bechyni odpočinuv, hned do Prahy, pohnán jsa od Jana Černého z Vinoře, vypraviti se musiti ráčil, noclehovav v Milčíně.

Adam Babka, pachole panské.

30. septembris v Jesenici noclehováno. 5.²⁾ octobris, to jest ve čtvrtek po sv. Jeronymu J. M. pán ráčil z Prahy vyjeti po dostavení se k pŕihonu Jana Černého.

16. octobris, jinak v pondělí den sv. Havla, — Krčín poznamenal, že vyložil se s lidmi na stoku u Smržova na panství Třeboňském, a jměl co přes sedm dní na ní dělati.

18. octobris, jinak ve středu po sv. Havle, Augustus kurfiřt Saský do Prahy k J. M. císařské přijel, z kteréžto příčiny, předobeslán byv pan Petr Vok od J. Mⁱ C., aby též k poslažení a uctění témuž slavnému hosti do Prahy najíti dal se, skrze pana vladaře, pana bratra svého, vmluvena se učinil, tak že do Prahy nejel.

29. octobris, jenž bylo v neděli po sv. Šimoniši Judovi, skrze Jindřicha Sasku, jinak Vojíře z Vacovic a na Smilkově,

¹⁾ Str. 127.

²⁾ Str. 128.

projednán u J. Mⁱ pána na Bechyni Vácslav Kapřík za ¹⁵⁸¹ myslivce za 30 kop miš., tři koží zvířecích, na kůň obrok i kování, se stravau na sebe i pachole, volova 10, prachu 5 liber, na psy chléb, něco másla i sejra, na raroxy a jestřáb srdce maso.

6.¹⁾ novembris v pondělí den sv. Linhartu, pan vládář z Prahy navrátiv se, ten den z Třeboně na Krumlov jel.

10. novembris v pátek před sv. Martinem Jan Lazický z Písnice, hejtmán Bechyňský, byv na Vintřberce, to panu Petrovi Vokovi, pánu svému, za novinu napsal, že Volf Tkadlec z města Vintřberka, který podlé jiných myslivců v myslivosti k ruce J. Mⁱ nápomocen byl, na lesích na nedvědici se dvěma mladými nedvědy náhodau trefil, kteráž ihned v něj dala se a šaty na něm všechny podrala a roztrhla a jako říkáje za umrlého (jej majfc)²⁾ odešla. A tak jest on zase okřál a na Vintřberg přišel a jiným myslivcům o tom oznámil, kteříž hned po šlaku za ní jíti nepominuli, ale pro spěšný rozjih a zjití z hor sněhu dále šlakovati jí nemohli.

19. novembris, jenž bylo v neděli po sv. Ottmaru, jev pan vládář do Prahy na nocleh, sjetí se ráčili spolu páni bratří v Soběslavi. Ta jízda páně vládáře byla proto, poněvadž J. M. císařská z Prahy odjeti se strojiti ráčil, aby pán na místě královském v residenci a zprávě J. M. zastával.

Toho ³⁾ roku panu Janovi z Lobkovic a na Bystřici rybník Stankov se ztrhl, stížně v noci přiběhl odtud posel do Třeboně napomínaje, aby se na péči jměli. Z té příčiny od Jiříka Homuta z Harasova, tehdejšího hejtmána, lidé na panství, přísedící blízko vodě, vystřeženi, že se neprodlevaje odstěhovavše sebe i své statky opatřili. J. Mⁱ pánu žádná se škoda na rybnících nestala, ač byla náramně veliká voda, tak že pamětníků takové nebylo.

¹⁾ Str. 129.

²⁾ Doplněno.

³⁾ Str. 130.

Léta ¹⁾ páně 1582.

1582

Hned z počátku toho roku nalámáno přes 7 set sáhů kamene pro taras na rybník Oplatil, dav jej Jiřík Homut, hejtman Třeboňský odvézti; [i taras také čerstvě vyzdvihován] a dělán na témž rybníce. Toho také času gruntové pro hráz rybníka Krčina vybírání. Žoček byl auředník nad rybníkáři. Item při počátku roku téhož do Netolické obory silně cihly a kámen a vápno s potřebami veženo na mnoho set for a vše na vrchu skládáno nad tvrz Leptač; byv tehdáž správcím a auředníkem téhož panství Jan Netolický z Tůrova, nebo Matiaš z Veverí jiné povolání jměl, nejvyšším inspektorem nad pivovary představený jsa.

17. ianuarii, to jest ve středu den sv. Antonína, pan Petr Vok s paní manželkou svou z Bechyně vyjeli do markrabství Moravského; 26. téhož měsíce přijeli do Lipnku; 14. februarii, to jest ve středu den památný sv. Valentína, zase pan Petr Vok se paní manželkou a dvorem svým šťastně navrátili se na Bechyni.

21. februarii pán starý, vladař domu Rožmberského, cestu před sebe vzav z Prahy toho dne do Soběslavě přijel, odkud k Třeboni obrátil se a tu nařizoval, co by se mělo v zámku na jaře dáti stavěti; však neprodlévaje k Krumlovu k paní kněžně manželce své pospíšil. Nebo 25. dne téhož měsíce února, totižto v neděli masopustní spolu se panem bratrem svým Petrem Vokem a paní manželkou jeho i hrabětem z Kasoldu a paní Evau z Rožmberka, ženau jeho, na Krumlově masopust okvasili. Nedlouho pan vladař doma zůstal, ihned zase strožil se do Prahy k saudu postnímu.

Měsíce ²⁾ martii postního času, když se země otevřela, v městě Soběslavi na příkopích za domem někdy Špulířovským, již toho času panským, pan Petr Vok z Rožmberka začasť bývati a nemálo každého dne dělníků jímavati ráčil a jim z mejta městského na den po 5 gr. mš. platívalo se.

¹⁾ Str. 131.²⁾ Str. 132.

[Císař Rudolf toho času v Vídni býti ráčil a odtud 1582 strojil se na sněm do Augšpurku, k kteréž jízdě také i pana Petra Voka obeslal; sotvať jest pro mor z ní ne-sešlo.]

1. aprilis v sobotu na neděli iudica okolo osm hodin až do dne vidíni slaupové obníví, plápolající.

23. aprilis, to jest při času sv. Jiří, aby auřad hejtmanský kraje Bechyňského pan Petr Vok z Rožmberka na sebe s urozeným vládykau Jindřichem Pauzarem z Michnic a na Žumberce přijali, císařským poručením, psaním jim odeslaným, k tomu nařízení.

3.¹⁾ iunii u Netolic veliká voda, o čemž takto Matěj z Veverí Krčínovi napsal: Oznamuji V¹ M¹, kterak veliká voda na den seslání ducha svatého přišla asi tři hodiny na den, nikdyž prve tak veliká nebývala, a již jsme řekli, že nám ty všechny rybníky potrhá. Na Pomoci již na hráz vstupovala, a tak se zdálo, že to všeckno prlení polámala, a Zajiček v sobotu dal tu hráz zkopati, kterau jste ráčili povýšiti dáti pod polí, nic nemohlo postačiti. Na Podrausších jsme jedno pole prlení vybrali, nic nebylo platno, šla nám přes hráz; byl by se ztrhl, musili jsme dáti prokopati k městu u mostu; ale neprobrala voda sotva za osm loket zšíří. Spláv také na témž rybníku vyházela. K šturmu udeřeno a několik jiných rybníků na tom panství a na Libějovském zkopati musili; nebo několik dní ustavičně přšelo a vody se náramně rozmnožily. Táž povodeň na panství Bechyňském velikú summu dříví k plavbě zhotoveného pobrala. V Soběslavi také v příkopích velmi náramně mnoho vody, až skoro mostu u brány Veselské dosahovala, vzrostlo — summa summarum tak veliké rozvodnění bylo, že podobného lidé staří nepamatovali.

V auterý svatodušní pan vladař domu Rožmberského z Krumlova přijel na Třeboň, úmyslu²⁾ byv na obeslání císařské ku Praze obrátiti se; ale ta povodeň mu pobravši mosty na mnohých místech překazila a zbránila, tak že zase na Krumlov navrátiti musil se.

¹⁾ Str. 133.

²⁾ Str. 134.

1582 Při času slavnosti sv. Trojice na panství Třeboňském škody staly se: na Borovanech v městě kraupy potlaukly a hrom jich osmnácte do gruntu vypálil; v Jilovici kraupy potlaukly i v jiných vesnicích okolo Borovan; ve vsi Cepu tři hrom vypálil; ve vsi Radosticích kraupy potlaukly; v městě Ledenicích kraupy potlaukly i u Vidova.

Mor za tau povodní veřejný následoval. 17. iunii, to jest od neděle po sv. Vítu až do neděle po sv. Vavřinci, to jest v osmi nedělích zemřelo jich v městě Raudnici 742 osoby. Co pak jinde po všem království Českém! A tak mnoho v tom Raudnickém kraji lidu vymřelo, že nebyl kdo obilé kliditi, nebo přezralé na polích stálo.

23. iunii v pátek den sv. Johanny na panství Třeboňském na rybníce Žabově dělníků dělalo okolo pěti set. Na druhé hrázi, jenž slove Ptáčí bláto, hráz počala se dolů véztí a různě léztí. Zprávece toho díla byl Burijan Kasalický z Kašic. Žoček pro nemoc nemohv k rybníkům dohlídati, Sejkorovi poručeno, aby dohlídal. Na Záblatském rybníce také taras Vlaši dělali.

28.¹⁾ iunii, to jest ve čtvrtek po památce sv. Jana křtitele, pan vládář domu Rožmberského na obeslání J. M^í císařské v považování pilných věcí s jinými auřednky zemskými dvě míle od Prahy se sjev, protože v Praze již tehdaž mor rozmáhal se, po 40 i 50 za den schovávavše, z té příčiny co nejpřednějších vše se rozjelo anobřz i dosti potřební. Od toho tehdy jednání navrátil se pán zase na Třeboň dne předepsaného a odtud příjev na Krumlov za drahý čas pro tu ránu boží nehejbal se.

2. augusti, ve čtvrtek po památce sv. Petra v okovách, Šebestián Třebochovský, auředník Helfenštejnský, z markrabství Moravského psaní učinil panu Petrovi Vokovi, pánu svému, že přede dvěma nedělemi od datum listu tohoto pan Zdeněk Říčanský Kavka z Říčan od nějakých lotrův Uhrův aneb Polákův, jev z Rokytnice na Braunov, nenáležitě zamordován a zastřelen z ručnice.

¹⁾ Str. 135.

8. augusti, to jest v středu po proměnění pána Krista, ¹⁵⁸² sjeli se na Kratochvíli v oboře Netolické páni bratři z Rožmberka, poněvadž pan vladař umínil slavné stavení tu vy-zdvihnauti, raddy pana bratra v tom doložití se chtěje.

V ¹⁾ ten mor rozmnožený v městech Pražských, páni auředníci zemští, místodržící, J. Mⁱ císařské komora a apel-lací na Táboře své povinnosti řídili, když pan vladař při času sv. Bartoloměje je navštěvoval.

17. septembris, jinak v pondělí po sv. Lidmile, zje-dnán u J. Mⁱ pana Petra Voka na Bechyni za purkrabi Hanuš Tataus z Vraního na ten způsob, aby na zámku, ve dvorích, ovčíních, k zámku Bechyni náležejících, i jinde což k hospodářství téhož panství přísluší, dohlídal a spra-voval, a což by s dobrým J. Mⁱ páně i užitečným bylo, vyhledával a pilen byl. Naproti tomu služba mu zapsána roční 15 kop gr. č., šaty jakž na vládku náleží, kůň a pachole, s opatřením náležitým i manželky, pokudž by ji měl. Strany, ač by se nepotřebovaly, a slaužití nemínil, aby sobě čtvrt léta napřed znáti daly, dále tau smlauvau sobě povinny nebudau.

19. septembris, jinak v středu po sv. Lidmile, Jindřich Homut z Harasova, jagrmistr pana vladaře Rožmberského, obyvav v novém stavení v oboře Netolické a dav pro jeleny a telata otavy kliditi, to Krčínovi za novinu napsal: To ²⁾ vám oznamuji, můj zvláště milý pane otče, že jsau jeleni Kukačku z světa zprovodili a jemu více nežli do sta ran udělali. Mohu vám to oznámiti, že jest jeden jelen tak velmi zřívivý a zlý, že více nežli padesáte sekáčů před ním na stromoví utíkati musilo: tak se mi zdá, že jest více ten na škodu J. Mⁱ pánu nežli k zisku. Nebo se obávám, že konečně ještě někoho z světa zprovodí; nebo mne sa-motného dnešního dne na koni do stodoly vehnal a sekáče na stromoví, a tak nemohv již žádného dojíti, lehl tu před nimi na lauku a válel se velmi velikau zlostí. U ševce bývá, že mu hlavu do okna strká a řve: k víře podobné

¹⁾ Str. 136.

²⁾ Str. 137.

1582 není, kterak sobě to zvěře počíná etc. A tak již toho roku obora osazena byla zvěří, a zvěř rozmáhala se.

Pan Petr Vok se paní manželkau svau i se vším dvorem v tom velikém nakažení morovém v Čechách předsedna Bechyni zůstával, ještě okolo něho všudy mřeli, přespolních lidí nehrubě štítiv se. A tu tehdáž poněvadž paní manželka jeho důvěrnost v služebnostech církevních tak, jako i předkové její v tom náboženství vychována byvši, k zprávcům jednoty bratrské jměla, pročež bratra Matěje Hrona staršího mezi bratřími v Tejně nad Vltavou v zprávě svědomí jí představivše, ona jeho služeb užívala. Pán J. M. nějak také k nim se nakloňoval, až potom i toho dovolil, že kázání na zámku paní činívali. Dala k tomu také příčinu ta rána boží morová.

15.¹⁾ novembris to nakažení morní přiblížilo se k Krumlovu, residenci pána vladaře, o čemž sám pán rukau vlastní napsal panu bratru takto:

Můj nejmilejší pane bratře!

Tyto hodiny od vás mi psaní dodáno, z kteréhož jsem porozuměl, že jste zdraví i s paní manželkau svau, což vám věrně přeji: o mně vězte, že s manželkau svau též z daru pána boha všemohaucího zdraví jsme, než již blízko okolo nás to morové nakažení se ukazuje. Pánu bohu věřím, že jeho svatá milost ráčí nás milostivě ochrániti a zachovati, jakož pak až do této chvíle pán bůh nás jistě opatrovati ráčil. S vaším služebníkem jsem onehdy o to mluvil, kde byste se před morem opatřiti mohli; nevím v pravdě kde lépe nežli v Rakausích aneb v Moravě. Nebo já jsem na to též myslel, kdyby zde nechtělo čisto zůstati, abych s pomocí pána boha tu někde se obrátil. Na ten čas nevím co jiného vám psáti, než pán bůh dáti rač nám se ve zdraví shledati. Datum spěšně na Krumlově ve čtvrtek po sv. Martině léta 1582.

25.²⁾ novembris v den sv. Kateřiny pán bůh z tohoto světa povolati ráčil, bez pochybí bolestí morní, v městě Soběslavi sauseda a služebníka pana Petra Voka z Rožm-

¹⁾ Str. 138.

²⁾ Str. 139.

berka Václava Agnického, [kterýž pánu vína skupoval i v jiných potřebách platně sloužil, někdy Chaustnické a Zelecké důchody spravoval]. 1582

30. novembris v sobotu před sv. Ondřejem ač před tím, jakž napřed oznámeno, pro blízké nakažení morové pan vladař Rožmberský na Krumlově s hostmi svými, mezi nimiž byl pan Bohuslav Felix z Hasištejna, nejvyšší komorník k. Č., a pan sudí nejvyšší s manželkami svými, mohl se poněkud uleknouti a dále byt svůj přenést; ale předse až do toho času na Krumlově zůstával a nenacházím, aby kam dáleji za příčinou moru hejbal se.

30. decembris tu neděli po narození Krista pána ráno při východu slunce ukázala se duha k půlnoci, též po druhé o dvamezcítma hodinách. To poznamenal vlastní rukou pan Petr Vok z Rožmberka.

Tuto vidí mi se doložiti o dlužích pana Petra Voka z Rožmberka, že ačkoliv pán veselý, dobromyslný, ctihodný i dosti štedrý byl a rád stavěl, však že od léta páně 1569 až do léta tohoto 1582 ¹⁾ dne sv.

Havla našlo se dluhův 179·876 kop 26 gr. 4 d.; naproti tomu zapláceno do před-

jmenovaného času na tuž summu

dluhův 125·372 kop — gr. 4 d.

a tak pán ještě měl dluhů svých 54·504 kop.

A protož z toho se znáti dává, že pán předse na své věci pilny pozor dal a dobrým hospodářem byl. Kterak potom budaucích let hospodařeno a dluhové platili se, při létu páně 1588 se nalezne.

Tyto nížepsané paměti sám pan Vilém, vladař domu Rožmberského, toho roku do kalendáře poznamenal, k jehož historie doplnění vztahují se. [Ale poněvadž jsem již jeho historii dosti obšírně sepsav, zavřel a spřepisoval, . . .] pro vzácnost té ruky nevidí mi se toho pominauti.

10. maii z Prahy jsem vyjel s manželkou až na Kono-
piště, 11. na Tábor, 12. na Hradec. 15. na Bystřici a bylo
oddání pana z Hoys²⁾ se pannou strejnau z Lobkovic; 14. zů-

¹⁾ Str. 140.

²⁾ Ferdinanda Albrechta s Reginou.

1582 stali jsme na Bystřici, 15. na Třeboň, 16. na Třeboni, 23. z Třeboně na Krumlov jsem přijel s manželkou svou a našel hrabě z Kasoldu s sestrou svou zde.

26.¹⁾ hrabě z Gasoldu s paní manželkou svou do Vlach odjeli; 31. odjel Krčín na Třeboň o jednání. Junii 4. vyjel jsem z Krumlova ku Praze až na Třeboň, 5. pro veliké vody nemohl jsem nikam; 7. byl jsem na Dvořišti a Oplatitele a jedl jsem ve Lhotě, a ten den ráno zavřeno jednání s Třeboňskými.

8. přinesli dobrou rudu z dolu sv. Adama z Budějovic.

9. přijel sem pan z Hradce, pan Slavata a pan Jindřich z Waldštejna. Ten den z Prahy i z Raudnice listy přišly, oznamující o velikých škodách, povodněmi které se staly.

12. na Krumlov jsem přijel. 13. pěknou rudu novou přinesli mi od sv. Adama z Budějovic. Bohu chvála.

17. přijel sem pan z Hradce s paní manželkou svou a s panem Jindřichem z Krejku a panem Zachariášem Slavatou; 18. pan z Hradce odsud jel až do Drkolen.

21. jel jsem na Kratochvíl; 22. šel jsem v oboře a na pana Mikulášovi Kořenském všemi chrty vyhráno; 23. vyjel jsem ku Praze až na Tábor, 24. na Konopiště jsem přijel, 25. na Dobřejovice a tu přijeli všichni páni místodržící ke mně i pan prezident komory; 26. do Milčína, 27. na Třeboň.

29. Mettych vonn Krumaw kommen.

Julii²⁾ 1. Ist Mettych gen Raychenstain verrayst; inn der nacht bin Ich nach Krumaw zogen vnd den 2. vmb 4. früe ankommen.

6. pan Jiří z Šternberka i pan Ferdinand z Inspruku sem přijeli; 7. zase odjeli.

8. pan Petr a Adam Baubínští ke mně přijeli; pan Racek Vchynský a pan Vílém Malovec sem přijeli, 13. pan Pavel Kurka přijel; 15. pan Adam a pan Jan z Šternberka přijeli; 19. pan Zdeněk Kavka na ten den zradně zastřelen, jehož duši pán bůh milostiv býti rač! 23. listy přišly od

¹⁾ Str. 141.

²⁾ Str. 142.

paní Kavkové z Moravy o té nešťastné příhodě pana man- 1582
žela jejího.

Augusti 8. já jsem jel na Kratochvíl; pan bratr ke mně na Kratochvíl přijel, též páni Kavkové bratří u mne byli; 11. přijel jsem na Krumlov z Kratochvíle; 12. pan prezident přijel, p. Hajder, p. rentmistr, též pan Vilém Beřkovský přijel; 14. pan prezident zase odjel; 15. Metych přijel z Slezka; 16. pan Vilém Beřkovský odjel. 20. vyjel jsem až na Třeboň; 21. na Třeboni jsem zůstal, 22. na Tábor jsem jel; 23. na Táboře, a Vchynský odjel. 24.¹⁾ vypravili jsme musterrherra a colmistra; 25. pan hofmistr a pan písař odjeli; 26. pan sudí přijel; 28. vyjel jsem z Tábora až na Třeboň; 29. bratr můj přijel ke mně do Lhoty k obědu a jel až na Třeboň se mnau; 30. zůstali jsme na Třeboni; 31. vyjel jsem na Krumlov a bratr můj domů.

Septembris 2. oberpurkmistr a Hölztzl přijeli s handsteinem pěkným; 4. p. Adam z Šternberka přijel, 6. zase odjel pan z Šternberka; též Metych odjel na Břeh; 11. v hodinu jedenáctí v noci p. Voleteky umřel; 13. p. Chanovský, Bukavanský, Butkovský a Kořenští přijeli; 15. pan Kurka z Inspurku přijel s pány Benedy; 16. v neděli den sv. Lidmily všickni odjeli, odpuštěna p. Chanovská s otcem; 23. hrabě Kašpar z Ladronu i s paní manželkau svau přijel do města; 24. jedli nahoře a po obědě odsud jeli.

Octobris 7. pan Racslav Vchynský sem přijel a na zejtrí se mnau jedl; 9. zase odjel pan Vchynský, 11. přijeli pan Adam Baubinský a p. Detleb Koc od paní Markvartové; 17. jel jsem na Kratochvíl a ten den přijeli ke mně pan komorník, p. sudí nejvyšší s manželkami svými; přijel též pan Jan Vchynský; 19. šťvali jsme; 20.²⁾ jeli jsme na Krumlov se všemi těmi pány; pan sudí dvorský též k nám přijel; p. z Landštejna; pan Vratislav z Pernštejna, nejvyšší kancléř k. Č. v Linci život dokonal; 25. jsme pan komorník, pan sudí a já do Lince vyjeli až na Vyšebrod; 26. do Lince jsme přijeli z daru pána boha ve zdraví; 27. u paní

¹⁾ Str. 143.

²⁾ Str. 144.

1582 z Pernštejna byli, ji velmi zarmaucenú našli. Pán bůh rač ji potěšiti! 28. v Linci zůstali, arcikníže Matiaše navštívili; 30. z Lince vyjeli až do Cáhlova; 31. přijeli jsme z daru pána boha ve zdraví na Krumlov. Týž den přijela paní Sára z Chlumce a na zejtrí zase odjela.

Novembris 2. vypravil jsem futtrmejsra do Gracu o bábu; pán bůh rač štěstí. (NB: Za to jměl pán i jiní, že paní manželka jeho těhotna jest; ale potom nenašlo se tobo, nýbrž nějaký votok a nezdraví se proneslo.) 3. Metych z Slezka přijel: 22. pošta od J. Mⁱ císařské; 25. pan Plezský a pan Dobřanský od paní z Pernštejna sem přijeli: 27. kancléř přijel zase.

Decembris 11. vonn München die Weiber ankommen; pan Karel z Biberštejna přijel. (Deo gratias.)

Léta ¹⁾ páně 1583.

1583 1. ianuarii, to jest v pátek po sv. třech králích, stalo se projednání od pana Petra Voka z Rožmberka na Bechyni s Zachariášem Leňkem a Volfem Šendlerem, havíři, o vybrání gruntu k novému stavení při cestě, která jde okolo zámku, na té straně proti potoku látra z šffí a z hlaubí, jakž od mistra Tomáše uznáno a jim ukázáno bude, a na dyl po jedné i druhé straně, jakž míra ukáže, v skále vysekání a vybrání. Od takového díla jim havérům J. M. pán dáti mfti ráčí osm kop mís. a nad to výš J. M. pán ráčil poručiti, poněvadž jim díla více přispořeno, 2½ kopy mís. jim přidati, hrachu jeden věrtel, piva řídkého po truňku. No to řezané cedule zdělány a oni podlé této smlauvy k práci přistaupili a ji vykonali. V sobotu před provodní nedělí doplaceno jim podlé tohoto projednání; nežli poněvadž se jim mimo to více díla přihledalo, jest jim některá kopa k tomu dána.

10. februarii v neděli po sv. Apolloně urozený vládyka Kristof Saska, jinak Vojír z Vacovic zjednal se u J. Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka za hejtmana a předního regenta na ten způsob, aby panství Bechyňské, Zelecké, Chaustnické,

¹⁾ Str. 145.

Vintrberské spravoval a toho, což by s dobrým užitečným 1583
J. Mⁱ páně bylo, vyhledával. Naproti ¹⁾ tomu pán ráčil mu
službu roční naříditi 80 kop mš., koně tři obrokem i ko-
váním, jej samého, pacholka i pachole stravau i oděvem
podlé náležitosti opatřením.

3. martii nížepsaní vládyky, služebníci pana Petra
Voka z Rožmberka, v čem od J. Mⁱ potřebováni byli, svým
psaním znáti dávají pánu takto:

Milostivý pane! Jakož jste ráčili nám psaní učiniti.
Vⁱ Mⁱ abychme, jak se při řízení těch saudů a sirotčích
věcí daří, oznámili: Vⁱ Mⁱ oznamujem, že ještě to, což jsme
na ten čas řídili, a dvoje panství Zelecké a Tábořské ten
minulý tejden odbyli, dobře se dařilo. Co pak dáleji bude,
to čas vyjeví; nebo od rána až do noci na těch věcech
sedáme, a což přednešeno bývá, s bedlivostí uvažujem,
a co by na nějakých nedostacích býti chtělo, to na sup-
plikacích i sice se poznamenává a na Vⁱ M. odkládá.
V pátek minulý jest radda zde v Soběslavi obnovena i také
počet obcení vykonán. Strany pak opatření našeho jiného
Vⁱ Mⁱ psáti nevíme, než že jsme náležitě chováni a při
tom dobře spokojeni. Dán v Soběslavi v neděli, jenž slove
oculi, léta 83.

Jan Špulíř z Jiter.

Jetřich Slatinský.

Václav Víta z Rzavého.

Pan Kuneš Dvořecký pro nějakú svú potřebu domů
odjel, ale zejtra bohdá ranním jitem zase sem přijede.

A takž pán po všech panstvích v Čechách v tom těch
dobrých pánů přátel potřebovati ráčil.

8.²⁾ martii bratr Jindřich Švortz (z Semanína) dostal
se sem na Bechyni za správce duchovního mé ženě (sám
to poznamenal pan Petr Vok).

14. martii dnes jsem do Soběslavě přijel za příčinou
těch saudův držání (to sám svau vlastní rukau pan Petr
Vok ráčil poznamenati).

¹⁾ Str. 146.

²⁾ Str. 147.

1583 25. aprilis ve čtvrtek po neděli iubilate umřel v městě Soběslavi Jan Agnický, téhož města saused. Jiřík Saukenfk jako poručený auřednfk páně v témž městě, vzav s sebou purkmistra Šebestiána Raubíka a písaře městského do domu nebožtíka, jakž dokonal, sjití učinil a, vyhledav registra v jedné truhlici, kteréž se panství Chaustnického i Zeleckého dotýkala, ty dal městskau pečetí spečetiti, a neopominul při Šebestiánovi Raubíkoví jich ku pánu na Bechyni odeslati.

31. iulii, jinak ve středu po sv. Anně, pan Vilém, vladař domu Rožmberského, z cesty se navrátil, na Třeboni sobě odpočinul a tu k němu arcibiskup Pražský přijel k pilnému o platných věcí jednání.

26.¹⁾ augusti, jinak v podělí po sv. Bartolomějovi, pan Petr Vok se paní manželkau svau z Bechyně odjel do markrabství Moravského, nejprve o odjezdu svém panu bratru oznámil s tau žádostí, pokudž by zanechaní doma zprávcové raddy pana vladaře v čem potřebovali, aby opuštění nebyli. Pan starší bratr v té věci slušně volný dal se najíti.

[1. septembris mezi novokřtenci přední mistr tesařský Toman Schnell na žádost pana Petra Voka toho dne skrze najednání pana Fridricha z Žerotína měl na Bechyni přijeti v příčině stavení krovu na zámku raddy udělení. Ale nevím, byloli proň odesláno.]

5. septembris ve čtvrtek po sv. Jiljí, když pan Petr Vok v markrabství Moravském býti ráčil, o příhodě toho dne na Bechyni Hanuš Tataus, purkrabě, toto za novinu napsal. Jeden podavač Tomanovi z lešení upadl; od lešení mistr Toman přeměřil až na zem devět sáhů. Ale ²⁾ však on šmikou až na cestu pod zámek upadl; vzali ho odtud, že on o sobě nic nevěděl a donesli k Kačírkoví. Ale včera (to jest na druhý den) hned ráno chodil, nic nevěděl, když procítil, co je mu, než řekl k své ženě: Kdo je mne upral, neodpustím jemu. S přísahau se zavázal; ale ona mu teprve pověděla, že jest upadl. A tak jest veliký div, že

¹⁾ Str. 148.

²⁾ Str. 149.

se nezabil, ani nohy neb ruky a ničehož nezlámál. A dnes 1583 ráno (to jest v sobotu třetím dnem) na zámek sám přišel: a tak předivný pán bůh v svých čínech, kohož zachovati ráčí, a hodina nepřijde, divně jej mimo lidský smysl zachová. — Vidění hrozné na nebi, jakž jste odjeli, jsme v noci viděli.

Tito služebníci byli s J. Mⁱ pánem při té jízdě: pan Dohalský, Daudlebský, Škol, Špulř, Adam komorník, Tumzhyrn, Beřkovský, Honz a Pavel, Adam sekretář, Šimon Netolický, při něm písař.

[Kudy pán z Moravy jel, upřímoli k domoví čili k kraji Boleslavskému do Boleslavě, nevím, toholi roku tam býti ráčil v 16. neděli po sv. Trojici čili jindy.

30. septembris pan Petr Vok z Rožmberka od pana Fridricha Žerotína zván byl, aby přijel ku pánu na Židlochovice. Nevím, staloli se to.]

Toho ¹⁾ roku byla veliká auroda vína a tudy pán bůh po tom žalostivém moru ráčil zase pozůstalých lidí potěšiti; nebo panu vladařovi domu Rožmberského vinohradové jeho, k panství Raudnickému přináležející, vína bílého i červeného výborného vynesli devadesáte tři sudy a jeden věrtel, odkudž k tomu přišlo, že i kočí a maštaltí J. Mⁱ, nad to jiná čeládka místo piva víno píti musili a sobě jej v škopcích nosívali.

Na konec toho roku pan Petr Vok z Rožmberka a na Bechyni Šebestiánovi Třebochovskému, auředníku Helfenštejnskému, na omluvení lidské a zvláště některých pokryté nábožných v Lipníku osob, s nimiž v notu trefiti neuměl, svadiv se s purkmistrem Lipenským Martinem Lorencovým, člověkem lstivým, o čemž širší správa najíti se může při pamětech města Lipníku, odpuštění dáti poručiv, jinú osobu na též panství, jakž níže se dotkne, za hejtmana přijíti ráčil.

¹⁾ Str. 150.

Léta ¹⁾ páně 1584.

1584

3. februarii, to jest v pátek po obětování panny Marie, instrukcí vydána od pana Petra Voka z Rožmberka na Bechyni Václavovi Sedlčanskému, kterak se měl v auřadu svém kuchmistrském chovati, sepsáním Jiříka Homuta z Harasova. Téhož dne vydána též od J. Mⁱ pána instrukcí Lazarovi hospodáři zámeckému, tak aby všudy řád, čistota a šlechtnost zachována býti mohla.

5. februarii, jenž bylo v neděli sexagesima, Šebestián Třebochovský, jakž napřed dotčeno, že mu odpuštění pan Petr Vok dáti poručil, od pana Jana Hrubčického jménem pana Petra Voka z Rožmberka z auřadu hejtmanství panství Helfenštejnského propuštěn a Jan Bostěchovský z Bostěchova na místo jeho v tu práci uveden. A takž Šebestián do Olomauce, kdež sobě byl oblíbil, obrátil se. B. Pavel Jesen s jinými odporníky tomu rádi byli a věrně mu toho přáli, že odtud vybyt. Dům svůj, který v Lipníku jměl, chtěl rád prodajem náměstku svému Bostěchovskému dopříti; ale auřad k ruce panství ujali se ho, ukázavše poručení.

6.²⁾ februarii pan vladař domu Rožmberského v pondělí den sv. Doroty přijel z Třeboně na Krumlov.

16. pan Chanovský ku pánu přijel a pán na zejtrí odjel k Třeboni; 20. z Třeboně vyjel pán ku Praze až do Soběslavě, 21. do Milčína.

Erasim Ginter, služebník pánův z Švamberka, jenž od písarův počty přijímal, také i na Bechyni k tomu potřebovatí dával se.

Martii 17. dne, byv pan vladař v Praze, toho dne jednání jměl o Libeň i smlauva učiněna, kteráž 21. sepsána i ztvrzena byla. Potom pan vladař 23. z Prahy vyjel až na Libeň, 26. z Libně až do Milčína, 27. do Soběslavě, 28. na Třeboň.

Asi 31. dne martii Jan Bostěchovský z Bostěchova, auředník na Helfenštaině, učiniv psaní panu Petrovi Vokovi z Rožmberka na Bechyni mezi jinými věcmi o takové přif-

¹⁾ Str. 151.

²⁾ Str. 152.

hodě oznámil: Vⁱ Mⁱ také toho tajna nečiním, že teď před samými hody velikonočními náký Pavel holomek, kterýž na Helfenštejně¹⁾ slaužil, — příhoda se jemu přitrefila a to taková — přišel od robotýřů nahoru na zámek, nějaký prach okolo dvou liber sušil sobě tu v světnici u předních vrat u vrátného, a potomně do téhož vrátného komůrky, tak z prken udělané, ten prach sobě schoval, vrátnému o tom nic nepraviv. Vrátný pak, nevěda o žádném prachu, s světlem tam chodě, do toho prachu zatrausil, tak že ten prach téhož vrátného velice opálil a komůrku tu rozvrhl. A již týž vrátný od takového opálení i umřel; avšak proto, milostivý pane, žádné se škody nahoře nestalo. Ten pak holomek, obávav se těžkosti, zámek zlezl, těmi vokny, jakž někdy před lety náký pekař, tudy také vylezl; dal jsem ty vokna hned spolu se zdí zároveň zazditi, tak aby odtud žádný více těmi vokny nemohl vylézati. Dán na Helfenštejně v auterý po svatých Filippu a Jakubu.

Týž Bostěchovský dostal se k službě z Dačic, kdež prve své obydli a dům jměl a jej prodal.

Tyto paměti, tak jakž sám pan vladař poznamenal, pořád všecky se položí:

Aprilis die 8. pan Mošaur přijel; 9. seděl týž pan Mošaur na Třeboňských počtech s Metychem; 10. jeli jsme vyměřovati rybník u Třeboně; 11. na Dobré mysli jsem zůstal; 12. na Třeboň jsem zase jel; 26.²⁾ Krčín jel na Krumlov; 17. já na Krumlov šťastně přijel. Deo laus! 24. na Kratochvíl jsem přijel; pan hrabě z Rozdražova a pan Redar byli u mne; 25. bratr můj přijel ke mně; 26. švali jsme se panem Kořenským; 27. na Bechyni jsem jel; 28. do Miličína, 29. na Libeň jsem přijel, 30. na Libni zůstal.

Maii 18. dne' na Raudnici jsem jel, 19. na Dogzany klášter, 20. zase na Raudnici, 22. švali jsme, 23. na Mělník, 24. na hrad Pražský se panem sudím.

¹⁾ Str. 153.

²⁾ Str. 154.

1584 Julii 5. dne vyjel jsem z Prahy až na Libeň, 6. přijel jsem na Kosovu horu, byl jsem kmotrem panu z Říčán a odtud jsem jel až na Tábor, 8. až na Třeboň.

Augusti ¹⁾ 9. dne vyjel jsem z Třeboně na Kratochvíl, 13. z Kratochvíle jsem vyjel až na Krumlov.

Septembris 8. dne přijel ke mně pan nuncius na Krumlov, 10. odjeli jsme do Vyšebrodu, 11. přijeli jsme zase, 14. vyjeli jsme z Krumlova do obory, 17. přijeli jsme na Třeboň, 18. convocatio clericorum, 19. pan nuncius odjel a já zůstal jsem na Třeboni, 27. vyjel jsem ku Praze až do Soběslavě, 28. do Milčína, 29. na Libeň, 30. do Prahy.

Octobris 1. die byl jsem u J. Mⁱ; 20. vyjel jsem z Prahy až do Nespek; 21. na Tábor, 22. na Třeboň, 23. na Krumlov jsem přijel; 29. pan Jiří z Šternberka se panem Lacslavem přijeli; 31. pan Adam starší z Šternberka sem přijel.

Novembris ²⁾ 12. dne jel jsem z Krumlova na Třeboň; 13. přijeli poslové markrabí z Badu na Krumlov; 19. Metych z Krumlova přijel; 27. veselí svatební pana landkrabí Leuchtenberského; 29. vyjel jsem z Třeboně do Soběslavě, 30. do Milčína.

Decembris 1. die na Libeň; 2. zůstal na Libni; 3. ráno do Prahy jsem přijel; 4. tři arciknížata ráčili z Prahy odjeti; 18. vejповěd panu Vilémovi z Opperstorfu; téhož dne po hodině šesté u večer pán bůh všemohaucí pana hofmistra nejvyššího z tohoto světa povolati ráčil. Pán bůh rač duši milostiv býti! 22. vyjel jsem z Prahy na Raudnici; 24. na Dogzany k nešporu; 25. zase po nešpořích na Raudnici; 27. přijel ke mně pan Křištof starší z Lobkovic, pan Mičan, p. Grispeck, p. Kurtzpach, p. Kaplír, a ten den jsme štváli u Boru; 28. pan Jindřich z Donína přijel. (Potud poznamenání pana vladaře ex ephemeride.)

Maii ³⁾ 30. dne před tím časem dohotoveni a zdárně sliti dva cymbálové k hodinám na zámek Bechyni, kteréž

¹⁾ Str. 155.

²⁾ Str. 156.

³⁾ Str. 157.

dal pan Petr Vok na svůj náklad Brykcímu zvonařovi z Cinperku v novém městě Pražském slíti; větší vážil 6 c. 30 liber a druhý menší pro čtvrti 2 c. 7 liber. Kladl sobě zvonař za libru 13 gr. a takž přišlo za dílo přes sto osmdesáte kop mš.¹⁵⁸⁴

Julii 4, jinak ve středu den památný sv. Prokopa, o polednách v městečku Deštném na panství Chúsnickém čtyřiceti a pět domů vyhořelo dříve půl hodiny a tři osoby, totižto jeden krejčí, přes plot chtěv s svým řemeslem přelézti, plamenem zachvácen, na tvář padv, tak uhořel a dvě děti. Zapálilo se u pana Alše Vrbčanského v komíně. Ten také jedině v košili vyběhl z domu i jiní sotva s hrdly utekli, nic nevynesše, načež se bylo žalostivě dívati.

[Julii 18. dne několik kněží bratrské jednoty přijelo na Bechyni, poněvadž paní se zpravovala.]

Augusti 10. dne pan Jan Jiří z Švamberka a pan Jan Vilém též z Švamberka, vlastní strejcové, shledavše spolu na Vorlíku učinili přímluvčí psaní ku panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, pánu na Bechyni. poněvadž jedním urozeného vládky Sejfrida Meceroda z Rajchwaldu strejce jeho Abraham z Mecerodu bez odpornosti ochotně od J. Mⁱ téhož¹⁾ pana z Rožmberka ke dvoru přijat jest, aby pán téhož Abrahama láskavě sobě poručena jmíti a v potřebách jej opatrovati ráčil jakožto člověka poctivého a literním uměním ozdobeného, nepochybující o něm, že podlé svého dobrého chování J. Mⁱ pánu platně slaužití bude.

Augusti 29. dne, to jest v středu po sv. Bartolomějovi, pan Petr Vok ráčil z Bechyně cestu před se vzíti do markrabství Moravského k Hradci, Dačicům, Jaroměřicům, Výškovu, Olomauci do Lipníka.

Septembris 3. dne, jinak v pondělí po sv. Jiljí, ženil se na Bechyni štolmistr J. Mⁱ páně Valentin Fink z Finkštejna, pojímav sobě pannu z fraucimoru Jⁱ Mⁱ paní. Panna Lidmila šlechtice z Říčan za hospodyně fraucimorskau

¹⁾ Str. 158.

1584 při tom veselí byla od paní Anny Lobkovské z Hradce z Kosti k té potřebě odpuštěna.

10. v pondělí po narození panny Marie pan Petr Vok s Ji Mí paní ráčili přijeti do Soběslavě a zůstatí přes noc; nebo tu při Soběslavi štvání držáno, sjevše se tu někteří poctiví lidé.

Novembris ¹⁾ 8. dne, jenž bylo ve čtvrtek po sv. Linhartu, pan vladař z Krumlova přímluvčí psaní odeslal ku panu bratru svému na Bechyni za urozeného vládyku Joachyma Hernika z Hornu mládence, žádaje, aby ke dvoru přijat byl.

13. téhož měsíce pan Fridrich z Žerotína, místokomorník markrabství Moravského, v kraji Olomúckém panu Petrovi Vokovi o způsobu povětří v zemi jejich laskavě oznámil takto: Již téměř po vši zemi rána boží morová se rozmáhá a, skoro ten způsob, jako přede dvěma léty v království Českém byl, zde jest; nebo dnes člověk zdrav bude, a na hlavu sobě stýskati počna, na zejtrí aneb třetí den ho k hrobu nesau. Divně se množí sem i tam rozbrkáme. Všemohaucí milosrdný pán bůh rač hněv svůj ukrotiti a jej v své bezedné a nesmírné milosrdenství obrátiti! — Při tom žádaje, aby na Helfenštejně schrániti se mohl a dřívím opatřen byl, dokládaje, že v městě Veselí na statku pana Buriana Tetaura asi před týhodnem v noci při kostele zvonové sami šli a zvonili, ješto jich žádný netáhl, a za dobrau chvíli, načež kněz a mnozí lidé vstanaucí hleděli.

Toho ²⁾ roku pan Petr Vok na zámku Bechyni apatéku sobě spůsobil, dostav apatékáře Jana Pordejusa z země Westfalské z města Herwerden, kterýž lidem platně několik let až do přenešení páně dvoru na Krumlov připosluhoval.

Léta ³⁾ páně 1585.

1585 Panna Johanka šlechtice Švihovská z Ryzmberka, dcera pana Václava a na Horažďovicích, slaužila při

¹⁾ Str. 159.

²⁾ Str. 160.

³⁾ Str. 161.

Jⁱ Mⁱ paní na Bechyni. Johanka Zichartka, sestra Petra ¹⁵⁸⁵ Zicharta z Nasrvrk a na Palupíně nebylali též při paní.

Abraham z Mecerodu, předešlého roku přistoupiv k službě, na tento rok 1. ianuarii vinš učinil a napsal carmine sapphico panu Petrovi Vokovi z Rožmberka jako pánu svému.

[Jan Bostěchovský z Bostěchova, auředník Helfenštejnský, měsíce února ležel na těžké a nezhojitedlné nemoci, z níž nepovstal, až umřel, a tudý hospodárství to zprávce pozbylo.]

25. ianuarii, to jest v pátek den obrácení sv. Pavla na víru, zjednal se zase do roka k službě u pana Petra Voka na Bechyni za zahradníka Linhart Braun ze dvadeti dvau kop míš.

28. februarii kněz děkan farář Krumlovský Pavel Camillus život dokonal a prvného dne martii pochován.

3. martii, jinak v neděli masopustní, pan Jan Bezdrůžický z Kolovrat na Bystrém v Zaběhlicích, J. Mⁱ císařské radda a nad appellacími president. ženil se v domě svém v ryňku starého města Pražského ležícím, pojímav sobě urozenú pannu pannu Alžbětu z Rožmitála a z Blatné.

25. ¹⁾ maii na sobotu před nedělí křížovau arcikníže Ferdinand, jev z Krumlova ku Praze, ráčil noclehovati v Soběslavi; Homuth, auředník Bechyňský, potřeby pro J. M. přihotovit, tu očekával.

17. iulii a těch časů pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svau ráčil býti v markrabství Moravském v městě svém Lipníku. Navrátiv se na Bechyni, dal připraviti nástroje, skrze kteréž mohl v pokoji svém poznati, kdy který vítr vál; k tomu potřebován Pavel hodinář z města Litomyšle a Matauš Ornys malér z Prahy.

I sice toho roku pronajato bylo dílo malířské na zámku Bechyni Bartolomějovi Jelínkovi, malérovi obytnému v Budějovicích, při němž práci vedl i léta 1587, a některé sto kop míš. od něho mu dáno.

¹⁾ Str. 162.

1585

4. septembris, v středu den památný sv. Mojžíše aneb před narozením panny Marie, posvěcen jest ke cti pánu bohu kostelík v zámku Bechyni, kterýž pan Petr Vok z Rožmberka v nově z gruntu vystavěti dal; bylo kněží z jednoty bratrské při tom šest. Na ten čas zavřítý zůstává [nynejšky se tam netopejři hnízdí].

Těch ¹⁾ časů rána boží morová místy a zvláště, kde předešlého roku 82 nemřeli v království Českém, proskakovala. Pan Petr Vok z Rožmberka jakožto hejtman v tom kraji Bechyňském takové nakažení pro uvarování ho vyhledávati dal; na takové poručení v pondělí po povýšení sv. kříže Jan Zelendar z Prošovic, hejtman na Hradci, takovou odpověď dal: Podlé poručení auařadu Vⁱ Mⁱ tak činím a správu toho dávám stran povětří morového. Zde při městě Hradci předkem zřídka na bolesti proskakuje, někdy jedno dvě, někdy za dva tři dni žádný, než tu blízko u Hradce v půl míli v jedné vsi v Bednarci Velkém ve třech nedělích do padesáti osob jest umřelo; jinde na ten čas nic slyšeti není na zdejšíh panství krom v Počátkách, že by na bolesti také počínati měli mříti.

Jan ²⁾ Matiol, lékař služebník pana vladaře domu Rožmberského, dostav nějakého dvořečku pustého v Hostiváři, do něho se vstěhoval a tu hospodařiti počal mense septembri 1585; než zahradu pro koření a omladí teprv z jara na budauef rok vyzdvihnauti umínil i včely sobě spůsobiti a do sklenných aulův uvésti, aby se dívati mohl, kterak med dělají.

Jan Domauský z Harasova úředník panství Helfenšteinského po Bostěchovském a Jan Ottoslavský písař důchodní byl.

3. novembris, to jest v neděli po všech svatých, pro přimoří, kteréž bylo na Krumlově, pan vladař domu Rožmberského byl dvorem na Třeboni; ani tu potom bezpečem byv, hnul se do hor na pomezí Rakauské do kláštera Vyšebrodu na konec toho roku i tu nové léto slavil.

¹⁾ Str. 163.

²⁾ Str. 164.

8. novembris kněz Valentín, správce duchovní v mě- 1585
stě Lipníku, umřel (v) morním nakažení.

[Toho roku byl hejtmanem kraje Bechyňského pan
Petr Vok z Rožmberka se panem Janem Rutem z Dyrného
a na Dyrném.]

Těch ¹⁾ časů na zámku Bechyni do roka zstravovalo
se žita každého týhodne po 16, někdy po 18 stryších;
přišlo dobře i s robotýři do roka okolo 1000 strychův.
Ale na všem tom panství Bechyňském, Zeleckém a Chaust-
nickém vycházelo do 1563 strychů kromě Vintřberk.

Toho roku, jakož sám pan Petr Vok poznamenati
ráčil, bažantí obůrka na tom panství Bechyňském udělána.

Léta ²⁾ páně 1586.

1. ianuarii, to jest ve středu den nového léta, uči- 1586
něno jest projednání s Řehořem Korábem tesařem o ve-
dení vody na zámek Bechyni na tento způsob, aby on
Řehoř Koráb ty prameny vodní, kteří jsau ve vsi Sudo-
měřicích, do jednoho haltěře uvedl, a z toho haltěře má
tu vodu až na zámek Bechyni trubami dřevěnými vésti,
a ty prameny obraubiti a na nich svrchu příkopy zdělati,
a sám bude povinen trauby vrtati a klásti. Za kteroužto
práci od jedné každé kopy trub má se jemu po šesti ko-
pách míš. dávatí a nad to vejš k tomu přídavky tyto:
sejra jeden centněř a másla půl centněře; avšak nicméně
zděří, což by koliv k těm trubám zapotřebí bylo, J. M.
ráčí jmíti sám na svůj groš dáti udělati a trubám vy-
kopati i zase zasauti dáti a, kde by v nesnadných místech
bylo, pomocníky dáti a k rukám trub dodati. Pro lepší
toho pamět sepsány jsau v jednostejná slova cedule dvě
řezané, do kterýchž, co se jemu na takové dílo vydávati
bude, se zapisovati má; jedna za J. Mⁱ pánem zanechána
a druhá vejš dotčenému Řehořovi Korábovi vydána jest.
Stalo se léta a dne svrchupsaného.

Potřebováno k tomu 25 kop trub po pěti kročejích
zdělí a zděří železných tolikéz.

¹⁾ Str. 165.

²⁾ Str. 166.

1586

S¹⁾ počátku toho roku hejtmanové z kraje Bechyňského byli pan Petr Vok z Rožmberka a Jan Rut z Dirného; po nich byli Štefan svobodný pán z Eciňku a na Landštejně, dědičný komorník arciknížetství Rakauského, a Jan Malovec z Malovic a na Kamenici.

Z jara dělána stoka přes grunty Třeboňské u vsi Svinek na rybník Blatecký, jenž náležel k panství Bechyňskému; a ač něco na odporůch o to bylo, však potom mezi pany bratřími porovnání, když lidem slušné odměny vykázaný jednáním Krčínovým, stalo se. Jan Benýdek byl tehdáž hejtmanem na Třeboni. O též věci druhého roku více dotkne se in originali.

Před těmi časy Fridrich purkrabě z Donína, potom pan zu Chraschetz, za pachole slaužil u pana Petra Voka z Rožmberka. O něm více o páních z Donína.

3. maii v sobotu den nalezení svatého kříže počalo se mejto v Sudoměřicích vybírati; nebo pan Petr Vok zjednal sobě majestát od císaře Rudolfa na táž mejta v Plany (!), v Sudoměřicích a Černovicích.

Toho také času obora pro zvěř při vsi Sudoměřicích v lukách a dědinách, všechněch osedlých na též vsi se dotýkajících, na panství Bechyňském nákladem téhož pana Petra Voka z Rožmberka udělána a zvěří osazována. Žádali táž obec Sudoměřická za odměnu, poněvadž na ostatních gruntech k vyživení přestati mohli, na ospích zlehčení, a kdyby svým časem táž obora k spuštění a svedení přišla, uživauce jeden každý svého dílu, zase zauplna ospy vrchnosti na Bechyni odvozovati. Dosti podobné, že k tomu přistaupeno.

Jan²⁾ Domouský z Harasova, úředník na zámku Helfenštejně, vsudy všecky kauty vyštůral, kde by mohl důchod panský rozmnožiti; nechýbil se ani pokut literátských, jichž před rukama bylo přes 300 kop míš., se ujíti a na Bechyni odeslati, ale to nevím jakým právem.

19. iunii, to jest ve čtvrtek po sv. Vítě, stala se příhoda v městě Lipníku, že jeden hlásný na bráně Hranické

¹⁾ Str. 167.

²⁾ Str. 168.

od povětrí neb hromobití zabit a brána zapálena; však ¹⁵⁸⁶ brzo oheň uhašen, že se škoda veliká nestala.

26. septembris, to jest v pátek po sv. Matauši, J. M. pan Petr Vok ráčil projednati do roka k zpravování zahrady na Bechyni Tomáše Khrymtenagle zahradníka, tak aby kuchyně páně a stůl fedrovány býti mohly, ze 40 kop míš. a jedněch šatů, k tomu přídavky žita 25 str., pšenice 5 st., hrachu 1 st., ječmene 1 st., pohaniny neb rejže 1 čtvrt, másla 64 žejdlíky, sejra 60 liber, soli s potřebu, masa hovězího každého téhodne 6 liber, masa jiného 4 libry, vína každý den půl pinty a piva bílého s potřebu.

Léta ¹⁾ páně 1587.

S počátku toho roku projeven byv nechvalitebný skutek ¹⁵⁸⁷ a nešťastná příhoda z křehkosti lidské posílá, že Jan Špulř z Jiter, služebník pana Petra Voka, pod oblíbením, zvolením i poněkud zasnaubením manželským, když s dokonáním manželství toho protaženo bylo, v fraucimoru Jⁱ Mⁱ paní na Bechyni pannu Annu Litickau obtížil. Pan Petr Vok z Rožmberka nad tím velikú těžkú lítost a nelibost nesa, od pana bratra vladaře domu Rožmberského, co by v takové příhodě činiti měl, rady snažně bratrsky žádal.²⁾

A takž pan Petr Vok nedostav tu raddy ani naučení, nýbrž porozuměv, že pan bratr proti němu z jakýchkoli důvodů a příčin velice zjitřen jest (pan vladař nebyl dobře spokojen se panem bratrem pro religi), ač od pana z Hradce, aby na veselí svatební téhož pana bratra svého do Prahy přijel, že nedorozumění to mezi nimi bohda spokojí, požádán byl, nejel.³⁾

¹⁾ Str. 169.

²⁾ Zde má následovati psaní pana Viléma, jehož originál Březan v makulář svůj vložil, učiniv k němu úvod: „Na kteréžto vyhledávání toto zase svou rukou pan vladař odepsal“, které se však ztratilo.

³⁾ Zde scházejí dva listy pana Petra Voka ku panu z Hradce, nyní rovněž ztracené, s úvodem: „Než toto za odpověď panu Hradeckému dal.“ Všechny tyto kusy scházely již v polovici předešlého století, kdy Petr Kašpar Světecký rukopis stránkoval.

1587

19.¹⁾ aprilis, to jest od neděle iubilate až do neděle po sv. Havle, za půl léta, to jest ve 26 téhodnech našlo se vydání na dvůr nový Rožmberský za oborau Netolickau na panství Libějickém 58 kop 18 gr. 3 d. mš.; Jan Voštíp, auředník téhož panství, podpisoval se.

24. téhož na zejtrí v pátek den sv. Vojtěcha²⁾ doctor Richhaysser, tajná radda J. Mⁱ C., jistě dobrý a poctivý člověk, umřel v Praze.

29. aprilis ve čtvrtek den památný sv. Jiří J. M. arcikníže Arnošt ráčil do Prahy přijeti na poště, jakž se doslýchalo, něco v příčině království Polského.

Při tom čase hejtmanský auřad kraje Bechyňského na pana Petra Voka a pana Jeronyma Hozlaura z Hozlau a na Bzí císařským poručením opěty přišel.

30. aprilis, to jest ve čtvrtek po neděli cantate, jiným císařským listovným poručením pan Petr Vok z Rožmberka, pan Jan Malovec z Malovic a na Kamenici, ač ten s předešlými pány k tomu nařízen, a pan Jan Ruth z Dirného a na Dirném na místě urozených pánů, pana Viléma z Talmberka a pana Karla Mrackého z Dubé, prve k tomu obraných, k spatření mezi a hranic mezi též urozeným Štěfánem z Ejcingu na Landštejně a panem Vilémem z Raupova na Němčicích za kommissaře nařízeni.

17.³⁾ maii, jenž bylo v hod slavný Ducha svatého, pověst šla, že pan Petr Vok z Rožmberka příjezdem v Mladé Boleslavi ve zboru spolu s jinými pány a rytíři zjevně přede všemi od bratří přijímal.

26. maii v auterý ochtáb letnic Jiřík Homuth, vyměřiv rybník v nově na panství někdy Tábořských, toho dne mnil na to dílo s rybníkáři se oddati a je započíti, kteréžto při sv. Havle doděláno. A poněvadž hráz na silnici jest, ku Plané od Soběslavě jeda, Krčín tady jev, nemohl se nadiviti, že v tak krátkém čase mnoho díla uděláno a téměř všeckno přihotovenó, a chválil velice; než byloli to srdcem čili skrz plíce, neví se.

¹⁾ Str. 170.

²⁾ Má býti v pátek po sv. Vojtěchu.

³⁾ Str. 171.

Hned s počátku toho měsíce června a zvlášť při sv. 1587 Medardu velicí dešťové byli a odtud náramné rozvodnění přišlo; Soběslavským na rybnících obecních za mnoho set škody stalo se a mnoho ryb ušlo, nebo na zimu měli sloveni býti.

13. iunii, jenž bylo v sobotu po sv. Medardu, v příčině stok předepsaných, kteréž dělati dal pan Petr Vok, toto Krčín pánu napsal: Vⁱ Mⁱ, milostivý pane! Vⁱ Mⁱ oznamuji, že jest mi před včerejším od J. Mⁱ pána mého odpověď ¹⁾ na mé psaní, které jsem J. Mⁱ pánu strany těch stok a toho díla Vⁱ Mⁱ rybnického za vsí Komárovem učinil, dáno. A jak jest mi od J. Mⁱ pána napsáno, slovo od slova vejpis Vⁱ Mⁱ odsílám a velice jsem tomu nerad, že J. M. pán ráčí sobě to na rozmyšlení bráti. I poněvadž jsem porozuměl, že bohdá brzy J. M. pán domů ráčí přijeti, ještě s J. Mⁱ pánem o to promluvím; nebo na jiném nejsem, nežli vždycky Vⁱ Mⁱ sloužiti a ke všemu dobrému se přimlouvati. S tím se Vⁱ Mⁱ všelikterak dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum na Třeboni.

Z listu pana vladaře Krčínovi vejtah:

Porozuměl jsem tomu z tvého psaní, čeho tak pan Petr, bratr můj, strany těch stok a díla rybnického, aby mu v gruntech mých a lidí mých dopráno bylo, žádá, a k čemu ty se přimlouváš. I oznamuji, že prve nežli bych tomu všemu lépeji vyrozuměl a na čem jistém u sebe se ustanovil, k tomu povolití nemohu a nemíním na ten čas povolití; neboť dosti těžce někdy od něho a auředníků jeho s lidmi poddanými mými zvlášť pak s Veselskými, o dosti také málo když se gruntův jeho dotknou, se nakládá. Ještě to všeckno v těch místech ode mne a s mau vůlí jmá a mohu mu to podlé erbanůnkův našich, kdyby mi se koliv líbilo, odníti a jinde ukázati, na čemž by přestati musel. A protož na ten čas do dalšího té věci u sebe uvážení toho odkládám; nežli tomu chci, aby se vyrozumělo, jsauli v těch místech již jaké strauhy brány k tomu rybníku, to aby hned bylo zase zametáno. A o tom

¹⁾ Str. 172.

1587 o všem, coť o té věci píš, jemu budeš moci napsati, nic v tom proti mně neučiníš.

Odpověď ¹⁾ pan Petr Krčínovi tuto dal: Pane Jakube Krčine, příteli můj zvláště milý! Abyšte zdraví byli a dobře se jměli, toho bych vám věrně rád přál. Psaní vaše i s příležejším připsím listu pana bratra mého, vám učiněném, jest mi dodáno; také jsem je přečetl. Nevím, co k tomu říkáte, než milému pánu bohu to poručiti. S tím milost a ochrana pána boha rač býti s námi se všemi. Dán na Bechyni tu neděli po sv. Medardu 87.

Pro to zametání a zasutí těch stok Jan Benýdek, hejtman Třeboňský, byl od pana Petra v nebezpečenství za dlouhý čas.

12. augusti v středu po sv. Vavřinci od J. Mⁱ pána na Bechyni projednán za zahradníka Abraham Hejr z Pruku na takový způsob, aby tu zahradu přídvořeckau Jⁱ Mⁱ paní u města Soběslavě dělal a náležitě spravoval ze 40 kop míš., šatů a jistého obilí.

16. augusti J. M. pan Petr Vok z Rožmberka s manželkau svou ráčili býti v Lipníku s nimi i regent jejich Jiřík Homuth, a ten k hospodářství dohlížel a opatroval.

8.²⁾ septembris v auterý den památný narození panny Marie z poručení J. Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka skrze Jiříka Homuta z Harasova, hejtmana na Bechyni, v přítomnosti urozených vládek pana Adama Chřepického z Modliškovic a pana Jana Lazického z Písnice, též Jakuba Prachatického písaře přijat jest počet od Jana Ottoslavského, písaře důchodního, pivovárního a obecného vydání panství Helfenštajnského od středy den sv. Jana křtitele léta 1586 až do téhož sv. Jana léta 1587; restoval 1170 zlatých 22 gr. 6 d. a jeden Vídeňský.

8. decembris v auterý po sv. Mikuláši poznamenáno dílo, co mistr Baltazar baumistr na zámku Bechyni bez smlauvy a projednání J. Mⁱ panu Petrovi Vokovi dělal, jakž níže psáno jest: Nejprve povýšoval ten všecken štok nad starým palácem, jakž sobě jměl od J. Mⁱ pána ukázáno, kde nyní

¹⁾ Str. 173.

²⁾ Str. 174.

nový palác jest; druhý štok na řeku proti fraucimoru, ¹⁵⁸⁷ zdi bořil, sklepy, okna prolamoval, zase jinde zdi, klenutí, kde potřebí, přidělával a formoval, — kterýž ještě dokonale není přihotovený; třetí pavlačku z pokoje Jⁱ Mⁱ paní sklenouti a udělati, jakž ukázáno bylo, dal; čtvrté ¹⁾ pod pokoji tehdejšími J. Mⁱ páně měl okna vylámati, též to dynchování vně otlauci, a co zase potřebí, na místo vokna vsaditi i jiné věci přihotoviti; páté kde bratr Jindřich, v tom pokoji komín vlaský udělati dal i potom povýšiti, šesté kuchyňku v fraucimoru Jⁱ Mⁱ paní, sedmé besídku ²⁾ za městem v zahradě J. Mⁱ páně. Od toho dáno přes dvanácte set kop mš.

Toho roku pan Petr Vok jednáním pana Jiříka Mošaura z Valdova a na Dobřejovicích kaupiti ráčil od pana Václava Horského z Grünfeldu, auředníka nejvyššího kancléře v statku páně u Prahy, dům v ryňku starého města Pražského ležící za 4000 kop mš.

Léta ³⁾ páně 1588.

4. ianuarii v pondělí po památce obřezání Krista pána ¹⁵⁸⁸ projednáno jest dílo z poručení J. Mⁱ vysoce urozeného pána, pana Petra Voka z Rožmberka a na Bechyni Václavovi rybníkářovi z předměstí Třeboňského na rybníce novém při lese Syrovci; dáváno mu na tejden po 1 kopě a 10 gr mš. a k tomu něco od obilí a mlíčného.

13. ianuarii, to jest ve středu ochtáb tří králů, svatební veselí vykonal na Bechyni pan Petr Vok z Rožmberka služebníku svému Jindřichovi Homutovi z Harasova s pannau z fraucimoru paní manželky své, pannau Aničkau Žechartkau z Nasavrk. Ženil se také komorník panský Tomáš Varyn, pojmáv sobě Hedviku z Moravy.

Jindřich Daudlebský z Daudleb, dvořan J. Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka, při času letnic, když pán ráčil v markrabství Moravském na svém statku Helfenštajnském

¹⁾ Str. 175. ,

²⁾ Orig. besytku.

³⁾ Str. 176.

1588 byti, byl zprávcem a místodržícím doma na zámku Bechyni i ke všemu hospodářství dohlídal.

Pavel Sedláčanský, jinak Načelek byl na Bechyni obročním písařem.

13. februarii, v sobotu po sv. Scholastice od J. M. císařské panu Petrovi Vokovi a p. Jeronymu Hozlaurovi jakožto hejtmánům kraje Bechyňského na vznešení statečného Jana Malovce z Malovic na Kamenici na J. M. císařskou pro zamordování člověka jeho Jana Karštejnského ze vsi Vřesec od Mikuláše Vopršala, syna Václava Vopršala, ze zher v Vřescích učiněné, listovní poručení vyšlo, aby ihned nadepsaného Václava Vopršala, aby se s již jmenovaným synem svým Mikulášem postavil, obeslali a jej Mikuláše slibem, ctí a věrau před nejvyššího hofmistra k dostavení zavázali. Což tak se vykonalo, a v pondělí po neděli první v postě, kteráž slove invocavit, Václav Vopršal s Mikulášem synem svým na Bechyni byl a tu týž Mikuláš jeho syn ctí a věrau zavázán, aby se ode dne svrchupsaného ve dvou nedělích pořád zběhlých před nejvyšším panem hofmistrem království Českého postavil.

Jízda první toho roku do markrabství Moravského:

15. februarii v neděli po sv. Apolloně pan Petr Vok ráčil přijeti z Soběslavě do Kunžaku; v pondělí v Dačicích snídáno, v Moravských Budějovicích noclehováno; v auterý na Žerotice; ve čtvrtek po neděli devítníku ráčil jeti odtud na Dunajovice ku panu Fridrichovi z Náchoda: v sobotu po neděli devítníku z Žerotic jeto na Pauzdřany ku panu Fridrichovi z Žerotína a tu noclehováno. V neděli druhau po devítníku jedauce z Pauzdřan zase do Žerotice a nemohše dostačiti, noclehovali v Bohučicích mezi novokřtěnci; v středu před sv. Matějem J. M. pán ráčil z Náměští do Třebíče přijeti a tu přes noc zůstati; ve čtvrtek den památný sv. Matěje pán ráčil přijeti do Dačic a tu noclehem býti; v pátek snídáno v Kunžaku a odtud k Bechyni směřeno. Jan Vodkolek štolmistr v registřicích podpisoval se.

27. augusti, to jest v sobotu po sv. Bartolomějovi, častým nabádáním a mnohými pohrůžkami šlechtičny Krajířky, dědičky panství Boleslavského, k tomu přivedeny, z mušení

že panství to prodati panu hofmistrovi nejvyššímu připověděly, a toho dne skrze pana Viléma z Rožmberka, předního té věci jednatele, i jiné pány mezi panem Jiřím starším z Lobkovic, nejvyšším hofmistrem k. Č., a pannami předjmenovanými pannau Markétau a pannau Barborau šlechtičkami ¹⁾ z Krajku smlauva stala se, že týž všecken statek, kterýž po panu bratru jejich panu Adamovi Krajčrovi nedíluem na ně připadl, prodaly za 100 tisíc kop mš.; při tom také i s Martau Veselickau, vdovou po nebožtíkovi, o některé svrchky se porovnaly. A když tak ubohé z svého dědictví vystrčeny a oblaupeny byly, velikú patrnú křivdu před bohem i lidmi trpěvše, neměvše žádného přítelíčka, který by se o ně zasaditi a jich ujíti směl a mohl: pánu bohu to s mnohými slzami a naříkáním poručily, a když i summau tau peněžitau, kteráž jim vlastně náležela, bezpečny nebyly. komora o ně s nimi jednati dávši, k ochraně poručily se panu Petrovi Vokovi z Rožmberka a dostaly se ku pánu na Bechyni, jež pán jako otec za dcery své přijíti a ochraňovati ráčil.

3. septembris Marta Veselická, žena velmi zlobivá, lakomá a dravá, na chudé lidi nemilosrdná, vdova po panu Adamovi Krajčrovi z Krajku, scepeněla převelmi hrozné, pravíc, že hoří; pročež musili líti na ni vodu na hlavu a nohy. A těch peněz nashromážděných a nahltaných nic neužila, ano jich ani neviděla; nebo Mladota, který její věci opatroval, právě tehdáž, když umírala, přivezl železnú truhlu plnú peněz nejvíc na zlatě, kteréž pan hofmistr nejvyšší k sobě přijal; ale Mladoty ani k nim nepustili. Chtějí tomu, že vlaským šípem, jako mu venduška říkájí, postřelena byla.

9.^a) septembris, jenž bylo v pátek před XIII. nedělí po sv. trojici, táž Marta Veselická z poručení pana hofmistra nejvyššího v Mladé Boleslavi od bratří pochována, nebo tam před tím z Prahy přivezena byla.

11. septembris, jinak v neděli XIII. po sv. trojici po nešpoře nejvyšší pan hofmistr s hejtmany krajskými a s svými

¹⁾ Str. 177.

²⁾ Str. 178.

1588 pány strejci přijel do Boleslavě a hned ten den v neděli do domu pana Mladoty poslati ráčil a tam peněz hledati dal, jakož pak i nalezeno nemálo, a na zejtrí v pondělí hned ráno víceji, tak že přes sto tisíc na zlatě tolařích dobrých groší a klínotech jest vzato.

Potom po poledni panny šlechtičny postaupily lidí. A Boleslavští, když je pán Kristof z Lobkovic na místě pana hofmistra přijímal, jim připovídal, že jejich privilegia a obdarování v krátkém čase potvrditi chce a že nikdy nebyl takový, což slibuje, aby toho splniti neměl: tedy oni měšťané a všecka obec slíbili věrnost, poslušenství a poddanost. Šlechticpám od tohoto postaupení od pana hofmistra do čtyř neděl na zámku doprán byt a nic dále.

21. octobris v pátek po sv. Lukáši J. M. pan Petr Vok ráčil z Bechyně i s Ji Mⁱ paní do markrabství Moravského na Žerotice ku panu Janovi z Náchoda na křtiny jeti ve třidcítí jednom koni až do Soběslavě, v sobotu na Markvartec ku panu Janovi z Hodějova na nocleh. V neděli na noc do Budějovic Moravských, v pondělí ráno na Žerotice; tu starý pán z Náchoda i mladý vyjeli proti nim na voze s šestmi koňmi a s IX. jízdnými.

U tabule takto seděli po křtinách:

Ji M. paní Kateřina Rožmberská z Ludanic.	paní Mandalena z Vartenberka
po pravé straně	po levé straně
paní Maruše Haugvicová z Biskupic.	J. M. pan z Rožmberka.
panna Kačenka šlechtična z Waldštejna	paní Mandalena Zahradecká ze Zlunic.
panna Kačenka šlechtična z Náchoda	paní Barbora Zahradecká z Petrovce.
pan Fridrich z Náchoda	panna Anna Marie Haugvicová šlechtična z Biskupic
pan Jan z Lipého	panna Sibylla šlechtična z Waldštejna
pan Jan Zahradecký	panna Mariana šlechtična z Náchoda
pan N.	pan Voldřich Zahradecký.
paní Sibylla z Vartenberka.	paní Kateřina N.

V ¹⁾ auterý asi ve 20 hodin byly křtiny; pan Petr ¹⁵⁸⁸
Vok dítě držal, jméno mu dáno Petr Vok po panu kmotrovi.
Křtil je bratr Jan Němčanský.

V středu po snídání vyjeli zase z Žerotic, skrze pana
Jana Lipého starého pana i mladého z Náchoda vyprovození
byvše.

11.²⁾ novembris v pátek den sv. Martina J. M. pan
Petr Vok ráčil jeti na Dub ku panu Adamovi Vítovi.

21. decembris v středu den památný sv. Tomáše apo-
štola umřel v městě Krumlově Českém Franc Krejčí, rychtář
tehdejší.

Strany závad a dluhů poněvadž při létu páně 1582
poznamenal jsem, co jich vyvazeo a odtrhnuto za několik
let v zprávě Bechyňské pana Petra Voka z Rožmberka,
i slušná věc jest, abych také položil, co až do tohoto
roku 1588 zůstalo. Takto dal poznamenati pan hejtman
Bechyňský Jiří Homuth z Harasova:

summa všechněch dluhův starých . . . 47·925 kop míš.

summa v nově i s příkaupením statkův

Březnického a Vyhnanického 34·120 kop

summa summarum všech a všelijakých

dluhův na listech (kromě kupců) starých

i nových s příkaupením statkův učiní . 82·045 kop míš.

A tak vždy předse poznávalo se, že dobře hospodařeno
bylo, ačkoliv veliké vydání na dvůr a stavení Bechyňské
i na jiné zbytečné věci a kunšty vycházelo. I to k opatr-
nosti pana Petra přičísti se může, že tichým duchem při
jistých termínech písaři důchodní z panství na minci výborné
zlaté a stříbrné pánu do pokoje peníze odvozovali, na což
jim recognicí dávati ráčil.

Léta ³⁾ páně 1589.

Kněz oppat někdy Milivský, tehdáž farář Soběslavský, ¹⁵⁸⁹
také lakomstvím posedlý, stěžoval sobě při panu vladaři,
že na té fare pro zadržování poplatkův i jiných věcí zůstati

¹⁾ Str. 180.

²⁾ Str. 181.

³⁾ Str. 182.

1589 nemůže, žádav, jinam přenešen býti; ale když se od pana Petra Voka gruntovní správa o tom panu bratru napsala a což bylo slušného mu se vydalo, na tom přestáno.

17. ianuarii v auterý den sv. Antonína pan Vácslav Špulř, hejtman Třeboňský, panu vladařovi o hospodářství na témž panství listem svým oznámil takto: O rybníce Rožmberském novém Vⁱ Mⁱ správu činím, že se na něj na čtyřiceti karách z rybníku nahoru na hráz k vejtavě rovnajíce k té míře, kde nejvyšší jest hráz, veze a také jí rozšřující podlé náležitosti, kde auzká byla, a vyrovnávající. Podvozové při té hrázi tak zůstávají; nebo se v podzim na nich málo dělalo pro rozšřování řeky nové, na níž se do zimy dělalo. Táž řeka, jakž jsem předešle Vⁱ Mⁱ o ní správu učinil, v témž způsobu zůstává; voda ní jde a vždy ji pomalu rozšřuje a hlaubí, nesúci z ní písek dosti hmotně. Na ¹⁾ tarasy rybníku Rožmberského chvůji i kůlí a dříví na splávy a vazby s pilností lidé vezau i kámen na rybník Pamatuj; nebo toho roku taras dělán a rybník ten osíván býti měl. Také Vⁱ Mⁱ správu činím, že jsem ten mlýn pustý u Veselí s raddau pana Krčina kaupil za 455 kop.

Martin Krumlovský tehdaž důchodní písar panství Třeboňského.

18. ianuarii ve středu po druhé neděli po třech králích pan Karel mladší z Žerotína na Náměšti byl u J. Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka na Bechyni a tu počátek učinil služby panně Barboře šlechticně z Krajku.

22. ianuarii v neděli před sv. Pavla na víru obrácení mlejn Sedlecký na panství Libějickém v noci shořel; věděti se nemůže, jak se zapálilo. Mlynář se stratil, mlejn ten velmi spustlý byl; lidem nemálo meliva v něm shořelo. Dvůr Sedlecký při témž mlejně se také té chvíli od mlejna zapálil, ale žádná škoda se, děkuje bohu, nestala; lidé se spěšně zběhli a uhasili.

Častolar Dlouhoveský z Dlahé vsi na Chlumu k hospodářství domu Rožmberského dohlídal.

¹⁾ Str. 183

28. ianuarii, jinak v sobotu po sv. Vincensovi, J. Mⁱ císaře 1589
Římského hofrychtěř měst v království Českém Václav
Běšín z Běšin a v městě Žebráce s písařem komorním ob-
novovav v městech královských auřad, toho dne ku panu
Petrovi Vokovi z Rožmberka na Bechyni k žádosti páně
přijel.

13.¹⁾ februarii v pondělí po neděli masopustní pan
Oldřich Krajíř z Krajku a na Dačicích i na místě pana
strejce svého Juliusa, kteréhož tehdaž při sobě neměl,
přátelskou odpověď listovně dal panu Petrovi Vokovi z Rožm-
berka v příčině panny strejny své, panny Maruše šlechtičny
z Krajku, že tomu místo dávají a dovolují, aby k stavu
sv. manželství panu Karlovi Švihovskému z Ryžmberka
a na Horažďovicích dostati se mohla, panu Petrovi děkujícíce,
že jejich dobré a poctivé jednati a obmejšleti ráčí.

Panu Karlovi mladšímu z Žerotína a na Náměšti
sestra její panna Barbora šlechtična z Krajku též k man-
želství zasnaubena a pán ji jakožto budaucí své manželce
panny, aby jí slaužití zvykaly, z markrabství Moravského
na Bechyni odeslal.

Téhož dne a roku v pondělí masopustní Adam Žirov-
nický starší, listovní písař (aneb sekretář) na Bechyni,
ženil se v městě Soběslavi, pojímav sobě pannu Apollonu
Špillerin, sestru manželky Bartoloměje maláře J. Mⁱ páně,
potřebami od J. Mⁱ pána opatřen byv.

24. martii v pátek po neděli iudica z poručení J. Mⁱ
páně zdělány jsau tyto cedule řezané, co se Jakubovi
Raudnickému, auředníku J. Mⁱ panství Vintřberského, pro
snadší vychování stravau na celý rok vydávati má, jmenovitě
masa hovězího pro něho a dvě pacholat za 15 kop mš.,
žita 15 st., pšenice 2 st., ječmene 2 st., hrachu 1 st.,
kaprův 1 c., másla 50 ž., sejry 2, vína ordinare do tého-
dne po 4 žejdl., žejdlík po 3 k., učiní do roka 8 kop 54 gr.
6 d. mš., piva bílého do téhodne po jednom dčberu.

5.²⁾ aprilis v středu po vzkříšení pána Krista pan
Vilém z Rožmberka po té jízdě a jednání na pomezí

¹⁾ Str. 184.

²⁾ Str. 185.

1589 slezkém a polském dosti na zdraví nečacký navrátiv se, v Praze hod velikonoční oslavil, a panu bratru, jej listovně vítajcímu, přátelské a laskavé psaní zase odtud učinil.

18. aprílís v auterý po svátostí J. Mⁱ císařské listovním poručéním pan Petr Vok z Rožmberka a Jan Malovec z Malovic a na Kamenici za hejtmany kraje Bechyňského nařízení.

6. iulii ve čtvrtek den památný mistra Jana z Husince kněžstvo nesvorně tu památku drželi a u samého, že by se byli zervali. Nebo kněz od sv. Mikuláše, ranní kázání konav, na něm nejmenší zmínku tu v Betlemě o mistru Janovi neučinil; potom na velikém kázání po evangelium páni mistři zpívali ten verš: „A ty milá Husi, ještěť k tobě musí etc.; (naposledy) neb nevědí, kde vzíti kazatele tak ctného.“ Hned potom farář z Tejna rozhněval se, až se trásl a pánům mistrům klamů nadal, aby nevěděli, kde vzíti kazatele tak ctného; a jiní kněží pravili, aby sobě proň šli do nebe, když tak ctný byl. A tak místrná dryje mezi lidem byla.

22.¹⁾ iulii, v sobotu den památný svatě Magdaleny, frater Michael Fabricius, převor v klášteře Vyšebrodském, na místě všeho konventu po smrti francauza [neměvše oppata] listovně při panu vladařovi vyhledával, aby podlé svolení jejich mohli oppata jmíti, pán aby ráčil toho potvrditi. Jakož pak týž bratr Michal na ten auřad dostal se.

2. octobris v pondělí po sv. Václavě pánu Bechyňskému dobrá ves Sudoměřice vyhořely všecky na prach; znamenitá škoda těm ubohým lidem stala se.

Toho času na Kratochvíli v oboře Netolické v novém stavení malováno a pěkní obrazové a dílo děláno, až se lesklo. ²⁾

¹⁾ Str. 186.

²⁾ Práce to malíře Widmana, jak viděti jest z následujícího jeho dopisu ku panu Vilémovi z Rosenberka: Nachdem ich mich angestern bei E. f. G. schriftlich erklärt, dass ich die bedüngte arbeit auf der Kurzweil, gott lob, verrichtet, was nun E. f. G. weiters fert gen wollen lassen, wär ich mit gehorsam urpütig, solches mit höchstem fleiss und ungesparter müh zu fertigen. Darauf mir in weiterer arbeit zu verfertigen 4 zimmer von E. f. G. fürgeschlagen worden: nämlich ein sal, darnach die aufwartstuben, E. f. G. zimmer und die kammer,

Toho roku pivovár Vintřberský řízením Jakuba Raudnického, auředníka, pro várky panské vystaven. 1589

Léta ¹⁾ páně 1590.

8. ianuarii v sobotu po třech králích J. M. pan Petr Vok z Rožmberka s Jⁱ Mⁱ paní ráčil z Bechyně vyjeti ku Praze a dne 23. téhož měsíce zase domů na Bechyni přijeti ráčil. 1590

15. ianuarii proti přirozenému běhu od některých osob a zvláště kněží v Krumlově Českém toho dne vidína duha.

Dne 20. téhož měsíce ledna pán Bechyňský pan Petr Vok v 60 koních a do 12 předních služebníkův jměv, z Bechyně jel na svatební veselí na Krumlov i se paní svávu ku panu vládařovi, když paní některé děvečky z fraucimoru vydávala a pan vladař jednoho kammrdinera ženil.

Februarii die 19. v pondělí po devítiku pan Vilém z Rožmberka za příčinau sněmu vyjel z Krumlova ku Praze; na zejtrí 20. v Soběslavi se panem bratrem se shledal a tu noclehoval a některé věci dotýkající se Prachatických a Vintřberských promlauvali i na místě postavili.

mit gnädigstem begehren, mich vernehmen zu lassen, wie ich solche durch meine arbeit zieren und fertigen wolle. Darauf in gehorsam mein unterthäniges erklären: nämlich den sal betreffend, soll mit ölfarben und poetischen auch anderen antiquarischen historien; die aufwartstuben, welche mit bildern ist, die sollen darin vergoldet und die dapeczereien von ölfarben gemalt werden; E. f. G. zimmer soll oben auf mit rodeschen und allerlei farben gemalt und mit gold gezieret werden und unten herum von guldem stuck gemalt werden; die kammer daneben soll auch von allerlei farben gemalt und mit gold geziert werden und unten herum die dapeczerei von wasserfarben gemalt werden. Weil dann alle sachen in diesen theueren jahren mich hart ankommen, fürnämlich speis und trank sammt den farben und alle verlegung, so zur malerei gehörig, item dass ich mich auf so grosse arbeit mit so viel gesinde muss versehen und allda an diesem ort wenig fürderung habe, bin ich gehorsamer zuversicht, E. f. G. werden meines schadens nicht begehren, hierauf zu meiner besoldung vom sal 800 thaler begehre, von der aufwartstuben 400 th., von E. f. G. zimmer auch 450 thaler, von der kleinen kammer anderthalbhundert thaler. Verhöffe, E. f. G. werden hierin nicht überlegt werden, dann es ziemlich zeit und fleiss bedarf. etc. (Arch. Netol. kníž.)

¹⁾ Str. 187.

1590 Toho ¹⁾ času byl nějaký nepodařilý Pražský synek Lorenc Wajspurger, jenž otci svému mnoho protimyslnosti činil, svévolně a nechvalitebně živ byl. Otec jeho, nevěda, co s ním dále činiti, když se docela v svět obrátil, žádal při J. Mⁱ panu Petrovi Vokovi z Rožmberka raddy, a chtěje rád, aby skrze trestání a kázeň aspoň k ctnosti přiveden býti mohl, poněvadž pěkným způsobem nic při něm prospěti se nemohlo. Pán ráčil tu cestu najíti, aby do saukromného bezpečného vězení dán byl a že k tomu velmi příhodný hrad jmá v markrabství Moravském Helfenštejn; na tom zavřino, aby dodán tam byl. I našel se slovutný Simeon Podolský z Podolí umění maléřského, kterýž ho tam pod pěkným způsobem vlauditi a dostaviti připověděl, o kteréž věci panu Petrovi Vokovi takto listovně znáti dal: Milostivý pane! V známost Vⁱ Mⁱ uvozují, že cestu, mně od Vⁱ Mⁱ poručenu, jsem vykonal a tuto sobotu do Prahy zase jsem se navrátil. Toho pak mládence na tom dostatečně ustanoviv, že u Vⁱ Mⁱ služebníkem a písařem důchodním na zámku Helfenštejně bude, jej opatrně, v ničemž klamu nelitovav, až na zámek Vⁱ Mⁱ Helfenštejn jsem přivezl, kdež auředník Vⁱ Mⁱ podlé poručení Vⁱ Mⁱ mne očekával. Tu jsem jemu druhého psaní dodal, oznámiv jistú vůli Vⁱ Mⁱ, aby bylo čteno před tím mláďencem; on pak s velikau radostí slyšeti je žádal, nebo na té vsí cestě že božím řízením to jde a pán bůh obzvláště se oň stará, a to způsobil, aby služebníkem Vⁱ Mⁱ byl, oznamoval. Ale ²⁾ jakž psaní Vⁱ Mⁱ slyšel, vsí té dobré naděje zbaven, nýbrž tak velmi zbledl, a pojednau se proměniv, že se čemu diviti bylo, a velice smutně s pláčem milosti hledal. A tak tu hned podlé jisté vůle Vⁱ Mⁱ do želez dán, velmi litovav své svobody a tak nenadálého jí potracení, a tak tu zanechán jsa, způsob veliké pokory ukazuje; ale tak brzo jí nic věřiti není. Jsau jemu tu také registra k přepisování od Víta písaře dány, tak že v zahálce není. Datum v Praze v auterý po neděli, jenž slove devítník.

¹⁾ Str. 188.

²⁾ Str. 189.

V tom vězení buď z pominutí smyslu aneb nějaké 1590 lehkomyšlnosti za krk přivázal se, a kdyby byl myslivec jeden viseti ho nad lůžkem nespátl a neuřezal, byl by hned tehdaž o život se připravil. I viděvše takový jeho ničemný a nebezpečný způsob, z želez ho s jistau volí J. Mⁱ páně propustili a pilný pozor na něj dali. Potom 1592 nachází se, že na Bechyni při zámku se zdržoval.

Šimon Žabka toho měsíce za purkrabi na panství Třeboňském vyhlášen a k řízení hospodářství ku panu Václavovi Špulřovi hejtmanovi přidán.

Štolcpek, toho času primas Třeboňský, byl corycaeus a inspector auředníkův i jiných služebníkův J. Mⁱ páně.

Martii 12. v pondělí den památný sv. Řehoře pan Petr Vok ráčil ku Praze vyjeti a noclehovati na Táboře, v auterý v Benešově a ve středu v Praze.

26.¹⁾ martii Ondřej mladší Kotelík kantor Krumlovský ženil se, pojímav sobě z fraucimoru Jⁱ Mⁱ paní děvečku na Krumlově.

3. aprilis v auterý po neděli družebné pan Petr Vok zase z Prahy vyjeti a v Jesenici noclehem býti ráčil; ve středu byl druhým noclehem v Voticích; ve čtvrtek u pana Malovce na Kostelci snídati a na Bechyni po snídání dojeti ráčil.

Při panství Helfenštejnském chtěvše lepší řád a hospodářství způsobiti, jakýmžkoli průvodem pána k tomu přivedli, že Šebestiánovi Třebochovskému, zkušenému auředníku, odpuštění dáno po druhé a v ten auřad uveden při sv. Jiří Bouchval Daniel z Semanína příjmím Laudat, kazatele dvorského Jindřicha Švorce bratr, a přidán k němu za důchodního písaře Daniel Černkovský příjmím Plachý; a ti vše plaše a ničemně, krásu projížděti s trubači hleděvše, řídili a dráby zavedli, jakž při druhém roce dotknuto bude.

24. aprilis v auterý velikonoční v městě Soběslavi panu Jiřímu Homutovi z Harasova, hejtmanu panství Bechyňského, o pannu Alžbětu šlechtičnu z Cimburku jedna-

¹⁾ Str. 190.

1590 jícímu, dána dobrá odpověď. A též toho dne jednání bylo mezi panem písařem nejvyšším a panem Adamem Vítau o nějakého člověka.

29.¹⁾ aprilis v neděli provodní mezi jiným hospodářstvím, správu čině listovně, Vincens Hultzšporer, Novohradský hejtman, panu vladařovi dokládá: Při dvořích Vⁱ Mⁱ Nederthalském a Svachovském při každém jsem, milostivý pane, jednu chmelnici dal vysaditi letos.

4. maii, jenž bylo v pátek po svatých Filippovi a Jakubovi, tělo mrtvé pana Jana Vchynského z měst Pražských vezeno a provázeno do Teplice; před tím měl těžké saudy s nejvyšším panem hofmistrem Jiřkem z Lobkovic.

15. dne měsíce máje v auterý po neděli iubilate v městě Hradci Jindřichově byly vejprosy urozené panny Zuzanny z Lisova, sestry Voldřicha Španovského z Lisova, urozenému pánu panu Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála a z Blatné, k nimž i pan Petr Vok z Rožmberka dožádán byl.

5. iunii v auterý po neděli exaudi Andreas Rott, hejtman Rožmberský, nařízením pánův regentův pana Častolara a Bartoloměje z Flieszenpachu dal stavěti v Rožmberce pivovár a mlejn na pět kol vše podlé sebe; nebo kaupeni byli k tomu dva spustovaní domové. A také na starém pivováře velmi nebezpečné pro oheň várky dělány. S Vlachem od sáhu zdi smluveno po 20 gr.

28. iunii Goldschejderova manželka v Krumlově Českém pochována.

29. iunii zemětřesení bylo ten rok ponejprvé.

8. iulii v neděli po sv. Alžbětě hejtman Novohradský takto panu vladařovi napsal: Oznamuji Vⁱ Mⁱ, že již Novohradští dali kostel svůj dokonce dohotoviti a zadní kůr bez pilřů dali sklenauti. Což jistě, milostivý pane, pěkný sklep jest a chrám páně, jako se brzy mu rovný nenajde. Dále jen o varhany starali se a panu vladařovi suplikovali.

Pavel Vodňanský, písar předešlý pivováru Svinenského, restoval něco.

¹⁾ Str. 191.

21. iulii J. M. arcikníže Ferdinand z Inspruku ráčil 1590 vlastní svou rukou velmi přátelské a laskavé psaní panu Petrovi Vokovi z Rožmberka a poděkování učiniti z příčiny odeslaných sobě tří velkých knih pangamenových mšálů a psalterií psaných a pěkně illuminovaných s některými kameny českými, vděčně to vše J. M. arciknížecí přijavše. Abraham Mecerod, služebník pana Petra Voka, s těmi věcmi tam vypraven byl.

Toho¹⁾ roku měsíce srpna od Bartoloměje Jelínka maléře malována věže okrauhlá nová na hrádku Krumlově počna od svrchku pod makovicí, jenž také toho roku 28. iulii postavena, i na zdi.

12. augusti od neděle den sv. Marty až do neděle po sv. Vavřinci, to jest za dvě neděle při rybníce Rožmberském na hráz zem vozili k dostavení koňmi jeden tejden 24 karami a druhý 25 karami, volové vždy 19 karami. Rybníkáři vyvezli země na hráz a podvozy ty dvě neděle 19½ provazců 1½ lokte. — Řeka nová se od praudův až do loviště zkopala, jakž nejhlouběji býti mohlo, a potom, kde jaká tráva byla až k Leštinovi vytrhána, vyprázdněna jest. To zkopání jest za tau příčinou, co jest tak zkopáno a zkypřeno, to když silná voda přijde, vynese a řeky pohlaubí. O tom tak Václav Špulř hejtman správu napsal.

29. augusti Goldšejder starý, měšténín a raddní pán v Krumlově Českém, pohřben.

10. septembris v pondělí po narození panny Marie v noci na auterek mezi 6. a 7. hodinou na celém orloji oheň kladený v městečku Bernarticích v stodole vyšel a tak od toho ohně lidí osedlých pět s stodolami, se vším stavením, obilím, cožkoli jměli, tak že takměř znamení stavení se nenašlo (shořelo).

11.²⁾ septembris v auterý po památce narození panny Marie pan Petr Vok z Rožmberka hlučně a aupravné veselí svatební strojiti ráčil na Bechyni služebníkovi a hejtmanu svému Jiříkovi Homutovi z Harasova ženichovi s urozenau pannau pannau Alžbětau šlechticnu z Cimburku, urozeného

¹⁾ Str. 193.

²⁾ Str. 194.

1590 pána pana Kristofa Cimburka z Cimburku a na Bělé a paní Anny z Vojislavic dcerau, pannau nevěstau, mnoho poctivých pánů, panen a paní na něm byvše. Kněz Matiaš, oppat Milivský, farář Soběslavský, byl dožádán týchž manželů ku potvrzení; ale nemocí ssaužený toho vykonati nemohl, pročez kněz Diviš, Hradecký děkan, v tom jeho zastaupil a ty manžely oddal.

14. septembris přilepený auřadník panství Helfenštejnského Bauchval Daniel z Semanína o stavení kostela zborného v Lipniku takto panu Bechyňskému napsal: Strany nového stavení zborovného tak jak se velmi vysoko zdi dělají, což při šťastném příjezdu spatřiti ráčíte a jakž od Vlacha zpraven jsem, že není věc možná, aby letos doděláno býti mohlo.

Tomu auředníku testimonium dáno, že jest pijan hrubý.

15.¹⁾ septembris v sobotu po povýšení sv. kříže paní Kateřina Rožmberská z Ludanic odjela do Lipníka na Moravu z Bechyně bez vědomí a dovolení pána svého některých lehkých lidí návodem, aby k hospodářství svému dohlédla, poněvadž to panství dědictví její bylo. Od pana manžela svého neprodlévaje psaním laskavě napomenuta, aby v předsevzetí svém se upamatujíc, čeho se tu proti bohu a slibu manželskému dopustila a jakú příčinu k pomluvám a klevetám dala, zase ku pánu na Bechyni příjezdem neodkládala, že jí to přečinění odpouští a ničímž zlým spomínati neráčí. A tak strojivši se takměř každý den vyjeti, vypravením zase jakožto ženské nevýpravné pohlaví toto i ono za překážku jměvši, až do 24. octobris prodlila.

Toho dne, totiž 15. septembris zemětřesení po druhé bylo a v noci po třikrát, pro něž stíznosti s hrazau šly odevšad. Soběslavští svému pánu na Bechyni takto taužili listovně: Milostivý pane! Pominauti toho jsme nikoli nemohli, abychom Vⁱ Mⁱ v známost uvésti neměli o velikém a přehrozném strachu, kterýž na nás milý pán bůh pro

¹⁾ Str. 195.

veliké hříchý naše dne včerejšího před večerem a potomně ¹⁵⁹⁰ této noci po páté hodině dopustiti ráčil; nebo takové země-
třesení ne na jednom místě aneb v některém domě jest
bylo beze všeho větru, ale téměř všechno město toho au-
častno bylo a v velikém strachu jsme postaveni byli, čehož
jsme jak živi i předkové naši neokusili. Na špitále byv
veliký kamenný kříž od několika set let postavený, ten
jest padl; při velikém kostele tu se samo v jeden zvonec
zvonilo. A tak jak jest milý pán bůh svú moc prokázati ráčil
a jaké veliké zemětřesení bylo, pro velikú bázeň a strach
téměř toho všeho vypravití nemůžeme; nebo to tak všechno
jest se dalo, jako by město již svú zkázú — čehož milý
pán bůh uchovati rač — vzíti mělo. A netoliko aby to na
městě bylo, ale, jak jsme v jistotě od sausedů zpraveni,
že i v poli to jest se stalo. Děti ¹⁾ pak malé v mnohých
domích ze spaní tak velice zděšeny jsauce velikým hlasem
plakaly; v světnicích mnohých okna, líšty, z některých
štítů vápno pršelo a tak mnoho jiného etc. Čehož jsme
Vⁱ Mⁱ pána svého oznámením tejna učiniti nemohli. —
Datum v městě Soběslavi v hodin 7 v sobotu po památce
povýšení sv. kříže.

Postscripta. A tak, milostivý pane, ještě když se toto
psaní zavíralo, veliké zemětřesení bylo a hlásní na věži
volali, že tam pro veliký strach býti nemohau.

Vincens Hultzšporer, hejtman Novohradský, panu vlá-
dařovi o témž mocném božím skutku takto napsal: Milostivý
pane, pane! Vⁱ Mⁱ oznamuji, že včera v pěti hodinách na půl
orloji zde na Nových Hradech jest bylo veliké zemětřesení
(ač já doma jsem nebyl; byl jsem na dvoře Svachovském,
tam jsem nic neslyšel), tak velmi že se tráslo, že v zámku
Vⁱ Mⁱ v veliké světnici, jak ten vejstupek z tesaného kamení
jest, to kamení dolů sházelo a ztráslo. Potom v noci ve
dvanácte hodin to jest také veliké zemětřesení bylo, že
hrůzau se vši čeládkau jsem z domu svého musel uteci;
tolikéž i sausedé z domu na ryňk jsau vyběhli. Potom po

¹⁾ Str. 196.

1590) jedné hodině a po dvou ještě se jest dvakráte zatřáslo, ale ne tak hrubě. Datum v neděli po povýšení sv. kříže.

18. dne téhož měsíce také někteří znamenali a pocítili země pohnutí.

23. septembris v neděli po sv. Matauši paní Břetislavová — jmám za to, že paní Břetislavská, manželka někdy pana Jana mladšího z Žerotína — umřela, tak jakž pan Petr Vok v listu k manželce své poznamenal.

Klášter ¹⁾ Bechyňský toho roku skrze nějakého padaucha zlezen, vydrancován a nejznamenitější klínoty i na drahých kameních a perlách z něho ukradeny, kterýžto škůdce u města Soběslavě hanebný konec vzal.

Služebníci na Bechyni: Sobek edlknab a jako komorník J. Mⁱ páně, na kteréhož paní velmi laskava byla, item Pětipeský; na Třeboni: p. Václav Špulř hejtman a Šimon Žabka purkrabě.

7. octobris v neděli po ochtábu sv. Václava pan hejtman Třeboňský, co na tom panství působeno, pana vládaře zpravoval takto: Že ta nová řeka vytopuje na hráz rybníka pana z Lobkovic, kterýž bez odtažení jí nemohl k slovení přijíti; druhé: že od Hradce k Třeboni již formané jeti pro zátopu rybníka Rožmberského nemohli a že se obraceli k Lomnici a potom k Lišovu; třetí na rybníce Rožmberském že se se vsí pilností dělá, veze a hráz povýšuje a osazuje, a že do něho tak mnoho vody přibýlo, že rybník Podbřezského více než půl zatopil a travničný rybník pode Hlínau všecek; čtvrté, tarasové kamenní na rybnících Potěšile a Koclířově že skrze Vlasy děláni, a na nové řece tesař udělal stlup podlé vyměření pana Krčina. A summa summarum několik set lidí s panství velmi valně na rybníce Rožmberském dělalo bez přítrže.

[14.) octobris v neděli XVII. po sv. trojici nějaké hody strojeny na Hradci, na něž pan Petr Vok od pana Hradeckého pozván byl.]

5. novembris v pondělí po památce všech svatých Jan Nejhaubar, auředník Netolický, takto pánu svému na Krumlov

¹⁾ Str. 197.

²⁾ Str. 198.

napsal: Milostivý pane! Vⁱ Mⁱ správu činím o hospodářství 1590
při dvoře Vⁱ Mⁱ novém Rožmberském. Mistr Beneš Vlach
až posavád ještě, pokavádž ta tepla jsau, na zdech dělá;
tohoto týhodne pominulého dal jsem mu k témuž dílu
kamene svézti do sta sáhů. Tesaři ti tři mistři na těch
nových staveních též pilně dělají a krovy váží a stavějí.

13. novembris v auterý po sv. Martině veselí svatební
konáno na zámku Tejně nad Vltavau Albrechtovi Ojířovi
z Očedělic s pannau Marijí Magdalenau, sestrau pánův Pro-
kopa, Albrechta, Karla a Adama bratří vlastních Čabeli-
ckých z Sautic, na kteréž také pan Petr Vok z Rožmberka
býti ráčil, i se paní, jměv 42 koně.

Daniel Plachý 21. novembris byl na Helfenštejně slu-
žebník.

5.¹⁾ decembris v středu po sv. Ondřeji pan Jiřík Homuth,
hejtman Bechyňský, ku pánu svému o těch škůdcích u Prahy
takto poznamenal: Vⁱ Mⁱ mohu oznámiti, že téměř všickni
poctiví lidé stavu rytířského velmi splašení a v strachu
byli pro tu lotrovinu, poněvadž předkem pana Davida Boryni
na Roztokách vytlaukli, do tvrze jeho všedše, s ním divně
zacházeli, ztlaukli, že až posavád nic nevidí a více nežli
za 23.000 kop od peněz a klenotů pobrali; odtud se dali
do nákého Aujezdce, kde náká paní Chodaurka blízko
Petrovic, jí vsecknovšudy pobrali. Odtud se v sobotu na
neděli strojili na Petrovice ke mně a pořádkem k jiným;
nežli že to pán bůh dáti ráčil, že v pátek na sobotu je-
dnoho dostali a toho zvrce dali a o jiných přezvěděli, tak
že jich k padesáti jmají. Ostatek vandruje a táhne k Moravě.
Smejšlím, že tyto dni konce své bráti budau a všickni
na hák zavěšení, aby vždy se mohlo takové jejich lotrovství
přetrhnauti.²⁾

29. decembris v sobotu po mláďátkách z jistého po-
ručení J. Mⁱ pana Petra Voka z Rožmberka přijat jest
počet skrze Jindřicha Daudlebského z Daudleb, Abrahama
Meceroda z Mecerodu a Daniele Turka, písaře kuchyňského,
od Jana Bílka a Pavla Racka, sausedů Lipenských, což

¹⁾ Str. 199.

²⁾ Březan: Vilém z Rosenberka str. 292, Dačický I. str. 172.

1590 jsau k sobě od písarův důchodních panství Helfenštejnského, totiž Víta Vintřberského a Daniele Plachého peněz na stavení zboru nového aneb kostela bratrského na předměstí při domu jejich přijali. I našlo se všeho příjmu podle register . . 934 zlaté 18 gr. 2 1/2 d. a proti tomu vydání 1008 zlatých 2 1/2 gr. 1 d. kteréžto vydaní převýšilo příjem o 73 zlaté 14 gr. 2 d., což svých peněz výše přidali, pročež takové peníze zase z důchodův téhož panství jim oplaceny.

31.¹⁾ decembris v pondělí den památný sv. Silvestra nařízením J. Mⁱ pana Bechyňského projednal pan hejtman téhož panství dílo Vincensovi tesaři šest kop a dvaceti trub vodních 6 loket Vídenských zdělí k vyvrtání, od kopy po 4 kopách mís. a do tří laurů, kde prameny vodní jsau vyraubený a postaveny, s dodatkem 20 kop. míš.

Služebník Lazar z Kemhemple hospodář zámecký na Bechyni.

Týž Vincens tesař z Jilového také udělal v oboře u Sudoměřic pro bažanty ohradu k hnízdění téhož roku; i jiná více díla vykonána, jichžto specifikovati mu se nevidělo.

Toho roku ovčín Svachovský na panství Novohradském nedaleko Velešína dohotoven a ovce osazen; bahnic na zimu zavříno 250.

U dvora Svaryšova na témž panství rejtův přiděláno, tak že se mohlo přes 30 měr na zimu vsítí.

Jagrmistr nový vyhlášen, jmám za to, že pan Lišvic; anno 1591 Hynek z Raupova Adama syna svého jměl při dvoru pana Bechyňského, item Jan z Vrtby a na Červeném Hrádku též u pána na Bechyni v službě syna svého Sezimu jměl.

Léta ²⁾ páně 1591.

1591 3. dne ianuarii datum psaní od slavného a znamenitého muže a pána F. Levasseny z Nidrlantu z města Brüssel ku panu vládařovi domu Rožmberského, v němž oznamuje,

¹⁾ Str. 200.

²⁾ Str. 201.

že arcikníže Rakauský Karel i také svobodný pán starší z Harrachu, tolikéž markrabě z Renty,¹⁾ někdy spolurytíři tovaryšstva rauna zlatého z tohoto světa zsešli, pána napomínaje podle povinnosti své, aby podle nařízení téhož tovaryšstva dal služby zádušní za ně konati.

2. februarii ve čtvrtek den obětování panny Marie nařízením J. Mⁱ pana Bechyňského Václav Kapřík forštmistr projednal s Janem Kaliborem tesařem v oboře Sudoměřské dle kratochvílné zvůle některá díla, jichž není potřebí vyčítati, aby se v ně, jakž by teplo bylo, dal.

Potom toho roku i rybníkářům v týchž místech díla projednána.

3. februarii statečný rytíř Oldřich Španovský z Lisova ženil se v městě Ipsu podlé Dunaje za urozenou paní paní Kateřinu paní z Präsingu, rozenou Lipovskou z Lipovic, někdy urozeného pána p. Rudolfa z Präsingu svobodného pána na Kameně a Rorecku dobré paměti pozůstalú vdovu, pozvav i pana Petra Voka z Rožmberka na též veselí.

7.²⁾ februarii nuncius apostolicus na Krumlov přijel, odjev zas dne patnáctého téhož měsíce.

8. februarii v pátek po sv. Dorotě pan Fridrich z Náchoda na Horních Dunajovicích za noviny panu Petrovi Vokovi z Rožmberka z markrabství Moravského napsal takto: Pan Čeněk z Lipého, nejvyšší maršálek k. Č., v Olomauci při saudu nyní minulém se náhle rozstónav, hned pátý den tam umřel. Málo před tím paní Mandalena z Vartmberka, manželka pana Jana z Lipého, také umřela. A pochování jsau v minulú neděli oba v Krumlově v klášteře, kdež pohřeb pánů z Lipého jest. A panna Bohuňka z Žerotína, sestra pana Karla z Žerotína, který na Náměští, také život svůj brzo po paní Mandaleně z Vartmberka dokonala.

11. martii v pondělí před sv. Řehořem pan vladař domu Rožmberského toho dne z Krumlova, předeslav několik dní vozy těžké, ku Praze k saudu zemskému vyjeti se strojl, ale pro nedostatek zdraví doma zůstati musil,

¹⁾ Leonard z Harrachu a Vilém de Croy marquis de Renty.

²⁾ Str. 202.

1594 Metychovi maršálkovi tu jízdu vykonati a, co zapotřebí při tom bylo, vyříditi poručiv.

20. martii v středu po neděli oculi výjezd pan Petr Vok i se paní manželkou ku panu bratru svému z Bechyně na Krumlov dle navštívení jeho v nedostatku zdraví učinil. Ten příjezd byl panu vladařovi velmi vděčný. V ¹⁾ neděli laetare odtud zase na Hlubokau odjeli, v pondělí do Tejna a tu zůstali přes noc.

8. aprilis v pondělí po neděli květné Jiřík Homuth z Harasova, hejtman Bechyňský, projednal dílo na rybníce Koském zájezek s Matějem tesařem ze Mlýn ze 35 kop mš. 3 st. a 2 věrtelů piva řídkého, aby hodné a stále dílo bylo. Byli při tom Daniel Theophil z Šerfenštejna, auředník panství Zeleckého, a Jiřík fišmejstr.

7. mai pan Petr Vok z Rožmberka přijeti ráčil na Krumlov ku panu bratru za pilnými příčinami peněz; 8. odjeli z Krumlova ku Praze; 10. přijeli do Prahy; 11. byli spolu se panem z Pernštejna za příčinou věci páně vladařových v sobotu u pana Rumfa; 13. audienci jměli u J. Mⁱ císařské, pak také u nejvyššího pana hofmistra byli; 14. byli u pana Trautysyna. 15. umřel pan Trčka. 17. císař z Brandejsa přijel. 18. velcí dešťové v Praze. (Toto svau vlastní rukou panu Petr Vok poznamenati ráčil.) V pondělí po křížové neděli ještě na to jednání při J. Mⁱ císařské; o resoluci nevědělo se.

Předešlého ²⁾ roku 1590 při času sv. Jirí na panství Helfenštajnské skrze postranní nedobrou radu uveden byl za auředníka Daniel Bauchval z Semanína příjním Laudat. dvorského kaplana na Bechyni bratr, k němuž za písaře důchodního na témž panství přidán byl Daniel Plachý z Černovic rodem. Paní, byvši tam na témž svém zboží, auřad důchodní z tohoto Plachého sňavši, poručila jej nějakému jinému písaři Martinovi. A když se tak hakmak hospodařilo beze všeho řádu, auředník po své vůli se projížděl a svých věcí více nežli panského statku hleděl, Plachého na svém místě zanechal; on v tom čase kvasil, hodoval a vesel byl s tovaryšem svým jako v odběžném

¹⁾ Str. 203.

²⁾ Str. 204.

statku. Potom obávavše se trestání, vzavše některé sto s sebau, oba ujeli přeč k Polsku do Krakova jako zrádcové a zloději. Pan Petr Vok dověděv, že jsau v Polště, naříditi ráčil, že po ně s listy J. Mⁱ páně Bartoš Kvirin a Jan Ottoslavský, předešlý důchodní písař a Kvirinů syn, na kočím voze čtyři osoby vypraveni byli, kteříž vyjeli v pátek den nalezení sv. kříže.

3. dne máje z Olomauce vypraveni byvše od auředníka Helfenštejnského Šebestiana, přijeli do Krakova v auterý po neděli iubilate, jinak 7. dne máje. Doptavše se téhož Daniele písaře a vyřídívše tu věc fedruňkem pana hejtmána Krakovského, s ním v neděli cantate vyjeli přede dnem (davše jej do želez a zjednavše jemu formana — než k Martynovi přijíti nemohli —) fortneu s dráby, kteří je provázeli až za Krakov, sice ve dne studenti byli by ho nedali vzíti. Týž ¹⁾ Daniel Plachý přivezený do vězení šatlavního dán, v kterémž zůstával třimezcítma nedělí; potom puštěn.

10. augusti v sobotu den památný sv. Vavřince Jiřík Homuth z Harasova, hejtmán Bechyňský, projednal dílo na rybníce Naději u Komárova Vácslavovi formanu a Mataušovi z Třeboně rybníkářům ku dělání na témž rybníce podlé cesty, kteráž okolo vsi jde, kus námětku, aby se voda přilívati mohla, i tolikéž hrázky předešlé, kdež proti té chaloupce od dobytka jest dolův svržena, k vyrovnání a kde zapotřebí vyvešení, též základu jakž potřeba káže v té nové hrázce i vejšky učinění podlé vykázání. Od toho jim dáno 17 kop míš., 1 st. žita, sejra 10 liber, piva řídkého 1 věrtel.

20. augusti v auterý po nanebe vzetí panny Marie pan Adam z Hradce, nejvyšší kancléř království Českého, veselí svatební strojil na Hradci panně Kateřině šlechticně z Hradce, strejně své, pozůstalé dcerce po někdy dobré paměti panu Zachariášovi z Hradce, dodávaje ji panu Ladislavovi Berkovi z Dubé a z Lipého, J. Mⁱ císařské komorníku, při kterémž sňatku i pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svú býti ráčil.

[24.^a) augusti nemálo hostí mělo býti na Bechyni.]

¹⁾ Str. 205.

²⁾ Str. 206.

1591 10. septembris v auterý po památce narození panny Marie poručení J. Mⁱ páně Jiříkem Homutem projednáno s Bartolomějem malérem o malování dvou stran v place na zámku Bechyni, na kterýchž před dvěma léty bylo se počalo malovati, totiž od jedné při paláce dvadceť kop mš. a od druhé strany při nových klenutých pokojích devadesáte kop mš., čehož učiní 110 kop mš.

19. septembris ve čtvrtek po sv. Lidmile mezi drubau a třetí hodinou z poledne městečko Stropnice na panství Novohradském nenadálým prudkým ohněm ztrestáno, v kterémž 14 stodol se vším obilím a pící a k tomu 11 domů zkaženo a zpáleno, a pro přetržení ohně několik domů roztrháno a porušeno, tak že neboží potřební lidé k veliké nenabyté škodě přišli.

19. octobris, to jest v sobotu po sv. Havle, nejvyšší kancléř k. Č., pan Adam z Hradce, byl u pana Rožmberského na Bechyni velmi vzácný host.

Pan ¹⁾ Petr Vok z Rožmberka se panem Janem mladším z Malovic na Kamenici nově byl hejtmánem krajským od sv. Jiří.

13. decembris, to jest v pátek den sv. Lucie Ottilie, Jetřich Slatinský, radda v kanceláři, na Krumlově život svůj dokonal.

26. decembris den památný sv. Štěpána učiněn pohřeb na Bechyni Lazarovi z Kemhemple, hospodáři zámeckému, při kostele sv. Matěje, provodivše jej i pan hejtmán s služebníky dvorskými.

Z rauren nějakých na zámek Bechyni po trubách uvedena voda toho roku; Martin kovář z Soběslavě zděří k též potřebě dělal, od nichž na libry mu placeno od jedné po 6 gr. mš.

Mlejnové těch časů na panstvích pana vládaře, jakž tomu chtějí, původem Bartoše z Flieszenpachu mlynářům zodjímání, porušení a hřídele přerezovány, odkud veliké naříkání od ubohých lidí povstalo; nechybili se i poddaných klášterských Korunských, Drkolenských i jiných. Co tím

¹⁾ Str. 207.

dobrého získáno, nyní se ukazuje; mohše páni bez nákladu ¹⁵⁹¹ svú stálú věc míti, z ní se vyvedli, nenabyté náklady na nové mlejny činíce.

Jeden z kněží Krumlovských poznamenal takto: Hoc anno fame moriuntur multi homines — Toho roku hladem mnoho lidí pomřelo. — Sequitur messis ubertate plena, sed pluviis impedita. — Následovala žeň hojná, ale klizení pro deště nepříhodné a těžké bylo.

Léta ¹⁾ paně 1592.

Sobek Henrych, Adama Sobka z Kornic a na Trhové ¹⁵⁹² Kamenici syn, Bechyňský služebník.

8. ianuarii v středu po památce tří králů Jiřík Homuth z Harasova, hejtman Bechyňský, a Václav Kapřík z poručení J. M' pana Bechyňského s Janem Vlachem o udělání studnice v oboře Sudoměřické zhlaubí čtyř sáhů zšíří zespod tří a navrchu čtyř loket z desíti kop míš. a jednoho strychu žita smlauvu učinili.

12. ianuarii v neděli po třech králích pan Petr Vok z Rožmberka na Krumlov přijel a tu až do pátku zůstal se panem bratrem svým v lásce konversirovav.

2. Februarii v neděli den hromnic datum správy Vincense Hultzšporera o zlepšení hospodářství na panství Novohradském takové: Dvůr Nedrthalský jest dosti o mnoho gruntův víceji rozšířen; též při dvoře Svachovském jsau tři sedláci jako ve vsi Talšovicích, ti nemálo gruntů, luk i lesů jmají a jsau velmi k tomu dvoru příležití, ty jsem již také vypověděl a k tomu se přičiním, aby se zase na panství mohli osaditi. Na zámku, které staré pokoje se mají dáti spraviti vedlé zůstání s panem Bartolomějem a zvláště bude se v nich na ten čas moci obilí chovati, nebo sic žádných obročnic není. Plac, kde ta věže byla také, milostivý pane, dám prázdni, tak aby se mohlo v zámku s vozy obracet; a ten kámen zbyteční dám dolů ke dvoru Nederthalskému pro ustavení nové stodoly

¹⁾ Str. 208.

1592 vézti a něco ho dám vézti pro ¹⁾ ustavení nového pivováru pod zámek u mlejna Nederthalského jménem Bruzlovského.

6. februarii frater Antonius Flamingus, oppat kláštera Zbraslavského, toho dne uvedl za oppata a představil konventu v klášteře Korunském podlé regule jejich kněze Melichara příjmím Helderle, nebo sice přede dvěma léty od Klaudia Germain, představeného bratra řádu jejich cistercienského, na to oppatství nařízen i potvrzen byl. Toho také času pan vladař Rožmbersky nařídil, že poddaní téhož kláštera mu slibovali; a tak na ničemž víc nepozůstávalo, než že ještě od některého biskupa požehnáním obdařen býti měl.

24. maii v neděli první po sv. trojici pan Jiří Bořita z Martinic a na Smečně, římského císaře radda a nejvyšší sudí k. Č., tetu syú, urozenú pannu pannu Gunigundu šlechticnu z Gutnštejna za urozeného pána p. Jana Kristofa Pruskovského z Pruskova na Pruskově a Starém Hradě, J. Mⁱ C^e truksasa, v menším městě Pražském v domě pana Jana Václava z Lobkovic vdával a svatební veselí strojiti dal, na kterýž sňatek pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svau a pannau Anežkau šlechticnu z Gutnštejna, panny nevěsty sestrau, pozváni byli.

Toho ²⁾ roku někdy letního času za hejtnanství Šimona Žabky povětrím hrozným a hromobitím na panství Třeboňském předěšení, tak že ve vsi Branné jednu selku zlý u volů v chlevě zabil a, ač zapálil, však se to hned uhasilo.

Při historii pana vladaře domu Rožmberského pana Viléma oznámeno, že pán měsíce srpna v Praze smrtně roznemohl se a z té nemoci nepovstal, posledního dne téhož měsíce život dokonav. Pan Petr Vok po panu bratru svým plné vladařství a panování všech panství, statkův a zboží zdědil netoliko ta, kteráž od nebožtíka pana bratra nerozdílem (nebo páni Rožmberští od mnoha set let dílní nebyli, chovavše se podlé zřízení domu svého) než toliko podílem a opatřením slušným vykázané a postaupené jměl, jmenovitě panství Bechyňské, Zelecké, Chaustnické s mě-

¹⁾ Str. 209.

²⁾ Str. 210.

stem Soběslaví, Vintřberské a v markrabství Moravském¹⁵⁹² po paní manželce Helfenštejnské, kteréž k Rožmberským statkům přivtělené nebylo; mimo ta zboží připadli naň statkové a panství Rožmberské, Krumlovské s městy Krumlovem, Prachaticemi a Netolicemi, Třeboňské, Novohradské v veliké postatě a rozšířenosti za mnoho mil ceny jisté, protože nikdá od domu Rožmberského prodávána nebyla jako patrimonium a dědictví pánův Vítkovců; item zboží Helfenburské, Huské, Drslavské, Libějovské, Milčinské etc. Než o Raudnické panství pán ráčil se paní Polexinau Rožmberskau z Pernštejna, vdovau po pánu starém, jistau¹⁾ smlauvu učiniti a jí též panství dědičně odevzdati i 25 tisíc k tomu přidati a tak poctivě jí věno zaplatiti. Item v Rakausích připadl na pana Petra Voka statek Haželský, na Slezku města horní Rajchenštejn a Silberberg.

A tak nenašlo se tehdáž pána v koruně České, kterýž by na zemi rozšířenější zboží měl, jako tento jediný pan z Rožmberka. Pro tu proměnu vrchnosti hlásky vsudy v městech po týchž panstvích ve dne v noci u bran nařízeny a slib novému pánu vykonán byl. Prachaticští slibovali ve čtvrtek po sv. Jiljí, kterúz povinnost od nich na místě J. Mⁱ páně pan Jindřich Vrchotický z Lautkova přijímal. A tu také hned někteří nedavše dobře nebožtíkovi povystydnauti, dostavše takové příležitosti, jíž by byli za nebožtíka užiti nemohli, zboží Rožmberská divně losovali, trhali a pána svými obmysly javše k své vůli přivedli.

Nějaký pokladač alchimista magister Antonius Michalel, jenž pána starého netoliko velice na panězích ale i na zdraví svými čarami hubil, hned po smrti nebožtíka nařízením pana Petra Voka z Rožmberka hejtmanem Krumlovským, Mikulášem Šrejbersdorfem právně jat a vězením dostatečným opatřen. Ten potom do vězení temného, dobře opatřeného v bráně zámku Krumlovského, jež dnem i nocí ponocovali, dán a jako pes život svůj dokonal. Přiznal se v tom vězení, že lidem do sedmdesáti osmi tisíc kop mš.

¹⁾ Str. 211.

1592 rozpůjčil; pan vladař z Drážďan okolo dvaceti tisíc kop na penězích hotových pokladače toho dosáhl.

14. ¹⁾ septembris sekretář Martin Schurer z Waldhejnu poznamenal: *servitiis illustrissimi domini domini Petri Ursini, cum mens aliorum raperetur, ad instantiam eius me denuo addixi* (k službě J. Mⁱ pána pana Petra Voka Ursina, ačkoliv mysl mne jinam táhla, na žádost J. Mⁱ v nově přikázal jsem se). Mikuláš Schreiberstorf z Teutschenšteina, hejtman na Krumlově, pak se ku paní staré na Raudnici dostal: tam s Bartauškem dobře napili se.

4. decembris skrze J. M. císařskou stalo se jisté nařízení v raddě české na hradě Pražském, aby panu Petrovi Vokovi z Rožmberka titul vysoce urozeného dáván a psáván byl v říské, uherské i české kanceláři.

5. decembris pan Petr Vok vladař domu Rožmberského bratřím Schwinopochům Jiříkovi, Kristofovi a Šebestianovi dovolil živnost a handl vísti s sklennými pateři aneb paternoster a dáti je dělati v hutech na panství do roka pořád zběhlého.

25. ²⁾ decembris dne pátečního hod vejroční narození Kristova pan vladař ráčil na Krumlově slaviti, veliký dvůr jmíti, všecku čeládku svau i starého pána za několik neděl i se paní vdovau vychovávatí ráčiv.

Toho roku Tiešovský mlejn byl stavín za hejtmana na Prachaticích Zigmunda Turnovského.

Léta ³⁾ páně 1593.

1593 7. ianuarii ve čtvrtek po třech králích pan Petr Vok z Rožmberka, vladař domu Rožmberského, z Krumlova se paní manželkau svau toho dne ku Praze odjel.

26. ianuarii náramně velicí a hrozní větrové byli.

31. ianuarii Honz bradýř, někdy služebník pana vladaře domu Rožmberského, ženil se v Budějovicích Českých.

¹⁾ Str. 212.

²⁾ Str. 213

³⁾ Str. 214.

8. februarii pan Petr Vok J. Mⁱ císařské spisu poníženého v slovích nížepoložených podal: Nejjasnější ¹⁾ a nejnepřemoženější! V tento pátek pominulej jest na místě vaší císařské milosti skrze nejvyššího pana hofmistra při přítomnosti též nejvyššího pana sudího a pana místokanclíře tohoto království Českého na mau ponieženau prosbu, kterauž sem ve všf poddanosti na vaší císařskou milost austně vznesl strany milostivého propuštění z desk zemských vizy, kderěz jménem a na místě vaší císařské milosti na dva zápisy vloženy jsau, kderěz sem na někderejch statcích svejch dědičnejch a domu na hradě Pražském s jistejmi vejmkami manželce mé učinil, milostivá vůle a odpověď vaší císařské milosti jest mně v známost uvedena i spis vedly toho podán. Tomu sem vyrozuměl, že k vaší císařské milosti vod někoho tak donešen sem, jako bych se tu byl něčeho proti vaší císařské milosti dočinil, což zřízením zemským a právy království tohoto vysoce zapovědíno pod pokutami nebezpečnejmi jest, na čež sem jak sem živ netoliko mysliti neměl a dá mi to pán buoh ani do smrti mysliti nechci, abych vaší císařskou milost krále a pána svého nejmilostivějšího nejmenší protimyslností urážeti měl. Uvažujíc při sobě toho o vaší císařské milosti taky nepochybujíc, že vaše císařská milost někdy o tom slejhávati ste ráčili, jak slavnejm předkům vaší císařské milosti a domu Rakauskému jich milostem a králům Českým předkové a rod můj šetřili, skutkem všelijaké poddané služby věrně prokazovali a zachovávali, hrdel i statkův svejch pro jich milosti sobě nevážíce, čehož z pomoci pána boha všemohúcího ku panu dědu a panu otci vaší císařské milosti J^{ch} M^m římskejmu císařům a králům českým i k vaší císařské milosti já tolikéz jako věrnej poddanej dokazovati i sem se poslušně od mladosti mé zachovati hleděl i, pokudž mi milosrdnej pán buoh na tomto světě životu příti ráčí, s pomocí jeho božské milosti do smrti své tak a nejinak činiti chci, — poněvadž pak, nejmilostivější císaři, mimo mau

¹⁾ Str. 214. List tento leží in originali v rukopisu. My ponechali jsme jeho poněkud rozdílný pravopis; Březan změnil jej zajisté v přepise podlé svého způsobu.

1593 vŝeckau naději od nejvyššího pana hofmistra to mně se jest oznámilo i v témž spisu doložilo, abych se vyjevil, na jakěj způsob s vaší císařskou milostí bych já se mínil za takovej vejsoce zapověděnej vejstupek srovnati, i ačkoliv sem se, nejmilostivější císaři, nevědauc vo žádném vejstupku, aniž kdy na srdce mé staupilo, kderého bych se proti vaší císařské milosti a zřízení zemskému dopustiti měl, znajíc k sobě od vaší císařské milosti pána svého nejmilostivějšího vždycky tu milostivú lásku, nikoliv takové nemilostivé odpovědi nenadál a protož vaší milosti jakožto císaře, krále a pána svého nejmilostivějšího jakž i předešle ve vši poníženosti poddaně prosím, poněvadž ty vizy snad při některejch lidech o osobě mé k nemalému podezření by se vztahovati mohly a já, jsauce v velikejch dluzích a závadech nebožtíka pana bratra mého postaven, při páních věřitelích mejch nemálo zaneprázdnění bych míti mohl, abyšte vaše císařská milost z milosti své císařské a královské z desk zemskejch zase milostivě takové vizy propustiti a vymazati poručiti ráčili. Toho vaší císařské milosti já jakožto věrnej poddanej poníženými službami svejmi se vši poddaností ponieženě odsluhovati chci a tak se vaší císařské milosti k milostivé vochrane poníženě a poddaně poručena činím. Datum na hradě Pražském v neděli po sv. Dorotě léta 1593.

Vaší císařské milosti

věrnej poddanej:

Petr Vok z Rožmbergka m. p.

J. Mⁱ římskému císaři, uherskému etc. českému etc. králi etc., pánu mému nejmilostivějšímu ponížená odpověd ode mne Petra Voka z Rožmbergka.

14. februarii Jan Lauta, purkrabě Krumlovský, ženil se ponejprvé v Krumlově, pojímav sobě Gregora ševce dceru.

22. ¹⁾ februarii byla nějaká svatba v Netolicích, na nížto též za hostě byl Andreas Scholius, medicus pana vladaře.

Toho měsíce pan vladař domu Rožmberského zůstával v Praze a 25. dne, to jest ve čtvrtek po sv. Matěji, osobně

¹⁾ Str. 215.

audiencí při J. Mⁱ císařské jměl a o vyzdvižení těch viz 1593 se vši pilností poníženež jednal.

2. martii v české kancellári panu vladařovi od J. Mⁱ císařské tato odpověď dána, že J. M. císařská k sobě páně prosbu přijíti ráčil k dalšímu o tom resolvování, aby pán nedlauho strpění jměl.

8. martii v pondělí po neděli invocavit pan Jiří hrabě z Gutnštejna na Ryžmberce, Hostauni a Svržně ke dvoru pana vladaře Rožmberského strejce svého Buriana s jedním koněm na službu odeslal.

Kníže Fridrich Wilhelm, administrator kuru Saského, s Janem Kazimírem, strejcem svým, item Jan Jiří kurfiřt Brandenburský listovně v dobrém přátelství vyhledávali fedruňku při panu Petrovi Vokovi vladaři v příčině leen, kteréž od koruny jmají, poněvadž toho času sněm na hradě Pražském držán byl. A při tom sněmě zjednáno panu Janovi hraběti z Serinu, že za obyvatele království Českého přijat byl.

Frater ¹⁾ Lucas Porphirius řádu sv. Augustína 17. martii byl na Krumlově v domu kaplanském a raucho velmi pěkné na zámek vyšíval s erby J. Mⁱ páně i paní; než nebyl vděčný host děkanovi Krumlovskému.

16. aprilis u veliký pátek pan Petr Vok vladař Rožmberský z Prahy na Krumlov přijel.

28. aprilis ten künstlíř podvodník mistr Antonín Michael věžeň na svém urputném, podvodném, lehkomyšlném kynstlérství podvolil se umříti(?) a na to svátost velebnau přijímali.

6. maii obrátil se zase pan vladař jízdu svou ku Praze a byl tam několik neděl.

15. maii nějaký pokrytec vyzáblý distillator byv u pána prve na Bechyni skrze sobě podobné fedrován, toho dne ode dvora vypraven, obrátil se mezi novokřtence. Ten slovutný podvodník magister věžeň na Krumlovském zámku scepeněl.

16. ²⁾ maii Matiaš Fuch a Volf Höltzel učinili listovní vznešení na pana vladaře v příčině Ratiborských a Losín-

¹⁾ Str. 216.

²⁾ Str. 217.

1593 ských hor, kterak štaigerové a šichmistr sobě velice pro nedostatky železa, loje, provazů, prken, dříví a jiných potřeb a zvláště pak pro nečastnou záplatu stěžují, a tím že pavování těch hor velmi obmeškáno bývá, a poněvadž pak pán ráčí chtítí stříbra kupovati, že J. Mⁱ prosí, aby zatím jinými penězi založeny ty hory byly. Což také nařízeno jest, že s pomocí a požehnáním pána boha pavovány, tak že potom, jakž v následujících letech oznámeno bude, Rati-borské hory v hojnosti štědře vyplatily se.

21. maii v pátek po neděli cantate opět velmi poníženú supplikací pan vladař na J. M. císařskau v příčině těch viz vynětí vznesl, doloživ toho: Jestliže by pak co na statech mých, o čemž, toť bohem osvědčuji, nevědév se nacházelo to, což by vlastně Vⁱ C^e Mⁱ náleželo, nechtěje nejmenší protimyslnosti proti Vⁱ C^e Mⁱ před sebe brátí, toho užiti nežádám. Vⁱ M. se vši ponížeností poddaně prosím, že o tom milostivě poručiti ráčíte, aby mi to vysvětleno bylo, k čemu byste tu jaké právo a spravedlnost sobě jmiti pokládati ráčili.

31. ¹⁾ maii v pondělí po neděli exaudi pan vladař ráčil Krumlovským listovní poručení učiniti, poněvadž statek, po magistrovi Antonínovi Michalovi pozůstalý, sekretáři svému Martinovi Šurerovi z Waldthaimu daroval, jmenovitě dům v městě v zadní ulici, zahrádku s lusthauzem a stodolkau za Kajovskau branau s dědinkau, aby mu to knihami městskými zapsáno a náležitě zjištěno bylo.

Na den na nebe vstaupení Krista pána urozený a statečný rytíř pan Michael Španovský z Lisova, příjev do Milčina do rathauzu, hned do domu Pavla postříhače pana Ludvíka strejce svého odeslal, aby ku pánu do rathauzu šel; což tak učiniti musil. Tu pan Španovský naň otázku učinil: Komu jsau přísahu učinili? Postříhač za odpověď dal: Dokudž jest jich pan Španovsky v držení býti ráčil, že všelijakú poslušnost a věrnost ku pánu zachovali; ale, poněvadž se proměna stala, že na ten čas v poddanosti, poslušenství a věrnosti panu vladaři domu Rožmberského

¹⁾ Str. 218.

zůstávají. Tu jest jej hned pan Španovský na závazek vzal, ¹⁵⁹³ aby s ním na Vožici jel; jestli toho neučiní, že ho káže svázati. I neměv postřihač od žádného pomoci, do vozu jíti musil, nemohv se vyprositi žádnau měrau, a tak, dovezše ho na Pacov, do věže dán. Podav mu pan Španovský těchto výminek, jedno chceli auroky, za dvě léta od¹⁾ Milčínských zadržalé, ve dvou nedělích vypraviti a na Pacově složití, druhé aby vysvědčení pod pečeti městskau přinesl, že pan z Rožmberka jim poručil, aby se panem Španovským nespravovali, dokud Milčina nezaplatí. K kterýmžto dvěma artikulům nikoli postřihač nepřistaupil, by měl i rok seděti. A tak když svú kratochvíl s ním provedl, pustiti ho poručil.

4. iunii v pátek před slavností letničnou opět jinau věc s ním začal, takové k ním psaní učiniv: Maudří a opatrní! Naschvál tohoto posla k vám posílám a vám poraučím, abyste mi počet města mého Milčina poslali, tak abych ji člověku věrnému a dobře zachovalému z prostředku vašeho zase dáti a svěřiti mohl. Dán na Vožici.

5. iunii v sobotu po neděli exaudi Abraham Hroch z Mezilesic, J. Mⁱ císařské radda, maje sobě od J. Mⁱ císařské listem obzvláštní poručení učiněné, přiznal se před úředníky Pražskými, že na poníženú prosbu Petra Voka z Rožmberka na J. M. císařskou skrze supplikací vloženú od této vize vypsané, kterúž jest též předešle, majíc sobě od J. Mⁱ císařské listem poručení učiněné, na tento zápis naprotipsaný vložil, zase upauští²⁾ však bez pohoršení práva a spravedlivosti, tak jakž týž Petr Vok z Rožmberka skrze supplikací svú, jíž actum v pátek po neděli cantate léta 93, v to se sám podává a uvoluje, kteréž by J. M. císařská jakožto král Český k osobám neb osobě též k statkům jeho jakéžkoliv jmíti ráčil. A tak tato viza z desk zemských vymazána jest.

A jakžkoli veliké starosti pro ty zápisy pan vladař pocítil, však nepřestalo se od mantlování; nebo 18. dne iunii v pátek po božím těle téhož roku manželce své bez

¹⁾ Str. 219.

²⁾ Str. 220.

1593 místa dědičně zapsal a, může se říci, právo své vladařské docela odevzdal na Krumlovském, Rožmberském, Třeboňském, Novohradském, Drslavském, Libějickém etc. panství v jednom tisíci kop groší č. Na kterýž zápis také viza vložena byla následujícího léta 94 v pátek po neděli oculi od Jindřicha z Písnice, J. Mⁱ císařské raddy a prokuratora. A tak nové zaneprázdnění a supplikování na J. M. císařskou, aby též vymazána byla, tudy povstalo; ale tu nebyli statkové zápisní aneb dochomstíní jí zapsáni. Avšak nemůže se rozumněti, zaslepení-li jsau byli čili tak pošetili, že do takových závad mermo lezli; nebo o paní se dobře vědělo, že se k zprávě jako zdětinilá a nesmyslná nehodila. Jakžkoliv paní od sebe revers dala, že v správu vkročovati, dokuz pán živ jest, nechce; ale potom poznalo se, když Prachaticští k ní o ochranu se utíkali v příčině handlů solních, jaký to spletek byl. Pročež dosti pánu práce zavalila, než ji k tomu přivedli, že od toho zápisu upustila a před úředníky menšími, jakž na svém místě oznámeno bude, se přiznala.

20. ¹⁾ iunii v neděli po sv. trojici na hradě Pražském arcikníže Arnošt slavný turnaj držeti ráčil.

Toho času kurfiršt mladý Hejdelberský Fridrich některé psy lovcí panu vladařovi na Krumlov darem odeslal.

Když ten sněm na hradě Pražském držán byl, v kterémž někteří Lobkovští²⁾ pád vzali, vejstrahy dostal pan vladař od pana Volfa z Kolovrat takové: V. M. ! Můj laskavý pane, pane z Rožmberka! Dobrý den Vⁱ Mⁱ vinšuji, Vⁱ Mⁱ důvěrně výstrahu dávám, ráčítei svému srdci co dobrého příti, neračte před J. M. císařskou s odpovědí sněmovní předstupovati. Všecko dobré Vⁱ Mⁱ bude, to poznati ráčíte, a tuto cedulku račte hned strhati.

12. iulii v pondělí před sv. Markétou navrátil se J. M. pán se paní zase na Krumlov z Prahy.

Toho času, když se obilí klidila, Václav Hulinský se Lidmilau Štolcorovou z Třeboně ženil se na zámku Krum-

¹⁾ Str. 221.

²⁾ Tomkovo pojednání v čas. česk. mus. 1853 str. 215.

lově; item Hans Richter hodinář, pojímav sobě dcerku 1593 městkau z Krumlova.

31. augusti právě v roce od smrti nebožtíka pana Viléma z Rožmberka pan vladař dal exequias neb služby za duši jeho nebožtíka bratra svého vykonávati. Mezi jinými pány pana Voldřicha Felixu z Lobkovic, aby k nim přijeli, se dožadoval; ale pan z Lobkovic pro jiná zaneprázdnění přítomen býti nemohl.

11. septembris a toho času po panství domu svého Rožmberského pan vladař naříditi ráčil, aby lid po ukročení hněvu božského a odvrácení ukrutnosti Turecké život pobožný, kající na sebe vzal, modlitby vraucí pokorné vykonával, všelijaké rozpustilosti, povyky, tance, hry zapověděv.

Toho času Eliška Moskevská, děvče špatné, dostalo se k J. Mⁱ panu z Rožmberka darem od J. Mⁱ císařské, byvší císaři od židův darováno; 29. septembris vážilo devětmezí cítma liber vídeňských.

22. ¹⁾ septembris ve středu po sv. Matauši vydal se opět na cestu z Krumlova ku Praze pan vladař domu Rožmberského; 12. octobris paní ráčila za páнем do Prahy odjeti.

7. novembris, jenž bylo v neděli, ráno okolo šesté hodiny německé zapálilo se v domě Tobíáše Singenšpihlera jinad Goldtšejdera v městě Krumlově Českém. Děvečka šedší s laučí pod krov, kde seno a dříví bylo, zapálila; a poněvadž ticho a jasno bylo, ten oheň brzo přetržen, že dále nehořelo, než napozadí téhož domu.

16. novembris pan vladař ráčil se z Prahy na Krumlov navrátiti.

19. novembris legat od kurfirsta Brandenburského přijel na Krumlov a odjel zase 23. téhož měsíce.

Toho času příznání učinil pan vladař k zbírce na lid válečný z poddaného po 12 gr. V kraji Slanském v Okovicích 38 lidí, v kraji Prachenském z osedlých lidí z 5373; v kraji Bechyňském z osedlých lidí 5771. Než mnoho odtud pro zástavy a prodaje sráželo se.

¹⁾ Str. 222.

1593 Byli ¹⁾ předešlého roku, když pohřeb nebožtíkovi pánu vykonáván, vyslaní z města Lipníka na Krumlově za příčinou tau, že pán ráčil na město to podání učiniti, pokudž by chtěli v osmdesáti tisících v dluzích pána zastaupiti, že by jim toho panství k užívání až do vyplacení takové summy dopříti ráčil. I nebyvše měšťané jednomyslní a jedno-
svorní z příčiny religi, k tomu přijíti nemohlo; nebo kostelní, jenž se farářem zpravovali, nechťeli podnoži zborníkům býti. A tak to panství Helfenštejnské prodáno panu Hynkovi staršímu Bruntalskému z Vrbna, hejtmanu markrabství Moravského, za sto dvanácte tisíc a některé sto kop mš.

V auterý před sv. Tobiášem o polednách v Rychnově Německém na panství Novohradském věže při kostele do gruntu se rozvalila, rozbořila a padla i se zvony a jeden se zlámal. Byla věže [veliká a dosti vysoká a cihlami přikryta a v ní dva skleповé.]

Toho také roku počalo se dělati epitaphium panu Vilémovi z Rožmberka, kteréž postaveno slavné a nákladně v kostele farním Krumlovském; přes tři tisíce kop mš. pánu na ně šlo nákladu. [Nejvejš nade vším postaven byl rytěř Rožmberský s koněm, kteréhož po časích jezuité, bavše se, aby snad na ně dolů vyskočil, odtud sníti dali.]

Raddy a služebníci pana vládáře tito byli: Jiřík Homuth v Harasova kancléř, Jiřík Volbram z Štěkře, Abraham Mecerod z Mecerodu, Bartoloměj s Fliessenbachu, Martin Šurer z Waldthajnu, Matíáš Fuch komrmistr, Jan Benýdek buchalter, pak hejtman Krumlovský.

Vzala také toho roku svůj konec u Krumlova jakás zahradníková, Michala Eisnera zahradníka žena, pro nějaké kusy zlodějské a podvody.

Léta ²⁾ páně 1594.

1594 1. ianuarii kancléř biskupa Passovského přijel na Krumlov.

11. dne ledna v auterý po třech králích odjel pan Petr Vok, vladař domu Rožmberského, do markrabství

¹⁾ Str. 223.

²⁾ Str. 224.

Moravského v příčině pořádného odevzdání a zapsání panství Helfenštejnského panu Hynkovi Bruntalskému z Vrba a navrátili se zase dne 7. februarii. 1594

10. februarii pan Zigmund Beřkovský, dvořenín pana vládaře, několik neděl nemocný ležev v Krumlově Českém v domu Šimona Netolického, písaře kancellařského, toho dne život dokonat. Andreas Scholius nemohl ho zhojiti. nebo sauchotiny jměl. Slaužil se dvěma koňmi u pana vládaře.

16. martii v středu po neděli postní oculi pan vladař domu Rožmberského na J. M. císařskau i pány auředníky a saudce zemské vznešení učinil v příčině spravedlnosti své, kterůž v přednosti místa v saudu a sněmích jakožto vladař domu Rožmberského podlé svobod svých a práva zemského jmá, aby k užívání ho consensu J. M. císařské a zemským dosazen, potvrzen a na ně připuštěn byl; ale, poněvadž tehdaž veliké zaneprázdnění J. M. císařská z příčiny Turecké ukrutnosti jmíti ráčil, s vyřízením žádosti pana vládaře až do druhého roku prodĺilo se.

Pan Silvester Mlazovský z Těšnice u pana vládaře Rožmberského se dvěma koňmi v službě byl i v kancellári mezi pány sedal.

Toho ¹⁾ času byvše se panem vládařem v Praze Abraham Mecerod a Martin Šurer sekretář inventovali všelijaké svrchky a nábytky v domu Rožmberském na hradě Pražském, též ve dvoře Vokovském a na vinici, řečené Mičanské.

19. martii v sobotu po neděli oculi též z jistého poručení a vůle J. M. pana vládaře přijat jest Jan Studnička za hospodáře a správci domu J. M. na hradě Pražském. též dvoru i vinice, odveden byvši mu předepsaný inventář, z něhož odpovídati a práv býti povinen byl. Sto kop míšenských služby roční mu nařizeno.

Toho času Šimon Žabka o hospodářství a práci své na panství Třeboňském panu vladařovi do Prahy napsal: V novém mlejně Veselském, kterýž ne jako mlejn ale co zámek vystavěti i pilu cihlami přikrýti dal, pěkně se lidem

¹⁾ Str. 225.

1594 dělá a dobře každý sobě, kdo mele, chválí. — Most ten nový u Hlíny, který se dělá, o nějž i v noci dosti péče jmám a starosti, při témž díle se nic neobmeškává, tak že jedni totiž čtyřmi berany kolí bijí, jiní mostnice, jiní sluzeje, jiní jochy teší, jiní kolí holtzují, čepují. Přes padesáte kop se jim druhdy týhodně vydávalo.

29. martii v autery po neděli smrtné hejtman Třeboňský ¹⁾ další správu panu vladařovi dal takovou: Most ten nový již, děkuje pánu bohu, tohoto téhodne kolím dobitý bude a tak se v něm mimo jiné podbězní kolí k vejjezdu bité nachází kolů vražených 16 kop. Jiné dílo, které se při témž mostu dělati má, v ničemž se neobmeškává.

19. aprilis v autery po neděli provodní dále co děláno na Třeboni, napsal Žabka takto: Most ten nový u Hlíny také se pilně dělá; jmám naději, bohda, že jochy na něj toho téhodne položeny budou, a nemnoho jich zůstane. Již se budou sluzeje s oné neděle tahati a klásti a potom mostnice. — A tak ten most od bláznové jinak černé středy, totiž první v postě, počal se dělati a dodělán před sv. Janem křtitelem, kterýžto most jest vzdělí 25 kop 19 loket aneb 1519 loket Pražských.

Téhož času počalo se dělati na novém cajkhauzu v Krumlově skrze baumistra Dominika Cometu, jenž snažoval se v měsíci tu stranu k klášteru vyrovnati, aby se mohl krov stavěti; nemálo domečků pro ten cajkhauz tu na novém městě svedeno. A potom chystal se k stavení mostu Latranského pod rybníkem.

Byl toho času na Třeboni Matías Senomatský; nějaká díla od střelby na saustru, jen mustry J. M. pán dělal. Ten držel s Abrahamem Turkem, písařem důchodním, hrdo-pejskem, jakž ho tak Žabka nazýval, proti hejtmanovi Žabkovi, a tak mezi nimi a tímto veliká nesvornost byla. Sice tomu Senomatskému b. Švortz s svými, kteří málo hospodářství rozuměli, chtěl rád ten auřad zjednati; ale nešlo po jejich hlavě.

¹⁾ Str. 226.

23. aprilis a při tom času nařídil to pan vladař Rožmberský, že královský ungelt v městě Prachaticích a Vintrberce, kterýž byl císař Ferdinand v jisté ¹⁾ summě léta 1562 panu Vilémovi z Rožmberka zastavil, zase na jisté srozumění císaři Rudolfovi postaupil. K odevzdání na místě svém pan vladař k tomu obral Jiříka Volbrama z Štěkře, služebníka svého, aby jej v přítomnosti úředníkův a osob úředních panu Mikulášovi Černohořskému z Hořiměřic, ²⁾ kommissari J. Mⁱ C^o cel pomezních. postaupil.

Téhož času byvši nařízena truhla při buchalterii na zámku Krumlově, do kteréž od sv. Havla léta 93 až do sv. Jiří léta tohoto 94 za 27 téhodnů přijato a zase vydáno bylo 119.647 kop míš.

19. a 20. maii v městě Krumlově za ty dva dni velmi sníh přšel a veliká slota byla nejina, než jako zimního času.

25. máje ve středu den památný sv. Urbana pan vladař ráčil se z Prahy na Krumlov navrátiti.

25. dne máje (já) Václav Březan přistaupil jsem do kanceláře Krumlovské mezi pány raddy J. Mⁱ pana vladaře za písáře.

Měsíce iunii nějaký nešlechtný člověk a lotr Letaur, někdy saused Svinenský, jenž mnohé nevole a zaneprázdnění tu stropil, chycen a v Hoře Guttně vsazen. Na něj se to proneslo, že jest rathauz vylámal a sirotčí peníze pokradl; nicméně někteří proti obci mu nadržovali. Ten potom na Rožmberce stát.

Měsíce augusti nařízena veřejnost od pana vladaře po panství a bubnováno v městech, ač by se kteří zvláště skuesení vojáci našli, že potřebování budau na jistau záplatu.

Některý ³⁾ den před sv. trojicí pan Jan Zdeněk z Šternberka, syn páně Adamů, studovav na Krumlově, spolu s jiným svým rytířstvem tovaryštvem vyprosili jednoho zloděje studenta vídeňského, kterýž měl u Krumlova viseti, že mu pan vladař hrdlo darovati ráčil. Ten potom zase na Nových Hradech chycen a do vězení dán; pak odtud výpovědín, nedlauho trávu tlačiv, u Passova uvázl.

¹⁾ Str. 227. — ²⁾ Š. Fauknar v Tytuláři má z Chocemic.

³⁾ Str. 228.

1594

5. dne augusti popadena štika v Vltavě u Krumlova, jejíž plíčky vážily 19 lotů bez quentlíku a sádla měla v sobě 18 lotů též bez kventíku.

12. augusti v pátek po sv. Vavřinci pan Adam z Hradce, nejvyšší purkrabě, Prazskými s jinými pány místodržícími při panu vladařovi opět snažně listovně vyhledával, aby za nejvyššího polního generala nad lidem českým proti nepříteli do Uher v té veřejnosti potřebovati se dáti ráčil, poněvadž toho nevyhnutelná a nutná potřeba nastala a přátelům našim Uhrům tak i Moravanům pomáhati, víry a krve křesťanské obhajovati povinni jsme, a to raději v cizí zemi nežli v své etc., s tím doložením: Prosím od osoby své Vⁱ M. ujcovsky, bratrsky a služebně, že, jak Vⁱ M. toto mé psaní dojde, sem mezi nás přijeti ráčíte. Nebo o tom dobře vím, že J. Mⁱ císařské pánu našemu na tom obzvláštní zalíbení učiniti ráčíte, jakž pak nepochybuji, že by J. M. císařská pán náš Vⁱ Mⁱ byl sám o tom milostivě psáti a toho žádostiv býti ráčil, kdyby tak krátký čas nebyl.¹⁾

¹⁾ Pan Petr Vok odepsal na to dne 12. srpna panu Adamu z Hradce, že hodnost nejvyššího generala nad lidem českým proti Turku nemůže přijíti 1) pro krátkost času, 2) pro nezběhlost ve věcech válečných a že by nerad v něco se dal, co by mu s pochvalou nebylo, anebo kde by musil jiným k ruce hleděti a od nich teprve se učit, 3) že při létech jest a od milého pána boha nedostatkem zdraví, paměti a zraku navštíven, 4) že těžké břemeno dluhů na sobě má a že v zlehčení a pomluvy lidské přiveden jest, jakoby všechny statky manželce dáti chtěl, a skrze to že ani v summě ani v rukojmě pro spokojení věřitelů obejiti se nemůže a že by teď pro nebezpečnost časů nevěděl, odkud by k tak veliké summě peněz si pomoci měl, 5) že poslušnost a zběhlost ve válečných potřebách mezi stavem panským a rytířským žádná není v této koruně české, 6) že neví, aby se to kterému z rodu a domu Rožmberského, co toto království stojí, bylo stalo a že, když před J. Mⁱ císařskou stížiti a podání prositi chtěl, darmo v Praze trávil drahé neděle k žádné audienci přijíti nemohl. „Jaké pak toho příčiny jsau, pán bůh časem svým to vyjeví; já jsem toho opravdu nikdy nezaslaulil.“ 7) že ho jistě zprávy docházejí, že někteří přední a rozumní lidé se slyšeti dají, že by on se pro víru a nemírnost pití k tomu nehodil, jako by žádný takový v zemském neboli komorním soudu neseděl. „Ale to při své váze buď; já pro slávu tohoto světa s pomocí pána boha víru svou zapírati nebudu.“ (Arch. Třeb.)

V. téže záležitosti psal dne 19. srpna císař Rudolf II. panu Adamu: Dass aber der von Rosenberg zu solchem generalat zu gebrauchen, dessen hab ich allerhand erhebliche bedenken und kann es fürnehmlich aus dieser ursach nit für ratsam befinden, dass er ei-

Proti ¹⁾ té žádosti pánů místodržících ač pan vladař 1594
dosti podstatných několik obran a příčin jměl, proč nebyl
povinován k sobě takového hejtmanství generalního přijíti,
však vážil sobě více obecného dobrého nežli vlastního ži-
vota a statku ve jméno boží ten auřad podnikl.

V též veřejnosti pěší lid, který vypraven byl desátý
člověk, tehdy těch jiných devět toho jednoho vychovávali
po 4 fl. na měsíc, jiný pak každý sám osobně táhnauti měl.

17. augusti v středu po na nebe vzetí panny Marie
po vykonaném mustruňku lid z města Prachatic a co ho
z panství Drslavského a Vintřberského zmustrováný k Krum-
lovu bral se, i také z jiných panství všech. A tu nad
zámkem Krumlovským v poli byl veřejně mustrován; bylo
jim poručeno pod hrdlem, aby žádný kulkau nenabíjel,
nicméně i to od některých přestaupeno.

4. septembris v neděli po sv. Jiljí drábi ti vybraní
z Prachatického kraje na Krumlov přitáhli a nazejtří všecko
vojsko táhlo k Třeboni.

5. septembris v pondělí den sv. Viktorina předeslání
byvše drábi, pan Petr Vok z Rožmberka jakožto nejvyšší
plní hejtmán a general nad lidem českým též vytáhl z Krum-
lova k Třeboni, zanechav místodržících pana Častolara
Dlauhovského a na Chlumu, pana Jiříka Homuta kan-
cléře, pana Adama Záhorku, pana Václava Víthu, pana Ji-
říka Olbrama, pana Abrahama Meceroda, p. Jana Benýdka
hejtmana Krumlovského, Matíáše Fucha komorníka, Mar-
tina Grejnara, zůstavše v kanceláři toliko p. Silvestr, M.
Cazovský a p. Lišvic, též p. Mlázovský. Paní také toho
dne, když pán ujel do Uher, vzala před sebe paut na
Kuklvejt, tak teskliva byvši po pánu; musil jí Záhorka
s Víthau a hejtmánem Benýdkem vůz a potah, davše čtyři
herky z plůhu vypřáhnauti, působiti. Nechtěla s sebau
žádného jmíti nežli Andl Engellantku, Kateřinu šafárku
a Aničku trpaskyni; nebo zůstala tam ve dvoře na té paušti

ner solchen religion, die nicht allein der landesordnung zuwider ist,
sondern dass er auch seine predicanten mit sich ins lager führen und
allda derselben religion öffentliches exercitium anstellen würde, zu
dem er auch dem wein zu viel ergeben ist. (Arch. Jindřichohradecký.)

¹⁾ Str. 229.

1594 na Kuklvejtě, přes noc na slámě leževši, nemohli se jí dočkat do tří hodin ráno s otevřeným zámkem.

Byv na Třeboni při té výpravě Stařel, od nějakého pacholete brokem v hlavu postřelen, tak že mu skrze kost vyšel; bylo mu čistě viděti mázdru a, když mluvil, že se hejbala. Honz barvíf z Budějovic hojil ho.

1. ¹⁾ septembris přitáhl pan vladař k Znojmu a v klášteře Lautském ležel.

10. septembris pan Pavel Korka z Korky, nejvyšší nad regimentem pěších, se dvěma praporci vtrhl do Rakaus do města Labí.

12. septembris v sobotu po narození panny Marie pan vladař Rožmberský byl vyhlášen za nejvyššího generala vojska toho českého.

13. septembris páni Moravané pod jedenácti sekrety učinili nejvyššímu panu generalu českému takové psaní: Službu svú Vⁱ Mⁱ vzkazujeme etc. Z jistých správ, kteréž nás včerejšího dne i dnes došly, vyrozuměli jsme, jakým způsobem ležení u Rabu z této strany Dunaje opuštěno a v moc Tureckau přišlo na veliké nebezpečnoství markrabství Moravského, vlasti naší milé. I nechtíce tím ničím odkládati, tak abychom nenadálým vpádem od nepřátel navštívení nebyli, k Vⁱ Mⁱ urozeného ²⁾ pána pana Joachima Haugvice z Biskupic a na Rokytnici a z rytířstva pana Václava Zahradeckého z Zahrádek a na Budiškovcích pro zvláštní potřebu a opatření markrabství Moravského vypravujeme. Vⁱ M. za to žádáme, cožkoli nadepsané osoby na místě našem jednati a mluviti s Vⁱ Mⁱ budau, že jim toho všeho věřiti a k žádosti naší v tom se laskavě nakloniti ráčíte, tak jako bychom my sami osobami svými přítomni byli a s Vⁱ Mⁱ jednali. Věříme, že tak učiniti ráčíte; my se službami svými Vⁱ Mⁱ zase toho odsluhovati rádi chceme. S tím milost pána boha rač býti s námi se všemi. Datum z ležení u Katova.

Hejtmani, páni a rytířstvo markrabství Moravského v ležení u Katova shromáždění.

¹⁾ Str. 230.

²⁾ Str. 231.

21. septembris v středu den sv. Matauše pan Pavel z Korky takové psaní panu nejvyššímu učinil: Pán bůh všemohaucí rač dáti, aby se Vⁱ Mⁱ, mému milostivému pánu, ve všem dobře a šťastně vedlo. Vⁱ Mⁱ oznamuji, že páni kommissaři Rakauští často se ke mně domlouvají, abych odsad vytáhl, a že jsau všudy nařídili profantu s dostatkem, a jakož se sám tomu divím, proč tak dlouho na jednom místě ležíme. Hlas veliký a řeči rozličné jsau o Rabu, abychom ho nezmrhali. J. M. arciknfže vždy spátkem utahuje již v Pruku; po malých dnech poženě ho k Vídni. Račte se dobrými kunšofty opatřiti. Jsem na tom, jestli vůle Vⁱ Mⁱ, odsud dvě míle odtáhnouti zejtra, abychom nevšecko jiným vytrávili. Bez prodlévání račte, prosím, mi psaním oznámiti. 159*

25. septembris velmi pobožné, srdečné a právě manželské psaní učinil vlastní rukau svau paní manželce své s tímto doložením: A nyní nevěda, dáli mi se pán bůh s tebau více shledati, když jsem se s svým pánem bohem smířil, také tobě všecko, co jsi proti mně činila, i bez tvé prosby odpauštím, tak abychom jestliže nebude v tomto životě ale v budaucím radostně, kdež lépe o sobě mysliti budeme, se shledali a na věky s sebau přebývali.

26. septembris hnul se pan nejvyšší general s tím vojskem od Znojma.

29. septembris ve čtvrtek den památný sv. Michala archangela přitáhli k Vídni rovně ten den, když vzdán byl Rab Turku.

10. octobris v pondělí před sv. Havlem a toho času vojsko české leželo v Prešpurku; k tomu směřoval arciknfže, aby Komárno retováno bylo. Ješto lid byl se již velmi rozběhl, s velikú váhavostí a nesnadností to tažení šlo; nebo hned s počátku penězi meškání. A pan nejvyšší¹⁾ general český dožádán, že třmi tisíci kommissaře založil u Znojma, kteréž sice mu zase zaplacený skrze místokancelře pana Kristofa Želinského, k tomu nařízeného; mnoho peněz i jiným, nechťeje, aby se meškali v tom ta-

¹⁾ Str. 232

1594 žení, aneb přeč pro nedostatek vodjízďeli, zapůjčil. Služby měsíčné jměl pan general 4000 fl., což učiní na mšensko 3428 kop 34 g. 2 d. Nicméně k tomu přišlo, že do Šutí uvedení a tudy Turek prestrašen, že od Komárna odtrhl.

3. novembris vojsko to české bylo rozpuštěno.

Tito páni dvořané a služebníci s J. Mⁱ panem vládařem v tom tažení byli a koní jměli: Předně koní J. Mⁱ páně jízdních 45, item koní kočarských bylo 42, páně Joachima Metycha maršálka 8, pana Hanuše z Říčan 4, p. Adama Chřepického 4, p. Pavla Baubinského a pana Jindřicha Votíka 7, po Bohuslava Víthy 4; koní J. Mⁱ páně forman-ských 60 — summa koní 174 a na ty obrok páně šel, a osob bylo, kterým se strava dávala, 186.

Tito ¹⁾ jměli měsíchnau službu: Jan Saska Vojíř na koní 6, Jan Dvořecký z Olbramovic též na koní 6, Fridrich Frokštain 3, Ludvík Kvos na koně 3, Fridrich Čejkovský na 2, Voldřich Kalenice na 2, Adam Tuněhotský na 2, Jindřich Bauchval na 2, Jetřich Mlazovský na 2, Erazim Reder 2, Jan Dobřanský 2, více se spolkem forman-ských koní, jenž pánů dvořanů věci vezli, 8 a postklep-prlíci 3 — summa učiní koní 43.

A tak všechněch koní J. Mⁱ páně i pánů dvořanů učinilo 217.

Auřadové: Pan Metych maršálek se panem Jindřichem Votíkem o všechn dvůr páně se vši čeládkau, kterak by opatřen byl, pečovali; pan Jan Dvořecký z Olbramovic byl štolmistrem; p. Pavel Baubinský a p. Bohuslav Vítha na J. M. páně osobu hleděli, ručnice, zbroj spravovali; p. Adam Chřepický byl kuchmistrem a kellermistrem; panu ²⁾ Albrechtovi Šicovi stany poručeny; kaplan b. Jindřich Švortz; doctor p. Andreas Scholius; colmistr sekretář páně Martinus Šurer s Janem Ledenickým; pacholata při sekretáři Vojtěch Kautský a David Bechyňský (ti jměli obzvláštní stánek). Přední kuchaři: Kocian, Jíra, Zajíček. Mládenci: Filipp a Zimandl. Kuchynský písar Daniel Turek; ain-kauférové Joachim Zemek a Lauč, písari a špízi na po-

¹⁾ Str. 233.

²⁾ Str. 234.

moc; zušroter a řezník Jan Budař z Bechyně; tafeldekker 1594 Hansz; šeňk Jiřík, nápomocný jemu Jíra trubač; stříbrníci Kristof a Henrych Praumbergar; forír a futrmastr Jiřík Rülle; barvíř mistr Ulrich; krejčí sám třetí Štefan Záblatký.

Hejtmané nad lidem pěším: überhejtman nad patnácti sty Rožmberského lidu pan Ludvík Qvos, führerové Zdeněk Vítha, Petr Bebar; Voldřich Bejšovec lajtenambl páně Kvosů; fendruši: Melichar Zan z Krumlova, Pavel Pekař z Benešova a Jíra Šustr z Kaplice. Šultisové 3, draabantů 12 pro nejvyššího generala. K ¹⁾ spravování stanův nařízen Nikl maštalíř a Šimek purkrabě Bechyňský. Jiřík Pekař z Třeboně satelknecht J. Mⁱ pana generala. Pradlí Mariana Nikle maštalíře žena s děvečkau. Trubačové: Andreas, Jan z Bechyně, Jíra starý, dvě mládeňců. Bubeník na vlaské bubny Tomášek. Komnerdinerové: Makovský, Hanzl, Philipp. J. Mⁱ páně pacholata: Hozlaur, Vitanovský, Jindřich Beneda (syn Jiříka Benedy z Nečtin a v Chřenicí), Reder, Haugvic.

V tom tažení v Uhřích pan vladař jakožto nejvyšší general tyto nížeřsané artikule po vytraubení dal ohlásiti českým i německým jazykem, jak by se vojáci chovati měli.

Předně, aby žádný do vinogradů neběhal a škody nečinil pod hrdlem stracení.

Druhé na mlejních nemá se žádná škoda činiti ni žádným způsobem pod hrdlem stracení.

Třetí. Kdo by lidem co jiného mimo seno a slámu mocí bral aneb z domů střechy a ploty odlamoval a plundroval, ten každý má na hrdle trestán býti.

Čtvrté. V třech místech, kde J. Mⁱ arciknížete Matiaše salva guardia položena jest, tu od dřeva a jiných jakýchžkoli věcí dokonce nic se vzíti nemá.

Páté.²⁾ Aby žádný po usazené vachtě nestřílel pod hrdlem stracení. A poněvadž tyto puňkty na větším díle v pštoluncích a artikulích, prve vůbec přečtených, obsaženy a vysoce zapověděny jsau, protož nejvyšší pan general polní ještě všecken lid válečný přísně napomínati

¹⁾ Str. 235.

²⁾ Str. 236.

1594 ráčí, aby od takového nekřesťanského a neslušného předse-
vzetí, jak jsau posavád činili, upustili; bylli by pak kdo
v jednom neb druhém skutku postížen, ten každý má beze
vší milosti ihned na hrdle trestán býti. Tím ať se jeden
každý spraví.

Praporec hlavní pana generala nejvyššího lidu jíz-
ného 500 koní; pan N. Prostiborský z Vrtby lajtenambt
p. generala, p. Sezima Miřkovský ritmistr páně. Ritmistři:
pan Václav Berka nejvyšší polní general maršálek, p.
Mělichar Reder nejvyšší general-lajtenambt; p. Adam Havel
z Lobkovic nad pěti sty koňmi general-ritmistr; p. Rad-
slav Vchynský nejvyšší kvartirmejster; p. Václav Pěti-
peský nad pěti sty koňmi; p. Jan Lukavecký nad 500
koňmi; p. Volf Rozvodovský z Nešova vedl rejthary z pan-
ství J. M^a císařské z měst a z klášterů 300 koní.

Za fendricha pan Jan Prostiborský velikú korauhev
k. Č. nesl; při praporci pan Albrecht Slavata, p. Adam
Předenice.

V té veřejnosti jízdy bylo do 4000 a pěchoty do 16.000.

Pěchota.¹⁾

Nejvyšší nad pěšími pan Pavel Korka z Gorky 1 re-
giment; 2. regiment pan Henrych z Kolovrat vedl; 3. re-
giment spravoval pan Bohuchval Rut. V týchž regimen-
tích Voldřich mladší Malovic a na Kostelci hejtman knecht-
ský, Bohuslav Sádlo z Vražného a na Vražném lajtenamb,
Kristof Nyslovský z Nyslov a z Radvanova fendrich, Jin-
dřich Červ z Božetína vachtmistr, Václav Crkovský z Crko-
vic feltbabl, Václav Bohdal z Řísnice führer, Václav
z Ledce vůdce haufu, Jiřík Jemam měštěnin z Ledce vabl.

P. Beneš Bauchval z Hrádku hejtman též nad 500
pěšími při panu Korkovi; Zikmund Chodek z Chodkova
též nejvyšší lajtenambt nad jedním regimentem lidu pě-
šího střelců českých; Lukáš Trnavský též byl jedním
hejtmanem nad pěchotau. Generalvagenmajster Jan Saska
Vojtř z Vacovic; generalprofaus Herman von Lebendorf.

¹⁾ Str. 237.

V ¹⁾ tom čase, když pan vladař byl v tom tažení Uher- ¹⁵⁹⁴
ském, visitací neb dohledání všudy po panstvích hospod
páni místodržící nařídili skrze Jiřka Volbrama z Štěkře
a Abrahama Meceroda z Mecerodu.

11. novembris v pátek den památný Martina rytíře,
navrátiv se pan vladař na Třeboň, Martin Šurer s Waldt-
hajnu, J. Mⁱ sekretář, v nemoci uherské ležev pošetilý,
těm kteříž ho hlídali ukradv se, tu v zámku Třeboni v před-
ním placu do studnice před pivovárem (kteráž již zahra-
žena jest,) o půl noci vskočil a utopil se. Nalezše ho kotví,
vytáhli a v kostele sv. Alžběty pohřben jest.

14. novembris v pondělí po sv. Martinu J. M. pan
vladař ráčil zase v dobrém zdraví z království Uherského
domů na Krumlov přijeti; a tak tam deset nedělí ráčil býti.

Na konec toho roku nařízeno bylo po panstvích, že
drábi ti z Uher navracení zase hemelíny, ručnice, kordy,
taulce a což jim tak zapůjčeno k tomu tažení bylo k od-
vozování přidržáni byli.

Toho roku v půl letě od sv. Jiří až do sv. Havla
auroku z sum hlavních dobrým pánům přátelům a lidem
pan vladař spraviti dáti ráčil 14.731 kop 13 g. 3 d.

V auterý svatodušní po polednách oheň vyšel ve vsi
Ločedicích, v kteréž osedlých jest 42; sedláci od toho za-
pálení nejlepších dvorů a hospodářů sedmnácte a chalup-
níci čtyři hned do prachu zhořeli. Nemohli se dověděti,
kterak se zapálilo.

Léta ²⁾ páně 1595.

12. ianuarii pan Petr Vok vladař domu Rožmberského ¹⁵⁹⁵
ráčil z Krumlova do Prahy vyjeti.

30. dne ianuarii v pondělí po sv. Pavla na víru obrá-
cení Bartoloměj Praxl Volarský, písař důchodní Novo-
hradský, ženil se na Nových Hradech, pojímav sobě za
manželku pannu Alžbětu Jiřka Firšta, primátora Krumlov-
ského, dcerku.

¹⁾ Str. 238.

²⁾ Str. 239.

1595

3. februarii pan vladař dal všecky faráře po panství Krumlovském obsýlati, aby ordinování svá a formatci ukazovali i strany posluhování večerů páně správu dali (i) učinili. Všickni se přiznávali, že jsau pod jednu, však že také těm, kdož žádají, pod obojí podávají, kromě Sverazkého, Polenského a Zelnavského, ti že jinak nežli pod jednu nerozdávají; v Netolicích, ve Lhenicích, v Němčicích všecko pod obojí přísluhováno.

20. februarii v pondělí po neděli reminiscere J. M. císař Rudolf ráčil přímluvu učiniti k stavům království Českého na hradě Pražském při sněmu shromážděným za Ondřeje Scholliusa, doktora v lékařství, aby za obyvatele do země přijat byl.

6. aprilis, to jest ve čtvrtek po neděli provodní, podlé takového přijetí zápis učinil, že žádného jiného za dědičného pána jmíti nemá nežli krále Českého korunovaného a že ve všech povinnostech má se srovnati s obyvateli království Českého i v religi, jakž řád a právo ukazuje.

Před nedělí květnau veliká voda byla u Bechyně i u Tejna na Vltavě a mosty pobrala i jinde. Adam Velský byl tehdáž písařem na Bechyni.

28. aprilis v pátek po sv. Marku Jakub Raudnický, Vintřberský auředník a Drslavský, byv s Janem Benýdkem, hejtmanem Krumlovským, na Husi rybníce, šlakem poražen a odtud do města Záblatí vezen, kdež umřel asi v jednu hodinu po poledni. V domu jeho na Vintřberce, poněvadž manželka nebyla doma, věci jeho auřad zpečetili, aby ničímž hnuto nebylo. Regina nebožtíka manželka, navrátivši se, pečeti odtrhala, pročez i těžkosti pocítiti musila; ale na přímluvu snažnou jí příznivých lidí pan vladař ráčil jí to prominouti.

Fridrich Čejkovský z Čejkova hejtman Vintřberský a Drslavský

30. aprilis Abraham Mecerod s Lišvicem jeli na Vintřberg k inventování všelijakého dobytka, obilí, svrchků a nábytků.

¹⁾ Str. 240.

V kanceláři J. Mⁱ páně na Krumlově sedávali: Adam Záhorka, Václav starší Vítha z Rzavého, Rajnprecht Jan Gerhart z Lišvice, Abraham Mecerod z Mecerodu, Silvester Mlazovský z Těšnice.

Jan Benýdek hejtman Krumlovský; pan Metych mense augusti byl předsed maršálek.

[22. máii veselí svatební bylo na Leštně; jmám za to pana Maximiliána Trčky za pannu Dorotu Holickau z Šternberka.]

24. máii pan vladař ráčil opěty do Prahy jeti nejvíce za příčinau pana Michala Španovského, poněvadž s ním do konce ještě pro panství Milčínské spokojen nebyl. Za příčinau toho nedorozumění na nějaké postranní správy i farář Milčínský kněz Jan N. dostal se do vězení na rat-hauz do Soběslavě a potom do vězení kněžského na faru Krumlovskau.

16.¹⁾ iunii arcibiskup Pražský pan Berka přijel na Třeboň; 18. týž velebný kněz pan arcibiskup Pražský v neděli čtvrtau po sv. trojici přijel na Krumlov v šest hodin po poledni.

21. iunii Voldřich Kalenice vyhlášen v kanceláři Krumlovské za jagrmistra od pana Jiříka Homuta v přítomnosti pana Lišvice, pana Benýdka hejtmána a pana Meceroda.

22. J. M. pan vladař ráčil jeti, vyprovázev pana arcibiskupa, na Kratochvíl.

Při tom čase syn František a dcera Livia knížete don Virginia Ursina ze Vlach na Krumlov přijeli s hofmistrem svým panem Camillem Firmianem. Hofmistrné té panny kněžny jměla jednu železnú nohu; tu vedl Václav Vítha chromý s holí, že pěkné divadlo udělali, kdy tak spolu kulhali. Čím pak původem ty věci šly, nemohlo se věděti; nebo Václav Lavín z toho se docela vytahoval a paní vinu

¹⁾ Str. 241. Tehdejší arcibiskup Pražský pan Zbyněk Berka z Dubé a paní Polyxena Rožmberská z Pernštejna měli pana Petra Voka k tomu, aby některého Ursina za svého přijal a tak dům Rosenberský zachoval. I pozval na to skutečně pan Petr Vok vévody Gravinského Virginia Ursina syna Františka k sobě a byl by též ten úmysl provedl, kdy by pan Jan Jiří z Švamberka a bratr Cyrus na dodržení smluv dědičných nebyli naléhali. Vrátil se tudíž František Ursin štědře obdarován bez výsledku domů.

1595 dával a paní Lavínovi, že ty věci spletichal. A tak vždycky mantle dělány.

27. iulii ve čtvrtek po sv. Jakubu Jiřík Sverazský z Nidrau v městě Krumlově v domu svém život dokonál u večer v 9 hodin německých. Někdy býval služebníkem a sekretářem německým pana Viléma z Rožmberka a potom spoluradním v kanceláři. Pochován 29. iulii.

3. augusti J. M. pan vladař ráčil do Prahy odjeti z příčin obecních.

7. septembris poselství knížete Ferarského bylo u pana vladaře za hostě.

12. ¹⁾ septembris J. M. pán ráčil zase z Prahy na Krumlov přijeti.

15. septembris legat papežský přijel na Krumlov z Passova, když dosadil nového biskupa; 16. zase odjel.

18. septembris pan vladař odjel do obory Netolické na Kratochvíl.

20. novembris ustanoveno učení literní a vyzdvížena škola evangelistská v Krumlově v Latraně na novém městě v domu Hrabinském.

1. decembris, jinak v pátek po sv. Ondřeji, Bartoloměj z Fliesnbachu vyhlášen za spoluregenta kanceláře Rožmberské na Krumlově od pana Jiříka Homuta kancléře v přítomnosti pana Lišvice a pana Benýdka hejtmána.

10. decembris v neděli druhau adventní jeden slovutný pokladač, gołtmacher, jenž byl i u císaře plac jměl, Martin Klughar, měštěnin staroměstský, několik hodin na noc ve vsi Bubenci, za zámek Pražským ležící, neví se, v šarvátce či kterak jinak jest zabit. Piksu jměli spolu s Václavem Lavínem a lidí o mnoho tisíc připravili.

20. decembris Jⁱ M. paní Rožmberská Kateřina z Ludanic před úředníky menšími, p. Jakubem z Meuštejna, p. z Michalovic a panem Kutovcem propustila na zámku Krumlově zápis, kterýmž měla sobě všecka panství postaupena bez místa od pana manžela svého, pana vladaře, a pán se v ně zase uvedl. Pan Jan Vamberský z Rohatec

¹⁾ Str. 242.

od Jⁱ Mⁱ na místě Jⁱ Mⁱ 27. decembris Prachatických po-¹⁵⁹⁵
stupoval panu Častolarovi Dlauhoveskému k ruce J. Mⁱ
pánu, protože Prachaticští pro své právní o handl solní
a silnici rozepře předně ochrany potřebovali, paní jich
zastávati nechtěvši, a 29. decembris Krumlovského panství
se postaupení stalo v kanceláři.

Léta ¹⁾ páně 1596.

1. ianuarii lidé vyslaní z měst, městeček panství Třeboň-¹⁵⁹⁶
ského, Novohradského a Rožmberského z příčiny privilegií,
aby jim J. M. pán obnoviti ráčil, toho dne v kanceláři
Krumlovské vypravení, a od Jⁱ Mⁱ paní pánu J. Mⁱ postaupení
jsau však skrze urozené a statečné rytíře pana Jana
Vamberského z Rohatec na místě Jⁱ Mⁱ paní a pana Častolara
Dlauhoveského na místě J. Mⁱ pána. A to se tak v kanceláři
odvozování i přijímání vyřídilo. Páni, kteříž na
uvažování obdarování seděli, byli zejména tito: pan Jan
Vamberský, p. Častolar, p. Jiřík Homut, p. Adam Záhorka,
p. Jiřík Volbram, p. Jindřich Daudlebský, p. Vácslav Špulř
hejtman Třeboňský, p. Lišvic, p. Vincens Hultzšporer hejtman
Novohradský, p. Jan Benýdek hejtman Krumlovský,
Vácslav Marek sekretář, Martin Grejnar bucholter, Kristof
Vodňanský, auředník Rožmberský.

Léta předeepsaného při památce svatých třech králích
vyhledalo se všechných dluhův, co J. M. pan vladař do-
brým lidem povinovat býti ráčil,

vší summy 699·257 kop 37 g. 5 d. mš.

Ode tří králův léta 96. až do sv.

Havla léta 1599, to jest za tři

léta a tři čtvrti léta splaceno

dluhův z důchodův J. Mⁱ páně

i za prodané statky jmenovitě 290·300 „ 9 „ 1 „

a tak zůstalo čistých dluhův J. Mⁱ

pánu k zaplacení při sv. Havle

léta 99. jmenovitě 408·957 kop 28 g. 4 d. mš.

¹⁾ Str. 243.

1596. 1. ¹⁾ februarii Jiřík Firšt, měšténín Krumlovský, z jistého poručení J. Mⁱ páně do kanceláře vzat a za spoluprádního od pana Jiříka Homuta kancléře v přítomnosti pana Adama Záhorky a p. Lišvice vyhlášen.

23. februarii pan vladař z Krumlova ku Praze cestu před sebe vzal, nechav paní manželky své na Krumlově, kteráž v tom čase v nemoc pominutí smyslů z nespaní upadši, divně sobě počínala a ledacos mluvila. Pán bůh sám ví příčiny takové její fantasie.

4. martii Zikmund Batory kníže Sedmihradské z Prahy k residenci své domů odjel.

16. martii Aldobrandinus, legat papežský, do Prahy přijel. Ten potom byl papežem.

28. téhož J. M. císařská ráčil poručiti děl některých v nově slívaných za zámek Pražským pokoštovati a pokusiti, při kterémž střelení některé osoby škodu vzali.

4. aprilis ve čtvrtek po neděli iudica pan vladař listovně ve českém jazyku k J. Mⁱ císařské se přimluvil, aby lékaře jeho Andreasa Schollia erbem obdařiti ráčil, kteréhož on, když pan vladař zaplatil, dostal.

22. aprilis s večerem přijel do Prahy osvěcený kníže a p. p. Virginius Ursinus; nějaké jednání a smlauva byla o ty děti jeho na Krumlov odeslané.

22. maii pan vladař ráčil se z Prahy hnauti, a poněvadž všech potřeb s dostatkem bylo, čeládka na odchodu dobře a aupravně s hojností chována.

27. ²⁾ neb 28. ³⁾ zase pan vladař na Krumlov navrátiti se ráčil.

Julii 8. ty vlaské děti s předloženými a sluhami svými odebraly se z Krumlova ku Praze.

Julii 13., jenž bylo v sobotu den památný sv. Markéty, ráno život dokonal statečný rytíř a služebník domu Rožmberského Jan Saska jinak Vojtěh z Vacovic v domě svém v Krumlově v Latraně a v kostele klášterním po-

¹⁾ Str. 244.

²⁾ Str. 245.

³⁾ Ego posui 28, poznamenal V. Březan.

chován. Před Janem Dvořeckým z Olbramovic štolmistrský 1596
úřad na sobě jměl. (Neví se, jaké religii byl.)

17. augusti Andreasovi Scholliusovi, lékaři svému
životnímu, pan vladař stateček tvrz Slavkov s dvorem a
vesničkami, což k tomu náleželo, darovati a postaupiti skrze
Adama Záhorku, Lišvice, hejtmana Benýdka a Füršta, slu-
žebníky své, ráčil na ten způsob, aby jistota na 10.000 kop
panu vladaři zase navrátil. Což tak učinil.

7. septembris po druhé toho roku pan vladař ku Praze
obrátili se ráčil a tím ranněji odjeti.

A toho dne Jⁱ M. panna panna Anézka šlechticna a
hrabinka z Gutnštejna, byvši při Jⁱ Mⁱ paní několik let,
ode dvora se paní Kunegundau Pruskovskau z Gutnštejna,
sestrau svau, a panem manželem jejím i také s druhau
sestrau její paní Sidonií z Šternberka odjela; nebo ne-
mohla se paní vladařkou srovnati a dobré bydlo ji hnětlo.

11. septembris sněm v Praze počal se, k němuž také
pan vladař pospíchal; 22. octobris pan vladař Rožmberský
zase z Prahy na Krumlov navrátili se ráčil.

22. ¹⁾ novembris toho dne odpuštění vzal jsem Vácslav
Březan z kanceláře saudní Krumlovské, a ta služba ode-
vzdána Šimonovi Netolickému, někdy sekretáři na Bechyni,
potom písaři při kanceláři dvorské.

25. novembris J. M. pan vladař, a to již po třetí ten
rok, ráčil před sebe jízdu vzíti ku Praze.

11. decembris v auterý po sv. Mikuláši Vincens Hultz-
šporer, hejtman Novohradský, o tom pozdvížení selském
v Rakausích J. Mⁱ pana vladaře radám do kanceláře ta-
kovú správu napsal: V pátek minulý na Nové Hradě přišlo
poselství, že půl míle od Vitoraze některý tisíc sedláků
leží. V sobotu hned jsem jel na Vitoraz, abych mohl jistú
věc přezvědět; příjev na Vitoraz, toho jsem nic nenalezl,
toliko město a zámek hláskau osazený. Od pana Švortz-
mana, hejtmana Vitorazského, jsem správu vzal, že pod-
daní pana Achace Štrejna a pana z Landau se zprotivili,
a těch že jest v městečku Germs míli od Vitoraze přes

¹⁾ Str. 246.

1596 2000 pospolu; ti že z moci jiných pánů poddané k sobě, dávající jim povinnosti, přijímají. V tom pak Germs, kde se jich přes dva tisíce minulý pátek strhlo, ti že jsau dva sedláky mezi sebau za hejtmany vyhlásili. Ten pak jeden vyhlášený jejich hejtman že svůj nůž pětkráte do sebe vbodl, ale posavád neumřel a tak trápě se leží v tom městěčku pod správau mau. Poněvadž ani čtvrt mše od nich není, mně správy docházejí, že mnozí lehkomyšní užralci již se dávají slyšeti, aby jen k nim přišli, že se hned k nim dají. — A tak pánův v nebytí J. Mⁱ pána doma za radu žádám etc. Páni raddy odepsali, poněvadž se tu těžké věci dotýkati chce, že J. Mⁱ pána v tom se doložití míní. Při ¹⁾ navrácení J. Mⁱ páně byli obesláni ti pomezní poddaní Němci v nemalém počtu, z nichž někteří vězením i dva na hrdle do kola vpletením pro ostrách ku příkladu jiným ztrestáni byvše.

18. decembris v auterý po maudrosti boží sjíždělo se panstvo na Hradec Jindřichů, a na zejtrí pohřeb tělu mrtvému pana Adama z Hradce vykonáván.

Za přední tabulí tímto pořádkem J^{ch} Mⁱ páni po témž pohřbu nebožtíka pana purkrabí seděti ráčili: předně J. M. pan vladař domu Rožmberského jakožto přední přítel, strejc a ujec nebožtíka, a podlé J. Mⁱ pan Václav Berka, pan Adam z Šternberka, pan Jindřich Slavata, pan Jan Jiří z Švamberka, pan Vilém z Raupova, pan Karel z Žerotína, p. Albrecht Slavata, p. Václav z Kolovrat, p. Křinecký z Ronova, p. Bohuslav Malovec, p. Bohuslav Kalenice, pan Joachim Kalenice, p. Joachim Metych, p. Jiřík Homut, p. Burian Vrchotický, pan Jan Kořenský, pan Voldřich Častolář, pan Karel Čabelický, p. Václav Hodický; na druhé straně podlé J. Mⁱ pana vladaře tito seděti ráčili: p. Kristof z Lobkovic, pan Ladislav Berka, pan Adam z Waldštejna, pan Třebický, pan Krajíř, pan Jan hrabě z Serinu, pan Krajíř mladší, pan z Ecinku, pan Jan Malovec, pan Tubský, pan Jan Hodějovský, pan Bohuslav Těmin, pan Petr Dvořecký, pan Vencelík, pan Pavel Ma-

¹⁾ Str. 247.

lovec, pan Adam Kunáš, pan Jan Vrchotický, pan Chraustenský, naposledy jeden Moravec, jména jeho nevím — summa všech za tau tabulí třiceti devět a dávalo se na tabuli jako na šest stolů. 1596

Léta ¹⁾ páně 1597.

21. ianuarii pan vladař vzal před sebe cestu z Krumlova ku Praze. 1597

24. ianuarii střelba všelijaká v cajkhauzu novém na novém městě v Krumlově předně zinventována; našlo se jí osmdesáte čtyři kusy, místem jich dvě podlé sebe, druhdy osm na kolesách, vše za kus počítaje.

5. februarii právo hraničné, totiž z Tábora, Písku, Vodňan, měst královských, též z Prachatic, Třeboně a Soběslavě, měst J. Mⁱ pana vladaře, v té při mezi Mikulášem Bidrsonem s jedné, Dorotau, manželkau jeho zpronevěřilau, Fridrichem Litvínem, cizoložníkem, a Martinem Gallusem, svodníkem, sausedy Krumlovskými z druhé strany zasednuto. Vynalezena mu očista přísahau a vězení. 7. dne téhož měsíce právo rozjelo se.

Mense martio ti bauřliví sedláci v Rakausích nepřestávali se rotiti; z té příčiny nařízení učinil pan vladař skrze pana Jana Vamberského a raddy své z kanceláře, že z téhož panství Novohradského rychtáře i konšely z městeczek i vesnic před sebe obeslali k přezvědění, takéli by se toho co začínati chtělo. Ale nemohlo se vyhledati; pročež napomenuti k věrnosti a k stálému se své vrchnosti přidržení s předložením pomst, jaké dokračují na takové spurné, svévolné, nešlechtné lidi. Však nicméně někteří se našli, že s nimi se rotiti počínali; z té příčiny dva, jenž k pozdvižení lidí panských původcové byli, na hrdle do kola vpletením a některý vězením jiným k ostrachu ztrestáni. A takto zlé mezi poddanými panskými přetrženo.

8. martii v sobotu po neděli reminiscere pan vladař tvrz Slavkov s dvorem poplužním, vsí Slavkovem, též Mezipotočí s dvory kmetčími, s platy etc. Ondřejovi Scholliusovi z Elsau fu do desk vložil.

¹⁾ Str. 248.

1597

13. ¹⁾ martii Štefan Záblatý, dvorský krejčí, umřel v Latraně v lozumentu sajdenštrikera v noci na pátek před osmou hodinou; pan Andreas Baudisius, evangelistský kazatel, nad ním pohřební kázání na krchově v Krumlově učinil. Byl nebožtík člověk poctivě spravedlivý a tichý; po něm toho úradu při dvoře i ženy dostal Matiaš Smolík též z Záblat.

25. martii J. M. pan vladař Rožmberský na Krumlov se navrátil z Prahy.

Při památce božího vstaupení z panství Milčínského, kteréž pan vladař zase v držení vešel, auředník Diviš Lomnický obeslán byv na Krumlov za jistými příčinami, tehdy pan Michal Španovský, do Milčína příjev, dal mu vzíti tři koně jeho i s pacholkem. Předešlého roku také při sv. Kateřině v nebytí auředníka doma, příjev týž pan Španovský do Milčína, v domu J. Mⁱ páně všecky pokoje i truhly mu zodmykati a zotvírati dal, a odtud mu nemálo pěkných věcí ztratilo se. I sice nad ním divně se potrásal, jímati ho poručiv, jako by jměl od J. Mⁱ císařské poručení. Ubohému pacholku zanepráždnění i škodu učinil a nevím, kterak k svému přišel. To všecko činil, dáváje příčiny, aby pán se s ním v další saudní nevoli a zanepráždnění dal; ale toho nedovedl. Než chtěli Milčín jímati, musil smlauvě dosti učiniti a jej hotovými zaplatiti.

Sotva pan vladař těch Vlachů Ursinů odbyl, jakž na před dotčeno, že hned jiný Fabio Ursinů, Virginiů bratr, také na hold přijel, od císaře i jiných předních rad přimluví sobě psaní vyjednal; ale dobří pana přátelé pana vladaře vystříhali, aby s ním v žádné jednání nedával se, že Vlaši umějí obmyslně své věci vésti. A kdo ví, kde by se bylo to stavilo.

26. maii pan vladař ráčil opěty ku Praze vyjeti z Krumlova.

27. ²⁾ maii v auterý svatodušní pan Jan Dvořecký z Olbramovic, štolmistr J. Mⁱ páně, mezi 6. a 7. hodinou na půl orloje umřel v Latraně v lozumentu svém u Provaz-

¹⁾ Str. 249.

²⁾ Str. 250.

níka a v klášteře pochován; jměl na levé ruce pryskýř. 1597
Byl žádostiv ležeti v novém kostele u špitála v Latraně, kterýž dal pan vladař postaviti; ale k tomu neráčil pán dovoliti.

Mikuláš Šrajberstorf byl též radda na Krumlově v cancellári a bydlil v domu pana Metycha.

Já při pohřbu pana Dvořeckého nebyl jsem, nejša v Krumlově (a tak jmám za to, že jsem s tím vozem pro Ursini šestmi koňmi vezen do Prahy, aneb někde jinde jsem byl. Nebo ještě tehdáž pan Kvos nebyl štolmistrem a on mne vypravoval. V Netolicích byl jsem v hody boží, poněvadž pána nebylo doma.)

10. iunii v auterý po sv. Medardu v Praze veliký přívál s krupami spadl, že v některých ulicích voda šla do kolenu.

17. iunii v auterý po sv. Vítu pan Petr Vok z Rožmberka, vladař domu Rožmberského, dskami dal moc Adamovi Linhartovi a Mikulášovi Rýdlovi, aby mohli odpor dání tomu kollatury fary Krumlovské rektoru a mistrům societatis Jesu dskami zemskými vložiti, i k tomu odporu poháněti a ku při státi. (Dobře, kdyby nebylo zmeškáno a promlčeno.)

A *toho dne zase z Prahy pan vladař hnul k domoví; 20. iunii přijel na Třeboň, 22. na Krumlov.

9. iulii poznamenal sám pan vladař takto: jsem zván od pana Petra Baubinského, který na Střele bydlí, na veselí strejně jeho.

28. ¹⁾ augusti ve čtvrtek po sv. Bartoloměji pan vladař ráčil z Krumlova vyjeti k Dobré vodě nad Stropnicí na panství Novohradském a tam až do středy po narození panny Marie zůstávati a mývati se ráčil; protráveno tam 212 kop 45 g. 1 d. 1 h. míš.

Septembris 10. noci předcházející Jana Günstetera, apatekáře a služebníka starého pána z Rožmberka, v městě Krumlově manželka paní Agnes život dokonala.

16. septembris v auterý po patnácté neděli po sv. trojici pan vladař aupravné a dosti hlučně veselí konati

¹⁾ Str. 251.

1597 dáti ráčil služebníku svému Martinovi Grejnarovi, pojímajícímu sobě za manželku pannu z fraucimoru Annu Danielku z Semanína.

23. septembris v auterý toho dne po sv. Matauši J. M. pan vladař toho dne z Krumlova ku Praze vyjeti ráčil; octobris 29. v středu po sv. Šimoniši Judovi pan vladař ráčil se šťastně z Prahy zase domů navrátiti.

Toho roku tato díla konána na Krumlově: v zahradě na novém městě zeď k foglhauzu a v stavení mřeží draženných dělána i pavlače na zdech od domu hraběcího, aby mohlo se na foglhauz jíti a ptáci netoliko slyšáni ale i viděni býti mohli; jakož pak, když to dohotovené bylo, rozkošné veselí a rozličný hlučný spěv od nich ku podivu slyšán. — Měšťané tudíž zeď od vody podemlenau a poraženou zase zakláti a vyzdvihovati dali. V zahradě na ostrově pod zámek mnoho díla tesařského, truhlářského a malířského bez gruntu a stálosti děláno; nebo to potom vítr vše zporázel a voda na díle odnesla. — Obora pod zámek dělána kamenná okolo rybníka a luk. Item loch hluboký na plášti za zámek dělán a to dílo několik let děláno; chtějí tomu, že přes 3000 kop na ně šlo. A když se pan vladař na Třeboň dostal, před některými slyšeti se dal, že mu toho nákladu líto, že té zvůle užívati nemá.

Léta ¹⁾ páně 1598.

Měv se ženiti pan Fridrich Frokštajn z Načeslavic, dvořenín a fürschnajder J. Mⁱ pana vladaře, za paní Ludmilu Kořenskú z Hřebene, a J. M. pán den k veselí svatebnímu v pondělí po novém létě na zámku Krumlově determinovati ráčil, ale paní nevěsta, velice se roznemohši v městě Budějovicích Českých, od poručníkův svých nemohla na Krumlov dovezena a dodána býti. Z té příčiny aby nicméně potřeby zhotovené pánům přátelům pozvaným se dostaly a veselí okvašeno býti mohlo, na to místo urozenému a statečnému rytíři panu Adamu Tuněchotskému z Poběžovic, též služebníku a dvořanínu svému, na týž den

¹⁾ Str. 252.

jmenovitě 5. ianuarii se pannou Mandalenau Kunáškau ¹⁵⁹⁸ z Machovic veselí svatební vykonati ráčil. Tabule držána v světnici veliké z sadu k pláští, jenž slaula zelená. Oddání byvše od kněze Jana z Vиноře, faráře a arcipřýsta Krumlovského, na paláce.

6. ianuarii v auterý po novém létě, jinak den sv. tří králů svatební veselí jměl Jan Hagen z Švartzpachu, pána J. Mⁱ komorník se pannou Annou Kopar, Engellandkau, služebnicí Jⁱ Mⁱ paní; potvrzení predikantem evangelistickým knězem Ondřejem Baudisiusem.

A toho dne písaři tři v erbovní světnici pospolu seděvše, jmenovitě Matiaš Rudner, Bartoloměj Dašek a Václav Hauch svatbili se.

25. februarii v středu po sv. Matěji ráno na usvitě v městě Krumlově Českém umřel pan Mikuláš Fictum, služebník a dvořenín J. Mⁱ pana vládáře; byl ženatý. Jměl službu měsícnú na tři koně.

19. ¹⁾ martii v zelený čtvrtek velmi umělý a důvtipný zlatník pana vládáře Silvester umřel na předhradí zámku Krumlovského. Pojal sobě za manželku z Cáhlova, kteráž před ním umřela.

24. martii toho dne v auterý velikonoční J. M. pán ku Praze vyjeti ráčil, prvním dnem do Třeboně; 26. ve čtvrtek z Třeboně obrátiti se ráčil ku Praze.

29. od křesťanů k třetí hodině na noc Rab dobyt.

Aprilis 23. počna od sv. Havla léta 97. až do sv. Jirí léta 98., to jest za půl léta přijato stříbra čistého dělaného v kruzích neb plicích dvanácti za 7855 kop 39 g. 1 d. 1 h.; potom od toho času až do 11. dne měsíce martii léta 99 v devíti plicích stříbra do komory J. Mⁱ páně odvedeno za 5255 kop 34 g. 1³/₄ d.

26. v neděli vocem iucunditatis J. M. pán ráčil z Prahy domů zase přijeti.

Maii dne 8. pan Vilém Slavata z Košmberku, jmaje úmysl do království Englického peregrinovati i při Jⁱ Mⁱ osvícené královně Alžbětě se oznámiti, vyžádal sobě od

¹⁾ Str. 253.

1598 pana Petra Voka vladaře domu Rožmberského, poněvadž přede třiceti léty pán také tam býti a s královnou v známost vjíti ráčil, k Její Jasnosti přimluvčí psaní, kteréž mu vydáno jest. A on, šťastně dostav se k residenci Jⁱ Mⁱ, takové psaní odevzdal; královna dluho se upamatovati nemohla, bylli tam kdy pan z Rožmberka, až s připomenutím jiných někdejší jeho v mladosti své shledání se pánem ku paměti sobě přivéstí dáti ráčila a pana Slavatu laskavě a vlídně přijala i ferunk náležitý učinila.

Maii ¹⁾ 11. v pondělí svatodušní J. M. pán opět ku Praze z Krumlova vyjeti a prvním noclehem v Veselí býti ráčil.

[4. dne iunii ve čtvrtek po neděli druhé po sv. trojici velebný kněz a pán Zbyněk Berka, arcibiskup Pražský, pana Petra Voka jakožto vladaře domu Rožmberského s patrem rektorem, otcí a mistry kolleje Krumlovské narovnati usiloval v příčině podací neb kollatury fary Krumlovské, týmž pánům jesuitům od pana Viléma z Rožmberka odevzdané.]

9. iunii v pondělí den památný sv. Medarda aneb po třetí neděli po sv. trojici díl města Soběslavě ohněm zkažen, totižto v městě i se branau Tábořskau 43 domy a na předměstí 24. O tom Soběslavští takto ku pánu svému napsati dali: Milostivý pane! Nemůžeme toho nikoli před Vⁱ Mⁱ tajiti, kterak v tento minulý pondělí den sv. Medarda okolo hodin osmnácti, před kteraužto nešťastnou hodinou čas a den jasný jmající sobě od pána boha propůjčený, neuměvše na to mysliti, abychom se ubozí lidé s tak nešťastnou příhodou potkati měli, oheň z komínu domu Jindřicha Mírky, toho času auřad purkmistrský držícího, jest vyšel, tak že nijakž od lidí, chtěvše to zlé přetrhnauti, tomu nešťastnému poslu odoláno býti nemohlo; nýbrž jmaje posilu od velmi prudkého větru náramně nevypravitedlnú škodu ten oheň na našich chudých statečcích učinil. To všecko pořadí v rynku od domu Václava Hrona se dvěma ulicemi, domem farním, s branau Tábořskau, kdež při ²⁾ tom i most shořel, tak že lidé vcházezi nemohli, krovové

¹⁾ Str. 254.

²⁾ Str. 255.

na zdech městských i se vším předměstím Tábořským shořelo. A to vše stalo se v hodinách dvau, že jest do sedmdesáti domů s zasejpáním sklepův i s zbořením štítův k tomu několiko stodol do gruntu k zkáze přišlo; nebo nebylo možné pro veliký vítr a prudkost ohně k hájení přistaupiti. Ale kdo mohl něco málo lepšího dostati, aby sám sebe zachovati mohl, do polí lidé ucházeli; jiní, byvše v poli, než jsau se navrátili jako v okamžení o všechno jsau přišli, v čemž chodí, to za svůj statek jmajíce. Vypraviti nemůžeme, jaké nařfkání, upění a pláč od ubohých lidí byl, tak že netoliko člověk člověku, tu jsa jeden druhému přítomný a na to se dívaje očima svýma, politovati by mohl, ale to kamení želeti co jmělo. A kdyby, milostivý pane, pán bůh na nás tak milostivě se ohlednauti neráčil, propůjčiv nám v ten největší oheň hojného deště, bylo by snad město i chrám páně do gruntu vyhořelo. Obrocnice panská v hradu ta obhájena jest.

Junii dne 11. ve čtvrtek po sv. Medardu mor se v městě Krumlově začal v lázni, v šatlavě, též i mezi studenty v domu chudých žáčků, tak jakž Jiřík Fürst, spolutradní kancelářský, poznamenal.

18. ve čtvrtek po sv. Vítu J. M. pan vladař ráčil se šťastně, jev z Prahy na Karlštejn a odtud k domoví, zase na Krumlov navrátiti.

20. v sobotu po sv. Vítu toho téhodne na morní bolesti zemřelo osob a pochováno v Krumlově Českém osm.

25. Ve čtvrtek po sv. Janu křtiteli pan vladař ráčil na Třeboň odjeti.

27. v sobotu toho téhodne jich zemřelo na Krumlově osoby 4.

28. ¹⁾ v neděli před sv. Petrem Pavlem J. M. pán ráčil zase z Třeboně na Krumlov přijeti.

Julii 4. v sobotu den sv. Prokopa toho téhodne zemřelo jich na Krumlově 21.

11. v sobotu po památce mistra Jana z Husince umřelo jich v tom téhodni 7.

¹⁾ Str. 256.

1598 14. v auterý po sv. Markétě J. M. pan vladař, an již dosti hmotně povětrí nakažené se rozmáhalo, z Krumlova do obory Netolické na Kratochvíl od Krumlova čtyři mše odjeti ráčil se paní manželkou svou a Jⁱ Mⁱ francimorem přednějším. Za ním také služebníci a raddy, buchalteria i komora se obrátili, zanechání byvše doma Jiřík Fürst radda v kanceláři a Jan Lauta purkrabě Krumlovský a těm poručena správa zámku i hospodářství.

18. v sobotu po rozeslání sv. apoštolů toho téhodne jich zemřelo 12 osob; 25. v sobotu den sv. Jakuba toho téhodne jich morem zsešlo 12 osob v Krumlově; augusti 1. v sobotu den památní sv. Petra v okovech mor jich porazil toho téhodne 8; 8. zsešlo osob 14.

13. ve čtvrtek po sv. Vavřinci povětrí přišlo v noci s velikým blýskáním a div té noci na nebi z zámku Krumlova naproti Domorajicím vidín.

15. v sobotu den nanebevzetí panny Marie u Krumlova z velikého pršení voda na rybníce pod zámek veliká byla, mnoho poškodivši; 18. řeka na Vltavě tudíž rozvodnila se, též náramně veliké škody z dělala při městě a není pamětníka, aby ji tak velikou pamatoval, že u mostův městských služejí dosahovala.

Augusti ¹⁾ 22. v sobotu před sv. Bartolomějem tím téhodnem padlo jich v tom přímoří osob 43; 29. v sobotu den památný stětí sv. Jana poraženo jich tím morem 50 osob.

Septembris 5. v sobotu po sv. Jiljí toho téhodne jich zemřelo 39 osob; 12. v sobotu po narození p. Marie toho téhodne jich zsešlo 44 osoby.

Na hory Ratiborské od neděle reminiscere léta 96 až do neděle crucis léta tohoto 98. za rudu v desíti kvartálích za 2·245 hřiven 15 lotů 1 d. stříbra podlé taxy Hory Guttny dáno peněz 13·291 kop 46 g. 6 d. 1 h. mš. I také z toho desátek králi do komory zpravován. Auszbajtoné šli po 8, 13. i 17. kop.

¹⁾ Str. 257.

19. septembris v sobotu před sv. Mataušem sešlo jich ¹⁵⁹⁸ v městě Krumlově v tom téhodni 43 osoby; 26. v sobotu před sv. Václavem v tom téhodni poraženo od rány morové osob 80.

Octobris 2. v pátek po sv. Michalu archangelu p. doktor Andreas Schollius na Slavkově umřel.

3. v sobotu toho téhodne jich zemřelo 39 osob.

8. Matíáš Fuch, starý Rožmberský služebník a kammr-mejstr i s synem svým nejstarším umřel.

10. v sobotu po sv. Diviši toho téhodne zemřelo osob 36.

13. Kašpar Pergar a Linhart příjmím Kardinal, jinak Wolffut, zemřeli.

15. Tobiáš Singenšpihler, jinak Goldšajder, umřel ráno; byl člověk možný a rád zakládal ty, jenž se živiti chtěli; na tisíce dobytka mezi lidmi jměv, když sám jediný pozůstal, registra zpálil proto, aby žádný chudiny sedlské z něho neupomínal.

17.¹⁾ v sobotu po sv. Havlu toho téhodne jich zemřelo 37; 24. v sobotu po sv. Voršile toho téhodne jich zemřelo 33 osoby; 31. v sobotu po sv. Šimoniši Judovi v tom téhodnu zsešlo osob 26.

Novembris 7. v sobotu po všech svatých tím téhodnem pochováno umřelých 13; 14. toho téhodne umřelo jich 12.

15. novembris, to jest v neděli XXVI po sv. trojici, dovolením a nařízením J. Mⁱ páně ctihodný kněz a zprávrce církevní evangelistský, pan magister Andreas Baudisius počal kázati v kostele novém u sv. trojice v Latraně podlé špitála a druhau neděli následující i svátostí večere Kristovy žádostivým toho přísluhoval.

21. v tom téhodni pochováno osob 12; 28. v tom téhodni padlo od rány morové 9 osob. Decembris 5. toho téhodne jich pochováno osob 5.

7. decembris v podělí po sv. Mikuláši na dožádání pana Joachima Oldřicha z Hradce pan vladař z Třeboně do Hradce jízdu před sebe vzíti ráčil, nejvíc za příčinou

¹⁾ Str. 258.

1598 prodaje Hlubockého panství [panu Bohuslavovi Malovci] raddu společně přátelskú drževše, a tu až do soboty zůstatí ráčil.

12. toho téhodne vymřelo osoby 2; 19. padlo povětřím nakaženým osob 7 toho téhodne; 26. zsešly jedovatým tím povětřím osoby 3 v témž téhodni; 31. toho téhodne na konec roku na Krumlově zemřelo osoby 2. Summa všechněch v této morní ráně zahubených a zsešlých lidí 669 osob toho roku; ale ještě se na tom neslehlo.

Zůstávali v té ráně boží na Krumlově důchodní písař Ambrož Štrup s mládcem svým Matíášem Rudnarem, písař pivovarní Matěj Decara, obroční Nikodem Veselský z Šebínu, mlejnský Šimon Štrobelský, Šimon Netolický; v kanceláři mezi pány žádný neumřel, z čeládky zámecké kromě vrátný, jenž chodil k nemocným na Fleeperg s ženau a dětmi, a jeden mládek z pivováru panského.

18. decembris pan z Hradce darem panu vladařovi odeslal osmnácte pěkných figur malovaných nejvíce poetických o Venuši.

Když pan vladař v oboře Netolické býti ráčil, pro zvěr vsito: žita 26 st. a 2 q., ovsu 105 st. 2 q., pohanky 4 st., pšenice jaré 2 q., semence 1 st.

Léta ¹⁾ páně 1599.

1599 Toho roku dobytka hovězího šelmau zahubeno na tisíce i zvěří v oboře Netolické na sta kusů zahynulo. I místem nakaženým povětřím lidé mřeli, a byla toho roku dražota na obilí.

Jindřich Vintřr byl již v službě J. Mⁱ páně z kuchmistra radda a potom přední regent i kantnýř, jakž ho pan kancléř z Lobkovic nazýval.

13. ianuarii přijeli na Kratochvíl do obory menší auředníci desk zemských pan Jakub z Majdštejna (sic) s panem Bunzonem a ingrossatorem na dožádání J. Mⁱ páně; na zejtrí odjeli zase ku Praze.

¹⁾ Str. 259.

14. J. M. pan vladař ráčil jeti ku panu Bohuslavovi 1599 Malovcovi na Hlubokú dle navštívení ho v novosedlí.

18. pan Jiří Homuth přijel na Kratochvíl s panem Jindřichem Daudlebským proto, aby přítomen byl počtům komorním.

22. Andreas Zvíkovský, písař na Libějicích, postaupil písařství Jiříkovi Veselskému.

25. Martin Grejnar počet komorní vykonal

27. odjeli z Kratochvíle do Prahy Grejnar, b. Jindřich Švortz, kazatel dvorský, a Hermannus Bulderus lékař.

Februarii 7. urozená paní paní Maruše svobodná paní z Rogendorfu, vdova, vdávala se za pana Zigmunda Ludvíka pana z Polhaimu, J. Mⁱ C^e raddu; veselí bylo na zámku Polhaimbu v městě Welsu.

8. páni kommissaři J. Mⁱ císařské uvazovali se v statek odaumrtní Slavkov po nebožtíkovi Andreasovi Scholliuovi lékaři.

14.¹⁾ pan vladař ráčil z Kratochvíle odjeti do Třeboně.

15. to jest v pondělí po neděli sexagesima z Třeboně jel pán na Hradec, pozvaný od pana Hradeckého na veselí Pernického štolmistra páně s jednau Staškovnau, kteráž po svatbě ve čtrnácti dnech umřela.

18. navrátiti se ráčil pán zase na Třeboň; 19. z Třeboně jel pan vladař ke dvoru svému do obory Netolické na Kratochvíl. Václava Březana nechal ze dvou příčin na Třeboni, jedno aby některá privilegia pánů Třeboňských, kteráž jměli od pánů z Rožmberka k vyhledání genealogie, kteréž se potřebovalo k té při proti pánům z Švamberka, vyhledal; druhé aby v přítomnosti pana hejtmána pana Václava Špuláře spatřil bibliotheku klášterskau s listy a pánu o ní správu učinil, což toho dne pátečního 19. februarii vyřídív, v sobotu za J. Mⁱ pánem jel.

21. v neděli masopustní veselí svatební konáno na Kratochvíli Ludvíkovi Kvosovi, štolmistru J. Mⁱ páně, pojímajícímu sobě pana Beneše Bauchvala z Hrádku a v městě Milivsku a paní Johanny Bauchvalové z Rajtzenštejna

¹⁾ Str. 260.

1599 dcerku pannu Annu z Hrádku. [Přínos byl z města Milívka do obory na Kratochvíl], oddání a potvrzení knězem Řehořem farářem Netolickým.

Martii 16. J. M. pan vladař ráčil z Kratochvíle do Prahy jízdu před sebe vzíti, první nocleh na Písku, druhý na Březnici, třetí v Dobříši učiniti; 22. před J. Mⁱ císařskou pan vladař byl a audiencí jměl.

23. bylo přednesení sněmovní bez přítomnosti osobní krále.

31. Jan Benýdek z Veverčí s dědici svými do stavu rytířského přijat.

Aprilis ¹⁾ 1. ve čtvrtek po neděli iudica u přítomnosti urozených vládyk Jana Benýdka z Veverčí a z Mysletína a Bartoloměje z Fliszenpachu, J. Mⁱ pana vladaře regentů, stal se popis skrze Václava Březana všelijakého statku movitého, svrchků a nábytku J. Mⁱ páně, jakž v domu J. Mⁱ na hradě Pražském tak ve dvoře Vokovském i na vinici Mičanovské. A takový inventář s věcmi v něm popsány jest odevzdán Adamovi Veselskému, jenž za hospodáře od J. Mⁱ pána ustanoven byl, postaupen, aby z něho práv byl. Nebo od Podlahy auřad ten vzat, protože nějaká krádež peněz, kteréž on v svěřením jměl v domu panském několik set, stala se, kterůž on vinen byl, jakž nížeji doloženo bude.

Toho času, jmám za to, pan vladař domu Rožmberského do saudu zemského na místo předků svých dosedl; avšak dříve nežli k sobě to přijal, uctivů a rozšafnú výmluvu svů, předkládaje nezvyklost a zpozdilost v prácech a řízeních zemských, učinil.

4. aprilis J. M. pán z Prahy k Netolicům zase obrátiti se ráčil, prvním dnem do Mníšku, druhým do Březnice, třetím na Písek, čtvrtým na Kratochvíl.

9. Honz Pop, někdy J. Mⁱ císařské Rudolfa druhého nejřednější a nejtajnější komorník, umřel v noci na čtvrtek v Praze (šlak ho porazil a přetřhl), neučiniv o statku svém, jehož za mnoho tisíc jměl, pořizení. Tu opět císaři přibýlo.

¹⁾ Str. 261.

18. aprilis v neděli provodní J. M. pan vladař vyjeti ¹⁵⁹⁹ ráčil z Kratochvíle v kommissí na Čkyně s dvorany svými; měly se nějaké meze při panství Vintřberském spatřovati. Byvši ustavičná hrozná prška, tuž kommissí vodami velikými naběhlými zrušila. Pročež od Čkyní na Němčice jsme se obrátili ku panu Adamovi Chřepickému, potom na Strakonice, z Strakonice na Protivín, kdež jsme několik dní zůstali, pak u dvora Červeného přes luka široce se voda rozlivši, dosti pracně jsme přejeli. Ta povodeň v Čechách mnoho rybníků potrhala i jiných škod nadělala; však na panství Třeboňském škody neučinila.

22. dne téhož měsíce byl veliký příval u zámku Kratochvíle, plná strauha vody byla, až do kuchyně se rozlívala. Ale pán neráčil domů ještě se vrátiti.

Maii 6. ve čtvrtek po neděli iubilate pan Lukšan starý a na Březnici syna svého Adama ke dvoru J. Mⁱ pana vladaře vypraviv, nemohv pro sešlost věku ho dovesti, listovně J. Mⁱ pánu k cvičení a ochraně ho poručil.

12. ¹⁾ ve středu po neděli cantate Jan Benýdek hejtmán, jaká příhoda stala se na Krumlově, o tom takto panu vladařovi napsal: Milostivý pane! Nemohl jsem pominauti, nežli Vⁱ Mⁱ oznámiti, že této hodiny rozszparajter Vⁱ Mⁱ Andreas v tom domečku, v kterém jest bydlel, umřel a žádný při něm nebyl; co jest se mu stalo, neví se. Přede dvěma hodinami se mnau i s jinými za stolem seděl, obědval a vesel byl, nic sobě nestejskal. Když od stolu šel, jmám správu, že nejprve do marštale přišel a odtud šel k Tošanské a tu se ptal, kde jest jeho panna. A počala mu krev téci a tak šel v tom do svého lozumentu a položil se na lůže a velmi krev od něho šla; a přišedši k němu Tošanský, že v okamžení umřel. [I to se doslejšchalo, že by nějaký truňk dáti mu měla.]

19. ²⁾ maii v středu po neděli křížové a těch dnův byv Martin Grejnar, komrmistr Rožmberský, v Praze s písari svými, panu Adamovi Herzaňovi přes osmdesáte tisíc kop mš. vyčísti dal a tak ho na místě J. Mⁱ páně spokojil a

¹⁾ Str. 262.

²⁾ Str. 263.

1599 zápisy, kteréž jměl na statky, vydal. Že pak tak velikú summu za paňem z Rožmberka jměl, to tudy přišlo, že za nebožtka pana Viléma z Rožmberka léta 1586 aučty a postaupení panu vladaři jistot jako v hotových penězích od téhož Herzaně jemu na jiných lidech do padesáti tisíc se zjistilo a zavraubilo; a potom vždy více od něho připůčkováno v naději, že nějaký mastný kus uloví, ale chybilo ho sausto.

24. maii v pondělí po neděli exaudi J. M. pan vladař do Krumlova z Kratochvíle, kdež před morem byl, se dvorem svým a fraucimorem návratiti se ráčil zase k své residenci.

29. v sobotu před letnicemi umřela Tejnská Markýta tlustá, starosta, učitelkyně fraucimoru, v den slavný hodu a památky seslání ducha svatého v fraucimoru na Krumlově; ku pohřbu vezena po obědích. P. Jindřich Švortz a p. predikant ji provázeli; [J. M. pán ráčil se dívati z té světnice, v kteréž se mýval, nad branau hořejší pod frau-cimorem s pannau Eliškau Mozkevskau.]

31. v pondělí svatodušní v domu svém v Latraně paní Anna Vojfřka z Prošovic, vdova po panu Janovi Vojfři, někdy štollmistru, umřela.

Junii 17. pan vladař ráčil jeti do Prahy a ten den do Soběslavě, druhým do Milčína, třetím do Benešova, čtvrtým do Prahy.

Oznámeno napřed, že 14. dne ianuarii pan vladař navštívil pana Malovce na Hluboké. I to sluší věděti, že na té cestě pána s saněmi převrhli a ruku levau mu přitřeli, tak že od toho aurazu schnauti mu počínala a zdvihnauti ji nahoru nemohl. V Praze pán byv, dal se hojiti Floriánovi barvíři, kterýž při pánu nic neprospěl. Potom užívati ráčil novokřtěnce z Niklšpurku Eliáše Zebola; ten také se pánem za několik neděl se špikoval a pařil beze vši platnosti, avšak předse za plnau vzal. Až naposledy dohodili dobří lidé prostého sedláčka Jakuba Malska ze vsi jedné od Klatov, poddaného pana Jindřicha Běšina. Ten pána mastí, kterúz sám strožil, bílau a kyprau, již v dřevěných škatulích nosil, mazav a kůžkau psí přivazovav, zhojil,

že v brzkém času platnost pán poznati ráčil; a ten málem 1599
spokojen. Když páně ruku pomazal, ostatkem sobě boty
natírával.

Julii ¹⁾ 1. pan vladař zase z Prahy, když uslyšeti ráčil
o nemoci manželky své, k domoví obrátiti se ráčil; ten
den až do Benešova, druhým do Tábora, třetím na Třeboň,
5. na Krumlov přijeti ráčil.

27. Jan Ledenický, jinak Podlaha, s Kristofem Kuchyň-
kau na nové vyšší šibenici, kteráž jim naschvál nad starau
kamennau postavena byla, u Krumlova oběšení a to pro
krádež, podvody a nějaká slova lehkomyšlná. Jejich ne-
pravost takto na ně vyjevena: Krumlovský auřad, handlu-
jíce papírem do Prahy, apatykářovi Švejcárovi a Jiříkovi
Černému impressorovi za tři sta ho prodali; oni na do-
pisování takovou summu svěřili předepsanému Kristofovi,
jenž se Třeboňským jmenoval, a jméno své proměnil. Ten
spolu s Podlahau takové peníze marně a hříšně promrhali.
Krumlovští o tuž summu k předdotčeným měšťanům Praž-
ským dopisovali se, i porozuměvše tíž měšťané Pražští,
že tu podvod musí býti, dali špeh po témž Kuchyňkovi,
až ho dopadli na zámku Pražském v domu, kde Podlaha
šeňkoval. Tu s povolením J. Mⁱ páně právo naň z Malé
strany přivedli a jíti ho dali. A tudy potom ta nepravost
vyhledána. A ač Podlahovi tu předjmenovanú, podvodnú
krádež (vide 1. april), jež byl J. M. pán prominauti ráčil
proti postaupení spravedlivosti na dům v Krumlově, ale
potom na správu paní Polexiny Rožmberské z Pernštejna
a pana Vintřře, že z domu panského sobě hamejs udělal,
zase jat a do Krumlova dodán. A nejvíce mu to záhubné
bylo, že by nějaká lehkomyšlná a na poctivosti utrhačná
slova o J. Mⁱ pánu mluvíti měl; ale to pán bůh sám ví,
bylli tím vinen. Než Vintřř nejvíce na jeho smrt tiskl,
a pan vladař potom toho několikrát litoval.

Augusti 4. dne J. M. pan vladař ráčil odjeti na Třeboň
a odtud se strojiti na Hradec; 11. dne téhož měsíce pan
vladař z Třeboňe na Krumlov přijeti ráčil.

¹⁾ Str. 264.

1799

14. ¹⁾ přijel na Krumlov pan Volf Novohradský z Kolovrat se dvěma syny a pan Lacek z Šternberka; téhož měsíce dne 18. odjeli hosté.

21. pan vládař z Krumlova odjel k Moravě na Teleč.

28. pan vládař ráčil jeti na Březnici na křtiny a odtud na Lnáře ku panu Volfovi z Kolovrat.

Septembris 6. J. M. pán ráčil domů na Krumlov přijeti. 12. pan z Hradce přijel ku pánu na Krumlov a pan Bohuslav Malovec; jmám za to, že o kšaft nebožtka pana Adama z Hradce bylo rovnání, tak že pan vládař od nápadu upustil.

18. J. M. pán ráčil odjeti na Třeboň a odtud na Bechyni ku pohřbu manželky²⁾ pana Adama z Šternberka; byla rozená z Lobkovic. 27. pán J. M. domů navratiti se ráčil na Krumlov.

Octobris 18. dne, to jest v pondělí den sv. Lukáše, umřela v Netolicích Alžběta z Veverí, manželka Matiaše Nanka, po níž také brzo týž Matiaš, manžel její, totiž dne 10. novembris k večerau v tom přímoří na onen svět odebral se; byl malér neškodný a měřič zemský. Panství Rožmberské, Krumlovské, Třeboňské, Novohradské etc. s velikau prací vůkol vyměřiv, v mappy uvedl, kteréž až posavád se nacházejí.

Toho dne předepsaného pěti párům svatby konány na Krumlově Českém: Matiaši Singerovi s Sabínau Štroblovau z Vintřberka, služebnicí Jⁱ Mⁱ paní, Šiftarovi N. s Aničkau lázebníkovíc z Bechyně, N. Kocianovi kuchaři též s děvečkau z fraucimoru etc.

29. v pátek po sv. Šimoniši Judovi J. M. pan vládař ráčil vyjeti z Krumlova na Lnáře k vejprosům J. Mⁱ panu Janovi hraběti z Serinu panny šlechtičny z Kolovrat panny Marie Magdaleny k stavu sv. manželství. O quàm atra dies!

20. ³⁾ novembris v sobotu po sv. Alžbětě Mikuláš Šrejberštorf z Tejtsenštejna a Václav Marek z Bavorova, sekretáři vyslaní od J. Mⁱ pana vladaře, jednání jměli v Hoch-

¹⁾ Str. 265.

²⁾ Evy.

³⁾ Str. 266.

berku v příčině Hažel, prodávavše je pánům vyslaným z bi- 1593
skupství Passovského.

22. téhož měsíce listopadu Dorota Lhenická, služebnice Jⁱ Mⁱ paní, vezena toho dne do Soběslavě jakožto nevěsta Řehoře Smrčky, primatora Soběslavského; na zejtrí veselí bylo a to již se čtvrtau ženau.

1. decembris Adam Remtl přistaupil k službě před pokoj J. Mⁱ páně, ale ani celého dne při ní netrval, užíval své vůle.

Decembris 4. pan Volf z Kolovrat ráčil na Krumlov přijeti v noci na neděli; 7. odjel na Třeboň; 10. pan vladař ráčil za ním jeti na Třeboň; 14. ráčil se zase na Krumlov navrátiti.

16. ve čtvrtek po sv. Lucii pan vladař naříditi ráčil při radách svých, aby Krumlovští evangelistského náboženství se přidržející do kanceláře obesláni byli v příčině uvolení se jistého deputatu k dodávání predikantu svému, aby jej vypravili; pakli nevypraví, že pán jim dále kazatele chovati chtíti neráčí. A takž když Krumlovští k tomu se neměli, příčina tudy dána, že predikanti odtud i s preceptory vybyti.

Ještě toho roku byl na Třeboni hejtmanem pan Špulř; na veliký mor dobytka nařikal a toho doložil, že Vlaši při stavení zámku pilně dělají. A již tehdaž odpuštění žádal od toho hospodářství, protože po odjetí z tohoto světa pana otce z bratří jeho žádný se hospodářství ujíti nechtěl.

(Laus deo! Absolvi 4 april. anno 1615 Třebonae; reliqua ¹⁾ in cepi perlustrare in nomine dei 8. maii. Numen Christi adsit!)

Léta páně 1600.

Januarii 7., jenž bylo v pátek po třech králích, pan 1600
Petr Vok z Rožmberka, vladař domu Rožmberského, ráčil z Krumlova odjeti ku Praze s dvořany a předními služebníky, paní manželky nechav na Krumlově se pannami šlechticnami, pannau Marií Magdalenau z Kolovrat nevě-

¹⁾ Str. 267.

1600 stau a pannau Alžbětau z Zeberka a s doktorem Herman-nusem Bulderusem.

13. hejtman Krumlovský pan Jan Benýdek, vzav s sebau Václava Březana, také hnul ku Praze k Třeboni. Našedše tu pana Hanuše z Říčan, maršálka dvoru J. M' pana vladaře, potagrau neduživého, vzali jsme ho s sebau do Prahy, aneb raději nechtěl tu zůstat sám, že mu po tovařišstvu teskno bylo. S námi velmi nečacký na zdraví v třeskutau zimu na cestu se vydal. 17. dne téhož měsíce do Prahy jsme přijeli a byli jsme v Praze šest dní. Pan hejtman odjeti maje, zámek poručil i všechno hospodářství Janovi Lautovi, purkrabímu Krumlovskému. Tam v Praze 21. dne téhož měsíce ianuarii v pátek po svatých Fabiánu a Šebestianu pan vladař domu Rožmberského Janovi Benýdkovi z Veverí a z Mysletína v 500 kopách g. č. statek Sedlecký a Martinovi Grejnarovi Lhenice městečko s tím zbožíčkem dckami darovati, též v takové summě a postaupiti ráčil. Že pak jeden lepšf kus nežli druhý, protože Grejnar dckami Mysletína dostati nemohl, dosáhl, proto mezi nimi veliké zášť, kyselost a nepřízeň vznikla; nebo sice nejprve Lhenice losovány byly Benýdkovi. Kterýmžto obojím darům páni z Švamberka odpor vložili. Benýdek ¹⁾ málo se v tom statku poradoval; na druhý rok k tomu přiveden, že ve 14.000 kopách míš. zase panu vladařovi to zstaupiti musil.

V pondělí den sv. Antonína, to jest 17. dne měsíce ledna mezi 9. a desátou hodinou na půl orloji večír na auterý z světa tohoto vykročil pan Joachim Novohradský z Kolovrat na Buštěhradě a Mělníce, J. M' císařské radda a purkrabě Karlštejnský. V neděli reminiscere do kostela jezevitského v starém městě Pražském nesen a odtud v pondělí ranním jítrem k Staré Boleslavi do kostela sv. Václava dovezen a tam pochován. Zanechal syna Jana.

Februarii 13. dne v neděli masopustní urozený pán pan Henrich Libštejnský z Kolovrat, J. M. císařské komorník, ženil se na Hradčanech v domu pana Voldřicha

¹⁾ Str. 268.

Felixa z Lobkovic, pojímav sobě dcerku jeho urozenú pannu 1600
pannu Alžbětu šlechticnu z Lobkovic.

Toho času Václav Březan mezi jinými pracemi svými i to za povinnost jměl od pana vládáře uloženo, když kterýžák in domum pauperum k učení jezuitskému přijat býti měl, že J. Mⁱ pánu to přednášel a relatozem byl ku paterovi Lucasovi, jmaje popisy těchž chudých žáčků, kdy který přistaupil i odstaupil.

Aprilis 2. veliká noc trefila se na ten den; pan vládář ráčil týž hod oslaviti na Krumlově.

8. dne téhož měsíce J. M. pán ráčil odjeti na Kratochvíl do obory k Netolicím a tu se shledati se panem Volfem Novohradským z Kolovrat. Pán ráčil odtud vypraviti Václava Březana na Vintřberk k přehlídnutí kněh odemřelých po knězi Jakubovi faráři tudíž; z nich některé k ruce J. Mⁱ páně vzaté jsau.

11. ¹⁾ J. M. pán ráčil z Kratochvíle na Třeboň odjeti a dne 13. téhož měsíce na Krumlov navrátiti se ráčil.

Junii 3. dne pan vládář ráčil se panem hrabětem z Serinu do Prahy jeti a tam byvše 22 neděl, pořád počátek jednání s J. Mⁱ císařskou o panství Krumlovské učinili, tak aby pan vládář o jinších svých panstvích a zboží mohl poříditi bezpečně. Kancléř Vintř mnohé příčiny předkládal odbyti panství Krumlovského i té, že pan Vencelík 20 tisíc čekati nechtěl, a to se se panem z Kolovrat všelijak snažili na vzdoru pánům z Švamberka s domem Rožmberským erbanunky zavázaným, že králi to panství do rukau uvedli proti všemu obyčeji a právu starých Čechů. Za to od císaře darování. Ale potom čas ukázal, co tudy obmysleli někteří, a ač hleděli pána dobře opatřiti, však se mohlo býti bez snížení a posměchu uvedení na ten slavný dům i dědice jeho, když klášterové i hory všecky stříbrné odcizeny a když sobě páni vespolek věrni nebyli, i kdo mu jim věrně učiniti mohl. A tak sau zemi svú prodávali ničemně a cizozemce posilovali.

¹⁾ Str. 269.

1600 19. v pondělí po sv. Vítu umřela sestra abbatise kláštera panenského v Krumlově Kateřina Tachovská a na zejtrší pochována; abbatiš byla let dvanácte. Od hejtmána a nařízených pánů v kancelári sestře jedné konvent ten zatím, dokudž by jiná abbatiše volena a jim představena nebyla poručen. Na její místo dostala se panna Kateřina z Machovic.

Novembris dne VII. v auterý po sv. Linhartu pan vladař domu Rožmberského veselí svatební hlučně se vším dostatkem a aupravau panu Janovi hraběti z Serinu, ujcí svému, a panně Mariji Magdaleně šlechticně z Kolovrat, pana Volfa Novohradského z Kolovrat a paní Judit Kolovratové z Šternberka dceři, na Krumlově Českém strojiti dáti ráčil; mezi předními hosti byli pan Kristof z Lobkovic, nejvyšší hofmistr k. Č., na místě J. M' císařské a pan Adam z Šternberka, sudí nejvyšší, a jiných nemálo z pánu a rytířstva. Pěkně se ta svatba okvasila, nežli že čisté kradli střibro, šatstvo ložní, o to čelátka některých hlavatých. Něco toho zase v Praze skrze nějakú děvečku se doptali a židům poručeno, aby netoliko v Čechách ale i v Moravě na tu krádež pozor dali. Šimon Lomnický z Budče také svými bystrými, dvorskými verši při též svatbě zašimonil a pány hosti, v odporích tuhých byv s Voldřichem Kalenicí, obveselil.

Decembris 13. ve středu den sv. Lucie Vintř z Vlčkovice a na Kolinci vyhlášen za kanclíře páně vladaře domu Rožmberského, vykonav nížepsanú povinnost. Přísahám ¹⁾ pánu bohu všemohacímu a vysoce urozenému pánu panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, správci a vladaři domu Rožmberského, pánu mému milostivému J. M', v tom auřadu kancléřském kanceláře Krumlovské, ke kterémuž jsem povolán, pravdu vésti a křivdu tupiti, tajnost raddy zachovati, všeckno poctivé a dobré J. M' pána mého s pilností vyhledávati, a toho jinak učiniti nemám ani pro přízeň ani pro kterou jinú věc. Tak mi pán bůh pomáhej! — Písař jeho Václav Burda též svau formulí panu vladaři

¹⁾ Str. 270.

přísežně k službě věrné se zavázal. Kancelér takovou ne-¹⁶⁰⁰obyčejnou přísahu na svou osobu rytířskou, ješto nenacházím, aby kdy který ze služebníkův rytířského stavu měl pánům z Rožmberka přísahu činiti, uvedv k tomu prostého, dobrého člověka pana Jana Rejnharta Gerharta z Lišvice jako ona liška, když o ocas přišla, aby druhou sobě rovnou jměla, přivedl, že také přísáhl. Mikuláš Šrejberštorf, prozřetelnější člověk, nechtěv takové povinnosti podniknauti, z kanceláře vybyl. Ješto rytířští lidé pánům z Rožmberka jen rukau dáním k službě připomínali věrnost jako lidé poctiví; nežli řádu městského lidé, sice učení a zprávní, zavazování bývali k auřadu kancelářskému i k jiným povinnostem přísahau. A také rytířští lidé k jiným krom krále zření a zavázání jmíti nemají podlé práva země.

Stavení tato toho roku a těch časů dělána na panství Krumlovském: zeď na plášti za zámkem velmi pevná nýbrž stálejší nežli přirozená, litá skála, ohněm prudkým změkčována, však pracně odlamována pro rozšíření placu; a potom jiná zeď k městu vedena, rozšířenější k lípě od zámku. V špitále novém v Latraně též se stavělo. Mocl mlynář napjatý (sic. napjatý), mistrovský most udělal přes potok k sádkám k Dobrkovu při oboře pod zámkem a vantroky aneb vodoroky, kde se kamení pulerovalo, přes týž most šly pro vodu do kunstmülu. Item ¹⁾ v oboře Netolické zeď okolo dvora nového Kuchyňky dohotovena; jest jí přes čtyři sta sáhů.

A poněvadž pan vladař aumyslu byl, J. Mⁱ císařské jakožto králi Českému panství Krumlovského postaupiti, dal s pilností před tím zámek Třeboňský od kamene přistavovati k vnitřnímu placu k zavření a co tak od stropu mistrovského truhlářského díla i jinde zapotřebí bylo; mistra Voldřicha z Krumlova v tom, aby čerstvě děláno, i mistra Tomáše Třebochovského k malování stropův užívati ráčil.

Drahota byla veliká v zemi České těch časů.

¹⁾ Str. 271.

- 1600 Panství Třeboňské pan Petr Vok, vladař domu Rožmberského, panu Janovi hraběti z Serinu jakožto upci svému dskami zemskými, však k postaupení a užívání teprv po smrti své, zapsati ráčil.

Léta ¹⁾ páně 1601.

- 1601 Januarii 1. pan vladař domu Rožmberského ráčil z Třeboně na Krumlov přijeti; téhož dne pan prokurator J. M' císařské Jindřich z Písnice a pan Jakub z Mejnštejna v kommissi od J. M' císařské na Krumlov přijeli.

25., to jest ve čtvrtek den památný sv. Pavla na víru obrácení, s Janem Richterem hodinářem v městě Krumlově Českém pan vladař úmluvu učiniti ráčil v příčině opatrování, vytírání a zpravování J. M' páně všelijakých hodin; za to ročně mělo mu dávano býti 6 strychů žita, dva děbery kaprů a jedna kopa prostředních štik.

29. J. M. pan Petr Vok z Rožmberka ráčil z Krumlova odjeti ku Praze. Václav Březan s truhlami, v nichž přední listové složení byli, při J. M' až na Třeboň se stěhoval; a toho roku valně stěhovány jiné všelijaké věci na Třeboň z Krumlova.

30. Honz Hagen z Švortzpachu, komorník pana vladaře, darem dostav vesniček dvů k Pozděrazi dvoru a mlejna, Jamny a Kruclova, toho dne v slib lidé mu uvedeni a postaupeni.

Martii 1., jenž bylo ve čtvrtek po sv. Matěji paní Poxina Rožmberská z Pernštejna panget v Praze strojiti v domu svém dala, pozvavši pana vladaře domu Rožmberského na něj. Dvořané Rožmberští k službě potřebování; zapůjčil pan vladař i stěbro své k tomu.

10. téhož měsíce března vladař tabuli též v domu svém aupravně a nákladně držeti a vzácné hosti jmíti ráčil nížepsané: Jiřího Filippa markrabě z Baden a z Hochberku a při něm pan Kristof truchsész z Waldtburku, pan Brejner J. M' C^e nejvyšší dvorský maršálek, Rajnský ²⁾ hrabě Ott neb Reingraf, pan Leonhardus z Harrachu, Reingraf

¹⁾ Str. 272.

²⁾ Str. 273.

Fridrich — těch pět sedělo po pravici; po levé straně té- 1801
muž markrabovi seděli: pan Petr z Molartu, J. Mⁱ císař-
ské nejvyšší komorník, Reingraf Filipp, pan Adam z Wald-
štejna, J. Mⁱ císařské komorník, pan Petr Vok z Rožm-
berka, pan Jan hrabě z Serinu, J. Mⁱ císařské kraječ.

Maii dne 15. auřad konšelský v městě Krumlově skrze
pana Jindřicha Vintře kancléře naposledy jménem pana
vládaře obnoven.

Junii dne 22., to jest v pátek po božím těle, v šest
hodin ráno na půl orloje pán bůh všemohaucí ráčil z to-
hoto světa prostředkem smrti povolati vysoce urozenú
paní, paní Kateřinu Rožmberskau rozenú z Ludanic na
zámku Českém Krumlově; ležela nemocná mnoho neděl.
Od správci svého duchovního bratra Matěje Cyrusa svá-
tost večere Kristovy přijímala, se všemi se smířivši v pravé
víře s tímto světem se rozdělila. Byla paní velmi divné
melancholie a fantazí zvláště v nemoci plná, nezprávná
sice, od přirození dobrotivá, příliš štědrá a marnotratná
hned v panenství svém, všecko byla by rozmantlovala, —
summa: co jiným mdlejšího pokolení připadnauti může,
i tato témuž a takovým vášním poddána byla. Při smrti
jí přísluhovala paní Kateřina Hradecká, hrabinka z Mont-
fortu. Ležela v světnici erbovní, že ji mohli, kdo chtěl,
viděti do třetího dne; v neděli k večeru dána do truhly
s kořením a nesena od dvořanů do kostelíka zámeckého
a tam ve dne v noci od měšťanů hlídána.

Julii ¹⁾ dne 20. tělo mrtvé dobré paměti paní Kate-
řiny Rožmberské do druhé truhly dřevěné dáno, do kteréž
na víku vnitř pan vladař napsal a žádnému na to hleděti
nedal, zabeďněné snešeno z zámku dolů do nového kostela
sv. trojice v Latraně a tu zůstávalo až do pohřbu. J. M.
pán ráčil dolů s panem Volfem Novohradským z Kolovrat
a panem Janem hrabětem z Serinu, jdauce za marami, je
žalostně provázeti.

¹⁾ Str. 274.

1601

Na truhle těla mrtvého dobré a slavné paměti paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic tento text psán a na plechu mědeném vybit trejbovaným dílem:

Blahoslavení mrtví, kteříž v pánu umírají; duch
zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých,
nebo skutkové jejich následují jich.

V zjevení v XIII. kap.

Pod tím krucifix a ona pod ním klečící a mluvící:

Beránku boží, v ruce tvé poraučím duši mou.

Nad erbem: Kateřina Rožmberská z Ludanic život svůj v pánu dokonala léta paně 1601 v pátek po božím těle, jinak 22. dne měsíce června, ráno tři čtvrti před hodinou sedmou na půl orloji v letech věku svého třidceti čtyřech.

Pán bůh rač j veselé a utěšené vzkříšení dáti.

Erb její.

1. Kor. XV v. 53. Musí zajisté toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost a smrtelné toto obléci nesmrtelnost.

Augustinus: Kdo žádá rozdělení s tělem a bytí s Kristem, není mu těžko umřítí, ale těžko mu živu býti, a ten s utěšením libě umírá.¹⁾

Junii²⁾ 25. v pondělí po narození sv. Jana křtitele pan Petr Vok vladař domu Rožmberského prostředkováním některých pánův přátel koupil dům na Hradčanech podlé domu svého z jedné a paně Henricha Libštejnského z Kolovrat domu z strany druhé ležící od pana Pavla Sixta Trautsona hraběte z Folkenštejna za summu 4250 kop g. českých a takový dům panu Volfovi Novohradskému z Kolovrat darovati ráčil. Nebo sice jměl dobrou břitvu toho času pan z Kolovrat, kterauž pana Rožmberka holil, jakž s ním šprimoval pan Kristof tlustý z Lobkovic, nejvyšší hofmistr k. Č.

¹⁾ Tu pak chtěl Březan památce Kateřiny Rožmberské z Ludanic několik slov věnovati, nedokončil však ani věty: Tuto o její genealogii, poněvadž poslední rodu svého, oznámiti přísluší. Byvši se pánem posledního rodu božským zřízením manželství spojena,

²⁾ Str. 275.

29. Jaké saudy páni z Švamberka se panem vládařem 1601 jměli, na díle o nich namítá kancléř Rožmberský Vintřr takto: Na tu při a ten první odpor o panství Rožmberské jest přišlo, a co pan z Švamberka mluvití od sebe dal, to vše k našemu lepšímu. Supplikací, který jest pan z Švamberka J. Mⁱ učinil — to byla druhá, nebo v první odporoval odcizení panství Krumlovského — na kathedře čtena byla, toho v ní doloženo, že té smlauvě, kterýž s J. Mⁱ císařskau pan vladař učinil, své místo dává a s J. Mⁱ císařskau že se v žádný saud dávati nechce. A to při dskách poznamenáno etc.

30. v sobotu po sv. Petru a Pavlu pan Petr Vok, správce a vladař domu Rožmberského, obeslán od J. Mⁱ císařské, aby bez prodlení před osobu J. Mⁱ dal se najíti.

Septembris 12. v středu po památce narození panny Marie přišlo od J. Mⁱ císařské témuž panu z Rožmberka poručení v přícíně mince, že ji do Prahy přenášeti a aby lépe opatřena a fedrována byla než prve, nařizovati ráci, pročež aby všelijaká stříbra, což jich se koli z hor Rati-borských i odjinud dobývalo, tam proti hotové záplatě odvozována byla. Nebo sice pan vladař v Budějovicích dal stříbra mincovati a nachází se, že i po tomto poručení předse se mincovalo.

17.¹⁾ dne měsíce septembris, jinak v pondělí po povýšení sv. kříže, o příhodě své kněz Cyrus takto taužil panu vladařovi: Srdečnau lítostí i tělesnau bolestí k tomu jsa nucen, Vⁱ Mⁱ poníženau tuto stíznost svú přednáším, že jest mně od děkana Krumlovského pana Jana z Vinoře veliká křivda a lehkost před přítomností množství lidu v bráně zámku Krumlovského, kudyž se do Latranu chodí, stala, a to tím a v tom, že jest mi řečený děkan spolu s ním té hodiny dnešního dne po odjezdu Vⁱ Mⁱ z zámku jdaucímu fliňk aneb políček zavřenau pěstí dal, až se mi v očích zasvítilo znenadále, beze všech a všelijakých příčin ode mne jemu čímkoli k tomu daných, tak jakž jest i pan Abraham Metzgerod, tomu jsa přítomen se panem švagrem

¹⁾ Str. 276.

1801 svým Rechnbergarem, dobře toho povědom. — Při tom žádal za ochranu, že s ním rád před J. Mⁱ pánem slyšán býti a svú nevinnu vésti chce. Pro tu věc velmi pan vladař na téhož děkana rozhněval se a na to třel při panu arcibiskupovi, že z té fary vybyt býti musil. Ta nevole vzala svůj původ od odporu, který začali v pokoji J. Mⁱ páně mezi sebau; zastávav kněz Cyrus jistotné vědomosti věřících v Krista zde spasení svého, ale pan pleban v svém smyslu v tom odporoval, až potom snad pod raušem něco odporných slov více k tomu přistaupilo a tudy užralce velikého téhož z Vínore ztřeštilo, ještě sice před tím sládky v koši z zámku na faru nosíván býval.

Septembris 24. J. M. pán ráčil z Krumlova do Prahy jeti, prvním dnem až do Veselí, druhým do Milčína, třetím do Benešova, čtvrtým, to jest 27. do Prahy; 3. novembris zase ráčil z Prahy k domoví obrátiti se, 6. do Třeboně, 8. na Krumlov.

22. decembris ráčil pán odjeti na Lnáře.

Octobris ¹⁾ 29. ten pondělí po svatých Šimoniši a Judau Jan Benýdek z Veverí a z Mysletína, hejtmán panství Krumlovského, Matiašovi synu svému v domu svém v Krumlově Českém s urozenau pannau Dorotau Hultzšporek kau z Hoštejna, pana Vincense dcerau, svatební veselí strojil, na něž i pana vladaře domu Rožmberského pozval.

Novembris 16. z poručení J. Mⁱ pana vladaře Václav Březau k přestěhování bibliotheky z zámku Krumlova na Třeboň počal toho dne knihy do truhel sklízeti a zkládati; přes dvě neděle s nimi práci vedl. Nakladl XXIII truhly plné, papírem a slamau po stranách, aby se neztlačily, opatřil; zimním časem, když dobrá silnice byla, na Třeboň vozeny. Ležely v truhlách na Třeboni až do 1604. léta; potom v zimě nošeny do nárožní světnice k ryňku k vysušení. Než listové kromě privilejí domu Rožmberského ještě na Krumlově v kaple svatojirské staré ještě pozůstali ianuario a februario měsíce nastávajícího roku do sudů složení a pobiti i v truhlách opatření a také na

¹⁾ Str. 277.

Třeboň dovezení, a tak ti skleповé do čista vyprázdnění. ¹⁶⁰¹
To stěhování šlo časně velmi valně netoliko z Krumlova
ale i z obory Netolické.

22. téhož měsíce listopadu v neděli po sv. Martině
Abraham mladší Meceroď z Meceroďu, služebník pana
vládaře domu Rožmberského, ženil se v Budešíně, pojímav
sobě urozenú pannu Dorotu, někdy urozeného a statečného
rytíře pana Baltazara z Rechenberku a na Bejerstorfu po-
zůstalú dcerku.

Na ¹⁾ konec toho roku také přemýšlel pan vladař,
poněvadž rozkošné a veliké obory jakž na zvěř tak i na
bažanty s panstvím Krumlovským při městě Netolicích
opykati musil, staral se o obůrku na panství Třeboňském
nad rybníkem Kaňovem při Rožmberském rybníce, aby
tu způsobena býti mohla. Protož naříditi ráčil, aby k ní
dříví chystáno bylo. Kapřík k vyměření jí a vykolkování
potřebován.

V poslední smlouvě o panství Krumlovské, kterúž
pan vladař s císařem Rudolfem toho roku učinil, proti po-
staupení ho se vším právem císař ráčil na se dluhův Rožm-
berských 340.000 kop míšenských přijíti jistým osobám
k přejistění, zaplacení a spokojení.

Léta ²⁾ páně 1602.

Ten rok počal se s deštěm a větrem rozjídavým; tak ¹⁶⁰²
se oteplilo, jako by zima přestala a léto brzy nastati mělo,
nebo i led sešel dolů po Vltavě.

Januario 1. téhož dne pan Kašpar Kaplér, nejvyšší
hejtman panství Krumlovských, poněvadž J. M. císařská,
jakž před oznámeno, velikú summu dluhů na se pro po-
staupení panství Krumlovského přijíti ráčil, na Krumlově
byl s věřiteli v tom kraji a Bechyňském, aby na J. Mⁱ cí-
sařské proti dostatečnému zjištění přestali, se umlouvav.

7. pan Petr Vok z Rožmberka odjel do Třeboně a odtud
na Hradec na veselí svatební, kterúžto svatbu strojiti dal
pan Joachim Voldřich z Hradce panu Vilémovi Slavatovi

¹⁾ Str. 278.

²⁾ Str. 279.

1602 z Chlumu a z Košmberka, komorníku J. Mⁱ C⁴, a panně sestře své Lucii Ottilii šlechtičně z Hradce dne 13. téhož měsíce ledna, jinak tu neděli po třech králích. Pan vladař domu Rožmberského místo J. Mⁱ C⁴ na témž veselí reprezentoval.

8. to jest v auterý po třech králích urozený vládyka Voldřich z Kalenic a na Chřešřovicích ženil se na Bzí, pojímav sobě za manželku urozenú pannu pannu Annu pozůstalú dcerku po někdy panu Burianovi Tetaurovi z Tetova a z Malenovic.

22. to jest v auterý po sv. Anežce na hradě Pražském proposití sněmovní se stala, ale J. M. císařská neráčil přítomen býti. Šturmováno nejvíce k měsíci. Císař k tomu potřeboval nejvyššího hofmistra p. Kristofa z Lobkovic, sudího pana Adama z Šternberka, pana Volfa z Kolovrat, sudího dvorského, pana písaře, jednoho z rytířstva a dvě osob z měst a ráčil jim proposití odevzdati k sollicitování při stavích.

Ehrlfrejd z Berbisdorfu, služebník domu Rožmberského, s Bernartem Ochansonem byl v nedorozumění.

26.¹⁾ v sobotu po sv. Pavla na víru obrácení přivezen na Krumlov bůvol, kterýž se přes dvě letě v oboře Netolické mezi zvěří pásł, zabítý a zdělaný pro kuchyni J. Mⁱ páně. Po kusích převážen; byla jeho tíž jedenácte centnéřů a padesáte sedm liber.

Februarii 3., to jest v neděli po hromnicích, pan Ferdinand Hofmann dal strojiti svatební veselí v domě svém a paní manželky své v starém městě Pražském v ryňku urozené panně panně Anně šlechtičně z Grünpihlu a z Střechova, dcerce své, panně nevěstě, a urozenému p. p. Rudolfovi purkrabi z Donína a na Tlumačově v markrabství Moravském, panu ženichovi, pozvav i pana z Rožmberka k témuž sňatku. Ale pán osobně přítomen nebyl; nebo teprva 24. téhož měsíce února z Třeboně ku Praze se obrátil, obeslán byv předešlých dnův od J. Mⁱ císařské.

Měsíce Martii 7. dne ve čtvrtek po neděli reminiscere byl veliký vítr a povětrí na Táboře, tak že hrom udeřil

¹⁾ Str. 280.

k makovici věže vysoké kostelní, sraziv ji dolů, do země ¹⁶⁰² do dvou loket vrazil a věži zapálil, a ta byla mědí kryta. Udělal Tábořanům za mnoho set škody; nebo musili všecken nový krov dáti dělati. Sotva zase měděným plechem přikryta jest.

20. turkyně Fatoma jménem pohanským s dcerkou maličkau přivezeny na Krumlov, darovány byvše v Praze J. Mⁱ panu vládařovi Rožmberskému. Potom na Třeboni skrze kněze Cyrusa pokřtěny; pan Karel z Žerotína a pan z Raupova mladý z Moravy ráčili kmotrové býti. Matce jméno dáno Anna a dcerce Maria. Pak matka vdala se za Tobiáše Alše do Kaplice; však veselí svatební jměli na zámku Třeboni.

25.¹⁾ jenž bylo v pondělí den zvěstování panně Marii pan vládař ráčil zase z Prahy od Třeboně na Krumlov přijeti.

29. v pátek po smrtné neděli vykonal se pohřeb tělu mrtvému paní Kateřiny z Rožmberské z Ludanic; vezena byvši a provázína od J. Mⁱ pana manžela, pana Volfa Novohradského z Kolovrat, pana Jana hraběte z Serinu a fraucimoru do kláštera Vyšebrodského do hrobky Rožmberské položena. České kázání nad ní učiněno od jednoho faráře páně z Kolovrat. Pan Hanuš z Říčán, maršálek, byl předeslán ku panu hraběti na Rožmberk, aby společně do kláštera sjeli a sklípek ten odevřítí dali a spatřili, bylo-li by místo pro to tělo mrtvé; i našlo netoliko pro ni ale i pro pana manžela, jakož o tom dále při pohřbu páně oznámeno bude.

Aprilis 3. ve středu po neděli květné J. M. pán Krumlovu dal odpuštění a hod velikonoční na Třeboni slavil. A tak z Krumlova pěkně, jako by zase přijeti měl, jakž říkají, se vykradl; nebo bez velikého pláče a kvílení věrných poddaných a lidí potřebných, kteréž rovně co otec živil, nebyl by vyjeti moci ráčil. [Slyším, že jest horním zámkem přes plášť vyjel, aby se nevtípili, že zase přijeti nemíní.] Pro to proměnění residencí mnozí nábytcí a svrchci,

¹⁾ Str. 281.

1602 ješto za práci a fůru nestáli a potřebovati se nemohli, na Třeboň přestěhováni na sta vozů a co pak ustraněno, že mnohý sobě dobře k živnosti pomohl. Největší práci i užitek, může se říci, že přineslo a zavalilo Honzovi Hagenovi, komorníku panskému.

Maii ¹⁾ 10. v pátek po neděli cantate kommissaři J. Mⁱ C^e jakožto krále Českého pan Štefan Jiří z Šternberka, praesident komory české, a pan Jakub z Menštejna, prokurator císařský, přijeli ku panu z Rožmberka na Třeboň a odjeli na zejtrí do Budějovic a odtud na Krumlov v neděli. V pondělí a auterý po neděli křížové 13. a 14. dne téhož měsíce stalo se postaupení panství Krumlovského od J. Mⁱ pana vladaře skrze pana Jindřicha Vintíře z Vlčkovic, kancléře, a pana Hanuše z Říčan, maršálka, služebníkův domu Rožmberského.

Junii Kašpar Ender byl služebníkem u pana z Rožmberka.

Junii 7. v pátek po božím těle jeden Vostromířský, jak zabil jednoho Stolinského, jest hrdla odsauzen na saudu zemském.

Služebníci domu: p. p. Hanuš z Říčan, maršálek. Votík Bradský z Labauně, p. Lišvic, Václav Marek, sekretář.

23. v městě Vídni v landthauzu veselí svatební jměl urozený pán pan Jan Heřman svobodný pán z Rogendorfu, pojímav sobě urozenú pannu pannu Kateřinu někdy pana pana Lucia neb Lutzen pana z Landaw a paní paní Marie z Landaw, rozené truksasäsky z Waldburku, šlechticnu z Landaw, pannu dcerku, pozvav pana vladaře domu Rožmberského na takové svatební hody jakožto pana ujce svého.

Septembris ²⁾ 26. pan vladař ráčil z Třeboně vyjeti do Soběslavě, 27. do Miličina, 28. do Benešova, 29., jenž bylo v neděli XXVII po sv. trojici den památný sv. Michala archangela, do Prahy; okolo 119 koní jízdných i vozníků bylo, když pán ráčil do města Prahy jeti.

¹⁾ Str. 282.

²⁾ Str. 283.

Octobris 12., podav před tím pan Ladislav z Šternberka supplikací do saudu zemského na paní Johanku Švihovskou, že s pikharticí činiti nic nej má, odpověď mu dána, že se při po řádu práva zůstavují.¹⁾

13. pan vladař ráčil na dobré vůli u pana landkraběte z Lajchtemburku býti a po. ní nehrubě za tři dni zdrav byl.

22. v auterý po sv. Lukáši vynesli potaz dva z pánův pan z Kolovrat a p. Zejdlic, z rytířstva též dva Vratislav a z Svojsína na Sixta Palmu Močidlanského pro spisy a písničky proti straně pod jednau: po ztrestání vězením vypovědín z království.²⁾

25. J. M. pán ráčil z Prahy vyjeti a 28. dne téhož měsíce navrátiti se ráčil.

Decembris 1. pro mandat královský, proti evangelistickým vyšlý, jenž se pikharty tituloval, neužívav toho času pan vladař zprávcův z jednoty bratrské, nařídil examen kněží na svém panství takový, že musili před osobau páně na zámku Třeboni pořádkem kázání činivati. A nejprve v neděli první adventní počátek učinil kněz Jakub farář Soběslavský, v následující neděli II. adventní kněz Ondřej farář Třeboňský, den sv. Štěpána o vánocích kněz Martin Veselský a takž potom i jiní, Čechové i Němci. Málo z nich který se našel, aby nebyl pius lector; pročež i domluvení hořké od pána jmívali. Jiní položili se za nemocné, když na ně pořádka přišla, a že bez nebezpečenství smrti náhle nevěděli by, jak před takovým pánem kázání vykonati.

Toho³⁾ času pán bůh ráčil na horách Ratiborských pěkný prospěch a užitek vydati a potom následujících let je velmi bohaté na stříbře, že po 40 kopách i 50 kopách jeden kukus vydával, rozmnožiti. Mocný milosrdný pán bůh ač dopustiti ráčil, že stařečka toho, pana vladaře Rožmberského dosti úlisně, pochlebně a chytře přivedli k tomu, že svú děickou od mnoho set let Rožmberskau residencí, anobrž fundovanú od předků svých, dobrovolně

¹⁾ Srov. Skála Mon. Boh. hist. II. 1. p. 32.

²⁾ Skála. Mon. Boh. hist. II. 1. p. 46—49.

³⁾ Str. 291.

1602 bez nějaké potřeby opustil. Však tuto hojným poženáním mu zase to snížení a poněkud zlehčení proti vůli všechněm nepřátelům toho vynahraditi, že v možnosti, podstatě a slávě pána zemského sobě rovného nejměl, ráčil.

Některý den měsíce prosince taková příhoda stala se na panství Novohradském: Dva ovčáckí psi z ovčince Svachova pachole jedno sedlské v poli rozšápali a sežrali, že jen nohy zůstaly a ruce; ty pán rozkázal na Třeboň přivesti a postřeliti, mistra ovčáka věží ztrestati. Téhož dne, když tíž psi to pachole roztrhali, hnávše se za liškau, ona do jedné chalupy ševcovské, an švec boty šije, otevřeného okna nechav, vskočila, ševce předěsila, že z veršatu po hlavě spadl, a liška, chtěvši se schovati za kamny, tu zabita jest.

Toho roku na vinicích vejstřelky vypučené mráz pobil a ovotce stromů na květu pohubil, krupobití a veliká povětrí obilí poškodila; avšak z daru božího nebylo co na neúrodu nařkati. Než podzimek dlaho teplý byl, tak že dvakrát ovoce i obilé místem vydal; však k sežrání jen některé místy dobrými přišlo. Hruška po druhé vyrostlá z nového města Pražského J. Mⁱ p. vladaři 13. dne octobris přinesena; pražmo také již tehdy bylo.

Urozený vládka Šimon Honnšpergkar z Honnšperku úředník Drslavského panství.¹⁾

Léta ²⁾ páně 1603.

1603 Januarii 2. dne, to jest ve čtvrtek po novém létě, pan Petr Vok, vladař domu Rožmberského, z Třeboň vzal před sebe cestu do Prahy k sněmu položenému po třech králích. Následující dva dni ve dne i v noci rozjich byl s teplým větrem, tak že sněh téměř zsešel; hned 5. dne téhož měsíce zotřil se vítr zase s mrazem.

28. pan vladař ráčil se zase z Prahy domů na Třeboň navrátiti.

¹⁾ Služebníka tohoto poznamenal si Březan na prvním listu jako dodatek.

²⁾ Štr. 292.

Měsíce februarii 10. dne, jinak v pondělí po neděli 1603 masopustní. J. M. pan Petr Vok Rožmberský veselí sva-
tební ráčil dáti strojiti na zámku Třeboni v veliké svět-
nici služebníku a maléři svému dvorskému Tomášovi
Třebochovskému, pojímajícimu sobě služebnici někdy dobré
paměti paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic Aničku malau.
Za tabulí přední jim místo pan vladař dáti ráčil; byl též
hostem na témž sňatku pan Jan hrabě z Serinu se paní
manželkau svau i jinými poctivými pány, pannami i pa-
nami z rytířstva a městskými lidmi. Tři tabule mu držány,
přední J. M' páně, při níž sedělo 18, při druhé 13 a při
třetí městské 22 osoby. A poněvadž J. M. pan z Rožm-
berka vdovcem byl, dožádati se ráčil paní Marie Magda-
leny, hrabinky z Serinu, že pannu nevěstu jako na místě
nebožky paní, poněvadž jí od maličkosti slaužila, vydávala
a vypravovala.

27.¹⁾ Ehrnfrid Berbistorf, neměv hlavy s tovaryši
svými, zvláště Vrchotickými, vzal odpuštění ode dvora
J. M' páně skrze Jindřicha Votíka.

Martii 11. v auterý po neděli laetare vyměřeno od
stoky nad sádkami u Opatovic skrze oboru při mostě
skrze bránu Svinenskau až do dolního zámku Třeboňského
před pivovárem a kuchyní 76 provazcův, počítajíce do
jednoho provazce po 8 trubách, přišlo by 608 trub. Item
od též stoky nad sádkami skrze oboru při mostě pod hráz
rybníka Světa až do kaštny v zahradě Rožmberské u No-
vého dvora vyměřino 107 provazcův.

19. Václav Burda písař, služebník pana Vintře, s pa-
choletem opálili se prachem ručníčným, zapáliv jej on
Burda v truhle někdy paní Alžběty Švamberkové z Rožm-
berka v pokoji pana Vintře (bylo staré nepořádné stavení,
jehož již ani znaménka nezůstává); truhlu prach roztrhl,
ní nehanebně strčil a hodil a Burdovi tvář opálil, div
o zrak nepřišel, kožichy v truhle pokazil a skla ven da-
leko rozhodil.

¹⁾ Str. 286.

1603

24. v pondělí po neděli květné Jindřich Vintř z Vlčkovice, kancléř pana vládáře, při postaupení statku Blaničského k panství Libějovskému kaupeného od pana Pavla z Říčan přítomen byl a lidi na místě J. Mⁱ páně přijímal.

Aprilis 9., to jest ve středu po neděli provodní, panu Václavovi hraběti z Rozdražova na Puwszdorfě, Govářově a Blatné paní manželka s plodem, porodivši syna, jenž křtu došel, život dokonala v Praze; v neděli po sv. Jiří, to jest 27. dne téhož měsíce dubna, do kostela sv. Jakuba provozována a pochována.

Maii ¹⁾ 1. ve čtvrtek den památný sv. Filippa Jakuba v městě Třeboni o jarmarce Kunrat Lebl aneb po německu Kuntz von Löben, služebník pana vládáře domu Rožmberského, smrtedlně v lůno od Jana Chvala Kunáše mladého z Machovic, jednoho hejska českého, když se spolu pohodli a strkali, proboden a od toho brzo umřel. Strejc jeho pan Jan, kurfiřta Brandenburského komorní radda, pro tu vraždu saudil se v Čechách; ale sotva nebožtík sám sebau vinen nebyl.

5. Kníže Kristian kurfiřt Saský, vypraviv do království Českého v příčině leen k království tomu náležitých, raddy své pana Ottu hrabě z Solmu, pana Kristofa Haugvice a Jana Jiřího Gödelmana, v právích doktora. skrze ně při panu vládárovi vyhledával o laskavý fedruňk.

14. pan vládář ráčil k Budějovicům z Třeboně a od tud do Plzenska jeti, a potom do Prahy; 29., jenž bylo ve čtvrtek den božího těla, týž pan vládář ráčil z Berauna do Prahy přijeti (jmám za to, z té kommissí Karlštejnské).

31. v sobotu po božím těle pan Ladislav z Šternberka s lidem svým válečným v tažení do Uher zastavil se na Třeboni na pokrmění, na kteréž šlo z důchodu páně do čtyřiceti kop míš.

Junii dne 3. v auterý po první neděli po sv. trojici jměl svatbu na rathauze Třeboňském Honz klíčnsk J. Mⁱ pana vládáře, od pana Kristofa Meceroda děvečky Lidmily dostal. Ta potom vdala se, přečkavši ho, (nebo Herman-

¹⁾ Str. 287.

nus ho brzo zhojil, že do dne byl na marách) za Havla 1603 pekaře dvorského.

10.¹⁾ to jest v auterý po sv. Medardu Voldřich Vítha z Rzavého na svobodném dvoře v Zaječím J. Mⁱ panu vládařovi z markrabství Moravského na Třeboň poslal XVIII žab v škořápkách aneb schiltkrotů; a potom odesláno jich pánu s jeden plný sud. A od těch se jich na tisíce po blatech a bahnách Třeboňských rozplemenilo. Chlebem nejprv byly krmeny, ale nelibovaly sobě než vodu a lauže.

14. pan vladař J. M. ráčil z Prahy vyjeti a 18. dne téhož měsíce domů na Třeboň navrátiti se ráčil.

Augusti 10. v neděli den památný sv. Vavřince pan vladař ráčil poručiti Ladislava Gallusa, měšténína Třeboňského, na rathauz do vězení dáti, protože jsa poddaný páně majestatem erbovním s Adamem Kraupau, hejtmánem Třeboňským, se spolčil, jako by tudy z poddanosti vytáhnouti se chtěl. A jej Kraupu poručil na závazek vzíti, aby z domu svého nevycházel, protože, jsa přísežní služebník, o tom pánu neoznámil a bez vědomí a vůle J. Mⁱ jej do toho spolku, pomáhaje mu se z poddanosti vyťahovati, přijal. V tom tak pána některý dvorský pochlebník nabaňkoval, ničemný nějaký osel, nepovědomý zřízení zemského, že erbem žádný z poddanosti vysvoboditi se nemůže, že z toho velikú horu udělali a stěžně do Prahy Vintířovi psali o radu se panem nejvyšším sudím království Č.

Octobris 7. toho dne nová makovice s korauhví na věž kostelní Třeboňskou stavína.

11.²⁾ v sobotu po sv. Diviši J. M. pan Petr Vok z Rožmberka ráčil z Třeboně do Prahy jeti; 14. téhož měsíce do Prahy jsme časně přijeli a cesta ta byla dobrá a jasná.

18. legat Englický byl u J. Mⁱ pána na pangetu; titul jeho byl Stephanus Lesieur, nobilis regis Angliae Jacobi VI ad caesarem Rudolphum legatus. Byl traktýrován náležitě; seděli s ním za tabulí také pan landkrabě z Lajch-

¹⁾ Str. 288.

²⁾ Str. 289.

1603 tenburku, pan Karel z Vartenberka, pan hrabě z Serinu etc. (Nepamatuji, kdo víc.)

Toho času Jeronym z Makové spálil u císaře pečeni, tak že před naším příjezdem do Prahy v středu jat i odsauzen cti, statku i hrdla, nejvíce proto, že nějakou knihu císařskou, tajnou, zapečetěnou svévolně a lehkomyšlně otevřel. Nejprve seděl na Krivoklátě, potom na Krumlově, odtud vezen na Mostský zámek, a z něho, užrav strážné vyvázl. Udělal Mostským velikú starost; ale dostali ho zase a podnes vězněn zůstává na Krivoklátě.

21. svatba pana Ondřeje Hofmana mladého s pannau Johannau Apolonau šlechticnou, dcerau pana Volfa z Kolovrat, v domu pana otce, tak že i z páně vladařova domu choditi se mohlo. Hlučně strojeno to veselí; pan vladař místo císařské při něm držel.

25. v sobotu po sv. Voršile J. M. císařská jakožto král Český milost učiniti ráčil panu Petrovi Vokovi z Rožmberka za tři léta pořád zběhlá na poručníky a zástupce k saudu, jenž byli Vintřr kancléř páně, Václav Skaliště, Adam Linhart, Mikuláš Ridl, Martin Fruvain, Vojtěch Kautský společně neb rozdílně k zisku i strátě.

29.¹⁾ v středu po památce sv. Šimona Judy vyšlo žádostivé psaní od pana Arkleba z Kunovic a na Konopišti s přímluvau snažnou pana komorníka nejvyššího pana Adama z Šternberka ku panu vladařovi domu Rožmberského, aby se kšaftu někdy urozené paní p. Alžběty z Šternberka o statku Konopištském učiněného odepsati a tudy pánu s dědici dobře učiniti ráčil. Pán bezpochyby že jim nedal se odporný najíti, poněvadž jiným mnohem větší milosti prokazoval. A tak všudy růže dobrou vůni a užitek vydávala.

Novembris 23., to jest v neděli po obětování panny Marie, paní Poxlina z Pernštejna, pozůstalá vdova po panu Vilémovi z Rožmberka, vdávala se za pana Zdeňka Vojtěcha z Lobkovic, kancléře zemského. Byla svatba na zámku Pražském v domu Rožmberském; pan arcibiskup odával je.

¹⁾ Str. 290.

27. ve čtvrtek po sv. Kateřině veliký vítr v noci byl, ¹⁶⁰³ jako by všecko polámati a vyvrátiti chtěl, a zima se začala, tak že země zmrzla jako kost.

29. u vigílii sv. Ondřeje pán ráčil z Prahy domů, to jest na Třeboň přijeti. Téhož dne v sobotu před adventem páně Jindřich Vintřř z Vlčkovíc, kancléř Rožmberský, v Praze Vlachy Ursiny, strejce pana vládaře, vybejval; zjednal a dal jim šest tisíc florenů hotových a na ostatní deset tisíc jistotu jim vydal.

Decembris 12. v pátek před sv. Lucíř počalo táti a teplo bylo, že sněh zsešel a led pustil. A v neděli přede dnem velmi přšel dešť, potom vyjasnilo se a v noci jasné měsíc svítil bez vsí zimy, že ku podivu bylo. V pondělí ráno 15. decembris od východu zimního veliká a široká, jasná záře se udělala, jako by několik měst a městeček i vsí hořelo a proti ní duha, jako by obličovala panství a město Třeboň, se postavila; potom dešť spadl. Divinae misericordiae signum.

23. dva Rakauští páni, navštívivše pana vládaře, pan Černembl a pan Honz Vilhelm z Cellinku a na Weinperku, toho dne odjeli.

Toho roku Blanice ku panství Libějickému panem z Rožmberka od pana Pavla z Říčan přikaupena.

Toho ¹⁾ roku na Třeboni z gruntu vystaven nový štok od Ruthartovského domu při ryňku až k hejtmanovskému, kde nyní buchhalterie a dole kancelář jest; na druhý rok v hromadu sformován, spojen a dospraven dům Ruthartovský skrze Dominika Kometu, baumistra, Vlacha z Budějovic. Dáno mu od něho 750 kop a Michalovi Prilovi mistru tesaři od kroku 115 kop.

Vít ²⁾ Voštírálek buchaltř na Třeboni.

Léta ³⁾ páně 1604.

Od vánoc předešlého roku počala se zima suchá, ¹⁶⁰⁴ tuhá beze všech sněhů.

¹⁾ Str. 291.

²⁾ Dodatkem poznamenáno na prvním listě.

³⁾ Str. 292.

1604 Januarii 1. pan Petr Vok z Rožmberka, vladař domu svého Rožmberského, z Třeboně ráčil před sebe cestu vzíti na noc do tvrze Libějovic, 2. ku panu Radkovicovi, 3. do Horažďovic, 4. tu odpočínauti ráčil, 5. na Kolinec k Vintřovi přijeli; na zejtří 6. dne ledna, to jest v auterý den památný sv. tří králů, svatební veselí synu jeho Vilémovi Petrovi z Vlčkovic s pannau Annau Černínkau z Chudenic konáno.

23. v pátek po svatých Fabianovi a Šebestianovi v druhú hodinu po půl noci pan Joachim Voldřich, poslední pán toho rodu pánů z Hradce, prodlažený čas v nemoci ležev, toho dne na zámku svém Hradci život dokonat.

Februarii 15., to jest v neděli devítuňk, Adam Ryžmberský z Janovic, auředník podkomořího při diskách zemských k. Č., byl na Třeboni s Danielem Chrudimským, registratorem při diskách. J. M. pan z Rožmberka ráčil přiznání učiniti o Sedlčany, že právo své na nich nejvyššímu panu kancléřovi odevzdal; nebo byl před tím Krčín umřel.

29. pan vladař ráčil dáti strojití svatební veselí Zachariášovi Škatovi z Schatenthalu, apatekářovi svému, pojímajcímu sobě Alžbětu Mirotickou z Malešova, vdovu po Abrahamovi Turkovi, měštěninu Třeboňském.

Martii ¹⁾ 1. Jan Štolcar, jinak Švestka, kapelmajster pana vladaře, jměl též svatbu na zámku Třeboni se pannau Julianau z Velešína a tam se s ní osadil na domu hostinském.

25. auředníci a zprávcové důchodův horních pana vladaře Rejnhart Jan Gerhart z Lišvice, Kristof Matigkhower, müntz- a probirmejster, Martin Grejnar z Veverí a z Mysletína, kammermistr, sečtli stříbro, co se ho v šesti létech dobylo a nadělalo z hor Ratiborských od 7. novembris neb kvartálu Lucie 1597 až do 1603 léta též Lucie; vynalezlo se ho 6262 hřivny 4 loty 1 q. 1 d.

Aprilis 25. svatba konána na Třeboni Jiřkovi Firvicovi lokajovi s Kačenkou z fraucimoru. Též veselí svatební

¹⁾ Str. 293.

jměl Samuel Mirotický z Malešova s Dorotkau Bechyňskou 1604 z fraucimoru.

28. pohřeb vykonán panu Oldřichovi z Lobkovic, jakž svau rukau poznamenal pan vladař.

Maii 1. přede dne zastížen na zámku Třeboni s kurvau Načelek; u něho byla přes noc, přinessi mu, jakž on pravil, listy u večír. Byly mu klíče od zámku svěřeny; on kurvě ráno je dal, aby sobě otevřela, a tu jest jata a do vězení dána. Načelkovi bez trestání to prošlo. Bůh se do času na všecko dívá.

Maii ¹⁾ 31., to jest v pondělí exaudi, pohřeb konán tělu mrtvému Joachima Voldřicha z Hradce.

Toho roku, nevím který den, nějaký, jakž vůbec se rozprávělo, Knap z nového města Pražského vlezl na věži Tajn-skau a odtrhl meč krále Jiřího a křížek od sceptrum sňal dolů; a to mu tak jako pominulému smyslem prošlo. Chtěl tomu, že poctivě zstaralá matrona paní Sichtová z Milešovky, když ten všetyčka tam vlezl, jej spatřila a faráři Tejnskému bez meškání oznámiti dala.²⁾

Junii 22. lesové hořeli za dlauhým mostem u Třeboně; pracně překopáváním uhašení.

Augusti 9. J. M. pán až do Soběslavě ráčil předelati své jízdné k mustruňku na Tábor; pěchota na zejtří přede dnem táhla. Navrátili se zase 12. dne téhož měsíce. Panu Jeronymovi Hozlaurovi musterherovi oko tam vystřeleno.

Takovú milost pán bůh toho času prokázati ráčil, že po svezení obilí do stodol kraupy s hrozným přívalem u Třeboně poslal.

10. dne toho měsíce srpna den sv. Martina Adam Kraupa, hejtman Třeboňský, odstaupil a Vilém Kautský z Kautu přistaupil k tomu auřadu hejtmanskému.

14. pana Jana hraběte z Serinu pan strejc, syn nebožtíka pana bratra jeho, byl na Třeboni u J. Mⁱ pana vladaře.

21. J. M. pan vladař ráčil na Hradec jeti.

¹⁾ Str. 294.

²⁾ Dačický I. str. 207.

1604 24.¹⁾ téhož měsíce srpna z lákání ďábelského sedlák jeden, starý muž, ve vsi Brilici jménem Petr Čunadl v velkém zmámení mysli až i k zaufalství přiveden, tak že nožem se k pupku bodl. Rána zdála se špatná; ale neopatřivše toho, střeva z něho vyšla a zastydla, tak že od toho umřel 10. dne septembris. Před tím však přijímal pod jednau. Byl dosti možný avšak sobě vzdy na chudobu stejskal: tak ho satan tříbil, až i o hrdlo připravil. Nicméně pochován u sv. Alžběty na předměstí Třeboňském. Oznamoval, že přivedlo ho něco k nějaké almaře a ta, byvši zavřena, hned mu se otevřela; a ten duch z té almary nože mu poskytl, kterýmž se ranil.

8. 9. a 10. septembris pan Volf Novohradský z Kolovrat tři dni celé u J. Mⁱ pána na Třeboni byl.

19; jenž bylo v neděli XIII po sv. trojici, svatby ráčil J. M. dáti vykonati Janovi Trubáčkovi, kuchaři, s Alžbétou z Plástovic a Martinovi barvíři pláten s Marianau, děvečkau z fraucimoru. Hosté při tom veselí pan hrabě z Serinu, pan Gal Rakauský pán, pan Jan z Šternberka a pana z Kolovrat synové.

Octobris 2. pan Burian hrabě z Gutuňštejna [příjmím Dlahý] byl na Třeboni.

26. Václav Marek z Bavorova, sekretář po smrti nebožtíka Martina Šurera, jenž se utopil, auřad vzdal s sekretem J. Mⁱ pánu a ode dvora odpraven, nebo často se trhal. Pak nehrubě mu se chtělo; předce tu zůstával i druhý rok. Chtěl nejvěrnější sám býti; druhdy mantle učiněné zpravoval. Na jeho místo Burijan Ramhauský z Hradce Jindřichova dosedl.

Toho ²⁾ roku dal pan vladař ozdobiti věži Třeboňskau nad kostelem i krov obnoviti a krásně omalovati, i cymbál s takovým textem slíti: Petrus Woko Ursinorum natu maximus et unicus baro de Rosenberg, residens Vitignae alias Třebonae, gubernator domus Rosen., S. C. M. a consiliis etc. fundi curavit anno MDCIIII kalend. Novemb.

¹⁾ Str. 295.

²⁾ Str. 296.

Novembris 14., to jest v neděli po sv. Martinu, J. M. 1604
pán ráčil panně Elišce Federovně, Mozkevce, s Fridrichem Kobedau z Luh svatbu činiti, na níž ráčil býti pan nejvyšší komorník a pan Lacek z Šternberka, bratr J. M', pan hrabě z Gutnštejna, též pan hrabě z Serinu, pan Vilém Vchynský a mnoho poctivých rytířských lidí.

26. téhož měsíce odstěhovala se Eliška s svým manželem k Uhrům do Skalice. Potom, když se Počkej zbauřil, dostali palice; pročež do Třeboně zase, pozbyvše nemálo svých věcí, s lehkým kočárkem přijeli; a za nimi jejich přátelstvo.

Decembris 11. v sobotu po památce početí panny Marie Jindřich Vintř z Vlčkovíc, kancléř pana z Rožmberka, život svůj na Kolinci dokonál a to v hodin sedm na celém orloji, pozvav k tomu času pana vládaře na kmotrovství dcerce syna svého, an se radost v smutek obrátila.

12. pan Karel z Žerotína z Moravy z Rosic toho dne odjel z Třeboně.

Na konec toho roku Václav Březan vypraven od J. M' pána do kláštera Vyšebrodského za příčinou zjednání svědomí od opata a konventu o rodu pánův z Rožmberka pod pečeti jejich, poněvadž soud trpěti ráčil se pány z Švamberka o erbanučky.

Léta ¹⁾ páně 1605.

Januarii 1. pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší 1605
sudí království Českého, a pan Václav hrabě z Rozražova z Blatné byli na Třeboni u J. M' pána.

8. dne téhož měsíce pan vladař. ráčil jeti z Třeboně na Bechyni ku panu komorníkovi nejvyššímu panu Adamovi z Šternberka.

10. byl veliký, hrozný vítr; vyvracel a zlomil mnoho dříví, stavení, ploty polámal a zporázel. Sice zima nestálá byla s dešti a odteplením.

¹⁾ Str. 297.

1605 13. pan vladař se panem hrabětem z Serinu z Bechyně zase na Třeboň se navrátili.

27.¹⁾ Šimon Tantzl z Tratzberku, hejtman Krumlovský, umřel na Rožmberce a pochován 11. dne martii v Krumlově v kostele klášterním.

30. tu neděli před hronnicemi pan vladař se panem Ferdinandem Šlikem hrabětem z Pasaunu a Mikulášem Šrejberstorfem Zachariáše Škaty apatekáře synu jménem Janovi kmotrem býti ráčil, a kmotry byly paní Anna Kvosová z Hrádku a Lidmila Hulinská.

Februarii dne 2. na hromnice, jichž bylo v středu, od J. Mⁱ císařské pan vladař do Prahy obeslán, aby se do kanceláře dvorské české postavil; ale ani na to ani na jiná poručení do Prahy nejezdil, svou starost, nedostatkem zdraví i jinými příčinami vymluvena se učinil.

Toho času baumistr nějaký M. Antonín Caneval, zahodiv se na Třeboň, spatřoval zámek Nový hrad na díle prachem potrháný a opuštěný; učinil své zdání a abrys, kterak by opraven a zase zpevněn býti měl.

20. svatby konány od J. Mⁱ páně Davidovi Bechyňskému s děvečkou fraucimorskou Johannau, Bryckého France z Kaplice dcerou, a Martinovi Šifterovi s Annou Viutberskou též z fraucimoru.

Martii 15. počali zedníci dělati na Třeboni v nové bráně při zámku k ryňku [od domu Ruthartovského].

21. dne téhož měsíce začali grunty vybírat k novému stavení pro biblioteku naproti pokojům J. Mⁱ páně; 1. aprilis grunty zakládali a tesaři na to nové stavení 23. iunii počali krov táhnauti.

23. dne téhož měsíce března, jenž bylo v středu po neděli laetare, Jindřich Votfk Bratský z Labauně, rodu starobylého, a na Čížkrajcích, služebník pána a vladaře domu Rožmberského, umřel okolo poledne a v pondělí po neděli květné v Svinech Trhových v kostele, kdež sobě místo přichystal a epitaphium na kameně vytesané do zdi postaviti dal, pochován v věku svém v letech 85. Nikda

¹⁾ Str. 298.

se neženil, člověk ctný, veselý a upřímný. Přípovědka ¹⁶⁰⁵ jeho byla: From sain, schadet nicht.

Aprilis 30. v sobotu po památce sv. Marka evangelisty J. M. císařská vůli a usnešení s nejvyššími úředníky, saudci zemskými a raddami svými v známost listovně panu vládařovi uvesti ráčil, že na tom zavříno, aby lid z království Českého proti nepříteli Turku vedl, pána napomínajíce, aby ten auřad k sobě přijal. Pán dostatečné příčiny, zvláště sešlost věku svého předloživ, vymluvna se učinil a při pokoji zanechán. Na pana Adama z Šternberka, nejvyššího komorníka k. Č., to břemeno vloženo. A ¹⁾ pan vladař vypravil lidu svého pěšího 192 osoby a koní jízdných dvanáct; sečteno autraty na tu veřejstvu 4000 kop míš.

Junii 18. dne lid pěší i jízdný J. Mⁱ páně z Třeboně až do Hradce na první nocleh z panství vypraven; odtud pak dále k mustruňku do Brna táhl. Pan Zdeněk Lev Kavka z Říčan a Motys Moder s nimi vypraveni; písaře jměli Postřihače měštěnfina Třeboňského. Pan Hynek Čáslav z Podole, dvořanín J. Mⁱ páně, ten lid k mustruňku vedl a pánům kommissařům mustrherům, jenž byli pan Auštěcký, kterýž v saudu zemském sedal, pan Adam mladší z Waldštejna, pan Jiřík Vratislav a pan Zejdlic, odevzdal. Mezi tau jinou pěchotau z Čech veliký neřád byl, nebo z užralství vadili a sekali se vždycky, že jich několik zabito a do padesáti toho času u Brna zraněných bylo. Mnohem lepší řád a zpráva i podstata byla v předešlém tážení léta 1594, když pan z Rožmberka nejvyšším generálem byl.

29. toho dne v městě Třeboni v domu Jana Mirotického z Malešova zapálil se slad na lísách v sladovni. Sládek přeč utáhl; ubránili, že dále nehořelo.

Julii 1. Hansz Šeňk, jinak Klíčník, rodilý z Erfurtu, o němž napřed při létu páně 1603 oznámeno, prudce se rozstonav na horkú zimnici, umřel na usvítě v domu svém druhém, kterýž po vystavení bibliotheky za odměnu vzal.

¹⁾ Str. 299.

1605 Toho dne Jiří Sverarský primator, Toman Beránek rychtář a Basilius písař Kaplický jsau na rathauz Třeboňský¹⁾ dání za příčinou neoznámení o vraždě, kterou jest Daniel Franc vykonal; a po nich jiné tři osoby až do vyplnění všeho auřadu dostavili se na rathauz týž, jakž po pořádku v stolicích sedali. I některé jiné osoby proto vězením týmž ztrestáni.

Octobris 8. dne lid ten páně vladaře, do Uher k Skalici vypravený, domů na Třeboň se navrátili — a novina přišla, že Turek Ostřehoum vzal. Toť jmáte naši křesťanskú zprávu.

10. pan vladař domu Rožmberského z Třeboně ráčil na Lnáře odjeti, a navrátiti se ráčil 19. dne téhož měsíce domů.

24. J. M. pán ráčil toho dne na noc do Veselí a na druhý den potom se panem Adamem z Šternberka ženichem i s jinými pány, paní nevěstau i paní purkrabovskau nejvyšší na Bechyni jeti na veselí; 28. dne téhož měsíce J. M. pán ráčil zase z Bechyně domů přijeti.

25. pan Adam z Šternberka, nejvyšší komorník království Českého, ženil se po druhé na zámku svém Bechyni, pojímav sobě k svatému manželství p. Marii Maximilianu Hradeckú, rozenú hrabinku říšskou z Vysokého Colleru, ten auterý po sv. Lukáši; nařízením J. Mⁱ císařské místo císařské zastal pan vladař domu Rožmberského.

Novembris dne 7. v pondělí po všech svatých poselství krále Polského, zjednavši pánu svému arcikněžnu za manželku, leželo v Třeboni přes noc; jmělo okolo 250 koní. A v auterý zase odjelo. Nebyli na zámek puštěni; nebo pán odjel v stranu k Dobré vodě.

9. Arcikníže Maximilián z Gracu se paní máteří svau kněžnau Marií a dvěma sestrami svými, pannau Konstancí, zasnaubenau králi Polskému,²⁾ a tau paní, která jměla Sedmihradského,³⁾ provázevše dť Polska tůž pannu arci-

¹⁾ Str. 300.

²⁾ Sigmundovi.

³⁾ Christina, choť Sigmunda Bathoryho.

kněžnu¹⁾ nevěstu, na Třeboň přijeli na zámek a tu přes noc zůstatí ráčili. Byli chováni dobře. Pan vladař na zejtří po snídání s týmiž třmi osobami na Hradec jeti ráčil. 1805

17. ukázal se div veliký okolo druhé hodiny na noc na půl orloji. Nejprve se nebe od západu a východu zardělo a začervenalo, potom hrozní udělali se slaupové červení jako od jednoho centrum, kteréž nebylo nám právě nad hlavami na všechny strany se táhnau. To centrum od nás schylovalo se ku poledni.

18. v pátek před sv. Alžbétou pan Reinhart Jan Gerhart z Lišvice, radca J. Mⁱ pana vladaře, jev na hory Ratiborské nemocný s Zigmundem Ziglem, tam se složil a dne předjmenovaného život v pánu bohu dokonal mezi 1. a druhau hodinau na noc na sobotu. 20. dne téhož měsíce tělo jeho mrtvé přivezeno do Třeboně na předměstí a u sv. Alžběty v kostelíku zanecháno. 25. v kostele Třeboňském pochováno; kázání nad ním učinil farář Třeboňský kněz Ondřej a chválu mu velikú dával. Byl muž sprostný, upřímný, pobožný, věrně se staral o vyzdvížení hor i za ně pánu bohu se modlil; ale nedal mu pán bůh toho dočkatí. Než brzy po jeho smrti veliké, bohaté užitky ty hory Ratiborské vynesly.

20. dne téhož měsíce listopadu v neděli po sv. Alžbětě svatební veselí bylo na zámku Třeboni páně Kašpara Me-ceroda s pannau Johannau Vrchotickau z Lautkova.

Zigmund Sigel z Hory Guttny dobře proběhlý a v divných hevlích skušený dostal se k fedrování věcí právních na místo nebožtíka Vintíře fedruňkem pana z Kolovrat.

29.²⁾ dne téhož měsíce v auterý před sv. Ondřejem Heřman Kristof Ruswurm konec svůj vzal a v šest hodin na půl orloji na usvítě na rathauze v starém městě Pražském před svým pokojem, v němž jest u vězení ostával, stat. Téhož dne dříve než popraven, tři služebníky jeho ve čtyři hodiny na Malé straně za justicií oběsili; jeden hofmistr jeho, ten byl Němec, druhý byl Vlach a třetí Uher.

¹⁾ Str. 301.

²⁾ Str. 302.

1605 Toho roku lusthauz v zahradě při zámku Třeboni plechem přikrýván a pěknými řezbami a malováním ozdobován.

Léta ¹⁾ páně 1606.

1606 J. M. pan vladař ráčil z Třeboně odjeti k Rožmberku, ten den do Svinů, druhým do Kaplice, třetím na Rožmberk; vdávala paní hrabinka z fraucimoru děvečku Aničku za Pavla Finkanaura do Krumlova. 12. dne téhož měsíce ráčil se zase navrátiti na Třeboň.

24. pan sudí nejvyšší ku pánu přijel; 27. týž pan z Kolovrat, citován jsa pro Uherské věci, do Prahy u večír odjel.

Februarii 14. Matiaš Singer, německý šulmistr, s manželkau svau i dítkami odjel do Krumlova, měv odpuštění z služby od J. Mⁱ pána. Ač muž učený, však nevděčný; Třeboňským inálo při mládeži prospěti mohl, toliko s abecedáři některými nudíval se.

27. na rozkaz pana vladaře auřad Třeboňský, davše poznamenati v městě všecky sausedy zejména popořád, co který jakú živnost a obchod vede, kdo jakého podruha jmá, jaké povolání na sobě drží, jakau prací se ti živí a či jest poddaný etc., J. Mⁱ takový spis odevzdal.

Martii 6. v pondělí po neděli laetare kněz Zbyněk Berka z Dubé a z Lipé, arcibiskup Pražský, jměv mnoho hostů v domu svém, po odjití jich v okamžení tak se roz-nemohl, že ani mluvit, viděti ani slyšeti nemohl, ale že v tom trápení neb otrapách za 26 hodin v auterý v noci mezi 10. a 11. hodinau na půl orloji umřel.

Aprilis ²⁾ 5. toho roku po druhé pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší sudí k. Č., byl na Třeboni a dne 7. téhož měsíce odjel.

23. Některý den při památce sv. Jiří nějaký pan Vilém Auštecký ze stavu panského k klášteru Dogzanskému za Prahou příjev sám osmý, sobě divně v nebytí probošta doma počínal, tak že k tomu přivedl, že mu poddaní

¹⁾ Str. 303.

²⁾ Str. 304.

k tomu klášteru příslušející poddanost slibovati měli; a také do pole s nimi vytáhl a je mustroval, z prostěradla proporec udělavše. Týž pan Auštěcký od krajských hejtmánův do jednoho pokoje v témž klášteře dán a jměv u sebe křesadlo, rozkřesal a v tom pokoji zapálil a, kdyby byli nepřispěli, byla by se znamenitá škoda státi musela. Chtěli tomu, že při nastání měsíce něco naň přicházelo, že sám při sobě nebyl. Odtud dodán do Prahy a vsazen do bílé věže a dva služebníci jeho do Daliborky.

Maii 9. v auterý po božím vstaupení v hodinu na noc tělo mrtvé pana arcibiskupa Pražského bylo nešeno od čeládky a jiných, kterým smutek dali, z domu až do kostelíka sv. Benedikta na Hradčanech.

10. dne máje ve středu v devět hodin nešen do velikého kostela na hrad:

Předně šlo pacholat malých, před nimi s křížem 100 párů; za nimi s křížem zlatým dvorských řemeslníků s svíčkami 16 párů; s krucifixem a korauhví dvorských řemeslníků s svíčkami 19 párů; s křížem zlatým dvorských řemeslníků zedníků s svíčkami 16 párů; s křížem zlatým dvorských pánů čeládka s světly 30 párů; s ¹⁾ křížem zlatým čtyři páry mnichů od Matky Boží Sněžné; s krucifixem V párů mnichů v černých kápích od sv. Tomáše, VI párů mnichů od sv. Jakuba, 3 páry mnichů od sv. Maří Magdaleny, 8 párů mnichů z Strahova v komžích bílých; s křížem zlatým XIII párů jezuitských alumnů v komžích, VI párů jezuitů bez komží; koralisté z zámku, p. prelati, p. oppat, z Vikáře kněží; 4 páry kanovníků z zámku s černými aksamitovými kápěmi; dva postavníci; Strahovský mnich, jměv dva před sebou v ornátích a za sebou dva v bílých komžích, kněží; 50 párů chudých lidí v smutečních kápích s fakulemi a erby po stranách jdaucích.

Kříž stříbrný pozlacený nesen, berla stříbrná pozlacená, infule neb koruna biskupská, za nimi tělo mrtvé.

Za tělem mrtvým VI osob zahražených v smutku.

¹⁾ Str. 305.

1606 Od pravé strany pan kancléř nejvyšší, ve prostřed nebožtíka pana arcibiskupa bratr, na kraji nemohl se poznati.

V druhém glídu: na pravici pan z Kolovrat z Buštěhradu, ve prostřed pan Jan Václav z Lobkovic, na kraji p. Adam Krátký z Waldštejna.

Za nimi poselství Florenské, poselství papežské, pan hrabě z Firštenberku, p. Slavata, p. Prejnar, p. z Waldštejna Dlahý, pan komorník nejvyšší, p.¹⁾ z Kolovrat nejvyšší sudí, p. z Šternberka, president komory, p. Vchynský, p. Šomberk a jiných mnoho pánův. Za nimi veliký počet obecného lidu. Pochován v velikém kostele hradském v té kaple, kde se páni Berkové kladau ve sklípek, kdež truhel cínových VII bylo a tato osmá k nim přiložena.

Maii 13. přijel k J. Mⁱ pánu na Třeboň pan Adam z Waldštejna příjmím Dlahý na poště sám pátý: 20. dne téhož měsíce pan Karel z Lichtenštejna na poště asi v osmi koních k J. Mⁱ pánu přijel.

Junii 18. J. M. pan vladař ráčil svatební veselí strojiti na Třeboni služebnicím svým děvečkám z fraucimoru dvěma Mandaleně Salominy z Bechyně dceři, vdávající se za Martina Šiftera z Krakova a Aleně z Kaplice, snímající se s Jiříkem, ručníkářem J. Mⁱ páně. Při svatbě býti ráčil pan hrabě z Serinu i se paní.

[Julii 21. Pavel Načelek, bucholter, opět novú tragedii ztropil s vopicí Saklau; pána nabuňkovali, že veliké zlodějství v Svachovském dvoru se provozuje, pročež, vzav s sebou dva statečné sausedy Třeboňské, na vůz vsedl, šafáře Svachovského přivezl a do věže nevinného vhoditi dal.]

Julii 22. od sv. Medarda vždy pršky, sotva jeden den vybraný bez deště; lidé těžko klidili sena i obilí. U Třeboně na rybnících rozvodnění; nebo v sobotu den památný Maří Magdaleny na neděli v noci velmi přšelo. A pro rybník Svět byli jsme v strachu.

¹⁾ Str. 306.

Augusti ¹⁾ 3. přijeli na Třeboň od desk pan Kába ¹⁶⁰⁶ místosudí a pan písař menší pan z Michalovic a přivezli s sebou Jessenia anatomika; pán ráčil přiznání obnoviti na plnomocenství k soudům.

18. Jan Blahauš, purkrabě Třeboňský, za místodržícího hejtmanství téhož panství, poněvadž před tím Kautský, žádaje skrze supplikací při sv. Havle odpuštění, nežli čas přišel, vybyt, vyhlášen a zpráva mu poručena. Byli při tom pan maršálek Hanuš z Říčan, pan Jindřich z Daudleb, Grejnar, Zigl regenti. A poněvadž Blahauš čísti neuměl, poručeno Načelkovi se podpisovati.

21. téhož měsíce srpna pan Hradecký pan Vilém Slavata se paní starau i svau paní manželkau byli na Třeboni; 23. odjeli a hrabě mladé z Turnu, vrátiv se z Rožmberka, zase pána navštívil.

31. J. M. pan vladař ráčil ku panu z Kolovrat jeti na Lnáře a pan Sejfrid Kolnicz na Třeboň přijel. Odjel zase v pátek, to jest na zejtrí okolo snídaní.

Septembris 10. J. M. pan vladař ráčil domů přijeti.

Octobris 13. přijel na Třeboň pan Karel z Žerotína z Moravy z Rosic s svým kaplanem starým Jindřichem Švorcem; 16. odjel.

16. přijel sem pan hrabě z Firštenberku s svým synem, item pan Černemel; byli tu hrabata až do 21.; potom odjeli do Hradce.

27. sjeli se na Třeboni týž pan Fridrich hrabě z Firštenberku, ženich, s synem svým, pan komorník nejvyšší k. Č., pan Slavata, pan Dépolt z Lobkovic, křížovník Strakonický. Na zejtrí jeli na Nový hrad a tam posvačivše na Vitoraz odebrali (se); nebo pan hrabě předepsaný ženil se tudíž za paní Rumfovau.

Novembris 10. prachovna u Opatovic, když se prach tlaukl, ráno přede dnem v tři hodiny, před jedenáctau hodinau českau zapálivši se, veliký hřmot učinila, až v Třeboni bylo slyšeti; rozhodila se na strany. Škody asi za

¹⁾ Str. 307.

1606 100 kop stalo se a okolo centnéře prachu ušlo Prachař nebyl tu; sic byl by letěl do povětří.

Decembris ¹⁾ 4. přijel na Třeboň pan hrabě z Salmu z Tovačovic a pan hrabě Šlik Ferdinand.

21. byly zde přes dvě noci paní hrabinka z Turnu, sestra pana hraběte z Serinu, s synem svým a paní hrabinka z Serinu, manželka pana hraběte z Rožmberka.

23. Matiš Timin, jinak Lavin, medicus, na Třeboň přijel a ke dvoru přistaupil.

25. po jitřní na boží hod vánoční takové oteplení stalo se, že dešť hojný jako v létě pršel a na druhý den teplo bylo a jasno jako z jara; i sice ještě o zimě dobře nevěděli jsme.

Předešlého roku 1605 J. M. pan vladař v Třeboni dva domy zkaupiv Donatovský a Bednařovský naproti Ladislavovi v ulici, do gruntu je rozbořiti rozkázav, zdi z gruntu na díle na kolí zakládati dům nový a ve prostřed plac se dvěma pivnicemi klenutými a nad nimi šesterými příbytky neb habitacemi s síněmi neb mazhauzy, nad nimi nahoře ze dvou stran prostrannými a bezpečnými pro bibliotheku a třetí úzkau, průchoditau pro figury a všelijaké malování vyzdvihnauti a postaviti dáti ráčil. A tohoto roku 1606 dílo to od zedníkův všecko dokonáno. Truhláři Ulrichovi stropové projednáni, na kterýchž pilně dělali tesaři, tesy též pod krovy kladli.

Stavín také těch let v zahradě při zámku luthauz velmi nákladný a od řezeb a malování krásný.

Toho roku bylo nemalé přímoří v Praze i jinde v Čechách všudy takměř kromě nás na Třeboni; nebo milostí boží ochránění a zachování jsme.

Léta ²⁾ páně 1607.

1607 (Tyto následující paměti nejsau z listů vytahovány, než jen z poznamenání kalendářských, protože listové ti novotní teprv mi měsíce máje 1615. léta do rukau přišli, a nevidělo mi se ani zapotřebí zdálo, jich přehlídati.)

6. dne měsíce ianuarii páni hrabata z Gutnštejna k J. M¹ panu vladařovi na Třeboň přijeli, totižto pan Burijan

¹⁾ Str. 308. — ²⁾ Str. 309.

a pan Lorenc bratří blíženci, odtud cestu před sebou na 1607 Moravu měvše.

Januarii 9. 'okolo hodiny na noc i dále mlha veliká byla, až smrděla.

12. dne téhož měsíce rychtář z městečka Leděnic tři lžíce kolomasti rozhrítě a stemperované s máslem za hrdlo, stáv v kruhu před rathauzem Třeboňským, snísti musil; však nejprv auřad rychtářský od něho vzat. Říkají mu Bartoloměj Mácha. To se takto stalo, že nějaký Havel Tkadlec, byv u něho na rychtě, když zvoněno k modlení, klekv týž Tkadlec, na hlas modlil se řka: „Bože, buď milostiv mně hříšnému!“ A rychtář, protože nahlas modlil se, hromoval mu řka: „Aby tě s tím modlením hrom zabil.“ Z té příčiny donešen byv před vrchnost, musil Mácha kolomasti okusiti. To bylo nového regenta Zigmunda Zigle nové právo.

16. Ladislav Gallus z Rašnětejna, měštěnin Třeboňský, do kancelláře za radu J. Mⁱ páně přijat, povinnost učinil a dosedl, byv tehdaž purgmistrem, ten auřad nejprve od sebe odevzdav.

19. mráz tichý připadl, jakovéhož tu zimu nebylo; nebo před tím bláto bylo a cesty velmi zlé.

Februarii.¹⁾ 8. sněh v noci na čtvrtek hojný spadl; ale zima špatna byla, tak že zase sněh zcházel. Lidé žádných ledů nenahromáždili.

18. svatba konána Adamovi Súdкови z Dlouhé a panně Evě Šrejberstorfice; byl při ní pan Slavata Hradecký a paní hrabinka z Serinu.

21. J. M. pán ráčil na Hradec jeti.

27. Jakub Škarohlíd z Lomnice, učedník bednařský, byv nejprv při Šenkovi na zámku za pachole (chasa mu Mišpivo přezděli), hned ráno, užrav se, do maškaru černého, plátenného, slamau premovaného s jinými blázny masopustními po ryňku Třeboňském, haně je, na kaštnu vlezv, skákal a upadv z ní na jakési klády na bok pravý tak těžce, že sobě sedv sotva ve čtvrt hodině oddechl. A po-

¹⁾ Str. 310.

1607 tom vstav, na lidi zadek odkrýval a běžel do masných krámů; tu převrh se, zcepeněl a tak vzal za své po jednau. O jaká hrozná lidská, nevázná lehkomylnost! Matce své velikú žalost a nařkání i přátelům jiným spůsobil. Škoda mládence v největší síle jdaucího a řemeslo dobře chápa-jícího; byl sice od přirození opovázlivý a smělý. Tím však zhrozili se jiní larváři a, co za obyčej jměli masopustívati, toho nechali tak.

Měsíce martii dosažen a na Táboře do vězení dán nějaký mládenec pokrývačského řemesla. Ten na Třeboni z ristkammer neb ze zbrojnice ukradl stříbrnú pošvu z šavle i jiná stříbra a vlezl tam po třeše; jest dodán ku právu do Třeboně. Byla to divná krádež; nebo žádný by se toho domyslit nemohl, aby tam tudy tak velmi nebezpečným místem vlézt měl. Byli z domnění pro tu strátu vsazení mečř Krumlovský s pacholkem, poněvadž toho času tam dělali a žádný tam pauštín nebyl. Zmázl některé přijímače, potom z vězení dobyv se, ušel ten tam. Sice J. M. pán neráčil mu na hrdlo státi.

22.¹⁾ mezi 11. a 12. hodinou na půl orloje bylo tak veliké povětrí, hřímání a hromobití na Nových hradech, že dosti saudného dne; a udeřilo na dům J. Mⁱ páně podle jednoho rundele a tu znamení nechavši, po druhé udeřilo do věže kostela farního, kde zvonové viseli, a schodivši krov dolů, jej zapálilo a velikú škodu učinilo.

Aprilis 15. pan Vejkhart hrabě z Salmu z Tovačova a hrabě mladý z Turnu též z Moravy a pan z Šternberka křižovník přes svátky velikonoční byli u J. Mⁱ pána na Třeboni.

Junii 4. Fridrich Lesl, pachole panské, vypraven do Prahy k nejvyššímu panu sudímu zemskému z Kolovrat, aby ho pán fedroval ku panu biskupu Vratislavskému, a Jan Králík z Kolenic též vypraven do Prahy ku panu Adamovi z Waldštejna Dlanhému, aby byl fedrován k hraběti z Holochu.

¹⁾ Str. 311.

11. to jest v pondělí po sv. trojici v noci na úterek ¹⁶⁰⁷ v Třeboni a při městě tak veliké kraupy pršely jako ráže, holubí vejce i větší, tak že nemálo škody na střeších, sklech i na polích a zahradách z dělaly.

Julii 8. svatba panny Barbory Danielky z Semanína s Adamem Staškem z Cidliny, synem Václavovým, držána na Třeboni. Pan komorník nejvyšší i se paní, item nemálo z stavu rytířského při ní bylo; J. M. pán ráčil jim poctivé veselí vykonati.

14. v sobotu v noci na neděli pátú po sv. trojici ve tři hodiny na noc aneb okolo 12 německých zapálilo se v ozdě na zámku Třeboni, když sušili slad ječný. Ale ten oheň, buď bohu chvála, přetržen, že dále nevyrazil se. Nestala se veliká škoda, na sladu asi osmi strychů k spálení přišlo. Vina dána jednomu tovaryši, že snad mnoho přiložil a lísy žnaly se; protož ztrestán vězením.

29.¹⁾ na ten den ráno mezi 7. a 8. hodinou na půl orloje vyšel oheň na předměstí Třeboňském v jednom domečku pod hrází rybníka Světa, slove u Machů; s nemalým strachem a nebezpečenstvím však přetržen brzo.

Augusti 7. a 8. byli u J. Mⁱ pána na Třeboni pan komorník nejvyšší a pan sudí, švagr jeho, a pan Slavata Hradecký.

12. pan vladař ráčil jeti na Hradec; zase přijeti ráčil 14. augusti.

21. paní kancléřová paní Poxina z Pernštejna přijela se čtyřmi vozy na Třeboň z Hradce a odjela tam zase 24. Nebo toho dne byl přijel landkrabě starý z Lajchtnburku k J. Mⁱ pánu a byl chován dobře; na zejtrř jel k Vitorazi a odtud k Vídni.

26. pan Slavata Hradecký ráčil se paní svau i paní starau přijeti na Třeboň; druhý den jeli na Nový hrad, odtud na Vitoraz ku panu hraběti z Firštenberku. Ráčili zas navrátiti se 31. i pan hrabě z Serinu.

Pan Vilém Beřkovský, vyslaný od knížete Brandenburského z Jagendorfu, přijel na Třeboň.

¹⁾ Str. 312.

1607 [Septembris 9. Vilém Frokštejn z Načeslavic od J. Mⁱ pana vladaře za pachole přijat.]

10. to jest v pondělí po narození panny Marie v Hradci Jindřichově v noci na auterek okolo čtvrté hodiny na noc na celý orloj schořelo 85, jiní chtějí do 73 domů v městě; okolo osmi osob uhořelo. Zapálilo se u Černého Nedvěda, jinak u Kodrábů v marštali; uhořelo V koní i pacholek, jenž náleželi p. hraběti z Sultzu, kterýž tu na zámku ke pánu pohostinu se zahodil.

13. J. M. pán ráčil z Třeboně vyjeti na Lnáře ku panu sudímu nejvyššímu království Českého.

Octobris¹⁾ 29., jenž bylo v pondělí po sv. Šimonišovi Judovi, v noci na auterek okolo osmé hodiny na noc Bartoloměj Dašek Lomnický, písař komorní a duchovní panství Třeboňského v městě Třeboni v domu svém umřel, jehož mnozí dobří lidé pro jeho dobrotivost oželeli a chudí lidé oplakali; zvláště sedláčkové, nebo s nimi křesťansky nakládal. Byl od mnoha časů nezdráv a všecken vnitř pokazený; za několik neděl až do skonání nemohl nic zachovati. Jměl otok v nohách; ten, když s jinou zlou a jedovatou vlhkostí rozmnožil se, poněvadž ledviny, plíce, žaludek, jatra pokazený měl a zvláště pak náramná jeho a zjedovatilá melancholia k srdci mu přistaupivši, ihned lehce skonala, co svíce zhasl. Pochován u sv. Alžběty v kaple; manželka jeho Anna Mirotická z Malešova kámen na hrob jeho vytesati a položit dala.

Novembris 2. přijel na Třeboň jeden kardinál jménem Fellerrarius, legat papežský, s bratrem svým na čtyřech vozích po 6 koních. Chování slavně od J. Mⁱ pána. A jel zase na zejtrí k Koruně, k Krumlovu, Vyšebrodu; Mikuláš Šrejberštorf průvod mu dal.

24. v noci na neděli 24. po sv. trojici okolo půl noci kněz Michael Fabricius, oppat Vyšebrodský, v témž klášteře život dokonala. O tom zvěděv pan vladař vyslati tam ráčil v pondělí v noci Šrejberštorfa a Grejnara, raddy své, aby po něm všecken statek náležitě opatřili.

¹⁾ Str. 313.

Decembris 11. kněz prior téhož kláštera bratr Pavel ¹⁶⁰⁷ Farenschon, dostaviv se před pana vladaře na Třeboň, téhož dne audienci jměl. Přijat a konfirmován od J. Mⁱ pána na místo nebožtíka Fabricia za oppata Vyšebrodského; v tom užil fedruňku dobrého od německého sekretáře Theobalda Höcka.

Toho ¹⁾ roku J. M. pán věž Třeboňskou kostelní ráčil dáti malovati krásně maléri svému dvorskému Tomášovi Třebochovskému a kostel zevnitř bíliti, nebo před rokem vnitř obílen. A kruchta nová udělána byla pro literáty.

Item téhož roku zahrada ohradau a pavlačí ozdobena a vyvezena při zámku Třeboňském na blatech, i tudíž lusthauz krásný stavín.

Léta ²⁾ páně 1608.

Januarii 6. v neděli den památný sv. tří králů Cyriak ¹⁶⁰⁸ Lampl, měšténin Třeboňský, Evu dceru svú vdával za Jiřska Hallera, služebníka pana Erasima Redera, svatba hlučná s dostatkem byla vykonána.

11. odjel pan z Kolovrat, sudí nejvyšší, byv v Třeboni se paní i se panem Joachimkem, synem svým, od 7. ianuari.

17. přijel na Třeboň pan hrabě z Serinu. Zima náramná držela. 30. odjel týž pan hrabě.

20. pan Přech z Hodějova v noci se paní manželkau a pannau dcerkau, která se potom za pana Adama z Budova dostala, přijel k J. Mⁱ pánu na Třeboň, jev z Moravy z Mladěňovic od pana z Raupova.

25. pan z Waldštejna Dlauhý, štolmistr císařský, přijel; 27. odjel zase.

Februarii 1. přijel na Třeboň Antoninus Flamingius, visitator, z kláštera Zbraslavského dle uvedení nového oppata od Vyššího Brodu. Téhož dne pan Václav z Budova též sem přijel v noci s p. Adamem synem svým, jevše z Horažďovic od pana Theobalda Švihovského; 5. pan z Budova odjel.

5. pan Slavata přijel k J. Mⁱ pánu.

¹⁾ Str. 314.

²⁾ Str. 315.

1608

8. jmenován nový opat předepsaný do kláštera Vyšebrodského a lidé mu slibovali. Byli při tom Mikuláš Šrajberstorf a Martin Grejnar, služebníci a raddy pana vládaře.

14. vicarius neb visitator generalis cistercienského řádu s opatem Zbraslavským z Třeboně odjeli. Toho mnicha titul byl: frater Joannes Martinus, abbas Clari loci prope Nanceium ad unum miliare in Lotharingia, commissarius generalis per superiorem Germaniam, Helvetiam, Bavariam, Bohemiam, Silesiam, Poloniam.

16. pan Lacek z Šternberka, čekanec křižovnictví Strakonického, se panem hrabětem z Serinu navštívili pána starého na Třeboni; nebo 17. dne téhož měsíce ráčil dáti strojiti svatební veselí Mikulášovi Virtvajnovi, roszberajterovi, s Mandelenau Albínkau. Byl při ní i pan z Waldštejna i drahně stavu rytířského.

18.¹⁾ v pondělí masopustní Julius, ten ukrutný tyran a černokutírek, poboční syn císařský, na zámku Krumlově ďábelský, hrozný, nešlechtný masopust držel s svou sauložnicí, dcerau lázebníkovau, rozvrátiv jí hlavu a posekav hanebně, že po kusích do truhly ji klásti musili. A on ji sám zabeđnil a hřebíky zapral a v klášteře pochovati dal. Tak zrasovaný do čtvrtého dne chodil a neumýval se. Toho ukrutenství netoliko lidé ale i psi jeho se šťítli a při něm zůstati nechtěli. Jakož pak po tom skutku žádného člověka při sobě netrpěl; jen kuchtíci, přinesše jídlo a pití, před pokoj mu postavili a odešli. Potom přiveš komissaři císařští, vězení mu vyhledali a do něho vsaditi dali. — Byla nebožka prve před tím některý čas od něho hrozně zkatována a zpíchána, že celého audu na těle jejím nebylo; a zrasovanú tak z okna z zámku vyhodil za umrlú na skálu. Nepřišla hodina její, aby se zabíla; nebo upadla na smetí a svezla se po nich dolů. A když se vyhøjila, před ním se ukrývala; on pokoje matce nedal, až ji dostavila. Tu se pak na ni zšelmile svým nabraušeným mečem vychladil. — Bože spravedlivý,

¹⁾ Str. 316.

na jakú bezbožnú nešlechtnost toto kráľovství se dívá! 1608
Na tenliž cíl toho hradu pan Rožmberský králi postaupil?¹⁾

21. byla kolba na zámku Třeboni s dovolením J. Mⁱ páně, tak že proti Samuelovi Mirotickému byli dva Jan Fürst, sekretář pana hraběte z Serinu, a Václav Burda. Mirotický jich pobídl; však téměř písari obdrželi, nebo Burda naposledy jej srazil, sám osedáv na koni. S Fírštem několikrát Mirotický honili; jedno za druhé býti mohlo.

6. pan Slavata Hradecký, navštívil pana vladaře, odjel zase k Hradci a odtud do Moravy na sněm pro uher-ské věci. Byl také u pána pan Ferdinand Šlik.

29. pan Hannibal z Waldštejna, nejvyšší mintzmeister k. Č., přijel na Třeboň a odjel 1. martii na hory Rudolf-štatské; a tu obnovil raddu a nařídív, co při horách po-třebí bylo, obrátil se na Krumlov. Tu původem některých z Němec Niedrlantů nemalá ploska vyražena, primasa učí-niv z Latranu Matiaše Sauxen z Rachilen, Němce, což prve nebývalo.

Z²⁾ počátku toho měsíce martii pan Zdeněk Lev Kavka z Říčan, oženiv se na konec masopustu v městě Písku za pannu Marušku ze Rtína, přijel se pány bratry svými ke dvoru na Třeboň.

Martii 3. pan Fridrich hrabě z Fürstenberku, pán na Vitorazi, přijel na Třeboň s synem svým a hrabětem z Sultzu; zase 5. dne téhož měsíce odjeli.

14. pan hrabě z Fürstemberku přijel zase z Lištna na Třeboň; nejedil do Prahy. Snad neměli tam Rakušané listů, protože praveno, kterak by s Uhry a Moravany se proti císaři spuntovali.

16. datum mandátu městům krajským též i hejtma-nům od arciknížete Matiaše vyšlého, aby se v Čáslavi na-jíti dali.

23. pan Adam z Waldštejna, štolmistr J. Mⁱ císařské, na poště ku panu vladařovi na Třeboň přijel; 24. item pan Černemel z Rakaus.³⁾

¹⁾ Srov. Gindely: Rudolf II. und seine Zeit II. pag. 339.

²⁾ Str. 317.

³⁾ Z jaké příčiny přijel, vypravuje Gindely: Rudolf II. 1. díl p. 208.

1608 25. duha nad zámek Třeboní vidína a potom pán bůh v noci dal hojný dešť. I to znamení milosti boží.

31. datum mandátu o veřejnou hotovost, vyšlého od J. Mⁱ císařské.

Toho měsíce předepsaného přišli z Uher a Rakaus noviny, že Uhři pokoj s Turkem držeti míní, vol neb nevol císař, Matíaše za pána poznávají, ním se řídití chtějí a Rakušané že k nim přistaupili etc.

Potom, když páni Moravané sněm v Brně držeti měli, snad jednáním biskupa a Berky, místodržícího hejtmauství, nějaké praktiky kovati se měly, jakž doslejšchati bylo, že Berka Valauny chtěl do města nočním časem uvéstí, a pány jiné k své vůli přivéstí aneb zahubiti. Pročež odcizili se od něho větší díl panstva a z sebe ho vymustrovali; a tu hned, vyjevše z Brna, sjezd na Slavkově drželi a tam zavřeli na tom, aby předně spravedlnosti, řádu, práva a vejsad svých hájili i svobody v náboženství, i také arcikníže za pána a ochranci podlé Uhrů a Rakušanů podnikli; pročež ihned do pole veřejně se strojili.

Aprilis ¹⁾ 6., to jest na hod boží velikonoční, kaplan pana vladaře domu Rožmberského na Třeboní v zámku mistr Simeon Věrník první kázání učinil, jakž poznamenati ráčil svou rukou pán sám.

8. pan Slavata Hradecký, vrátiv se z Moravy z legací, aby na sněm do Prahy vyslali, přijel k J. Mⁱ pánu, a tu dlouho spolu mluvili. Moravané příčiny, že přijeti nemohau, položili. Jel zase ten den.

14. sněm v Praze položen generalní; ale pro nedostavení Moravanů i Slezáků z rosola šel. Nebo Moravané proti Berkovi a praktikám jiným, zasadivše se o své svobody a práva, sněm drželi v Evančicích.

Toho dne přijel sem na Třeboň z Vitoraze pan hrabě s synem svým.

25. pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší sudí, pan z Klenového, nejvyšší písař, a pan Diviš Markvart z Hrádku, item pan Joachim a pan Karel z Kolovrat, při-

¹⁾ Str. 318.

jevše na Třeboň ku panu vladařovi, vzali před sebe cestu ¹⁶⁰⁸ k Hradci; tam našli pana komorníka nejvyššího a jeli spolu k arciknížeti Matiašovi k Znojmu.

27. matka jezuitů, kněžna Štyrská stará, umřela.¹⁾

29. na poště Chrápek do Prahy jel s listy od pana vladaře; nebo Moravané na nás tiskli pod 30 pečeti, abychom s Turkem pokoj tvrdili.

Maii 4. pan Černemel, p. hrabě z Fürstenberku a p. Štangel byli zde na Třeboni. Magister Simeon Věrník s manželkou svou přistoupil ke dvoru.

Maii 7. datum druhého mandátu J. Mⁱ císařské o veřejnou hotovost.

Maii 18. přijel na Třeboň pan hrabě z Vitoraze a na zejtří pan hrabě z Serinu z Rožmberka.

19. v pondělí po neděli exaudi Vít Dekára ženil se v městě Třeboni za paní Kráru (sic!) Mirotickou, pozůstalou vdovu po panu Janovi Mirotickém z Malešova.

Junii²⁾ 1. Jaroslava myslivce, jenž měl domeček za Svinskau branú z mostu jda na levé ruce — (a ten již v té rozmlúce Passovské řízením Lukanovým docela rozebrán a zkažen, že znamení nepozůstalo) děvčátko asi dvúleté upadlo z mostu do příkopu též brány města Třeboně do vody stojaté a nepotunulo, na znak leževši na vodě dobrou chvíli, a ručičkami vodu odhrnovalo, až jej vytáhli. Propadlo děrau, která byla v mostu. Angel její ostříhal ji. A jest divná věc jedno, že hluboko padlo a druhé, do vody stojaté. Stalo se okolo čtvrté hodiny z poledne.

10. vypraven lid pěší J. Mⁱ páně k Milčínu, pátý osedlý; 11. jízda za nimi. Nebo všecken kraj strhnauti se měl, pročez tu každý pán a vládyka osedlý osobně býti měl.

17. Rakauský lid do 2.000 i s ženami vše střelců s muškety táhl do Velešína mimo Budějovice arciknížeti na pomoc; vedl je pan Hans Vilhelm z Celkingu.

23. arcikníže Maximilián ležel na Krumlově, jev ku Praze k spokojení svých bratrů.

¹⁾ Marie Bavorská, choť arciknížete Karla, matka Ferdinanda II.

²⁾ Str. 319.

1608

26. ráno přede dnem v noci v středu na čtvrtek bitva byla mezi Poříčí a Nespekami Čechů s Uhry; zbito tu sedláků a lidu městského z Tábora, Budějovic, Tejna etc. do 300. Užravše se zprávcové toho lidu, zavedli je; hodni korunování. Mohli na zadku v Poříčí seděti. Praví, že jeden vystřelením Uhrů popudil, že se z Nespek na ně vysuli; jízdní stateční rytíři naši dali se nejprv na utkání. Pěchota jim naše ustupovati musila, utíkajíc před Uhry na vše strany do obilí i přes řeku, do lesů a hor. A někteří od rejtharů našich podáveni a jiní tu bídně zmordováni. Mikuláš Keblanský ten utíkati nechtěl, brániv se, dokudž mohl; však od husara štat, že hlava jen závisla a on z koně spadl. Ten sobě jedinký jméno dobré spůsobil. Lid ¹⁾ ten pěší zmordovaný tak obnažený asi za šest dní nepochovaný onde i onde, zvláště mezi obilím ležel; potom je do šachet vkladli. Ti nebozí nejvýce svými hrdly to tažení zaplatiti musili. Rozprávěli, že na zejtrř i díváků na ně něco nepřítel potlaukl a zlaupil.

Jízda ta uherská byla vyslána vstříc arciknížeti Maximiliánovi dle bezpečného průvodu; naši pak hejtmáné krajští, o tom nevěděvše, domnívali se, že míní v kraji škoditi, našeho lidu popudili proti nim a tudy ničemně jej zavedli.

27. vojska arciknížete Matiaše od Prahy propuštěna; táhla zase k Moravě třmi silnicemi, díl k Čáslavi, díl k Pardubicům a díl k Táboru. I sám arcikníže s předními pány s korunau uherskau tudy jeti ráčil.

Julii 3. pan Karel z Žerotína, p. Černemel, p. Štarhemberger, navracující se po zavřených smlouvách a ztvrzených domů, na Třeboň přijeli a J. M. pána navštívili. Arcikníže Matiaš ten přijel do Soběslavě 4. iulii s několika tisíci, jměv s sebau korunu uherskau; na zejtrř jeti ráčil na Hradec.

12. paní komorníková se paní hrabinkau svau dcerau a pannau šlechticnau z Zeberka přijela ku pánu; odjely zas 17.

¹⁾ Str. 320.

19. pan vládár ráčil z domu v 8 hodin vyjeti a ráčil¹⁶⁰⁸ na Vitoraz ku panu hraběti přijeti v pátú hodinu na půl orloje a zase navrátiti se 21.; nebo Valauni táhli přes panství Novohradské ven z země.

Augusti¹⁾ 4. pan hrabě z Fürstenberku starý ráčil na Třeboň přijeti; i syn jeho, jenž sobě Popelovnu, pana hofmistra nejvyššího dceru pojal, též z Prahy na druhý den přijel.

11. mandáti přišli od hejtmanův krajských o veřejnost, že by nějaký lid opět do země vpadnauti mnil, aby pátý byl pohotově.

18. byl na Třeboni pan hrabě z Serinu.

28. pan komorník nejvyšší pan Volf z Kolovrat ráčil sem přijeti i s synem Joachimem.

30. měli čtyři sausedé Hradečtí stínání býti pro jednoho nevážného člověka, odpovědníka svého, a ta poprava měla býti přede dnem; ale utekše se k J. Mⁱ pánu našemu na Třeboň, jsau při hrdlech zachováni a do roka vypo-
vědění, aby nechodili do Hradce.

Septembris 1. odjel pan komorník.

2. přijel sem pan hrabě z Fürstenberka a pan Slavata.

8. pan vládár ráčil na Lnáře odjeti a tam se shledati s nejvyšším purkrabím, komorníkem, sudím, též panem sudím dvorským panem Janem Jiřím; ráčil zase přijeti 19. septembris.

20. přijel sem pan Joachim z Kolovrat s panem Muchkem a odtud odjeli na Rožmberg.

22. přijel pan Slavata se paní mladau i starau po druhé hodině na noc; 25. odjeli Hradečtí okolo druhé hodiny z poledne blízko nešporu dobře zmoklí v suše.

27. přijel sem pan Václav z Budova a zase odjel 30. dne téhož měsíce.

Octobris²⁾ 1. z jistého rozkazu a nařízení J. Mⁱ páně knihy do nové bibliotheky na Třeboni počaly se nositi, nejprve svatá písma; a tak v měsíci do polic vloženy a mazhauz ten naplněn jest k ulici.

¹⁾ Str. 321.

²⁾ Str. 322.

1808

4. pan hrabě z Serinu ráčil sem přijeti. 10. ráčil odjetí zase; byl s ním doktor Persius z Lince a ten dříve odjel.

18. přijeli sem pan z Celkingu a pan z Puchhamu, Rakušané. Též přijel Lucanus geometra a architectonicus; 29. odjel Lucanus.

Novembris 2. svatba držána Honzovi krejčímu dvorskému s Dorotkau z fraucimoru. Byl na tom veselí pan hrabě z Serinu, p. Bulvan, pan Jindřich Vrchotický, p. Jaroslav z Šternberka, syn páně purkrabí nejmladší, p. Václav Kořenský a fraucimoru drahně.

6. byl sjezd krajský na Táboře, na kterýž pan vladař domu Rožmberského a pan Slavata Hradecký za kommissaře nařízení byli; jen pan Slavata sám se tam vypravil. 10. dne téhož měsíce, skrze Třeboň se navracovav, odjel.

8. p. Johanka Švihovská, pana Fridricha Švihovského manželka, přijela na Třeboň a přivezla synáčka svého Petříčka; nechavši ho u pana Lavína, dne 11. odjela.

Tím ranněji pan hrabě z Serinu odjel na Rožmberk a potom pán ráčil dáti pana Jaroslava z Šternberka s preceptorem do Krumlova dovéztí.

13. p. Zdeslav Herzan mladý, syn pana Adama boháče poštou čtyřmi koňmi přijel na Třeboň.

15.¹⁾ Christianus kníže z Anhaltu, ²⁾ gubernator v hořejším Faltzu, po druhé hodině na noc přijeti ráčil na Třeboň na koni bílém poštou sám šestý. J. M. knížecí, po ten čas knížecky ctěn byv od pana vladaře, 21. odjetí ráčil s svítáním k Libějovicům; předjel Puš starý kuchmistr, než provodili kníže Ender a sekretář německý. Koňmi panskými vezen.

16. přijel také a navštívil pána pan Adam Budovec mladý, syn páně Václavů, s preceptorem; 22. odjeli.

17. pan Pochomír též přijel sem a za ním s nocí i pan Černemel; 21. odjeli p. Černemel s strejcem svým a pan Joachim z Kolovrat[; a tu v noci vyvezli tolary].

¹⁾ Str. 323.

²⁾ Viz Gindely: Rudolf II. 1. díl p. 271 a 279.

18. přijeli sem pan Hofman a pan švagr jeho pan ¹⁶⁰⁸ Joachim z Kolovrat; item pan Černemel jeden s preceptorem svým. A tak vždy pan vladař byl na hostech. Velmi dobře voněla jim červená růže; čistě ji škubali odevšad bez studu a lítosti.

Pan Hofman, stonav na podagra několik dní, potom zas k Moravě odjel 28. novembris. Těch časů pan Jan Václav z Lobkovic, hejtman starého města Pražského, od zapálení nohy umřel. Tak to se přihodilo: Dal sobě pacholeti nehty řezati, kteréž něco do živého na palci zavádívši, k otoku příčinu dalo. Pán se nešetřil, toho nechal, až palec se zapálil, ježž nemohli zhojiti, než uřezali; nebylo platno, šlo až po kotníky, i ty přeč; nepřestalo, dalo se výš po koleno, též ušmaněno; i to neprospělo, ale umořilo jej. Před tím bratr jeho Adam Gal též v bídný pád skrze svú neřádnú ženu upadl a co tráva starostí uvald pro zabítí v domu jeho jednoho hraběte francauského.¹⁾

Decembris²⁾ 15. velmi nebezpečný oheň vyšel z komína fraucimorského na Třeboni v zámku, kterýž jest pěkně uhašen z daru božího.

24. přijela sem na Třeboň paní Johanna Švihovská z Nalžov pro navštívení J. Mⁱ pána i synáčka svého. Přibík Dlauhoveský byl s ní, jenž nedvěda panu vladaři daroval. Odjeli 29. decembris.

30. Jich Mⁱ p. Adam z Šternberka, nejvyšší purkrabě Pražský, p. Adam Dlauhý z Waldštejna, nejvyšší sudi, p. Vilém Slavata Hradecký, p. Tiburci Ždárský na Kladnu, saudce zemský, ku panu vladařovi v příčinách pilných přijeli a dobře, jakž na takové hosti náleží, traktirováni; odjeli zase na zejtrí. V aktách zemských, co se toho času dalo, také ta jejich při panu vladařovi kommissí položena. Zbrojnice Třeboňská.

Přestěhovav se pan vladař z Krumlova na Třeboň, zanechav tam nákladného cajkhauzu nového s střelbau znamenitau a všelijakau municí, však nemálo jí sobě ještě

¹⁾ T. j. Hannibala z Šenberku, viz Skála: Mon. hist. Boh. II. 1. p. 81.

²⁾ Str. 324.

1608 na Třeboni shromáždív, řízením Kašpara Endera z Sechov na valech Svinenské brány dal postaviti aneb raději zplácati nejvíce od dřeva a cihlami prodělávaný cajkhauz od léta 1606, kterýž dostaven 1608 léta. Sice nákladná od zbroje, ručnic a jiných braní, nástrojů a potřeb válečných a rejtharských ristkammer neb komora zbrojní pod krovy v zámku vnitřním prve vyzdvížena a nařízena a Motesovi Moderovi svěřena byla.

Léta ¹⁾ páně 1609.

1609 Januarii 1. šedv J. M. pan vladař domu Rožmberského k nešporu z té strany, kde magister Simeon kázával, docházeje a pominauti míniv stolu, vystoupil jednau nohau na koberec, kterýž na zemi ze stolu svěšený ležel, a druhau zavadiv (ač pán ráčil míniti, že o cihlu zavadil), tak že na kolena a na ruce upadl; však, buď pánu bohu chvála, z ochrany jeho úrazu nevzal. To se stalo v světnici nárožní k ryňku na zámku Třeboni.

3. pan Kvintin z Althanu a pan Puchomř z Švartzpachu, saused páně, přijeli na Třeboň, ještě nebyvše s králem Matiašem spokojeni. 4. zase pan Pochomř odjel.

6. v noci v 11 hodin na půl orloje z domu na Hradčanech nejvyššího hofmistra k. Č. pana Kristofa z Lobkovic z okna krkavec vyletěl a dvakrát zakrkal a potom přes dům pana z Kolovrat letěl. Hradčanský ponocný to spatřil a o tom zprávu dal.

7. přijeli k J. Mⁱ pánu pan komorník nejvyšší pan Volf z Kolovrat s synem svým Joachimem a panem Henrichem z Kolovrat a na Janovičkách; též přijel pan Lacek z Šternberka, čekaneč křižovnictví Strakonického.

9. pan Jan Jiří z Švamberka se panem Linhartem Kolonau z Felzu, panem švagrem svým, item pan hrabě z Serinu přijeli k J. Mⁱ pánu na Třeboň i jiní hosté; 10. odjeli. Než pan z Švamberka odjel teprv dne 13. toho měsíce.

¹⁾ Str. 325.

Pan Karel Mracký a na Pyšelích s synem svým Jindřichem též pána navštívili 12. dne ianuarii. Ten dobrý pán velikú škodu od hejduků předešlého roku vzal, když mu zámek Pyšele vybili a vše pobrali, ovcí do 1000 a co jiného dobytka. I tělo mrtvé paní manželky jeho oblaupili; za to také podlé zasloužení ztrestáni.

17.¹⁾ Kateřina Ziglová z Suku, život dokonavši v pátek den sv. Marcella na usvítě, žena stará, an v ní všeckna vlhkost se porušila; v sobotu času nešporního, když měla pochována býti, nesše ji z domu hejtmanského, spadla i s truhlau z mar na tu stranu k studnici a po smrti se zabila. Příčiny toho: 1) že truhly neopatřili, 2) vysoko jí ustlali, 3) nosiči nerovně vyhejbajíce levau pošikau ze schodů na tu stranu ji vyvážili. Pochována na krchově v sakristě. Dostala se sem s Zigmundem Ziglem, mužem svým, od Hory Guttny.

18. Toho dne na neděli v třetí hodinu na noc umřel na Lnářích pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší komorník k. Č. Divný boží saud! Ten se strojil dědicem býti statků Rožmberských. Pochován 29. martii v kostelíku v Staré Boleslavi.

21. přijeli k nám pan z Budova starý a pan Přeč z Hodějova Konopištský; odjeli zase 23.

28. sněm položen na ten den na hradě Pražském; ale nebyl držán.

29. J. M. pan vladař ráčil večeri svatební dáti přistrojiti na Třeboni Janovi Pátkovi a Alžbětě Vrbčanské z předměstí Soběslavského.

30. Magistra Simeona dítě křtěno; narodilo se před tím v auterý k večerau. Jméno jeho Zachariáš. J. M. pán kmotrem býti ráčil, Grejnar, německý sekretář, Hulinský; kmotry Zuzanna z Varovic, Lidmila Štolepeková, Anna malířka, Lidmila Šimonka, písarka. Křtil je kněz Jan děkan z Tejna. To dítě umřelo 10. fubruarii v noci na středu okolo jedenácté české.

¹⁾ Str. 326.

1609

Februarii 3. pan hrabě z Serinu z Rožmberka na Třeboň přijel.

6.,¹⁾ to jest v pátek den památný sv. Doroty, okolo druhé hodině na noc vyšel oheň v Břilicích, vsi nejbližší od Třeboně, kterýž uzřev trubač na věži, ihned šturmoval, lidí zděsil, že sem i tam běhali, někteří pravíce, že na zámku hoří, jiní, že v městě, až běžíce na věž zvěděli, že ve vsi. Pravili, že řezáč pacholek nechal světla a od tud se zapálilo. Shořelo velmi brzo, snad v půl druhé hodině, dvanácte dvorů, protože třináctý strhli a tu přestalo. Sausedu, u kterého se zapálilo, Čunádl říkají; otec jeho předešlých časů sám se zabil nožem. Ubohým lidem mnoho dobytka i obilí shořelo.

10. paní z Hradce stará přijela na Třeboň; 17. táž paní Hradecká odjela a přijel k nám p. Joachim z Kolovrat s Litmírem na šesti koních poštau. Odjeli 20.

24. pan Štangel přijel na Třeboň. Téhož dne svár se stal před načelkovým domem mezi Nemastilem a Šimkem myslivcem i bratrem jeho, a když se rvali, Načelek vyskočil s čekanem a bil napořád. Čekan mu zpadv, vyrazil Chmelěřce tři zuby.

Martii 2. Ondřej Škarda Lomnický, písař důchodní Libějovský, ženil se, pojímaje sobě Annu Daškovú; svatba na rathauze Třeboňském.

6.²⁾ Byl zde na Třeboni u J. Mⁱ pána jeden Kába na Dvorci seděním; 8. pan Hansz Kristof z Celkingu přijel sem; 10. přijel sem pan Joachim z Kolovrat s Litmírem.

12. umřel saused Třeboňský Joachim Hovorka v deset hodin před polednem. Byl se před tím k svatebnímu veselí s Lídau Stanislavovic strojil; než nemoc a smrt to mu překazila. Žena jeho onoho roku při letnicích umřela; oba pochováni u sv. Jiljí. Jan syn jeho dědic tu se osadil.

14. pan Oldřich Kalenice, někdejší jágrmistr Rožmberský, navštívil J. M. pána; 14. pan Jan Lukan přijel k J. Mⁱ pánu na Třeboň.

¹⁾ Str. 327.

²⁾ Str. 328.

17. pan Hansz Kristof z Celkingu, byv u nás tejden ¹⁶⁰⁹ pořád, odjel zase; nebo novina přišla, že pokoj učiněn mezi stavy Rakauskými a králem Matiašem.

18. Adam Čabelický na Kalodném s Kašparem Bechyní,¹⁾ jak Velemického zabil, sem přijeli a byl s nimi Petr Vok Kořenský.

20. dva malostranští měšťané, Samuel písař městský a Jiřík Majer, byli zde.

25. pan hrabě z Rožmberka přijel sem v smutku po panu z Kolovrat.

Aprilis 4. p. Lukan zase z Prahy přijel.

5. hořelo v ozdě u Mirotických neb Dekárů; lid se velmi lekl. To se stalo asi dvě hodiny před večerem. Prve za nebožtíka také se zapálilo.

7. Pan z Budova přijel sem na Třeboň (a hořelo u Chmelfrky na předměstí, shořely tři domy); 17. odjel k Konopišti.

8. pan Jan Jiří z Švamberka se panem synem svým p. Petrem přijeli ku panu vladařovi a učiněna smlauva mezi Jich Mⁿⁱ pány o ty erbanuňky, že k dědictví a nápadu Rožmberských statků páni z Švamberka připuštění; i se panem hrabětem z Serinu narovnáno. 15. odjeli zase páni z Švamberka.

11. evangelistští stavové v Čechách, v Praze při sněmu v příčině náboženství nevyřídívše nic, determinovavše sobě sjezd na novoměstském rathauzu k 3. dni máje, rozjeli se do svých příbytků.

17. paní Johanna Švihovská přijela ku pánu na Třeboň; 18. item paní Dorota hrabinka z Firštenberka na Leštné, rozená Holická z Šternberka, se dvěma synáčky; item paní z Raupova a panna Alžběta šlechticeňna z Zeberka a pan Pochomír saused náš z Švortzpachu.

22.²⁾ Byli u J. Mⁱ pána menší auředníci zemští p. Kába, p. Voračický a p. Skála. (Jmám za to, že se pan hrabě odřekl panství Třeboňského, zase je odevzdal panu vladařovi.)

¹⁾ Dačický I. p. 203, 215.

²⁾ Str. 329.

1609 28. přijel sem pan Hannibal z Waldštejna, nejvyšší münztzmeister; item paní vdova z Kolovrat s paní hrabinkú dcerau svau.

Maii 4. byli u J. Mⁱ pána p. Jindřich Vrchotický, p. Vaněk Malovec Chvalešovský a p. Sejfrid Mecerod od pana z Švamberka.

14. auřad všecken Třeboňský do věže dáni, nejprve tři osoby p. primas, p. purgmistr Pavel Mirotický a Urban Krejčí, z příčiny nějakého Holuba, sauseda Borovanského, že, obtíživ děvku služebnú, měv manželku, není hrdla odsauzen. Ale nemohli jinak vypověditi podlé práva země. Než Zigl, nepřítel jejich, před pánem je lehkomylně omluvil a k té hanbě přivedl; ale potom se na něm svezlo, když pán gruntovně v tom zpraven.

16. Pavel Aretin, potom sekretář na Třeboň přijel.

19. Václav Burda ode dvora pořádně propuštěn. Dav ke bráně Svinenské dvě věder starého piva Netolického vytáhnauti a k tomu děbán veliký vína přinésti, s námi se rozžehnal. Asi v půl hodině to vypili. A tak odjel ku Praze na koni a tam se oženil.

22. pan Petr z Švamberka se paní manželkau svau přijel sem; odjeli 25.

23. pan hrabě z Serinu také přijel; odjel 6. iunii.

30. nějakí Vlaši Ursinové též přijeli; slavně chování a na cestě průvod skrze lokaje panského jměli až do Prahy, do domu páně. Nedali se hlásati, co jsau.

Junii ¹⁾ 2. pan hrabě z Firštenberka z Vitoraze přijel; item landkrabě mladý z Lejchtmburku.

7. na boží hod letniční byli u J. Mⁱ pána p. z Kolovrat Antiquarius a na Hrádku, nějaký vězeň Černemel, item mladý Černemel, Mikuláš Dvořecký, paní Johanka Švihovská se pannau šlechtičnou z Lokšanu, tetau svau.

Slavata za pachole k J. Mⁱ pánu přistaupil. Německý sekretář v divné těžké nemoci ležel.

10. pan Švanberg starý ráčil sem přijeti a ráčil zase odjeti 12. iunii.

¹⁾ Str. 330.

13. v sobotu před sv. trojicí bylo veliké hřímání, ¹⁶⁰⁹ i na dře drobné však dosti husté krupobití. Potom okolo druhé hodiny na noc udeřil hrom na dvůr Dvořec a zapálil, tak že všecken (nebo bylo stavení ode dřeva) do gruntu shořel. Dobytka hovězího zahynulo 62, svinského tolikéž přes 60 kusů, herky 3. Škoda se nemalá stala.

18. přijeli k J. Mⁱ pánu pan Vaněk Malovec a pan Jarolín Hozlaur a seděli při počtech. Přijel také s nimi pan Vilém Vřesovec; bratr jeho jest pan Volf, synové pana Jana na Počedlicích.

20., to jest v sobotu po božím těle, okolo poledne dokonat život svůj Jan Blahauš z Březovíku, purkrabě Třeboňský. Dal se do stavení domu v Třeboni, ale nedostaviv, umřel.

25. v noci na pátek Julius, levobočník a tyran na Krumlově, vězněm jsa na zámku pod Pelikánovými pokoji, byv na záchodě dlaugo, padna, duši pustil; rarášek ho udávil. A strážní nežli se klíčů u hejtmana dovolali, že byl bez sebe. Okolo krku, praví, že byl zčernalý a pustila mu se z nosu po smrti krev.¹⁾

[Toho dne opat Vyšebrodský o mord(ěř)ského poddaného narovnal se na Třeboni s pány Častolary.]

Julii ²⁾ 5. přijel sem pan Přeč z Hodějova a pan Ostrovec z Vlašimě za potřebami obecními od stavů podobojích; 7. odjeli ráno. Lukan přijel.

10. přijel k J. Mⁱ pánu pan Jiří Ernrajch z Švamberka ve 20 koních s barvau červenau a bílau a přijel též z Rožmberka pan hrabě; 14. iulii odjel.

17. J. M. pán ráčil půjčiti stavům podobojím a pánům direktorům 20.000 kop. Ty vyzdvihl pan Kobr a pan Kamaret.

18. přijel sem pan Jan z Říčan Beztahovský a pan Mikuláš Dvořecký.

20. nějaké hrabě se paní svú a dcerau přijelo sem; jméno jeho graf Witt. 21. zase odjel.

¹⁾ Srov. Gindely: Rudolf II. 2. díl p. 342.

²⁾ Str. 331.

1609

24. pan doktor Lavín se paní manželkou přijel na Třeboň.

25. den sv. Jakuba veliký přívál oblační spadl po nešpořích s blýskáním, hřímáním, hromobitím a větry prudkými, že stromoví se lámalo. A toho roku mnoho příválů, hřímání a hromobití bylo i dešťů, že velmi těžce sena i obilí klizena byla.

26. Pan Štangel byl zde; 27. přijel k J. Mⁱ pánu pan Jan Jiří z Vartenberka, syn páně Karlů; 30. byl zde opat z Koruny.

Augusti ¹⁾ 6. na den proměnění pána Krista byl zde pan Vaněk Malovec, p. Hozlaur Žižka, páni Malovci Kristof a Adam bratři.

10. v pondělí sv. Vávra psům zlé hody spůsobil. Ze všeho panství Třeboňského je do Třeboně přivést, nésti museli a nohy pravé kus jim zutínáno od kata na dlauhém mostě; zcepenělo jich moc. Jiní než by katu dali krejcar, nechali mu do kopy psů a tak nimi porasovali zem, až ošklivo; někteří, ledckams zalezše, zcepeněli. Kat že v tom nezachoval se podle poručení, nebo jen pazaurek jeden nejvyšší dlátkem měl jim odnímati, proto do kačenky dán. Té tragedie psů původ a příčina byl Hrbek z obůrky, který bažantů hlídá.

Pan starý z Vitoraze hrabě z Firštemberka přijel k J. Mⁱ pánu.

18. brána ven z města k Břilicům nová, podstatná od štukových kamenů XXVII založena toho dne po poledni a v sobotu, to jest 22. augusti, dokonána a vrchními kameny zavřina jest.

19. byl zde pan Slavata, bratr pana Hradeckého, s panem Španovským.

24. pan Vaněk Malovec a pan Hozlaur, hejtman krajský, byli zde; přijel také v sobotu p. Jindřich Daudlebský.

25. na apellací Mírotických seděli p. Václav Špulř, p. Daudlebský, p. Rudolf Puš, p. Sejfrid Mecerod, Grejnar, sekretář český, a Zigl; byla uvážena.

¹⁾ Str. 332.

Septembris ¹⁾ 2. pan hrabě z Fürstemberka sem přijel z Vitoraze, též i Oldřich Kalenice; 7. odjel. 1609

6. Pan Jaroslav Antiquarius Libštejnský z Kolovrat přijel sem.

13. konána svatba na zámku Tobíášovi Alšovi, paušrejberovi, s Annau Turkyní z Královského Bělohradu. Při témž veselí u J. Mⁱ pána byli pan z Kolovrat předdotčený, pan hrabě z Serinu, páni Malovci Václav a Pavel, pan Václav Kořenský, p. Hozlaur, p. Suchomatský a fraucimoru stavu rytířského nemálo. I druhého dne hodováno. 15. Tobíáš Aleš s svau ženau odebral se do Kaplice. Na ryňku v Třeboni, když měl vyjeti, kňš se s ním spav i padl, však ho neurazil; tolikéž na hrázi.

14. pan Raichart Štarnbergéř ²⁾ se paní manželkau svau Julianau, rozenau z Rogendorfu, a se pannau N. z Celtingu, jejíž paní máte byla z Štorhemberku, navštívili J. M. pána.

20. a 21. dne toho měsíce mlynář Planský od Budějovic jměl svatbu slavnú na rathauze Třeboňském, pojímav sobě po druhé z fraucimoru dévečku Brigidu.

22. Christianus kníže z Anhaltu, geburnator Falcu hořejšího, sám šestý na poště přijel k J. Mⁱ pánu na Třeboň po poledni, jměv před tím říšská jednání u císaře několik neděl. Byl zde také pan hrabě z Serinu. 26. odjel kníže; vyprovázeli ho až na Libějovice pan hrabě z Fírštenberka a Lukan, než hrabě z Serinu nedaleko.

23. přijeli kurfiršta Hajdelberského legatí p. Ludovicus camerarius s sekretářem kurfirštovým.

29.³⁾ hrabě z Fírštenberka odjel a přijel sem pan Petr z Švamberka se paní manželkau svau. A téhož dne pan Slavata příjev odjel téhož dne zase na Hradec. Ale pan Švanberk byl zde až do soboty, odjev 3. octobris.

Octobris 6. paní Johanka Švihovská přijela na Třeboň. 7. p. Joachim Novohradský mladý z Kolovrat na poště

¹⁾ Str. 333.

²⁾ Viz Gindely: Rudolf II. 2. díl p. 145, kdež vyložen účel tohoto poselství.

³⁾ Str. 334.

1609 přijel a paní máti jeho se pannau šlechticnau z Zeberka za nimi přijely; 9. odjeli zase.

12. Pan Vaněk Malovec přijel k J. Mⁱ pánu. 15. přijel sem pan hrabě z Serinu s svým ujcem mladým hrabětem z Turnu a za nimi, byvši na Rožmberce, přijela paní z Kolovrat se paní hrabinkau.

17. jevše z Prahy kněží z jednoty bratrské po učiněném srovnání s jiným kněžstvem, navštívili J. M. pána na Třeboni; odjeli zase 20.

21. paní z Kolovrat vdova odjela, i pan hrabě.

23. přijel sem zajímavý pan Slavata, bratr Hradeckého.

24. item přijel na poště pan z Vartemberka, syn páně Karlů; 26. odjel.

29. přijel pan Jaroslav z Kolovrat Antiquarius (a lovil se rybník Oppatovský a Svět); 6. novembris odjel.

30. přijel sem pan Lacek z Šternberka, křižovník, a odtud jel na Rožmberk, potom na Majlperk, držev jej v čekanství.

Novembris 3. přijel sem pan hrabě z Firštenberka (a rybník Svět se na zejtrí lovil); 7. odjel. 5. přijel sem pan nejvyšší mintzmeister pan Hannibal z Waldštejna.

6. knihy se odnesly všecky do bibliotheky; 27. octobris počaly se nositi.

7. byl zde legát knížete Nejburského; asi 11. odjel.

16. přijeli sem p. Vaněk Malovec, p. Pavel z Říčan a na Dubu (nedaleko Helfenburka, nebo z toho hradu Dub vystaven), pan Sobětický.

17.¹⁾ Dva vyslaní z auřadu Mladého Boleslava Jan z Skalky a Mikuláš Zahradka přijeli sem, jednajíce k vzdvižení učení literního svobodného v městě svém o pomoc.

27. přijel k J. Mⁱ pánu pan Henrich Mates hrabě z Turnu, krigsman; odjel zas na zejtrí k Vídni. 29. Pan Fridrich hrabě z Vitoraze přijel k J. Mⁱ.

Toho dne Mates Mader, cajgwarter, jměl veselí svatební, oddán s ženau, drže při sobě pod pláštěm dva syny a ona dcerku maličkau na ruce.

¹⁾ Str. 335.

30. Jan Dekara, byv poslán od J. Mⁱ pána do Uher ¹⁶⁰⁹ na zkaupení vin, navrácuje se z Vídně, v nějakém Longavě, pošetiv se, ukovaný ležev, od bratra svého Víta odtud vyzdvížen a tak nesmyslný do Třeboně převezzen; život dokonal 3. decembris před polednem. Na zejtrí pochován v ambitu kláštera Třeboňského. Byl člověk veselý, hospodářský, k lidem přívětivý, zprávný a dobrotivý, jehož mnozí želeli. Byl tak vystrčen nebezpečně na cesty sám jedinký původem dvorských fuksšvancerů.

Decembris 2. pan Čabelický Karel navštívil J. M. pána.

8. paní hrabinka z Turnu, sestra pana hraběte z Serinu, se paní manželkau téhož pana hraběte z Serinu přijeli na Třeboň, navrácující se z Rakaus, kdež předepsaná paní hrabinka z Turnu syna oženila; sám pan hrabě na zejtrí přijel. 10. ten fraucimor odjel zas.

22. pan z Budova sem přijel; 27. odjel. 26. pan hrabě z Serinu k J. Mⁱ pánu přijel.

28. pan Adam Linhart, p. Frovain, p. Jan Theodorus z Ottersfeldu, p. Vojtěch Kautský, páni Pražané, přijeli k J. Mⁱ pánu na Třeboň; odjeli zas 29. až do Veselí.

J. M. pán můj tento rok ráčil pavlač, jenž od zámku po zdi městské k Břilické bráně se táhne, až k též bráně z gruntu založené ostatně dovésti, i také pokoje dole klenuté spraviti a tak zámek pořádně tím štokem rozšřítiti, kterýž sice štok léta páně 1601 přiveden byl zároveň s domem bibliotheckým. (Deo laus.)

Léta ¹⁾ páně 1610.

Januarii 3. pan Jiří Ernrajch z Švanberka přijel ku ¹⁶¹⁰ panu vladařovi na Třeboň.

7. pan Jan Jiří z Švanberka, také byv u pána, odjel toho dne.

Toho dne před večerem přijeti ráčil markrabě Brandenburský z Jagendorfu z Slezska; za ním přijel pan hrabě z Firštenberka z Vitoraze. Odjeti ráčil pan markrabě 11.

¹⁾ Str. 336.

1610 dne s ranním jitem; na zejtrí odjeli obě hrabata, totižto i náš z Serinu.

12. Martin Šifter, saused Třeboňský, po třetí se ženil, Dorotu Moravku sobě pojímaje.

19. foršmistr panství Krumlovského pána navštívil a pan Bernart z Puchamu na Gmundu a Švartzpachu saused náš. 20. přijel také na Třeboň pan Přehořovský z Tábora.

Februarii 1. Jakub trubač Hōrický z panství Krumlovského, pomínuv se smyslem, několik dní před tím své spůsoby melancholické v řeči i v skutku ukazovav i spovídav se a přijímav před tím v pátek od kněze Ondřeje faráře Třeboňského pod jednau, o nešpořích když magnificat zpívali, byv na kruchtě u varhanů a pomodliv se, šel do světničky nárožní, kdež kněz Pavel býval, když tovaryši jeho na zámku muzikovali, šátek přes bidlo založiv, řemen k němu přivázav, udělal oko a hlavu do toho oka vstrčil a tak zartausil se. Byl nad míru smutný mládenec, ale rád každému poslaužil a dobře se choval. Neví se, odkud té nemoci dostal. V božím saudu zůstává.

21. byl zde pan hrabě mladý, syn pana Fridricha Firštenberského na Vitorazi, jmající dceru nebožtíka Kristofa z Lobkovic, nejvyššího hofmistra k. Č.

26.¹⁾ Melicharovi Hofmanovi, kupci možnému, měštěninu Hradeckému, umřevši manželka, jezuiti nedali jí pochovati; za tau příčinau přijel s poctivými sausedy [náboženství evangelistského] k J. Mⁱ pánu na Třeboň, vyhledávav, aby to tělo mrtvé náležitě a křesťansky pohřbeno býti mohlo.

27. byli též u J. Mⁱ pána pan primator Písecký p. Václav Zatecký a jeden starý měštěnin, pánu sverené věci vůle poslední odvozovavše do pokoje, nebo v ní musilo něco napraveno býti. Uctění byvše náležitě, toho dne odjeli.

28. Václav Kořenský i se paní a pannami pána navštívili. Item Oldřich Kalenice; byl tu až do 5. martii.

Martii 6. a 7. oppat Vyšebrodský kněz Pavel Faren-schon byl na Třeboni u J. Mⁱ pána. Toho měsíce Jan Jeřábek starý z Vítkova Hrádku u veliké sněhy a zimu,

¹⁾ Str. 337.

tak že se chudina v nohy oznobil, na Třeboň k J. Mⁱ pánu ¹⁶¹⁰ přijel, — stařec přes osmdesáte let. Nejprv jmel hospodu u Syrovátků, pak u Honze Mecera truhláře, pak v bráně zámku proti ryňku.

13. kněz Matěj Cyrus, senior z konsistoře Pražské, a s ním Václav Maria z Jenčů a Jan z Skalky, měšténíne Mladoboleslavští, přijeli na Třeboň.

22. mladé hrabě z Vitoraze pan Albík na dvě vozích přijel k J. Mⁱ pánu. 28. Jan Lukan, geometra a krigsman, přijel na Třeboň.

Aprilis 3. J. M. pan komorník nejvyšší pan Jan Jiří z Švanberka i se paní manželkau svau, pannau šlechticnau, item pannau Krajířkau i synáčkem panem Adámkem, též panem Severinem Škatau, doktorem, i paní manželkú jeho přijeli. Zase odjeti ráčili před obědy bez snídani 8. aprilis.

Zigmund ¹⁾ Zigl z Chocemic po poledni život svůj dokonat. Byl nečacký na zdraví od mnoha časů, nezřízeně život vedv, poddaní neplakali ho. Byl fedrován k J. Mⁱ do kanceláře od nebožtíka pana z Kolovrat. Ležel několik dní, samoděk se zanedbal, až nemoc zmohla se a život mu docela zatvrdila, že dále mu pomozeno býti nemohlo. Po smrti otevřín, nalezeny v něm plíce všechny shnilé a játra zkažená takměř vseckna. Kázal nad ním kněz Simeon kaplan dvorský, nehaněl ho ani chválil.

10. přijela sem paní Švihovská z Nalžov se pannau šlechticnau dcerau svau a pannau z Zeberka.

12. pan purkrabě nejvyšší se paní manželkau, Jaroslavem synáčkem (nebo Jan nemocný ležel na Bechyni a doktor Lavín k němu vypraven) a dcerkau s tauto manželkau, item pan Slavata se paní manželkau a paní starau se panem bratrem a syny dvěma navštívili J. M. pána starého na Třeboni; odjevše 14. dne toho měsíce.

15. pan Antiquarius z Kolovrat zde; 17. odjel. 16. pan Albrecht Pauzar. 17. pan Václav Vilém z Raupova a na Trnovanech přijel dle navštivení J. Mⁱ pána na Třeboň,

¹⁾ Str. 338.

¹⁶¹⁰ pan ženich panny Aleny šlechticny Švihovské Horažďovské ;
20. odjel.

22. J. M. arcikníže Rakauské Maximilián, bratr císařů, pána vládaře na Třeboni navštívití ráčil a tu noclehoval ; jměl vozů do jedenácti. Sám v senftně mezky nesen. Jízdných též okolo 30, všech koní do 106 bylo. Vzal cestu před sebe z Tyrolu ku Praze, kdež měli duchovní kurfirštové, Drážďanský, a některá knížata k císaři se sjeti. Odjel ran-
ním jitem 23.

26. pan hrabě z Firštenberku, vyprovázev arcikníže až na Tábor, zase navrátil se k Třeboni.

27. odjel domů k Vitorazi.

27. ¹⁾ Pana Volfa Hozlaura syn Volf přistaupil za pachole k J. Mⁱ pánu a Hájek odebral se přec.

28. P. Jířk z Chocenic, císařský rychtář z nového města Pražského, bratr nebožtíka Zigle, po vyřízení mantlů odjel zase ku Praze.

29. ráno k obědu přijel pan Petr z Švanberka a pan Červený z Celkingu na poště.

Maii 3. odjel pan z Švanberka okolo nešporů.

6. pan z Puchamu saused náš se dvěma paníma a šlechticnami přijel k J. Mⁱ pánu; odjeli na zejtrf. 10. přijel k J. Mⁱ pánu pan Jan z Šternberka, páně purkrabů syn, s Petrem Špulřem z Kostelče; odjeli 12. dne.

20. pan náš starý z Rožmberka ráčil do Soběslavě jeti; druhým dnem navrátiti se ráčil. Pan hrabě z Serinu myl se u Dobré vody.

26. v středu po sv. Urbanu v noci na čtvrtek v deset hodin německých hořelo v Latraně na Krumlově; shořelo Štajnsnajderovi, Honzovi komorníkovi i jiní podlé domové i, kde pan Homut byl, tam naproti zámku asi jedenácte domů. Veliká škoda stala se.

29. pan Václav z Budova přijel a pan Špulř starý odjel. Pan komorník nejvyšší J. M. pán starý z Švanberka se panem starým Svatkovským, item paní komorníková, nebožtíka pana z Kolovrat někdy manželka, sem přijeli.

¹⁾ Str. 339.

Junii 1. J. M. pan komorník nejvyšší velmi ráno od-¹⁶¹⁰jeti ráčil, 2. pan z Budova též velmi ráno odjel; 3. paní Kolovratka odjela.

9. přijevše k J. Mⁱ pánu pan Vaněk Malovec, p. Pavel z Říčan, p. Jeronym Hozlaur, začali se držeti počtové. Odjeli 12. iunii. Pan Jindřich Daudlebský také zůstával při počtech, nebo nebylo tu Grejnara ani Dekary.

11.¹⁾ na místě páně pan Pavel z Říčan s^opány přede-
psanými z rytířstva auřad konšelský v městě Třeboni ob-
novili; primas Petr Haužka.

16. P. Lukan k J. Mⁱ pánu přijel z Prahy. Okolo toho času lid najímán a kladen do Budějovic, hlas šel, že na krále Uherského pro dosažení zase Moravy a Rakaus.

19. pan z Puchamu saused z Švartzpachu navštívil J. M. pána. [21. hrabě Fridrich z Vitoraze přijel k J. Mⁱ ran-
ným jitrem. Paní Johanna Švihovská, před tím přijevši,
odjela dne 22. a pan hrabě 23. téhož měsíce. 24. Pan Beř-
kovský, jeden Amštalarů švagr, byl u J. Mⁱ pána.]

Amštalar dvořenín.

Toho času stavína brána nová při buchalterii do zámku a k tomu díl stavení nového v zahradě k parkánům vy-
zdvížen a stará brána s jiným stavením starodávným se
vybořila pro udělání většího placu a proporcí. Šlo to říze-
ním Lukanovým.

Julii 1. přijel do Třeboně pan Henrich z Kolovrat, na-
vracovav se z Polné, kamž provázal kurfiřta Saského,
jedaucího k králi Matiašovi v jednání; odjel zase 2.

3. pan Černemel přijel k J. Mⁱ pánu. Nebyl zde od
toho času, jak ptáci z hnízda (devadesáti tisíc tolarů) vy-
vedeni, když Matiaš do země vtrhl, tak jakž se o tom
proslýchalo.

9. pan Petr z Švanberka ráčil přijeti a 14. zase odjeti.

15. Přijeli k J. Mⁱ pánu pan Vilém Auštěcký s synem,
bratr páně Janů nejvyššího komorníka k. Č., p. Václav
z Budova, s synem páni mladí z Hodějova Bernart a Jan

¹⁾ Str. 340.

1610 Jiří bratří blíženci, pan z Šternberka, syn pana purkrabí nejvyššího. Auštěcký a Šternberk odjeli 16., jiní 17.

7. večír přijel k J. Mⁱ pánu pan Jiří Homut z Harasova; odjel 19. Byl zde vyslaný od hraběte z Hanaw; odjel 20. Sekretář německý až do Veselí ho vyprovázal.

21. vyslaný od kurfiršta Hajdelberského tu byl; odjel 22.

29.¹⁾ Dva auředníci od desk pan Kába a pan Voračický přijeli na Třeboň; 31. odjeli. Statek Žumberský do desk vložen Hőkům a Homolí Honzovi komorníkovi.

Augusti 2. u J. Mⁱ pána byl legat kurfiršta Hajdelberského.

14. byl u J. Mⁱ pána pan Petr Pavel Hozlaur Lysý. Jindřich Daudlebský ke dvoru přijel. Pan Václav starý Špulř v noci těžce na kámen roznemohl se.

24. v auterý den sv. Bartoloměje před večerem J. M. pan nejvyšší komorník pan starý z Švanberka ráčil s Jⁱ Mⁱ paní svau, synáčkem Adámkem, pannami šlechticnami přijeti na Třeboň a J. M. pána navštívit.

27. pan Slavata, Hradeckého bratr, na jednom voze přijel; v neděli po obědích k Hradci odjel. 28. pan Gott-hart Štornbergér přijev, zase odjel toho dne.

Septembris 3. dne J. M. pan komorník odjeti ráčil.

4. na noc paní stará z Hradce, hrabinka z Montfortu, se paní Hradeckau Lucií Ottilií dcerau svau přijely na Třeboň; odtud v pondělí jely k Dobré vodě kaupat se.

8. byl u J. Mⁱ pána pan Puchomír z Švortzpachu; 9. odjel.

9. přijeli pání p. Pilgram Pochomř a p. Volf Adam z Landaw s paními manželkami; též pan Ondřej Mrakeš z Ličova. Těm paním paní Pilgramové říkají paní Alžběta z Puchajnu rodem z Rogendorfu, druhé Lucia Ottilia z Lim-purku. S těmi paními byla šlechticna z Tifenbachu Regina Barbara. 12. v neděli XIII. po sv. trojici ráno odjeli; n-pili se po ty dni čistě.

¹⁾ Str. 341.

12. přijel pan hrabě z Turnu malý, ujec p. hraběte 1610 z Serinu.

23. J. M. pan vladař ráčil v malém počtu navštívit pana Vaňka Malovce na Chvalesovicích, navrátiv se na zejtrí.

29. Byl zde pan hrabě z Serinu několik dní.

Octobris 4. pan Vácslav z Budova a pan Jaroslav Smiřický ¹⁾ přijeli k J. Mⁱ pánu na Třeboň; zase odjeli 8. octobris.

5.²⁾ v auterý po sv. Františku ráčil na Třeboň poštau asi sám devátý arcikníže Leopold, biskup Passovský, přijeti. Před knížetem jel pan Vilém Slavata Hradecký, za arciknížetem jacís staří, jmám za to, jezuiti passirovali. Toho dne též přijel pan hrabě z Firštenberku. Arcikníže na druhý den po snídání k Krumlovu na vozích odjelo; jiní hosté v pátek. Stolili s arciknížetem pan vladař Rožmberský, Fridrich hrabě z Firštenberka na pravé ruce; na druhé straně paní stará Hradecká s mladau a panem Slavatau k tomu s některými zoldáty, na drahně kočích. Vezv jim peníze; nebo truhly velmi těžké byly. Pan hrabě z Fürštenberku odjel v sobotu ráno.

11. arcikníže Maximilian, někdy volený král Polský, ráčil sem přijeti; 12. celý den ráčil zůstatí. Než v noci na středu, byv dobře chován bez nedostatku, k Plavnici odjel, tam snídal; pak mimo Krumlov do Hořic, tu noclehoval; potom do Passova. Byl v bibliotece J. Mⁱ páně na Třeboni, pán vliďný, pokojný, nehrdý.

18. přijeli k J. Mⁱ pánu pan Hetvik Vratislav, pan Vojtěch Kaplér a jeden Němec za příčinau vojáků Passovských a chtěli jmíti střelbu zapůjčenú. Na druhý den odjeli do Budějovic, pak do Krumlova a naši dvorané někteří s nimi. Před tím týž lid vojenský od Pasova žádali zbraně od pana vladaře; ale v švábsku odpověď se obešli. 20. byl zde pan Pavel z Říčan a na Dubu také z příčiny spokojení toho vojska u Passova ležícího.

¹⁾ Viz Gindely: Rudolf II. 2 díl p. 172.

²⁾ Str. 312.

1610

24. a 25. svatby od J. Mⁱ pána vykonány Vítovi Voštírálkovi s Alenau purkrabkau a Janovi Librovi z Soběnova s Kateřinou Dekarkau z Soběslavě. Oddavky byly na veliké světnici, než dole v erbovní klenuté se jedlo. Pro ženichy byly dvě tabule; za jednau jedli s nevěstami a fraucimorem a za druhau muži; třetí byla nevelká pro stavu rytířského fraucimor. 26. odjeli.

27. na dvě vozích přijeli od knížete Brunšvického, čekavše na kníže samé; trávili u Lamplů přes dvě neděle. Ale, necítivši dobrého větru, neprijelo.

Novembris ¹⁾ 1. pan Jaroslav z Kolovrat jinak Antiquarius přijel k J. Mⁱ pánu. Item od Passova vrátil se Kaplér s nějakým Němcem hejtmanem, byvše tam v kommissi, 4. odjeli tito všickni; než Brunšvicští zůstali.

6. přijeli k J. Mⁱ pánu, byvše obesláni, Adam Linhart z Prahy s jiným prokuratorem nedokonalým, p. Jiřfk Homut a Jindřich Daudlebský a jezdili na Novú řeku.

11. přijeli k J. Mⁱ pánu pan Erasim Landaw, tlustý pán, a pan Pilgram z Puchajnu. 13. přijel pan Mrakeš.

16. v noci na středu okolo jedenácté hodiny německé biskup Passovský, arcikníže Leopoldus, přijel na Třeboň stěžně ve čtyřech kočích. Asi v půl druhé hodině, pojedv drobet, hned ku Praze pospíchal; dal ho J. M. pán až na Tábor dovéztí.

22. pan hrabě z Serinu přijel k J. Mⁱ panu z Rožmberka.

Decembris 7. pan hrabě z Firštenberka z Vitoraze přijel k J. Mⁱ pánu. 8. přijeli k J. Mⁱ pánu páni vlastní bratří dva Jan a Rejchart z Puchanu s manželkami (jedna z nich z Vrbna z Moravy); item jedna stará panna šlechtična s nimi.

Toho dne přijel i Vyšebrodský oppat. Na druhý den všickni s J. Mⁱ pánem stolili.

10. pan Petr z Švanberka i se paní manželkau svau ráčili pana vládaře navštívití. 21. pan z Švanberka ráčil odjetí.

¹⁾ Str. 343.

23. byli zde z Moravy od pana hraběte z Salmu z To-¹⁶¹⁰
vačova jeho hofmistr a sekretář; člověk učený. Byli
v bibliothece.

24.¹⁾ paní Johanna Švihovská přijela.

25. den hodu Kristova narození stolili s J. Mⁱ panem
vládařem paní Švihovská předepsaná, panna dcera její
panna Judit Voršila, Přibík Dlauhoveský, Cábuský, Jiřík
Měsíček, švagr Lavína doktora, doktor Lavín, Endr.

27. paní Švihovská jezdila na Hlubokú; druhým dnem
navrátila se a 31. k domoví se obrátila.

Toho roku J. M. pán na Třeboni novú bránu k vý-
chodu slunce do zámku při buchalterii s novým štokem
ku poledni a k půlnoci až k marštalím z gruntu ozdobně
vystavěti dáti ráčil. Zprávce toho stavení a měřitel byv
pan Jan Lukan, statečný rytíř. Stavíno také na bráně Bři-
lické a podlé ní.

Léta²⁾ páně 1611.

Januarii 10. přijel k J. Mⁱ pánu na Třeboň pan hrabě¹⁶¹¹
z Fürstenberka a na Vitorazi; odjel zase 12. po snídání.
Sanice mu se zkazila docela, sníh zsešel.

11. Pan Vaněk Malovec Chvalesovský přijel po druhé
hodině z poledne; 13. v noci přede dnem odjel.

13. Pana Jeronyma Hozlaura strejc Gabriel přijel
k J. Mⁱ pánu na Třeboň. Téhož dne Jindřich Daudlebský,
služebník a radda přední v kanceláři J. Mⁱ páně, při-
jel také.

25. Od administratora Hajdelberského vyslaní k J. Mⁱ
pánu přijeli, jmenovitě Hyppolitus a Collibus, muž velmi
učený (knihy jeho nacházejí se) etc.; na zejtrí audienci
jměli.

29. Paní Judit Kolovratová z Šternberka se panem
Joachimem, synem svým, přijeti ráčila na Třeboň. V pon-
dělí po devítníku, to jest 31. ianuarii, jevši zase domů
k Budějovicím, s hrozným strachem a předěšením se na
Třeboň navrátila, protože vojáci Passovští se Budějovic

¹⁾ Str. 344.

²⁾ Str. 345.

1611 zmocnili. Byvše někteří z nich, zvláště Oldřich Vchynský s Libersolem ¹⁾ nějakým v Budějovicích (v pondělí město do tří hodin na den zavřeno bylo) ti žádavše za otevření, ukázavše listy císařské: brána jim otevřela. Oni, nastrojivše zradu vně, an svých pod mostem drahně jměli, a ve prostřed s kočárkem v bráně se zastavili, a v tom pachole jejich, poodšed, vystřelil: ihned síla drábů do města tiskla se. ²⁾ Tři na placu zůstali z nich; písař městský ³⁾ mušketem v leb smrtedlně udeřen. 1. februarii paní z Kolovrat průvodem Haugvicovým, jenž z jejich roty byl, předce k Budějovicím jeti ráčila a bez nebezpečení projela.

31. ianuarii přijelo k J. M^t pánu dvě knížat francouzských mladých a pan Haugvic z kumpanie Passovské též. Jména těch knížat: mladší Henricus de Foyret de la Vallete conte de Candalle, staršího Bernardus de la Vallete marquis de la Valette. Jměli XIII kleprlíků; odjeli k Hradci na čtyřech kočích. ⁴⁾

Februarii ⁵⁾ 7. pan Vaněk Malovec z Chvalesovic přijel sem se paní Annau, vdovau po panu Benedovi, tetau svau, rozenau z Vřesovic. Matka její byla sestra pana Vaňka.

8. pan Václav starý Špulř k J. M^t pánu přijel na Třeboň. a tu drahý čas zůstával u Tomáše maláře.

15. Bitva v Praze mezi Leopoldovými vojáky vtrhlými do země a stavy království; Malé strany sic se zmocnili, ale nic dál. Na sta z roty jejich padlo, od stavů nemnoho. Pěkná správa. Sám císař takové praktiky vedl a ubohau chudinu hubiti dal.

14. pan Melichar Kolchrajter z Černodubu s synem svým Janem Kristofem na dožádání pana vladaře přijel na Třeboň; jednáno s ním o pannu dceru jeho, aby za manželku dostati se mohla Theobaldovi Höckovi z Cva-

¹⁾ Srov. Skála. Mon. hist. Boh. II. 1. p. 279.

²⁾ Gindely: Rudolf II. 2. díl p. 194.

³⁾ Šimon Plachý.

⁴⁾ Jindřich Nogaret de la Valette hrabě de Candale († 1693) a Bernard Nogaret de la Valette a Foix vévoda Espéronscký de la Valette (1592—1661), synové Jana Ludvíka Nogareta de la Valette a Markéty de Foix a Candale.

⁵⁾ Str. 346.

bruku, sekretáři německému. Vzal sobě a jmenoval jistý ¹⁶¹¹ termin k odpovědi; odjel zase 16.

15. přijel k J. Mⁱ pánu na Třeboň pan Černemel s jedním mladým pánem a s synem svým, 21. navrátili se zase ku pánu z příčiny pošty od knížete z Anhaltu; 22. odjeli.

23. Jetřich Malovec, Bejšový i ještě jiní stavu rytířského byli u J. Mⁱ pána, žádavše o tři kusy střelby na Hlubokú. To jsau zprávní rytíři čeští; pevnosti jmají beze vší municí.

28. byl u J. Mⁱ pána pan Jiřík Homut z Harasova a na Radeníně, jeden defensor od podobojích strany, v příčině mustruňku krajského, poněvadž byl jedním hejmanem.

Martii 3. pan Andreas Mrakeš, pán svobodný rakaušský na Ličově, saused náš, přijel k J. Mⁱ pánu.

9. byl u J. Mⁱ pána pan Pavel z Říčan, pan Pavel a Jetřich z Hluboké Malovci, též pan Homut, jednavše o mustruňky v krajích.

10. mustruňk v tomto kraji držán býti měl v Hradci Jiudřichově; J. M. pán ráčil tam lid odeslati. A hned od tud v jisté místo táhnauti se mělo; i netáhli, než leževše a žravše přes tři neděle, domů propuštění. A předse se jim služba platila. Mezi tím nepřítel z Budějovic hubil a škodil rytířům i potom panským poddaným.

Toho ¹⁾ času u J. Mⁱ pána byl jeden mladý Černemel, jako se v Soběslavi česky učil.

11. a 12. lidu vojenského pro gvardy J. Mⁱ pana vladaře přes sto osob najato.

12. Rame z Prahy utekl do Budějovic s některým stem koní. 18. devět befelichshaberů nevinně a zrádně nočním časem na rathauze stínati dal.

13. pan Václav Lapáček a pan Kába, vysláni k J. Mⁱ pánu od stavů, na Třeboň přijeli.

18. pan Erasim Černemel byl u J. Mⁱ pána na Třeboni. [Arcikníže Leopold zase v Budějovicích byl.]

¹⁾ Str. 347.

1611 19. Jan Malovec z Hluboké, obesláni byvše všickni tří dospělí bratři do Budějovic od Leopolda, přijeli sem, radili se, co mají činiti; byl s nimi Jan Bejček. Anobrž i jiní rytíři z toho kraje obesláni byli, jako pan Albrecht Pauzar, pan Karel Kořenský; pročez v neděli iudica za tau příčinau k J. Mⁱ pánu přijeli, radíce se, co mají činiti.

22. pan Černemel odjel.

Posel z Prahy přišel od stavův k J. Mⁱ pánu; oznamoval, že proti J. Mⁱ králi Uherskému Matiašovi páni již vyjeti ráčili, že k Čechám tahnauti ráčí.

26. z půlnoci mezi jednau a druhau hodinau na půl orloji často a těžce na dnu před tím takměř půl léta urozený pán pan Hanuš z Říčan, J. Mⁱ pana vladaře dvoru maršálek, trápen byv těžce, když mu do hlavy dala se, lehaučky v rukau služebníka svého třikráte zív, umřel, jako by usnul. Ležel asi 20 neděl. Příčina nemoci jeho byla, že v Svinech Trhových u pana Václava Kořenského na křtinách dítěte páně Viléma Vrchotického pil hrubé mladé víno. Pan vladař ráčil mu poctivý pohřeb vykonati, sám doprovoditi se panem Zdeňkem Lvem Kavkau; i gvardy J. Mⁱ krigsmanským způsobem exequias mu vykonali. Pohřben v kostele Třeboňském 31. martii.

27. martii, jenž bylo v neděli květnú, přijeli k J. Mⁱ pánu pan Joachim Španovský, hejtman krajský, (než druhý hejtman ¹⁾ pan Homut roznemohv se nemohl přijeti) a pan Kristof bratr pana Španovského, pan Vencelík a na Kamenici, pan Kristof Karel s Svarova a na Hamru z Hradce z vojska, radivše se, kam by je měli obrátiti.

Aprilis 1. z Passovského vojska z Budějovic jeden nejvyšší Vlach Rundel byl u J. Mⁱ pána; pak pan Lukan s jinými sjel se druhý den. A tak počato jednání o abdaňk a pokojné propuštění toho vojska; nebo cítivše, že od Prahy krále Matiaše lid proti nim silně táhne, hledali milosti.

¹⁾ Str. 348.

3. na boží hod velikonoční stolili s J. Mⁱ panem vlá-¹⁶¹¹dařem pan Erazim Černemel, pan Vaněk Malovec z Chval-lesovic, jenž před tím v bílú sobotu přijel, item münzt-majster a Ender. Pan Lukan, nejvyšší správce vojenských věcí, v svém pokoji jedl. Jiní stavů rytířského sausedé okolní, pan Václav Špulř, p. Albrecht Pauzar, pan Václav Kořenský, p. Melichar Kolchrajter, schránivše se tehdaž dle lepší bezpečnosti s manželkami a dětmi svými i s statkem v Třeboni, ač nakázáni byli, však nezůstali u tabule nahoře.

Lid krále Matiaše byl na Písek přitáhl.

4. v pondělí velikonoční s J. Mⁱ pánem stolili: pan Fridrich hrabě z Fürstenberka a na Vitorazi; J. M. pán ráčil seděti na pravé straně, podlé J. Mⁱ pána pan Gott-hart z Štarhemberka; na pravé ruce po füršnejdrovi pan Vilém Kořenský, p. Melichar Kolichrejter; na levé straně seděli p. Erasim Černemel, p. Jeronym Hozlaur, p. Václav Kořenský, p. Albrecht Pauzar; naproti panu hraběti p. Karel Kořenský, p. Kristof Karel z Svarova. Za ¹⁾ druhau tabulí dvořané naši s dvořany jejich a kriegsmany.

5. v auterý byli předse u J. Mⁱ pána p. hrabě, pan Černemel, p. Stornbergér, p. Malovec, p. Hozlaur.

Než pan Lukan ku Praze odjel, jako i předešle než Passovští do Budějovic vpadli, byl odjel ku Praze, pak k Drážďanům; ale navrátil se zase, než k Praze přitáhli. 13. navrátil se.

12. sněm království Českého, markrabství Moravského, knížetství Slezkých a Lužic začal se, když král Uherský Matiaš v Praze byl.

18. byl u J. Mⁱ pána pan Bernart z Puchamu, saused náš blízký z Švortzpachu, pan Albrecht Pauzar, pan Melichar Kolichrejter.

23. Passovští vojáci z Budějovic, v Zalinách laupivše, jednoho sedláka zabili a druhého zranili; pak sedláci zase zabili z těch laupežníkův dva. Než zle to zažili; nebo ves jim vypálili, že málo zůstalo.

¹⁾ Str. 349.

1611 25. panna Anička Dlauhovská z Dlauhé vsi, sestra pana Příbška starého, stará panna, klevetná a saudná umřela v Třeboni u pana Puše v lozumentu u Studených; vejnos jí vykonán na zejtrí 30; pochována v kostele Třeboni. Nebylo tu z přátel žádného.

A toho dne pan Václav Malovec Chvalesovský odjel. Toho dne byl u J. Mⁱ pána jeden znamenitý mathematicus, pan Girg, rakauský pán.

Maii 2. jeli do Prahy pan Václav Kořenský se paní manželkau i paní vdovau z Vřesovic.

6. Přijeli z Prahy od J. Mⁱ císařské a krále Matiaše na Třeboň na třech vozích kommissari dle spokojení voj-ska Passovského, jenž byli tito: pan Jiří hrabě z Hodic, moravský pán, pan ¹⁾ Girg Andre, rakauský pán etc. Potom přijel na druhý den pan Gotthart z Štarhemberka, item pan Günter von Goltz, nad lidem královským na Písku hejtman, item pan Hirschperger, hejtman na Vodňanech, item Ebenberger, hejtman von Ulm.

7. Obesláni byvše z strany Passovské přijeli jezdecky pan hrabě z Althanu, maršálek jejich, též Rundel; povolání byvše od kommissarů, předložení stalo se jim. Pojedše zas odjeli do Budějovic; a to činívali, kdykoli přijeli.

13. Passovští s maršálkem svým po druhé příjevše, s královskými bylo jednání.

14. po třetí přijel z Budějovic maršálek k tomu jednání. 16., to jest v pondělí po neděli exaudi, maršálek z Budějovic po čtvrté přijel na Třeboň.

Arcikníže Leopold zase byl v Budějovicích.

17. po páté zde maršálek se čtyřmi trubači.

18. ve středu přijeli na Třeboň herolti J. Mⁱ C^a a toho dne všecko vojsko Passovské strhlo se k Budějovicům.

19. přijel pan feldmaršálek z Althanu s jinými kommissari a jeden od Leopolda a Haugvic od Rame; než ti poslední nebyli puštěni před pány kommissare. Dlauho pospolu byli a skůro chtělo to jednání se střížiti.

¹⁾ Štr. 350.

20. příjev opět maršálek z Althanu, jednání bylo a ¹⁶¹¹ o záplatu za některý měsíc pozůstaveno. A tu z Althanu přes noc zůstal.

21. Páni kommissaři zase do Prahy odjeli. Pán o peníze ráčil se starati.

24. arcikníže Leopold a Rame ku panu vladařovi poslali,¹⁾ žádavše ku pánu na Třeboň přijeti; odepsáno jim, aby tak nechali, že jim pán za škodu neslibuje.

26. feldmaršálek z Althanu přijel s panem Švendau, nejvyšším lajtnantem a Haugvicem i jinau zběří jejich, odjevše toho dne k večerau zas.

Junii 2. přijel k J. Mⁱ pánu pan Václav z Budova před obědy. Po nešporích přijel pan feldmaršálek z Budějovic a k noci přijeli legati krále Matiaše.

3. dal se najíti i Brantl,²⁾ ten, který do Starého města vskočil.

Kommissaři krále Matiaše byli: Santalir nejpřednější, podle něho seděl pan Ginter z Goltze, pak jeden černý (nevím gdo); než císařští byli: Erich Lassota von Steblaw, Joel Latroner z Vejru.

Toho dne přivezli z Prahy v šesti sudech peníze, chtějí tomu, přes 50 tisíc. jměvše jízduých do sta, na zaplacení tomu vojsku. Byl na Třeboni i pan Trautmansdorf; i sic nejvíc toho dne svozovaly se odevšad peníze. V sobotu před letnicemi neb v pátek pan vladař hnul kruhy stříbra asi za 48 tisíc, poslal je do Prahy k vexlu neb měně; nemohlo se tam proměnit. Pročež jeli do Hory Guttny. Byli tito vysláni s tím stříbrem Jindřich Daudlebský, mintzmeister, Matikhower, Matěj Dekara buchalter. Navrátili se z Hory v neděli první po sv. trojici, než Daudlebský před tím asi dva dni. Co nemohli zmincovati a vyměnit, zase přivezli; bylo asi XIII pliků; ti se ničemně rozlezli praktikami některých. Tož ten poklad Rožmberský přeč; milá růže, již jmáš pokoj, nebudau tě více škubati.

¹⁾ Str. 351.

²⁾ Skála: Mon. hist. Boh. II. 1. p. 281 vypravuje o něm (Brendl) obšírně; Dačický I. str. 227.

1611 7.¹⁾ Ramej přiblížil se k Třeboni, žádav, puštěn býti do města. Odepřino mu; než ve Dvorci, dvoru panském, přes čtvrt míle tu se s ním krále Matiaše legat Santanir sjel a spolu nějaké promluvení jměli, jev k němu, stana od tabule z Třeboně na voze s trubačem. A toho dne, jak Rame ze Dvorce k Budějovicům hnul se, tak veliké povětrí, hřímání s přívalem náramným se strhlo ku podivu a krov tudíž z ratajny odtrhši dolů zhodilo.

9. Z města Budějovic vojsko vytáhlo,²⁾ položilo se mezi Lišovem a Štěpánovem a k večerau mu peníze do statisíc³⁾ vezeno; než Rame s svau vlaskau čertovinou a Valauny k Krumlovu obrátil se.

10. střelba po dvakráte z velkých kusů na Třeboni puštěna k večerau; před tím 8. dne téhož měsíce jednau vystřelena.

11. Od císařských kommissarů, kteříž k nim vyjžděli, abdaňk pěchoty stal se a hauf ten na vše strany se rozběhl; zbraně své lacino prodávali, že mnohý dostal muškety za 12 k.

Toho dne, když feldmaršálek z Althanu do zámku Třeboňského vjel, hned se větrilo, ješto před tím ticho bylo, a když šel k vnitřnímu zámku k bráně takový hrozný víchř se udělal, jako by všecko polámati chtěl, že hrozno bylo, a divně prachem točil. Satan hněval se, že ta věc spokojena bez velkého krveprolití.

Toho dne k večerau nějaký pacholík nožem probodl mimo krk a zabil vojačku z toho vojska Passovského,

¹⁾ Str. 352.

²⁾ Dne 4. června přitáhli Passovští do Lišova, jakož vysvítá z listu Lišovských ku panu Petrovi Vokovi ddo. 5. června 1611, v němž oznamují, kterak toho lidu Passovského dne věřejšího k nim do městečka se nemálo položilo, tak že od nich veliké příkoří snášeti musejí, že pokud předešle měli čím, vždy je profianty jak na Hory tak i do Budějovic podlé své nejvyšší možnosti opatrovali, nyní pak, když se téměř všeho vydal, že se jim mocně do městečka položili. Protože prosí Rožmberka, aby se za ně přimluvil u nejvyššího maršálka, meškajícího v Třeboni, aby ten lid od nich vyzdvižen byl. (Kníž. arch. Hlub.)

³⁾ Podlé dlužního úpisu ode dne 1. srpna 1611 zapůjčil pan Petr Vok králi Matiašovi 100.000 zl. na zplacení lidu Passovského. (Arch. Třeb.)

ženu jednoho forira, že mu, užravši se, služby platiti ne- 1611
chtěla; ten tu zanechán v městě u profausa.

Toho dne vytáhl Leopold i Rame se všemi Valauny z Krumlova; než vojsko jeho jízdné také k Lišovu přitáhli. 13.¹⁾ abdaňk stal se jízdy skrze vyslané císařské a rozjeli se na různě.

Téhož dne páni kommissaři království pan Santanir, pan Ginter z Golče a pan z Budova s nimi jeli na Krumlov, aby v to panství k ruce králi uvázali se. Než nejprv přijeli do Budějovic, tu neuvazovali se; nebo Budějovští do Prahy obeslání.

Toho dne stolili s J. Mⁱ pánem pan Kašpar z Gentu, Niderlender, na pravé — na druhé straně pan Lazarus Švenda, p. Rundel a jiní.

Toho dne jeřáb pokaušel se o hnízdo čapí, však do něho nemohl přijíti, nejprv vletěv na střechu, pak vejš pod hnízdo; tu naň čapí dotírali, i druzí z apatekářového domu přispěli na pomoc, jeřábovi hlavu rozklivali, že mrtvý na zem padl.

14. Hosté se rozjeli. Sice pán v tom jednání kommissařů na sta jich krmiti a na tisíce utratiti ráčil, což však J. Mⁱ od země vynahrazeno býti mělo.

15. J. M. pán ráčil tabuli držeti s muzikau naproti ryňku v nárožním pokoji; pozván i fraucimor: paní Václavová Kořenská, paní Kolchrajterová, paní Vilémová mladá Vrchotická, panna z Kolichrajtru, sekretářová nevěsta, panna Kristina Baubinská, panna Keblanská. Na pravé ruce napřed pan Kašpar z Gentu seděl, potom pan Švenda i pan Šmilaur z Jihlavy. V noci přijeli zase J. Mⁱ královské kommissaři i pan z Budova.

16. večereti ráčil J. M. pán za cajkhauzem pod stany. Napřed seděla paní z Althanu, přední kommissař²⁾ královský pan Santanir podlé ní; na pravé ruce J. M. pán a pan z Althana, na druhé pan Ginter Goltz a pan z Budova. Muzika držána.

¹⁾ Str. 353.

²⁾ Str. 354.

1611 Bylo hřímání a prška. Děla vystřelována po třikrát již s nocí.

17. Odjeli páni kommissaři královští i pan z Budova ku Praze; než ještě tu zůstali kommissaři císařští.

19. pan z Althanu se paní svau odjeli k Vitorazi a p. Lukan je vyprovázel. Císařští kommissaři byli v bibliothece a pan Praisinger Bavorčan s nimi.

20. pan Václav Malovec Chvalesovský a pan Jeronym Hozlaur přijeli k J. Mⁱ pánu za přičinou přijímání počtů.

A pan Lukan zase z Vitoraze přijel.

21. císařští kommissaři odjeli.

24. toho dne pán když povečeřeti ráčil v cajkhauzu, potom na konec střelba puštěna s divnými umělými kusy ohnivými a rakejtlí. Na druhý den, to jest 25. děla zase z valu do cajkhauzu vezena; než na Veselské nejvyšší baště tři kusy předse zůstaly a zůstávají.

Item 24. při počtech v buchalterii seděli p. Vaněk Malovec, p. Jeronym Hozlaur, p. Jindřich Daudlebský, p. Seifrid Mecerød, p. Rudolf Puš, Matěj Dekara, Vít Voštirálek.

26. Odjel pan Lukan na Nové hrady hejtmanu Radskému na křtiny.

Pán hrabě z Serinu po té chumelici ráčil pána navštívit.

27. pan Lukan se navrátil a páni Malovec a Hozlaur po vykonaných počtech odjeli domů k hospodářství.

29. pan Lukan se panem Švendau a hejtmanem z Ulmu odjel po čtvrté hodině z poledne do Budějovic a odtud dále do říše. Sekretář německý až do Budějovic je vyprovázel.

Doktor Anastasius, sekretářů bratr, ke dvoru přijat.

Toho dne ráno pan hrabě z Serinu odjel k Dobré vodě a tak hosté na ten čas přeč.

Julii ¹⁾ 8. J. M. pán ráčil odbyti gvardie své; v cajkhauzu jim placeno. Potom přední v zámku v erbovní světnici klenuté jedli; na valetě jim tabule držána. Napřed seděl Liberson, podlé něho německý sekretář, Endr na pravé

¹⁾ Str. 355.

ruce. Na zejtrší korporálům a přednějším doplaceno; než 1611
feldbabel tu zůstal asi se dvěma.

9. Karlíček řezník, altista dobrého vysokého hlasu, saused Třeboňský, při hodině jedné z poledne pochován u sv. Alžběty. Před tím ve středu v noci po sv. Prokopu na čtvrtek, když povětrí bylo, ze zvonice obtížený truňkem spadl; hrozně se ztlaukl; od toho ztlučení v pátek dokonat. Byl dobrý, pokojný člověk.

11. Dva zločinci odpraveni při právu Třeboňském, jeden nějaký krejčí, Bustů syn z Třeboně, že zamordoval nějakú děvečku, a druhý kuchař z Olomauce z Passovské roty, že odpovídal městu a hrozil pálením i mordováním některých osob opilý i střízlivý. Tento stat; onen na kolo dán.

17., jinak v neděli sedmú po sv. trojici, přijel na Třeboň pan Slavata Hradecký a s ním pan Hons Baltazar z Hojzu před obědy okolo desáté hodiny. A když pán ráčil obědvati, přijela paní stará Hradecká se paní mladau, jevše od Dobré vody, kdež za některý čas byly se myly; odjely zas před nešpory.

18. přijel do Třeboně a stál u Lamplů jeden pan z Princenštejna. Nebyl nahoře; než nosilo mu se z zámku.

19. na zámku byl i jedl; než pán neráčil s ním býti.

20. Pan Rejchardus Štornbergér přijel k večerau na Třeboň. Na zejtrší jedl s J. Mⁱ pánem a byl potom v bibliothece; in sacris bene versatus doctissimus baro.

24. pan Pavel Kaplér, lajtenant královský, přijel z Prachatic k J. Mⁱ pánu na Třeboň po abdaňkování.

25. jedl s J. Mⁱ pánem. 26. odjeli. Bylo s ním 20 koní vše lid a rytířstvo české.

Augusti ¹⁾ 8. vel 9. pan Lukan z Prahy se panem Švendau k Plzni a odtud do říše k Nornberku, rozžehnáv se s námi v Praze, totiž Oldřichem Ošenbergerem, Hansem Rychterem, hodinářem, a Václavem Březanem, služebníky pana vladaře odjel.

[Byv scriptor v Praze, nepoznamenávalo se.]

¹⁾ Str. 356.

1611 28. J. M. královská král Matiaš na koni ráčil do kostela sv. Víta jeti a při mši býti. Jedl v arciknížecích pokojích. Okolo nešporů odjeti ráčil s dvorem svým do Brandejsa a pobyv některý den dále táhl k Slezsku. Brunšvický kníže s králem jedl.

Septembris 12. pan Petr Vok z Náchoda z Moravy odjel, byv v neděli tu na zámku Třeboni u posluhování s jedním panem Slavatau mladým, jenž prve za pachole byl u J. Mⁱ pána. Kněz Matěj Cyrus senior jim posluhoval. Pan vladař neráčil pro nemoc přítomen býti; než do pokoje mu svátost nesena a poslouženo pánu.

13. pan Jan Jiří z Švanberka J. M. i s Jⁱ Mⁱ paní manželkou a synáčkem, byv drahý čas na Třeboni, projížděv se na Nový hrad, Rožmberk, klášter Vyšebrodský, Soběslav etc., toho dne ráčil odjeti k domoví na Vorlík.

15. pan Slavata na Třeboň přijel. Toho dne pan Smil, mládeneček učený a povědomý čistě jazyka francauzského, syn pana Bohuslava z Michalovic, tehdaž místopísáře k. Č., s preceptorem svým Ješínem odjeli 20. dne.

21. pan Lukan přijel. 22. pan hrabě z Serinu přijel.

26. páni hosté ráčili se sjížděti k svatbě sekretářově, kteráž konána na zejtrí po tři dni. Oddával je kněz Šimon Věrník, kaplan panský. Pan vladař v trápení a mukách ležel, pokoje užiti nemohl; tyto rozkoše, veselí a povyky dnem i nocí provozovali. Zaplat jim to pán bůh, že sobě tak pěkně starce vážili.

27.¹⁾, jenž bylo v auterý před sv. Václavem, svatební veselí J. M. pan vladař konati ráčil za tři dni sekretáři svému německému Theobaldovi Hökovi z Zvabruku a panně Anežce z Kolchrejtů, na kteréž byli hosté v nepřítomnosti a nemoci J. Mⁱ páně N. vyslaný z Amberka, pan hrabě z Vitoraze, pan Mrakeš z Ličova, pan Jan Jiří z Švanberka, pan hrabě z Serinu, pan Petr z Švanberka, p. Erazim Reder etc. se paními a pannami a poctivých lidí rytířských nemalý počet. Přes 40 věder vína vypito.

Octobris 4. vyslaný z Amberka odjel z Třeboně.

¹⁾ Str. 357.

7. Pan hrabě z Serinu, byv od veselí svatebního setkání německého na Třeboni z příčiny nemoci pana vládaře, odjel toho dne k domoví; než pan Švanberg J. M. se panem synem Petrem a fraucimorem na zejtrí okolo sedmé hodiny ráno z Třeboně, rozžehnav se s zemdleným panem vládařem, odjeti ráčil.

19. v středu v noci na čtvrtek ve dvě hodiny německé umřela stará Barborka, třpaslikyně v fraucimoru.

23. J. M. pan Jan Jiří z Švanberka přijeti ráčil na Třeboň.

24. svátostí večere Kristovy v pokoji J. Mⁱ páně posluhováno J. Mⁱ pánu nemocnému i jiným od k. Cyrusa.

25. pan hrabě z Serinu přijeti ráčil. 27. Jⁱ M. paní Švanberková stará ráčila přijeti za pánem svým na Třeboň.

30. Paní stará z Hradce ráčila k J. Mⁱ pánu velmi nemocnému přijeti, kterúz dlouho nemohl poznati, stroje se již do daleké vlasti. Celú noc doktor a kněz u něho byli.

31. pan hrabě z Fířštemberka přijeti ráčil k J. Mⁱ pánu.

Novembris 1. pan z Waldštejna, nejvyšší hofmistr k. Č., a ¹⁾ pan Prokop Dvořecký přijeli na Třeboň jakožto kommissaři království a zemští. Uzřevše pána v nemoci těžké, nic s ním mluvit nemohli; odjeli ráno na zejtrí. Téhož dne i pan hrabě z Fürštenberka.

2. novembris přijel k J. Mⁱ pánu pan Karel z Žerotína, hejtman markrabství Moravského; 4. odjel ráno.

6. novembris den památný sv. Linhartu z půlnoci k jitru v jedné čtvrti hodiny na pátau polovičního orloje na neděli XXIII. po sv. trojici život dokonal vysoce urozený pán pan Petr Vok z Rožmberka na Třeboni, okolo desíti nedělí nemocný ležev. Velmi trpělivě tu kázeň boží snášel, rád slovo boží slyšel, věčným životem těšil se. Panu Vaňkovi Malovcovi řekl, že více Malovců potřebovati nebude a mnoho pobožného mluvil. I to divná věc, že druhdy sám jediný se psem, který mohl pánu nohy podraziti, dolů do fraucimoru zsešel, ježž sotva potom nahoru vpravili. Ten

¹⁾ Str. 358.

¹⁶¹¹ pes začasté v nemoci skučel a spolutrpení se pánem měl; naposledy umrlému po umytí tvář oblízav, ku panu Švanberkovi se připojil. Tak pána jiného poznal. V nemoci páně to praesagium předešlo, že nedvěd doma chovaný, darovaný J. Mⁱ pánu od pana hraběte z Serinu, vrátného, který mu jísti dával, udávil.

Tři doktoři hojili ho: Severinus Schato, Matiaš Timin, dvorský lékař páně, Anastasius Höck.

Předcházející noci bylo pečetení všech pokojů a nařízení sausedé, aby nedali z zámku ničehož nositi, — když již prve ptáci vyletěli. Březan, jakž pán skonal, od bibliotheky i privilegií klíče odevzdal buchalterovi a on panu starému z Švanberka; nebo mu nebylo zapečetěno.

Při smrti J. Mⁱ páně byli Jich Mⁱ pan Jan Jiří z Švanberka a pan Jan hrabě z Serinu jakožto dědicové, Hans Hagen z Švortzpachu, komorník páně a dvě pacholat Hynek Frokštajn z Načeslavic z Slezka a Jiřík Votík Bradský z Labauně. Ti v nemoci J. Mⁱ pánu posluhovali.

Téhož ¹⁾ dne nedělního, v kterém dokonal, o nešpořích to tělo mrtvé, poněvadž velmi oduté na bříše bylo, rozřezáno a vnitřnosti ohledány. Našlo se vody sedm polaupintů, kteráž ho zadusila, plíce všecky zkažené, jatra zpeklá; v měchýři našel se veliký kámen na konci špičatý a ten mu mnoho bolesti činil. Ješto sice dobrý pán na nedostatek ledvin a měchýře jako i jiní předkové jeho těžce stonával takměř od mládenectví svého; avšak nicméně pán bůh mu ráčil mimo jiné pány předky jeho život prodlaužiti za 72 letě, 1 měsíc, VIII dnů a hodiny 2. Potom to tělo obyčejem knížecím kořením i jinými vonnými věcmi doplněno, pomazáno a balsamirováno, do černých šatů oblečeno a v pokoji nárožním, krásném proti ryňku položeno, vykontřelkováno a hlídáno.

8. novembris, jenž bylo v autery po sv. Linhartu, dolů do sklepu prostředního při placu podlé čelední světnice snešeno a tu položeno; mohl se naň každý podívati.

¹⁾ Str. 359.

10. novembris přijel na Třeboň pan Václav z Budova, 1611 pána nenavštíviv pro jiné platné příčiny a kommissí J. Mⁱ královské v tak prodlažené nemoci. Odjel dne 17. téhož měsíce. A Hans Zeller, jakž pravili, od J. Mⁱ císařské vyslaný přijel také sem.

15. novembris k večerau někdy pana vladaře Rožmberského tělo mrtvé, kteréž až do toho času nezahražené leželo, v přítomnosti Jich Mⁱ pánů, pana starého z Švanberka a pana Petra, syna J. Mⁱ, do truhly dřevěné v saumrak položeno a tu od pánů dvořanů i jiných služebníků a měšťanů až do pohřbu blídáno.

18. novembris krásné předbrání k Břilicům od tesaného kamene a sloupů okrauhlých, ozdobných podlé nařízení a mustru páně Lukanova dostavíno. A tehdáž také zevnitř u kancelláře do zámku od Svinenské brány jdauce stavíno štukoví k bráně nové.

21. novembris pan Jan hrabě z Serinu po uvázání v Libějovice též uvázal se v ten den v klášter Vyšebrodský.

26.¹⁾ pan Antiquarius z Kolovrat přijel na Třeboň a pan Petr mladý pán odjel s Lukanem do Prahy.

28. novembris k ruce panu Janovi Jiřímu z Švanberka počtové se v buchalterii přijímali v přítomnosti pana Vaňka Malovce a pana Jeronyma Hozlaura.

Decembris 11., to jest v třetí neděli po sv. trojici, kněz Tobiaš Vinter z Prahy na Třeboni ráno znamenité kázání učinil velmi rhetoricky; na nešpoře kázal Simeon Věrník, někdy kaplan pana z Rožmberka. V středu večerí páně posluhování držel kněz Tobiaš předjmenovaný.

17. mrtvé tělo pana z Rožmberka v truhle dřevěné zabito, davše mu na ruku levú prstýnek a k pravici po straně meč položivše a na něj pod ruce pečeti v červeném aksamítovém pytlíku, a hned dáno do truhly cínové a zaletováno.

19. přijeli k J. Mⁱ panu Janovi Jiřímu z Švanberka na Třeboň pan Jan Šebastian jinak Bastl z Švanberka a

¹⁾ Str. 360.

1611 na Švanberce a pan Ludvík Šlik hrabě z Pasaunu a byli tu přes boží hod, odjevě 28. den památný mláďátek po snídání.

Toho roku také val veliký neb násyp před branau Brilickau pro vystřelování velikých kusů dle obrany zámku i města dělán. Item druhý v oboře v uhlu proti šlachtatě při stoce; na ty dva plochauzy mnoho práce i nákladu šlo. Dal dělati také pan Lukan od loviště rybníka Světa ohradu dřevěnou s hrází dosti oblažní, z drnů pořádně složenau, až k rohu zahrady pod zámek, kdež také bašta nízká pro střelbu od dřeva postavena. I sice v zámku na věži Veselské nad mlejnem a světnicí písaře obročného dal spraviti místo vysoké pro falkonety. Item v štěpnici na valích za cajkhaudem sraubení dřevěné, kdež potřebí, vyzdviženo, i jinde okolo města pavlače a výstupci pro obranu zdělány. Kamení, co ho v zámku bylo, odvezeno ke dvoru Novému i z gruntu tu vydobýváno, měvši něco více staveno a plac zevnitřní sauzen býti, a vzdělání z něho chlévové.

Léta ¹⁾ páně 1612.

1612 Januarii 1. pan Vilém Vchynský, jagermistr království Českého, přijel k J. Mⁱ pánu na Třeboň k obědu.

2. pan Petr z Švanberka, J. Mⁱ pána starého syn, ráčil jeti na Bystřici na dvojích saních. A toho dne fraucimor starý propuštěn; i s svými statečky, svrchky a nábytky z zámku odstěhovaly se.

6. pan Antiquarius z Kolovrat přijel na Třeboň.

21. pan Adam Lukšan z Březnice s muzikau svou přijel na funus pana vladaře domu Rožmberského a potom ten tejden něco rytířstva českého se přitrausilo.

27. v noci okolo osmé hodiny německé na sobotu tělo to mrtvé ze sklepu, kdež několik neděl leželo, neseno ven a postaveno v place na máry, pak mezi branau poboční, kde váha byla vnitřním zámku postaveno a zanecháno a tu až do pohřbu ostříháno, obestřené byvše zdi i mříže

¹⁾ Str. 361.

železná, též brány černým sukem a světlo ve dne i v noci 1612 hořelo.

Kněžstvo z jednoty bratrské s musikau přes dvaceti osob toho dne se přibralo.

30. dne měsíce ledna, jenž bylo v pondělí po čtvrté neděli po třech králích, tělo to mrtvé někdy osvěceného a vysoce urozeného knížete a pana Petra Voka z Rožmberka z zámku Třeboně vyzdvíženo a nížepsaným pořádkem a processem z brány Veselské do kostela velikého farního přes ryňk neseno a provázáno, kdež všudy, kudy se jíti mělo, písek navezen byl.

1.) Nejprve postaveno bylo 200 sedláků a robotních lidí z panství Třeboňského v černých kapích, držev jeden každý černú svíci neb fakuli a při ní erb Rožmberský. Mezi nimi všecken ten kondukt a pompa pohřební vedena a vykonána.

2) Předně šel jeden student Třeboňský jménem Gregorius s křížem černým v dlauhém plášti.

3. Za ním následovalo 30 párů pacholátek v kapičkách černých.

4. Po nich šlo městských Třeboňských literátů 5 párů.

5. Pak ubírali se dva starci, dvořané Rožmberští stavu rytířského, pan Fridrich z Svejnochu, Slezák, a pan Jan Jeřábek z Frankenleben, Čech, s černými hůlkami v smutku.

6. Za nimi následovalo kněžstvo katolické 5 párů v komžích.

7. Po nich šlo 5 párů kněžstva evangelistského též v komžích.

8. Potom šli kněží a muzika z jednoty bratrské, spívající, jmenovitě diskantistů 4 páry, jiných kantorů 6 párů a kněží 9.

9. Pak šel urozený pán pan Zdeněk Lev Kavka z Říčan s hůlkau černau.

10. Za nimi následovala dvorská Rožmberská čeládka a služebníci vyššího a nižšího stavu 22 párů.

¹⁾ Str. 362.

1612 11. Potom ubírali se dva z rytířstva pan Voldřich Svatkovský z Dobrohoště a pan Melichar Kolichrajter z Kolichrejtů s hůlkami černými.

12. Za nimi šel urozený vládka pan Kristof Karel z Svarova, nesv pozlacené ostruhy.

13.¹⁾ Potom urozený pán pan Jiřík z Ejberka nesl pozlacený meč a tulich.

14. Od pana Jana a pana Petra bratří Malovců Hlubockých štít s erbem Ursinovským nesen s literami okolo něho s takovými: ILL. P. W. D. A R. E F. U. R. B. G. C. T. A. 1594. To jest Illustrissimus Petrus Vok dominus a Rosenberg e familia Ursinorum, regni Boemiae generalis contra Turcam anno M.DXCIV.

15. Hemelín aneb šurmhaub pozlacený s velikým červeným a bílým peřím nesl pan Pavel Malovec.

I. praporec.

16. Pan Jetřich Malovec nesl korauhev z černé materie zdviženú s erbem Ursinovským s takovýmiž literami jako na předcházejícím štítu.

17. Koně černě oděného do aksamitu s erby krumplovanými Ursinovskými pěti vedli pan Ctibor Vrchotický a pan Jozue Kořenský.

II. praporec.

18. Korauhev rovně jako předcházející nežli s erbem Rožmberským dolů obráceným a literami těmito: ILL. P. W. U. D. A R. E. P. B. C. E. A. ψ VI. novembris A. 1611., to jest Illustrissimus Petrus Vok Ursinus dominus a Rosenberg e primatibus Bohemorum celsissimus et antiquissimus, obiit VI. novembris anno 1611, nesl pan Jan Bejšovec a to proto dolů obrácený, že rod pánů Rožmberských v Čechách již přítrž vzal.

19.²⁾ Druhého koně černě oděného v aksamitu s pěti erby Rožmberskými krumplovanými dolů obrácenými vedl pan Lukeš Kořenský a pan Jiřík Kořenský.

III. praporec.

¹⁾ Str. 363.

²⁾ Str. 364.

20. Korauhev s štítem koně zbrojného dolů znak obrá- 1612
ceného nesl pan Hanuš Laubský.

21. Třetího koně v aksamitu s pěti erby krumplovanými s koněm však dolů obrácenými vedli pan Petr Baubinský a pan Fridrich Votfk.

IV. praporec.

22. Pan Erazim z Redern nesl smutkový saukenný praporec.

23. Smutkovéko koně vedli pan Václav Žantovský a pan Vilém Hozlaur; vocas smutku za koněm nesl Matl starý maštalf.

24. Za tím následovala muzika Rožmberská, předně bubeník s vlaskými bubny a trubači s trúbami vše přistřenými sukem černým šest párů. Ti, jakž tělo mrtvé vyzdvíženo z zámku, lermo traubili a bubnovali; potom pak jdauce submissa voce tiše, než v kostele zase lermo učinili, když koně ovedli.

25. Následoval kůň zbrojný v celém kyrysu pulerovaném červeněbílém, krásném, na němž jel též v zbroji stkvělé s velikým fedrpušem červených a bílých peří i s jinými všelijakými k tomu příslušnými ozdobami Hynek Frokštejn někdy pachole pana vladaře, nesv korauhev červenú s erbem království Českého, lvem bílým s textem okolo: *Insignia regni Bohemiae*.

26 Koně v kyrysu stkvělém osedlaného sedlem červeným aksamitovým, zlatem a perlami okrášlené krumplovaným vedli pan Oldřich Kalenice a pan Jiřík Stašek z Cidlíny. Na témž kyrysu koňském na prsech na zad i po stranách byly hlavy jakoby lidské a ještěrka velmi stkvělá nad zadkem sedící, jako by dolů skočiti chtěla, s pěkným peřím okrášlené a draze fassovaným napřed i z zadu, že se bylo, čemu podívat. Nad sedlem napsáno bylo: *Das armirte laibrosz, to jest kůň zbrojný životní*.

27.¹⁾ Následoval kůň v černém rystuňku neb přípravě a zbroji černé. Jel na něm Hans Ulrich Resch, zeman

¹⁾ Str. 365.

1612 z Faltzu v celém kyrysu černém pod peřím černým, držev regiment černý v ruce.

28. Potom šel Rožmberský feldtvlabl jménem Petr s halapartnau špicem dolů k zemi obrácenau.

29. Pak šel vojenský pískač a dva bubeníci, žalostivě a tiše hrajíce.

30. pan Emanuel della Franca pan z Liebersalu nesl neb raději vlekl po zemi za sebau černý tytulový pěchotopolní praporec.

31. Ubíral se za ním statečný pan Jan Lukan, zkušený krigsman, veden byv od mládence.

32. Následovali ho pan Kašpar Ender z Sechova, místodržící auřad maršálský domu Rožmberského, a pan Hynek Čáslav z Podole s hůlkami neb regimenty černými.

Za nimi nešeno od 24 osob rytířských tělo mrtvé někdy pana vládáře domu Rožmberského přioděné přikrovem aksamitovým s křížem přes něj stříbrohlavovým s erby třmi Ursinovskými a třmi Rožmberskými zlatem a stříbrem krumplovanými; prostřední byly dolů obráceny.

34. Podlé toho těla mrtvého po obau stranau šlo po padesáti osobách městských auředních z měst panství domu Rožmberského na jedné po 25 osobách nesaucích rytířské svíce s erby velikými Ursinovskými a Rožmberskými.

35. Při tom též gvardia Rožmberská neb soldati počna od feldbable až k tomu tělu mrtvému Rožmberskému po obau stranú táhli v černých sukničkách s muškety dolů obrácenými, podporami neb vidličkami po zemi vleče.

36.¹⁾ Mezi nimi hned za marami jíti ráčili v smutku zahrazení v tváři J. M. pan Jan Jiří z Švanberka se panem Petrem synem svým.

37. A pan Adámek mladší syn následoval Jich M¹ s panem Petrem Vokem Švihovským.

38. Po nich šli kurfiršta Hajdelberského vyslaný urozený pán pan Achatius z Donína; podlé něho vyslaný od knížete Brunšvického urozený pán pan Gotthart z Štarhenberka neb Štornbergěř.

¹⁾ Str. 366.

39. Za nimi následovali Badenský vyslaný urozený ¹⁶¹² pán pan Hanusz Vilhelm z Celkingu a knížete z Anhaltu vyslaný pan Burkhart z Erlachu.

40. Po nich ubírali se knížete z Münsterberka vyslaný pan maršálek z Berbistorfu a podlé něho markraběte Brandenburského z Jagendorfu vyslaný pan Pilgram z Puchaimu.

41. za nimi hnál se drahý počet pánů a rytířstva z Čech a z Rakaus.

42. Ubírali se po nich pan Václav Malovec Chvale-sovský a pan Václav Kořenský s černými hůlkami.

43. Ji M. paní Švanberkovú starú paní Alžbětu slobodnau paní Kolonu z Felzu vedl pan Ondřej Mrakeš s druhým pánem N. až do brány; pak na místě Ji Mi vedena od týchž pánů Ji M. panna panna Benigna šlechtična z Švanberka.

44. Jíti ráčila mladá paní z Švanberka Anna Maximiliána rozená z Oprštorfu, vedše Ji M. pan Petr a pan Pavel Hozlaurové.

45.¹⁾ Za nimi následovaly páry dva paní jiných v smutku s dlouhými farchy bílými.

46. Pak XII párů fraucimoru se ubíralo.

47. Vyslaní z měst okolních Budějovic, Krumlova, Hradce, Tábora, Písku a Vodňan následovali.

48. Pak veliký počet obecního lidu domácích i přespolních v velikú truchlivostí, lítostí srdce, kvílením a pláčem za nimi se hrnul.

Týž pohřeb a ten všecken nákladný kondukt a průvod pana posledního Rožmberského vykonán nákladem urozeného pána pana Jana Jiřího z Švanberka jakožto dědice a pána všechněch panství a statků Rožmberských.

Direktor přední byl urozený pán pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat na Hrádku Starosedelský, arciknížete Maximiliána rakauského komorník. Nápomocen byl v tom processu urozený pán pan Adam z Lukšanů a na Březnici. Třetí zprávece a naříditel těch věcí byl urozený vlá-

¹⁾ Str. 367.

¹⁶¹² dyka pan Kašpar Ender z Sechaw. Než koně ty smutkové, aby řádně vedeni byli, urozený vládýka pan Ludvík Kvos z Pernsdorfu, J. Mⁱ p. vládaře štolmistr, zpravoval.

Ti páni vyslaní i jiní hosté po vykonané té pompě za tabulí seděli tím pořádkem, jakž na funus šli, a po nich: pan Fridrich hrabě z Firštenberka a na Vitorazi, p. Volf Adam z Puchamu, p. Erasmus z Štarhemberka, p. Jiří Ondřej Mrakeš, p. Reichart z Štarhemberka, p. Oldřich Krínecký, p. Jan z Zeberka, p. Erasmus z Redern, pan Václav Malovec, p. Oldřich Svatkovský. Ti seděli za knížecí tabulí.

Žádný ¹⁾ z auřadníků a saudců zemských ani který podstatný pán z království Českého a markrabství Moravského na tom pohřbu byl, protože pro odjítí z tohoto světa J. Mⁱ císaře Rudolfa, kteréž při tom času stalo se, do Prahy obesláni byli. Item vzešel vůbec pokřik, že by opěty nějaký vpád do Čech státi se měl.

Ceremonie prosté podle způsobu evangelíka při tom funusu konány. Kněz Matěj Cyrus, senior konsistoře pod obojí, kázání učinil. Po učiněném exordium neb přistání a oznámené příčině akcí té a průvodu posledního pohřebního o rodu pánů z Rožmberka hrdinských činech a skutcích chvalitebných pěkné věci vypravoval. Potom řeč k spasitedlnému naučení obrátil, „V čem opatrného, pobožného a spasení žádostivého křesťana největší, nejpodstatnější maudrost a blahoslavenství záleží?“ — že v tom, aby s bohem zde i na věky sjednocen jsa k smrti se připravoval a v rozsáfném, zřízeném způsobu a v pravé hoto-vosti z tohoto světa vykročil, nam nulla scientia difficilior est quam vitae, tota enim vita discendum est mori — protože není těžšího umění jako života, nebo po všecken věk náš musíme se učití umíratí, jakž pověděl maudrý Seneca: Všechných mudrců největší umění přemýšlování o smrti. Naposledy, poněvadž ten obyčej jest, když poslední veliký pán svůj rod dokoná, s žalostivau a pronikavau řečí s ozelením a oplakáním té poslední růže čer-

¹⁾ Str. 368.

vené štít s erbem Rožmberským na tabulce malovaný přelomil a dolů na zem z kazatedlnice zhodil. 1612

Tělo to mrtvé v kůru postaveno a okolo něho stálo vysokých bílých parůnkových voskových svící rozsvícených 24; stěny kostelní i oltářové obestřeny byli sukem černým s erby Rožmberskými a zvláště veliký oltář aksamitem černým s křížem přes něj stříbrohlavovým přikryt. Zůstávalo tu až do jitra, velice od chudých věrných poddaných oplakáno; nebo jim ne pán než otec odešel.

Januarii 31. hned velmi ráno přede dnem z kostela vyneseno a na vůz k tomu obzvláště udělaný dáno a koňmi smutkovými šesti k Kaplici vezeno. Před Sviny Trhovými farář s jinými kněžími a žakovstvem na ně očekával a před ním do městečka s zpěvem šel i podál v těch velikých sněžích průvod dal. Takž podobně, když k Kaplici neseno, farář z kněžstvem a žakovstvem na ně očekával a do městečka provodil, kdež přes noc na ryňku pod stánem zanecháno a od gvardie Rožmberské vartováno.

Februarii ¹⁾ 1. do kláštera Vyšebrodského dovezeno, byv náramně veliký sních a dobrá sanice. Pan Jan hrabě z Serinu jakožto kollator předně na Rožmberce na týž průvod očekával a pány vyslané z říše i jiné, kteříž poslední ten skutek milosrdný prokázali, laskavě a dobrotivě přivítal i potom náležitě traktíroval a dále do kláštera provoditi pomohl. Kdež oppat s konventem a kněžstvem před klášterem s svými habity a ceremoniemi katolickými očekávavše, do kláštera do velikého kostela je provodili. Kazatel jejich německý nad ním kázání s vychvalováním pěkným rodu toho Rožmberského učinil. A tu po vykonání těch ceremonií do sklepu neb hrobky Rožmberské, nebyvši více místa než pro tu poslední truhlu posledního vládaře, zpuštěno a k předkům jeho přiloženo.

Urozený pán pan Petr z Švanberka, syn starého pána, na místě pana otce ten průvod až do kláštera vykonati ráčil.

¹⁾ Str. 369.

1612 O dobrotivosti pana Petra Voka mnoho by se mohlo vypravovati, kteréž druhdy někteří poddaní obmyslní zle užívati chtěli až příliš, kdyby od věrných služebníků pán pamatován nebyl. Kterak služebníky své mnohé obohatil, dluho by bylo o tom vypravovati.

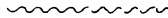
Symbolum jeho bylo: In silentio et spe. I to sluší věděti, že pán ten proto, aby maudře, opatrně a křesťan-sky živ byl a na smrt ustavičně pamatoval, hlavu umrlčí vdy na prkýnku obzvláštním vyvýšeném nad svým stolečkem v pokoji jmíval a tovaryšství s hlavičkau umrlčí zlatau z osmi dukátů nařídil, kteréž ¹⁾ na hrdle svém nosil s nápisem na jedné straně: „Memento mori“ a druhé: „Cogita aeternitatem“. A to rozdával dobrým svým pánům přátelům, paním a pannám, dav na to zvláštní rejstřík k zapisování týchž osob udělati.

Byl pán postavy spanilé, vyšší [a subtilnější] nežli pan Vilém bratr jeho, vzezření libého, způsobů vážných, právě knížecích, promlouvání rozumného, milosrdný, přívětivý a, ač se hněval, však žádnému nelál a nezlořečil, než mírnými slovy domlauval. Pán veselý, šprimovný, avšak v sešlosti všecken se na pobožnost oddal, rád pobožné knihy četl, slova božího poslauchal. Byl nových věcí žádostivý a všelijakých umění a kunštů milovný, na něž veliký náklad činil, a zvláště kochání a libost jměl v stavení, v čemž se panem bratrem svým se srovnal. Obyčej jeho byl, více státi než seděti a procházeti se, tak že i mladým se pánem setrvati bylo obtížné. Děvečky fraucimorské hotovým odkazem, nařídív jedné každé a složiti poručiv jistau summu peněz na zlatě do truhličky, opatřiti a osvoboditi ráčil a učinil nad tím poručňky Albrechta Pauzara z Michnic a na Volešné, Hynka Čáslava z Podole a Fridricha Frokštejna z Načeslavic, služebníky, dvořany své. Pán velmi udatný, smělý a poněkud jako opovážlivý v tom, že k divokým šelmám, nedvědům, lvům, koňům, psům směle šel bez strachu. A summau nevím,

¹⁾ Str. 370.

co by se nedostávalo při takové heroitské osobě, nežli na 1613
čež sám na smrtné posteli nařikal, že v literním umění
nedal se lépe cvičiti.

A tak, buď pánu bohu nebeskému chvála, spis ten o těch vzác-
ných a slavných pánech z Rožmberka dokonat jsem 12. iunii anno
1615 a po druhé přepsal na čisto.

PŘEHLED

života pana Petra Voka z Rosenberka.

1539. Petr Vok z Rosenberka narodil se dne 1. října str. 7.
1542—1546. Vychováván v Krumlově a na Hradci 8.
1547. Dostal prvního učitele Gabriele Svěchina a Pambergo 8.
1548. Přidání mu bratří Ferdinand a Jan Fridrich Hofmanové a roku 1549 Kavka a Šlejníc za spolužáky 9.
1550. Učil se v klášteře Vyšebrodském za příčinou moru 9.
1551. Po odchodu Svěchina přijat druhý učitel Jan Makovský z Soběslavě 9.
1557. Panu Petrovi Vokovi zjednán Vít Šmoger z Kolna za hofmistra 11; stal se lutherianem 12.
1558. Jede ke královskému dvoru do Frankfurtu 12; odtud přes Prahu do Krumlova nazpět 13.
1559. V Augsburgu při dvoře císařském 14.
1562. Ve Frankfurtě 17.
1563. Cestuje do Anglie 18; v Nizozemsku 19; vrátil se domů 20; v Baden, Vídni, Prešpurce a Vratislavi 20.
1564. Jede k svatbě panny Evy z Rosenberka do Hradce 23.
1565. Zván od císaře Maximiliana, aby jako komorník k exequiím za císaře Ferdinanda I ve Vídni dal se najít 24; dostal od bratra svého pana Viléma z Rosenberka panství Choustnické, Zelecké a ten díl někdy Tábořských 25; narovnání obou bratří na Hradci 25; obdržel stříbrné nádoby 27; zařizuje hospodářství na Vinterberce 27.
1566. Vydal se na císařské vyzvání k sněmu do Augsburgu 28; navrátil se na Vinterberg 29; vyzván císařem, aby se k válečnému tažení proti Turku do Vídně dostavil 30; v uherském tažení 30—32.
1567. Leží nemocný na Hradci 33; na Vinterberce 34.
1569. Koupil zámek a město Bechyni s celým panstvím 39; zakročil proti židům 39; koupil dům v starém městě Pražském 39; vzpoura rybníkářů proti němu 40.
1570. Omlouvá se, že při slavných turnajích v Praze pro nedostatek zdraví nemůže být přítomen 42; byl v kanceláři na hrade Pražském 43; zapravil sbírku podle sněmovního sněšení 45.
1572. Pozván císařem Maximilianem ke korunovaci Rudolfa za krále Uherského 50; musil však pro nemoc zůstat doma 31.
1573. Nařízen za hejtmana kraje Bechyňského s Oldřichem Smrčkou ze Mnichu 53; jest v nedorozumění s bratrem svým Vilémem pro dluhy 55, 56, 57.

1575. Zatykačové, vydání na Petra Voka z téže příčiny 63; vyzván císařem Maximilianem ke sněmu do Řezna 64.
1576. Koupil dva dvory v Oudražích 66.
1578. Jmenován hejtmanem krajským s Janem Španovským z Liso-
sova 73.
1579. Výprosy panny Kateřiny z Ludanic 75, 76, 77.
1580. Pojal panu Kateřinu z Ludanic za manželku 81—83; jmenován
hejtmanem krajským 83; jel na panství Helfenšteinské do Mo-
ravy 85; vrátil se 86.
1581. Převzal panství Černovické a Dešenské 89.
1582. Jmenován hejtmanem kraje Bechyňského 93.
1585. Byl hejtmanem kraje Bechyňského 111, 112.
1587. Přijal úřad hejtmana kraje Bechyňského na sebe 114; byl
v kommissi, která meze a hranice mezi Štěpánem z Eizingu a Vi-
lémem z Roupova ohledala 114; přijímal, jak se proslýchalo,
v Mladé Boleslavi od bratří Českých 114; koupil dům na ná-
městí starého města Pražského 117.
1589. Jmenován hejtmanem kraje Bechyňského 124.
1591. Byl hejtmanem kraje Bechyňského 138.
1592. Zemřel jeho bratr pan Vilém a on nastoupil panství veškerých
Rosenberských statkův 140, 141.
1593. Prodal panství Helfenšteinské 150.
1594. Postoupil královský ungelt v Prachaticích a Vinterberce císaři
Rudolfovi II 153; jmenován nejvyšším generálem nad lidem
českým proti Turku 154—161.
1599. Dosedl do soudu zemského 180; prodal statek Haželský 184, 185.
1600. Prodal panství Krumlovské císaři Rudolfovi II 187, 189, 195.
1601. Paní Kateřina Rosenberská z Ludanic zemřela 191, 192, 197;
koupil dům na Hradčanech 192.
1602. Přestěhoval se z Krumlova do Třeboně 197.
1603. Koupil Blanici 202, 205.
1605. Nabízena mu opět hodnost nejvyššího genérála nad lidem če-
ským proti Turku, které však on nepřijal 211.
1610. Změnil něco v poslední vůli 242.
1611. Zemřel dne 6. listopadu 261.

REJSTŘÍK

jmen osob, míst a věcí.

A.

Adamský důl u Budějovic 98.
z Agralu hrabě 16.
Agnický, Ajgnecký Jan 33, 41, 46,
102; Václav 97.
Albin z Helfenburku Jan 26, 27,
38, 86, 87, 89; Mandalena, chot
Mik. Vrtvajna 224; Dr. Tomáš
38; Václav 27, 36, 38, 45, 50,
52, 71.
Aldobrandinus 166.
Aleš Tobiaš 239.
z Althanu Kvintin 232; Michael
Adolf 254—258.
Alžběta, anglická královna, 18, 19,
173, 174.
z Amberku vyslaný 260.
Amštalar 245.
Andl v. Kopar.
Anglický legát 203.
z Anhaltu Křišťan 230, 239, 251;
vyslaný 269.
Anna Turkyně, chot Alše Tobiaše,
239.
Anna trpaslkyně 155.
z Anšpachu markrabě 16, 42, 43.
Antonín (Brus z Mohelnice) arcibiskup Pražský 42, 73.
Antonín stavitel 44.
Antorf, Antwerpen 18, 19.
Aquarius v. Makovský.
Aretin Pavel 236.
Archiv Rožmberský 190, 194, 195.
z Archu hraběnka chot Ronffova
78.
Armesricht (Arnetsried?) 12.
Arnošt arcikníže 114, 148.
Artofidius v. Týnhoršovský.

Ašaffenburg, Aschenburk 13.
Augšpurk 13—16, 27—30.

B.

Babka Adam 85, 90.
Baden 20.
z Baden markrabě 15, 16, 31, 64;
vyslaní 106, 269; Anna Maria,
chot Viléma z Rožmberka, 72,
75, 77, 78, 83, 92, 97, 98, 100;
Filibert 30; Filip 73, 78, 87,
88; Jiří Filip 190.
Balthazar stavitel 87, 88, 116, 117.
z Barben hrabě Pukhart 80.
Bastian 18.
Báthory Sigmund 166, 212.
Baudisius Ondřej 170, 173, 177.
Bauchval v. Bohuchval.
Bavorské kníže 15, 16, 28, 29, 42,
43.
Bebar Petr 159.
Bednarec Veliký 110.
Bednařovský dům v Třeboni 218.
Bechyně 38—48, 50—54, 57—59,
61, 62, 66, 67, 70—74, 81, 83,
85—93, 95, 96, 100—102, 104,
106, 107—114, 116—118, 120
až 125, 127, 129, 130, 132—134,
136—140, 149, 159, 162, 167,
184, 195, 209, 210, 212, 216, 243.
Bechyně z Lažan Kašpar 236;
Václav starší (na Dušnicích) 89.
Bechyňský David 158, 210; Ondřej
53; Dorotka, chot Sam.
Mirotického, 207.
Bejček Jan 252.
na Bejerstorfu v. Rechenberger.

- Bejšovec z Bejšova 251; Apsolon,
 Apolon 41, 48, 78; Jan st. 49;
 Jan 266; Mariana 53, 54; Mi-
 kuláš ml. 41, 45, 46; Mikuláš
 58; Oldřich 159.
 na Bělé v. z Cimburka.
 Bělehrad Královský 239.
 Belcer z Eberšteina Baltazar 13.
 Belšperk 16.
 Benátky 46.
 Bender Vilém 71.
 Beneda z Nečtin 99, 250; Jindřich
 159; Jiřík 159.
 Beneš stavitel (Vlach) 133.
 Benešov 13, 68, 69, 127, 159, 182,
 183, 194, 198.
 Benýdek z Veverí a z Mysletína
 Jan 69, 112, 116, 150, 155, 162
 až 165, 167, 180, 181, 186, 194;
 Matiaš 194.
 Beránek Toman 212.
 z Berbisdorfu Ehrenfrid 196, 201,
 269.
 Berka z Dubé a z Lipého Ladislav
 168, 226; Václav 160, 168;
 Zbyněk 163, 174, 204, 214—216.
 Beřkovský 245; Sigmund 151;
 Vilém 99, 221.
 Berlin 21.
 Bernartice 40, 129.
 Beroun 202.
 Bešín z Bešín Jindřich 182; Vác-
 slav 123.
 Bezpalec Vaněk 39.
 z Biberšteina Karel 100.
 Bibliotheka Rožmberská 58, 194,
 195, 210, 211, 218, 229, 240,
 241, 247, 249, 258, 259; klášter-
 ská v Třeboni 179.
 Bidrson Dorota, Mikuláš 169.
 Bílek Jan, soused Lipenský, 133.
 V. Albin.
 z Bílkova v. Pražma.
 Birmwasser 54.
 Bišofsheim 12.
 z Biskupic v. Hougvic.
 Bitvy 228.
 Blahouš z Březovíku Jan 217, 237.
 Blanice 202, 205.
 Blatecký rybník 112.
 Blatná 209. V. z Rozdražova a
 z Rožmitálu.
 Blonde Gabriel de, malíř, 42, 44,
 52.
 Boczkay (Počkaj) 209.
 Bohdanecký Štěpán 62.
 Bohušice 118.
 Bohuchval, Bauchval z Hrádku
 Anna choť Lud. Kvosa 180, 210;
 Beneš 160, 179; Jindřich 158;
 Mikuláš (na Hošticích) 21, 76.
 V. z Hrádku.
 Boleslav Mladý 103, 114, 118, 119,
 120, 240, 243; Starý 186, 233.
 Bor 12, 13, 106.
 Borák, Burák Vondra 40, 41.
 Borovany 21, 94, 236.
 Boryně na Roztokách David 133.
 Boseň 42.
 z Boskovic a na Třebové Jan 76;
 Kunka, choť Jana ml. z Žerotína
 132.
 Bostěchovský z Bostěchova Jan
 104, 105, 109, 110.
 Botschan (Bačan Baltazar?) 32.
 Boubinský z Újezda Adam 98, 99;
 Kristina 257; Petr 20, (na Dubu)
 27, (na Střele) 82, 98, 171, 267;
 Pavel 13, 24, 69, 158.
 z Božetína v. Červ.
 Bradský v. Otík.
 Brandenburský kurfiřt 28, Jan Jiří
 145; legát 149; markrabě 221,
 241; jeho vyslaný 269.
 na Brandlíně v. Olbram.
 Brandýs 11, 136, 260. V. z Žero-
 tína Karel.
 Branná 140.
 Branský rybník 61.
 z Branšvic v. Šmogr.
 Brantl, Brendl, 255.
 Bratři čeští 87, 96, 107, 110, 114,
 119, 121, 130, 134, 150, 199,
 240, 264.
 Braun Linhart 109.
 Břeclavský v. Žerotín.
 Břeh 20, 21, 99.
 Brejner, Prejner 190, 216.
 Březan Václav 7, 17, 63, 66, 71,
 79, 87, 97, 153, 166, 167, 171,
 179, 180, 185, 186, 190, 194,
 200, 209, 218, 259, 262.
 Březnice 121, 180, 184. Z Březnice
 v. Lukšan.
 z Březovíku v. Blahouš.
 Bríllice 208, 234, 263. -cká brána
 v Třeboni 241, 264.
 z Brloha v. Bušek.
 Brno 30, 32, 72, 80, 85, 89, 90,
 211, 226.
 Brodort (Bradaret v patentu) Ro-
 bert 30.
 Brounov 94.
 Brtnice 38, 42, 54. V. z Waldšteina.

Bruck (Pruk) 24, 157.
 Brunšvícké kníže 43, 248, 260, 268; Otto Jindřich 72, 73.
 Bruntalský z Vrbna Hynek 84, 150, 151; Václav 72.
 Brus z Mohelnice v. Antonín.
 Brussel 19; 134.
 Bruzlovský mlýn 140.
 Brykcí z Činberka 107; František 210; Johanna, choť Davida Bechyňského, 210.
 Bubeneč 164.
 Budař Jan 159.
 Budějovice (České) 79, 83, 84, 98, 99, 109, 142, 156, 172, 193, 198, 205, 227, 228, 239, 245, 247, 249—258, 269.
 Budějovice (Moravské) 118, 120.
 Budešín 195.
 na Budislavi v. Tučap.
 na Budiškovcích v. Zahradecký Václav.
 z Budova Adam 223, 230; Václav 223, 229, 230, 233, 235, 241, 244, 245, 247, 255, 257, 258, 263.
 z Bukovan v. Muchka.
 Bukovanský 99.
 Bulderus Heřman Dr. 186, 202.
 Bulvan 230.
 Bunzon 178.
 Burák v. Borák.
 Burda Václav 188, 201, 225, 236.
 Burgundští archibusíři 30.
 Busický v. Buzický.
 Bustů dům v Třeboni 259.
 Bušek Záborský z Brloha 8.
 na Buštěhradě v. z Vartenberka, Kolovrat Joachim Butkovský 99.
 Buzický, Busický Vilém 13, 18, 41, 46.
 na Rýstrém v. Kolovrat Jan.
 Bystřice 45, 97, 98, 264. V. z Lobkovic Jan.
 Bzí 196. V. Hozlaur.

C.

Cábuský 249.
 Cáhlov 44, 100, 173.
 Camill Pavel 73, 109.
 Caneval Antonín 210.
 Castaldo Alfons 30.
 Cazovský M. 155.
 z Celkinku, Celtinku, Cellinku Červený 244; panna 239; Jan Křištof 234, 235; Jan Vilém

(na Weinperku) 205, 227, 230, 269.
 Cep 94.
 Cerekve 89.
 Cerekvice 38.
 Cerviensis episcopus (Octavius de Santa Croce) 90.
 z Cidliny v. Stašek.
 z Cimburku Alžběta, choť Jiř. Homutha 127—129; Křištof (na Bělé) 130.
 Clarus locus (Clairvaux) 224.
 z Colleru 15, 16; Maria Maximiliana, choť Joachima Oldřicha z Hradce, pak Adama z Šternberka 212; Žofie, choť Viléma z Rožmberka 20, 21. V. Brandenburský.
 a Collibus Hyppolit 249.
 Crkovský z Crkovic Václav 160.
 Croy de Renty marquis Vilém 135.
 Cuclavice (Sudslavice) 47.
 Cyrus Matěj br. 163, 191, 193, 194, 197, 243, 260, 261, 270.

Č.

Čabelický z Soutic Adam (na Kaladném) 133, 235; Albrecht 133; Karel 133, 168, 241; Maria Magdalena, choť Albrechta Ojře, 133; Prokop 133.
 Čakovec, Čakturn, Cakturn 23.
 Čáslav 225, 228.
 Častolar v. Dlouhoveský.
 z Čechtína v. Hrubčický.
 Čechy, Češi 224, 228; -ská léna 145, 202.
 Čejkovský Fridrich 158, 162; Vilém 69, 70.
 Černembl, Černemel 236; Erasim 205, 217, 225, 227, 230, 231, 236, 251—258.
 Černín z Chudenic, Anna, choť Viléma Petra z Vlčkovice, 206.
 Černoohorský z Hořiměřic Mikuláš 153.
 Černovice 89, 112, 136.
 Černovský Plachý Daniel, 127, 133, 134, 136, 137.
 Černý Jiřík impressor 183; z Vinoře Jan 32, 36, 49, 50, 52, 54, 64, 65, 77, 90.
 Červ z Božetína Jindřich 160.
 Čížkrajice 210. V. Otík.
 Čkyně 181.
 Čunadl Petr 208, 234.

D.

Dačice 85, 90, 105, 107, 118. V.
Krajír Oldřich.
Daliborka 215.
Daniel František 212.
Dašek Lomnický Anna, choť Ondřeje Škardy, 234; Bartoloměj 173, 222.
Děcko Pavel 40.
Dechtář 31.
Dekara Jan 241, 245; Kateřina, choť J. Libry 248; Matěj 178, 255, 258; Vít 227, 241; Dekarů = Mirotických dům v Třeboni 235.
Dešná, Deštný 89, 107.
Dietrichstein František kardinál 226.
z Dirného v. Ruth.
Diviš Hradecký děkan 130.
z Dlouhé v. Sudek.
Dlouhoveský z Dlouhé vsi Častolar na Chlumu 122, 128, 155, 165; Anička 254; Jaroslav 38; Oldřich 49, 168; Přibík 231, 249, 254.
z Dlouhé vsi v. Chanovský.
Dobrá mysl 105.
Dobranský Jan 100, 158.
Dobrá voda (u Stropnice) 70, 171, 244, 246, 258, 259.
Dobřejuvice 98. V. Mošour.
Dobříš 180.
Dobrkov 189.
z Dobrohoště v. Svatkovský.
Dohalský 103.
Doksany, Dogsany 105, 106, 214, 215.
Dolování 83—145, 146, 176, 199.
Domašín 40.
Domorajice 176.
Domoušský v. z Harasova.
Donatovský dům v Třeboni 218.
z Donína Achac 268; Fridrich 33, 112; Jindřich 46, 106; Rudolf 196.
Doudlebský z Doudleb Jindřich 85, 103, 117, 118, 133, 165, 179, 217, 238, 245, 246.
Drahota 189.
Dráždany 88, 142, 244, 253.
Dřiteň 69.
Drkolna 98, 138.
Drozdovice, Drosendorf 23.
Drslavice 35, 71, 141, 148, 155, 162, 200.

Dsky moravské 86.
Dub Vít 28.
Dub 121, 240. V. Boubinský Petr. z Dubé v. Mracký.
Dubský z Třebomyslic Václav 27, 52.
Dunaj 135, 156.
Dunajevce 118. V. z Náchoda Fridrich.
na Dušnicích v. Bechyně Václav st.
Dvorec 57; u Třeboně 237, 256.
Dvořecký z Olbramovic Jan 158, 167, 170, 171; Jiřík 52; Kuneš (na Dvorci) 26, 46, 57, 101; Mikuláš 236, 237; Petr 168, Petr Jan 52; Prokop 261.
Dvořiště rybník 62, 98.
Dvůr Červený 181.

E.

Ebenberger 254.
Eberau 23.
z Eberšteina v. Belcer.
Edmondes 18.
z Eiberka Jiřík 266.
z Eicinku, Ecinku 168; Krištof 12; Štěpán (na Landštejně) 99, 111, 114.
Eisner Michal 150.
Ejvanovice 85, 89. V. Pražma.
Eliška Moskevská v. Feodorovna.
z Elsau v. Schollius.
Ender z Sechova Kašpar 198, 230, 232, 249, 253, 258, 268, 270.
Enže 31.
Erfurt 211.
Examen kněží 199.
Erhart 66.
z Erlachu Burkhart 269.
Evančice 226.
Evangelici 34, 185, 199, 235, 242, 265; -cká škola v Krumlově 164.
Ezdriáš 78.

F.

Fabricsius Michael, opat Vyšebrodský, 124, 222, 223.
Falc 268.
Farenšon Pavel, oppat Vyšebrodský, 223, 242.
Fatoma Anna, choť Alšova, 197; Marie 197.
Fellararius kardinál 222.
z Felzova Jiřík 58.

z Felzu Kolona Alžběta, choť Jana Jiřího z Švamberka, 269; Linhart 232.
 Feodorovna Moskevská Eliška, choť Frid. Kobedy 149, 182, 209.
 Ferara 164.
 Ferdinand arcikníže 10, 29, 42, 47, 62, 63, 109, 129; král a císař I. 13, 18, 24.
 Fictum Mikuláš 173.
 Fink z Finkenšteina Fallin 71, 78; Jiřík 46; Valentin 107.
 Finkanaur Pavel 214.
 Firmian Kamill 163.
 Firšt, Fürst Alžběta 161; Jan 225; Jiřík 161, 166, 167, 175, 176.
 Firvic Jiřík 206.
 Flamingus Antonín, opat Zbraslavský 140, 223, 224.
 Fleeperk (Flössberg) v Krumlově 178.
 z Flieszenbachu Pozdřazský Bartoloměj 128, 138, 150, 164, 180.
 Florentinské poselství 216.
 Florián barvíř 182.
 z Folkenšteina v. Trautson.
 Francouzské poselství 15.
 z Frankenleben v. Jefábek.
 Frankfurt 13, 17, 18.
 z Franzzberku Jiřík 16.
 Fredherus Jan 82.
 Fridrich falekrabě z Rýnu a jeho syn Ludvík 16.
 Fridrich Vilém administrator kuru Saského 145.
 Friesinger Krištof 19.
 Frokštejn (Frankštejn) z Načeslavic Fridrich 158, 172, 272; Hynek 262, 267; Vilém 222.
 Frovain, Fruvain Martin 204, 241.
 Fugger, Fukher Jan Jakub 15.
 Fuch Matiš 52, 145, 150, 155, 177.
 z Fürstenberka hrabě 217, 225, 226, 229, 235, 242; Albik 243; Fridrich 217, 221, 225—227, 229' 236, 238—242; 244, 245, 247' 249, 253, 260, 261, 270.

G.

Gablhoffr David 41, 52.
 Gal, rakouský pán, 208.
 Gallus z Rašněteina Ladislav 203, 219; Martin 169.
 z Gasoldu, Kasoldu Pavel hrabě 92, 98.

Gent 257.
 Germain Claudius 140.
 Germania 224.
 Germs(?) 167, 168.
 Gerštorf Jiřík (Kerštorf) 66, 71, 74, 84.
 Ginter Erasim 104.
 Gírg Ondřej 254.
 na Gmundu v. Puchheim.
 Gödelmann Jiří Dr. 202.
 Goldscheider 128, 129. V. Singens-
 pichler.
 z Goltzu Günter 254, 255, 257.
 na Govárově z Rozdražova.
 Gregorius študent 265.
 Grejnar z Veveří a z Mysletína Mar-
 tin 155, 165, 172, 179, 181, 186,
 206, 217, 222, 224, 233, 238.
 Grienperger Mikuláš 68.
 Grispeck 106.
 z Grünbühl v. Hofmann.
 Günteter Anežka a Jan 171.
 z Gutenšteina Albrecht 8; Anežka
 140, 167; Burian Dlouhý 145,
 208, 209, 219; Jiří 145; Ku-
 nikunda, choť Jana Krištofa Pru-
 skovského 140, 167; Lorenc
 219; Sidonie 167.

H.

Hagen z Švorepachu Jan 173, 190,
 198, 262.
 Haider 99.
 Hajduci 233.
 Hájek 244.
 Haller Jiřík 223.
 na Hamru v. z Svarova Krištof
 Karel.
 z Hanau hrabě 246.
 z Harasova Domouský Jan 110,
 112.
 z Harrachu Leonard 135; 190.
 Hašková z Suku (Sukova), choť
 Sik. Zigle z Chocemic 233.
 z Hasenburku v. Zajíc.
 Hauch Václav 173.
 Haželský statek 31, 141, 185.
 Heidelský kurfiřt Fridrich 148,
 268; legát Ludvík 239; 246.
 Hejr (Heyr) Abraham 116.
 Helderle Melichar, opat Korun-
 ský 140.
 Helm z Orlova Pavel 50, 61.
 Helfenburk 61, 141, 240. V. Albin.
 Helfenstein 80, 83—87, 89, 94,
 103—105, 108—110, 112, 116,

- 117, 125, 133, 134, 136, 137, 141, 150, 151.
 z Helfenšteina hrabě Jiří 30.
 z Henneberka Jiří Ernest 12.
 Heřaň, Herzan Adam 181, 182, 230; Zdeslav 230.
 Herník z Hornu Joachim 108.
 Herrich, Herychen, Herge z Štangu (Štenkeru) Jiří 47; Krištof 23, 26, 35, 38, 41, 47.
 Heršpruk 12.
 Herwerden (Hervert) 108.
 Hirsberger 254.
 Hiršov 12.
 Hlad 139.
 Hlína 132, 152.
 Hluboká 73, 136, 178, 179, 182, 249, 251. V. z Hradce Adam.
 Höck 246; Anastasius Dr. 258, 262; Theobald (z Cvabruku) 223, 236, 246, 250, 258, 260.
 Hodějovský z Hodějova Bernart 77, 245; Jan 120, 168; Jan Jiří 245; Oldřich 59; Přech (Konopišský) 223, 233, 237; panna, choť Adama z Budova 223.
 z Hodic Jiří 254.
 Hodický Václav 168.
 na Hodoníně v. z Lipého.
 Hofmann Melichar 242; z Grünphlu a z Střechova 231; Anna, choť Rudolfa z Donína 196; Ferdinand 9, 196; Jan Fridrich 9; Jan st. 9, 14; Ondřej 204.
 Hohenlohe, Holoch hrabě 220.
 Hochberg 184, 185.
 z Hochstädtu Klaus 30.
 Holub 236; Vavřinec 75.
 von Holtz Jan 71.
 Hölzel 99; Volf 145.
 Holtzšporer z Hošteina Dorota, choť Matjáše Benýdka 194; Vincenc 128, 131, 139, 165, 167, 194; Vojtěch 13, 36, 68.
 Homolí 246.
 Homuth z Harasova 244; Jindřich 95, 117; Jiřík 91, 92, 104, 109, 114, 116, 121, 127, 129, 133, 136, 137—139, 150, 155, 163, 164—166, 168, 179, 246, 248, (na Radeníně) 251, 252.
 Honnšpergkar z Honnšperku Šimon 200.
 Horaždějovice 206, 223. V. Švihovský Václav.
 Hořice 242, 247.
 z Hořiměřic v. Černohorský.
 Horn 108. V. Rohy.
 Horský z Grünfeldu Václav 117.
 Hora Kutná (Guttina) 153, 213, 233, 255; kutnohorská taxa 176.
 Hostivař 110.
 na Hostouni v. z Gutenšteina Jiří.
 na Hošticích v. Bohuchval z Hrádku Mikuláš.
 Hougvic z Biskupic 250, 254, 255; Anna Maria 120; Hanuš 76, 81, 82, 84; Joachim (na Rokytnici) 156; Krištof 202; Maruše 120.
 Houžka Petr 245.
 Hovorka Jan a Joachim 234.
 Hoyos, Hoys Ferd. Albrecht 97; (z Hojzu) Jan Baltazar 259.
 Hozlaur 85, 159; Gabriel 249; Jeronym (na Bzi) 114, 118, 207, 237, 245, 249, 253, 258, 263; Pavel a Petr 269; Petr Pavel 246; Vilém 267; Volf 244; Žižka 238, 239.
 Hrabáně Jan 13.
 Hrabinský dům v Krumlově 164.
 Hradčany 186, 215, 216, 232.
 z Hradce páni 53, 67, 113, 132; Adam 43, 48, (na Hluboké) 53, 58, 72, 73, 75, 78, 82, 83, 85, 89, 98, 117, 137, 138, 154, 168, 184; Anna, choť Oldřicha Fel. z Lobkovic 48, 54, 78, 108; Joachim 9, 10—12, 14—16, 23, 38, 45; Joachim Oldřich 177, 179, 184, 195, 206, 207; Kateřina, choť Lad. Berky z Dubé 137; Lucie Ottilie, choť Viléma Slavaty 196, 217, 229, 243, 246, 247, 259; Zachariáš 79—82, 85, 137.
 Hradec Jindřichův 8, 23, 25, 33, 36, 38, 39, 44, 45, 48, 62, 78, 89, 97, 107, 110, 128, 130, 132, 137, 168, 177—179, 183, 195, 206—208, 213, 217, 219, 221, 222, 225, 227, 228, 229, 239, 242, 246, 250, 251, 252, 269.
 Hradec Štyrský, Gratz, 67, 100.
 Hrádek Červený v. z Vrthby.
 Hradiště (u Netolic) 24.
 z Hrádku Diviš Markvart 226; v. Bohuchval.
 Hracholuský Ondřej 24.
 Hranická brána v Lipníku 112.
 Hrachovické rybníky 61.
 Hrbek 238.
 Hrbov 40.

z Hřebene Kočenská Lidmila,
chof Frt. Frokšteina 172.
z Hříště v. Skrbenský.
Hroch z Mezilesic Abraham 147.
Hron Matěj br. 96; Václav 174.
Hrubčický z Čechtina Jan 84, 104.
Hulinský Václav 148.
Hultzsporer v. Holtzsporer.
Humpolec Mikuláš 45.
Hus panství 141; rybník 162.
Hus Jan Mag. 124.
Husa Václav 71.

Ch.

Chanovský z Dlouhé vsi 99, 104;
Jiřík 46; Volf 42.
Cheb, Eger 17.
Chlumčanský z Přestavlk 18; Kri-
štof 41, 58.
z Chlumce Sára 100.
na Chlumu v. Dlouhoveský.
Chmel Jan 52.
Chmelařka 234, 235.
z Chocemic v. Zigl.
Chodek z Chodkova Sigmund 160.
Chodourka 133.
Chochol z Semechova Adam 48,
52, 58.
Chomútov 89.
Choustník, Chúsník 25, 26, 33, 41,
46, 49, 58, 74, 75, 97, 100, 102,
107, 111, 140.
Chrápek 227.
Chraschetz v. z Donína Fridrich.
z Chrastu Pešíková Eva (na Ko-
márově) 41.
v Chřenici v. Beneda Jiřík.
Chřepický z Modlišovic Adam 46,
158, 181.
na Chřešticích v. Kalenice Ol-
dřich.
na Chropini v. Hougvic.
Chroustenský 168, 169.
Chrudimský Daniel 206.
Chvalesovice 247; v. Malovec
Vaněk.
na Chýnově v. Malovec Jan.

J.

od sv. Jakuba mniši 215.
Jamný 190.
Jan Kazimír 145.
Janatovský dvůr v Oudražích 66.
Jankov v. z Talmberka.
z Janovic Ryžmberský Adam 206.

na Janovičkách v. Kolovrat Hen-
rich.
Jaroměřice 85, 107.
Jaroslav myslivec 227.
Jelínek Bartoloměj malíř 109,
129, 138.
Jemam Jiřík 160.
Jemnice 86.
z Jenču Václav Maria 243.
Jeřábek z Frankenleben Jan 242,
265.
Jesenice 90, 127.
Jessen Pavel br. 104.
Jessenius Jan 217.
Jesuité 150, 171, 174, 186, 187,
242, 247.
Ješín 260.
na Jevišovicích v. z Kunštatu.
Jihlava 89, 257.
Jiljí sv. u Třeboně 62.
Jílové 134.
Jilovice 94.
Jindřich br. 117.
Jiří král Český 207.
z Jiter v. Špulíř.
Insbruck 15, 98, 99, 129.
Ips 135.
Itálie 9.
Julius, císařský levoboček 224,
237.

K.

Kába z Rybňan 217, (na Dvorci)
234, 235, 246, 251.
Kačenka, manž. Jiř. Firvice, 206.
Kačírek Mikuláš 52; 102.
Kajovská brána v Krumlově 146.
na Kaladném v. Čabelický Adam.
Kalenice Bohuslav 168; Joachim
168; Oldřich (na Chřešticích)
158, 163, 188, 196, 234, 239,
242, 267.
Kalibor Jan tesař 135.
Kaliřoda Tomáš, bratr Šim. Ne-
tolického 52.
Kamareš 237.
na Kamenici v. Vencelík, Malo-
vec Jan; — Trhové v. Sobek.
na Kameně v. z Prösingu.
Kan 51.
Kancellář česká, uherská a říš-
ská 142.
Kaňov rybník 21, 195.
Kaplíř 106; Kašpar 195; Pavel
259; Vojtěch 247, 248.
Kaplice 159, 197, 210, 212, 214,
216, 239, 271.

- Kapoun z Svojkova Oldřich 26, 28.
 Kapřík z Vokovic Václav 86, 91, 135, 139, 195.
 Kardinál Linhart, jinak Wolffut 177. V. Linhart.
 Karel IV. císař 25; arcikníže 15, 16, 88, 135.
 Karlíček řezník 259.
 Karlštejn 77, 82, 175, 186, 202.
 Karlšteinský Jan 118.
 Kasalický z Kašic Burian 94.
 Kasold v. Gasold.
 Katov 156.
 Kavka z Říčan 99; Zdeněk 81, 84, 94, 98, 99; Zdeněk Lev 211, 225, 252, 265.
 Keblanský 257; Mikuláš 227.
 Keklovic (Keglevic?) 24.
 Kekula Jindřich 19.
 Kelbl řízmistr 21, 58, 69.
 z Kemhemple Lazar 71, 134, 138.
 Kerštorf v. Gerštorf.
 z Kestřan v. Oudrážský.
 Kherschl Schleusser 66.
 Kicingen 12.
 Klatovy 12, 182.
 Klaus v. z Hochstädtu.
 z Klenového Jan 226.
 Klekvice (?) 38.
 z Klinšteina v. Mičan.
 Klughar Martin 164.
 Knap 207.
 Kněžstva svolání 106.
 Knihy pergamenové 129.
 Kobeda z Luhu Friderich 209.
 Kobr 237.
 Kobř Josef 52; Šimon 47.
 Koc Detleb 99.
 Kocian kuchař 158, 184.
 Koclířov rybník 132.
 u Kodrábů jinak u Černého Nedvěda dům v Jindř. Hradci 222.
 Kolář Řiha 52.
 z Kolenic Králík Jan 220.
 Koleso Jan 67.
 Kolíneck 206, 209; v. z Vlčkovice.
 Kolkreiter, Kolichreiter z Černodubu 21, 36, 257; Anežka, choť Theobalda Höcka 250, 257, 260; Jan Křištof 250; Melichar 250, 253, 266.
 Kolman Michael 22.
 z Kolna v. Šmogr.
 z Kolnic Sigfrid 217.
 z Kolovrat páni 199, 208, 216, 232; Henrych (Libšteinský) 160, 186, 192, 232, 245; Jan (Bezdrůžický na Bystřem a v Záběhlicích) 109; Jan (Novohradský) 186; Jaroslav (Libšteinský na Petrápurce Antiquarius) 236, 239, 240, 243, 248, 263, 269; Joachim (Novohradský na Buštěhradě) 186; Joachimek 223, 226, 229, 230—232, 234, 239; Johanna Apolonie, choť Ondřeje Hofmanna 204; Karel 226; Maria Magdalena, choť Jana z Serinu 184, 185, 201, 214, 216, 218, 219, 240; Václav 168; Volf (Novohradský) 148, 184, 185, 187, 188, 191, 192, 196, 197, 208, 209, 213, 214, 216, 217, 220—223, 226, 227, 229, 232, 233, 235, 243.
 Komárno 157, 158.
 Komářov 40, 115, 137; v. z Chraštu Eva.
 Kometa, Cometa Dominik stavitel 152, 205.
 Kometka 52.
 Koňas z Vidří Adam 46.
 Konopiště 97, 98, 204, 235. V. z Kúnovic a z Hodějova Přech.
 Konstancie arcikněžna, choť krále polského Sigmunda 212.
 Kopar Anna, manželka Jana Hagena 155, 173.
 Koráb Řehoř 111.
 Korka z Korky Pavel 98, 99, 156, 157, 160.
 na Kornhause v. Mičan.
 z Kornic v. Sobek.
 Koruna Svatá klášter 138, 140, 222, 238.
 Kořenský 65, 69, 99, 105; Eliška 68; Jan 168; Jiřík 266; Jozue 266; Karel 252, 253; Lidmila (z Hřebene), choť Frid. Frokšteina 172; Lukeš 266; Mikuláš 98; Petr 68; Petr Vok 235; Václav 230, 239, 242, 252—254, 257, 269; Vilém 253.
 Koský rybník 136.
 z Kosmačova v. Žďárský.
 Kosová hora 106; v. z Říčan Jan ml.
 Kostelec 127; v. Malovec Oldřich.
 Kostelní 150.
 na Kostí v. z Lobkovic Oldřich Felix.
 Kostka Voršila 39.
 Košumberk 42; v. Slavata.

- Kotelík Ondřej kantor 127.
 Koutský z Koutu Vilém 207; Vojtěch 158, 204, 241.
 Koza Vít 41, 46, 49, 71, 73.
 Krajř z Krajku (Krejku) 168, 243; Adam 119; Barbora, choť Karla z Žerotína 118—120, 122, 123; Jindřich 98; Julius 123; Maruše, choť Karla Švihovského z Riesenberka 118—120, 123; Oldřich (na Dačicích) 123; Vilém 45.
 Krakov 137, 216.
 Králík v. z Kolenec.
 z Krásného Dvoru v. Pětipeský.
 Kratochvíle 89, 95, 98, 99, 105, 106, 124, 125, 163, 164, 176, 178—182, 187; v. Leptáč.
 Krčín Jakub 17, 22, 29, 31, 45, 49, 50, 52, 53, 58—62, 65, 67—70, 72, 77, 90, 93, 95, 98, 105, 112, 114—116, 122, 132, 206.
 Krčín rybník 92.
 Krejčí František 121; Urban 236.
 Křenovský Vít 58.
 Křepence 68.
 Krhov 86, 90.
 Krimmdennagel, Khrytmennagel Tomáš 113.
 Křinecký z Ronova 168; Oldřich 270.
 Kristina arcikněžna, choť Sikm. Báthoryho 212.
 Křivoklát 204.
 pod Křížky 45.
 Kroclov, Kruclov 190.
 Kroměříž 86.
 Kroupa Adam 203, 207.
 Krumlov (Český), Latran 7—13, 20—22, 27, 29, 31, 33, 34, 36—38, 41—44, 46, 49, 52, 58, 61, 66, 69, 71—74, 77—79, 89, 91, 92—94, 96—100, 104—106, 108—110, 121, 125, 127—129, 133, 136, 138, 139, 141, 142, 144—146, 148—155, 159, 161—166, 169—178, 181—191, 193—198, 204, 214, 220, 222, 224, 225, 227, 230, 231, 237, 244, 247, 256, 257, 269.
 — Moravský 135.
 Krumlovský Matěj 122.
 Krupobití 58.
 Kubice 54.
 Kuchyňka dvůr 189.
 Kuchyňka Křištof (Třeboňský) 183.
 Kukačka 95.
 Kuklveit 155, 156.
 Kunáš z Machovic Adam 168; Jan Chval 202; Mandalena, choť Ad. Tuněchotského 173; Kateřina 188.
 Kuneš Jan 52.
 z Kúnovic (na Konopišti) Arkleb 204.
 Kunstat z Pamperku Jan 9.
 z Kunštatu 42; Zajimač (na Jevišovicích) Jiří 82.
 Kunžak 86, 118.
 Kuří hůrky 40.
 Kúrka v. Korka.
 Kurtzpach 54, 106.
 Kutovec 164.
 Kvirin Bartoš 137.
 Kvos, Quos z Perndorfu Ludvík 158, 159, 171, 179, 270.
 Kyser Oldřich 17.
 Kyzan 21.

L.

- Labí (Lava?) 156.
 z Labouně v. Otík.
 z Ladronu Kašpar hrabě 99.
 Lampl Cyriak 223; Eva, choť Jiřika Hallera 223; Lamplův dům v Třeboni 248, 259.
 z Landau 167; Erasim 248; Kateřina, choť Jana Heřmana z Rogendorfu 198; Lucius 198; Volf Adam 246.
 Landštejn 99, v. z Eicinku.
 Lapáček Václav 251.
 Lassota z Steblau Erich 255.
 Lastiboř 40.
 Latran v. Krumlov.
 Lavín Václav 163, 164; Dr. v. Timín Matiaš.
 Lazar 104.
 Lazický, Lažický z Písnice Jan 58, 66, 71, 72, 74, 91, 116; Jindřich 148, 190.
 z Lebendorfu Heřman 160.
 Lebel (von Lüben) Konrad a Jan 202.
 Ledec 160.
 Ledenice 94, 219.
 Ledenický Jan 158; Podlaha Jan 180, 183.
 Lehnické kníže 16.
 Leňk Zachariáš 100.
 Leoben 41.
 Leopold arcikníže 247, 248, 250, 251, 254, 255, 257.

- Leptáč 45, 77, 92; v. Kratochvíl.
 Lesieur Štěpán 203.
 Lesl (z Radějovic) Fridrich 220.
 Leština 129.
 Lešno, Lišno 163, 225; v. z Šternberka Dorota.
 Letour 153.
 Leuchtenberský markrabě 106, 199, 203, 221, 236.
 Levasseny F. 134.
 Lhenice 162, 186.
 Lhenická Dorota, manželka Řeh. Smrčky 185.
 Lhota 98, 99.
 Libějovice 24, 27, 61, 93, 114, 122, 141, 148, 179, 202, 205, 206, 230, 234, 239, 263.
 Libeň 104—106.
 Libersol 250, 258.
 Libra ze Soběnova Jan 248.
 z Ličova v. Mrakeš.
 z Liebersalu della Franca Emanuel 268.
 z Liřďalu Křištof 18.
 z Lichtenšteina Karel 216.
 Limberk 12.
 z Limpurku Lucie Ottilie, choť Volfa Adama z Landau, 246.
 Linhart Adam 204, 241. V. Karidál.
 z Lipého Čeněk (na Hodoníně) 76, 135; Jan 120, 121, 135.
 Lipnický rybník 61.
 Lipník 85, 87, 89, 92, 103, 104, 107, 109, 111, 112, 116, 130, 133, 150.
 Lipovský z Lipovic Kateřina, choť Rudolfa z Prösingu, potom Oldřicha Španovského 135.
 z Lípy v. Trčka.
 z Lisova v. Španovský.
 Liška Tomáš 24.
 Lišov 132, 256, 257.
 z Lišvice Reinprecht Jan Gerhart 134, 155, 162—167, 189, 198, 206, 213.
 Literáti 112, 265.
 Litická Anna 113.
 Litmír 234.
 Litochleb z Strachotína Michael 35, 38, 43, 46, 47, 49, 52.
 Litomyšl 109.
 Litva 80.
 Litvín Fridrich 169.
 Lnáře 184, 194, 212, 222, 229, 233.
 z Lobkovic pání 18, 28, 132, 148; Adam Gal 160, 231; Alžběta, manželka Křištofa ml. z Lobkovic 90; Alžběta, choť Henrycha Libšteinského 187; Anna, choť hraběte Viléma z Fürstenberka 229, 242; Bohuslav Felix Hasišteinský 76, 97, 99; Děpold 217; Eva, manželka Adama z Šternberka 184; Jan ml. (na Týně Horšovském) 20; Jan (na Bystřici) 90, 91; Jan Václav 140, 216, 231; Jiří Popel 97, 99, 105, 119, 120, 128, 136, 143; Křištof Popel (Tlustý) 90, 120, 168, 188, 192, 196, 232, 242; Ladislav 76, 99, 106; Litvín 29; Oldřich Felix (na Kosti) (48), 149, 186, 189, 207; N. Popel 14; Regina, manželka Ferd. Albrechta z Hoyos 97; Zdeněk Vojtěch 178, 204; N., syn Litvínův 28, 29.
 Ločedice 161.
 Logus 15.
 z Lokšanu šlechtična 236.
 Lomnice 28, 219.
 z Lomnice Johanka Meziřícká 80; Magdalena, choť N. vojvody z Litvy 80; Znata (na Říčanech) 86.
 Lomnický Diviš 170; Jiřík 13, 41, 46; z Budče Šimon 188. V. Dašek, Škarda.
 Longava 241.
 Lorecký pán 48.
 Lorencův Martin 103.
 Losinské hory 145, 146.
 Lotrinsko 224.
 Loubský Hanuš 267.
 Louč Jan 40; 158.
 Louta z Pořešína Jan 144, 176, 186.
 z Loutkova v. Vrchotický.
 Loutský klášter 156.
 z Löwenberka v. Mozol.
 z Ludanic Kateřina, choť pana Petra Voka z Rožmberka 76, 76, 78—85, 89, 92, 96, 102, 107—109, 116, 120, 130, 132, 133, 136, 137, 140, 142, 147—149, 155, 157, 166, 167, 176, 183, 185, 191, 192, 197, 201.
 v Luhu v. Kobeda.
 Lukan, Lucanus Jan 227, 230, 234, 235, 237, 243, 245, 249, 252, 253, 258, 259, 263, 264, 268.
 Lukáš P. 187.
 Lukavecký Jan 180.

Lukšan z Březnice Adam 181, 261, 269.

z Luny hrabě 15.

Lužice 253; Dolní 76.

na Lzově v. Vchynský Jan.

M.

Mader, Moder Mates 211, 232, 240.

Mácha Bartoloměj 219, 221.

z Machovic v. Kunáš.

Mailberg 240.

Majer Jiřík 235.

z Makové Jeronym 204; Makovský Jan (Aquarius Soběslavský) 9, 10, 11; N. 159.

Malíři v. Blonde, Jelínek, Nanek, Ornys, Podolský, Třebochovský, Widman.

Malby 178.

z Malešova v. Mírotický.

Malovec 15, 21, 41; Adam 238; Bohuslav (na Dřitni) 69, 82, 168, 178, 179, 182, 184; Jan (na Kamenici a Chýnově) 82, 112, 114, 118, 124, 138, 266; Jetřich (na Hluboké) 251, 268; Křištof 238; Oldřich ml. (na Kostelci) 127, 160; Pavel 168, 239, 251, 266; Petr 266; Václav 239, 270; Vaněk Chvalovský 236—238, 240, 245, 247, 249, 250, 253, 254, 258, 261, 263, 269; Vilém Kosoř 77, 98.

Malsík Jakub 182.

Mansfeld 184.

Marek z Bavorova Václav 165, 184, 198, 208.

Marie Bavorská, matka c. Ferdinanda II. 227.

Markvartec 120.

Markvartová 99.

Maršák Petr 71.

Martin kněz v Bechyni 51; šlsmistr 22.

z Martinic Jiří Bořita na Smečně 140, 143.

Martinkovský dům v Oudražích 86.

Matěj tesař 136.

Mathiol, Matiol Jan Dr. 71, 110.

Matiáš arcikníže 100, 157, 159, 225—228, 232, 235, 245, 252, 253, 255—257, 263.

Matigkhof, Matigkhower Křištof 206, 255.

Maximilian arcikníže 17, král a císař 20, 21, 23, 24, 27, 28, 30,

32, 33, 38, 39, 42, 43, 46, 47, 50, 53; arcikníže 227, 228, 244, 247.

Mecer Jan 243.

Mecerod, Metzgerod z Rajchwaldu Abraham 107, 109, 129, 133, 150, 151, 155, 161, 162, 193; Abraham ml. 195; Kašpar 213; Křištof 202; Sigfrid 107, 236, 238, 258.

Mělník 105; v. Kolovrat Joachim. z Menšteina (Maidšteina, Meindšteina) Jakub 164, 178, 190, 198.

Mertl mistr 68.

Měsíček 249.

Mettych, Metych Joachim 18, 75, 98—100, 105, 136, 158 163, 168, 171.

z Mezilesic v. Hroch.

Mezipotočí 169.

Mezon Jan, biskup Olomoucký 72. Mezeříč 89. V. z Lomnice Johanka.

Mičan z Klinšteina 106; Čeněk 63, 67; Fridrich 76.

Mičanská vinice u Prahy 151, 180.

Michael (Michael) Antonín 141, 142, 145, 146.

z Michalovic 217; Bohuslav 164, 260; Smil 260.

z Michnic Ofka, manželka N. Malovce 15. V. Pouzar.

Mikulov 30, 182.

Milán, Meiland 9.

Milešovka 207.

Milevsko 41, 47, 85, 121, 130, 179, 180. V. Bohuchval.

Miličín 37, 38, 40, 62, 73, 90, 98, 104, 106, 141, 146, 147, 163, 170, 182, 194, 198, 227.

Miltenberg, Miltenburk 12.

Mincování 193.

Mindelheim 16.

Mírek Jiřík 29.

Mírka Jindřich 174.

Mírkovský z Stropčic Sezima 160.

Mírotice 40, 42.

Mírotický z Malešova 238; Alžběta, choť Abrahama Turka, po tom Zachariáše Škaty 206; Anna, choť B. Daška 222; Jan 211, 227; Klára, choť Víta Dekary 227; Pavel 236; Samuel 207, 225.

Mírotických dům v Třeboni 235.

Mišpivo v. Škarohlíd.

z Mítovic v. Vratislav.

Mladeňovice 223.
 Mladota 119, 120.
 Mlaky rybník 24.
 Mlazovský z Těšnice Jetřich 158;
 Silvester 151, 155, 163.
 Mlýny 138.
 Mlyný 136.
 ze Mnichu v. Smrčka.
 Mníšek 180.
 Mocl mlynář 189.
 Moder v. Mader.
 Modličanský v. Palma.
 z Modlišovic v. Chřepický.
 Mohuč 71; -ský kurfiřt 28.
 Mollar Petr 24.
 z Molartu Petr 191.
 z Montfortu Kateřina, manželka
 Adama z Hradce 191, 217, 229,
 234, 243, 246, 247, 259, 261.
 Mor 9, 17, 18, 38, 45, 51, 93—97,
 108, 110, 111, 175—178, 218.
 — dobytčí 185.
 Morava 72, 79, 108, 154, 156, 203,
 225—228, 245, 253.
 Moskevská v. Feodorovna.
 Most 204.
 Mostník z Ništice Vavřinec 58.
 Mozol z Lewenperka Mikuláš 49,
 52.
 Mracký z Dubé Jindřich 232; Ka-
 rel 114, (na Pyšelích) 232.
 Mrakeš z Ličova Ondřej 246, 248,
 251, 260, 269.
 Muchek 229.
 Muchka z Bukovan Petr 33.
 Murau 32.
 Mustrování vojska 45, 99, 207,
 211, 251.
 z Mysletína v. Grejnar.

N.

Načelek v. Sedlčanský.
 z Načeslavic v. Frokštejn.
 Naděje rybník 137.
 z Náchoda Fridrich (na Dunajovicích) 118, 120, 121, 135; Jan
 120, 121; Kačenka 120; Maria-
 na 120; Petr Vok 121, 260.
 na Nakvasajicích v. Přehořovský.
 Náměstí 118; v. z Žerotína Karel.
 Nancy 224.
 Nanek Matiaš, malíř a měřič zem-
 ský 184.
 z Nasavrku v. Žechart.
 Nedrthalský dvůr a mlýn u No-
 vých Hradů 128, 139, 140.

u Nedvěda Černého v. u Kodrábů.
 Negaral Jiří hrabě 66.
 Nejhausz Jan 132.
 Nemastil 234.
 Němčanský Jan br. 121.
 Němčice 162, 181. Na N. v. z Rou-
 pova.
 Němci 54, 168.
 Němec Vojtěch 52.
 Nespeky 106, 227.
 Netolice 40, 61, 65, 69, 79, 89,
 92, 93, 95, 114, 124, 132, 141,
 144, 162, 164, 171, 176, 178,
 179, 180, 184, 187, 189, 195,
 196, 236.
 Netolický Jiřík 42; Šimon 52,
 103, 151, 167, 178; Tomáš (Kali-
 voda) 52, 58.
 Netolický z Túrova Jan 92.
 Neuburk 16; z N. kníže 240.
 Neustadt, Neyštat 12.
 Nevděk rybník v. Svět.
 Neydhort 16.
 Nidrau 164; v. Sverazký.
 z Niklsdorfu Pušovna Alina, man-
 želka Mik. Waltera 36.
 Niše 20.
 Ništice 58.
 Nizozemsko, Niderlant 18, 19, 51,
 75, 225.
 Nogaret de la Valette hrabě de
 Candale Bernard, Jan Ludvík,
 Jindřich 250.
 Nornberk 12, 13, 19, 20, 259.
 Nortsch (?) 30.
 Nové hrady 13, 36, 44, 49, 68, 70,
 128, 131, 132, 134, 138, 139,
 141, 148, 150, 153, 161, 165,
 169, 171, 184, 200, 210, 217,
 219, 229, 258, 260.

Novokřtenci 102, 145, 182.
 Novosedlí 26.
 Nový dvůr u Třeboně 201, 264.
 Nyslovský z Nyslov a z Radva-
 nova Křištof 160.

O.

z Očedělic v. Ojř.
 Odkolek, Vodkolek Jan 48.
 Ochanzen Bernhard 198.
 Ojř, Vojř z Očedělic Albrecht
 46, 49, 133; Jan 182.
 Okovice, Ojkovice, Vokovice 149.
 Olbram, Volbram ze Štěkře Jan
 (na Brandlíně) 26; Jindřich

- (v Skalici) 46, 58, 78; Jiřík 150, 153, 155, 161, 165.
 Oldřich mistr 189.
 z Olbramovic v. Dvořecký.
 na Olešné v. Pouzar Albrecht.
 Olomouc 20, 30, 38, 71, 72, 84, 85, 104, 107, 108, 135, 137, 259.
 Opatovice 201, 217.
 Opatovský, Oppatovský rybník 61, 62, 65, 240.
 Opava 32, 33.
 Oplatil rybník 92, 98.
 z Opperstorfu Anna Maximiliana, manželka Petra z Švamberka 269; Vilém 106.
 z Oranie, Uranie Vilém 18, 19.
 z Orlova v. Helm.
 Ornys Matouš malíř 109.
 Orsini v. Ursini.
 z Ortenburku hrabě 15.
 Ošenberger Oldřich 259.
 Ostřihom 212.
 Ostromířský 198.
 Ostrovec z Vlašimě 237.
 Otík, Votík z Labouně Jindřich Bradský 158, 162, 198, 201, 210; Jiřík Bradský 262; Fridrich 267.
 z Ottersfeldu Jan Theodor 241.
 Otoslavský Jan 110, 116, 137.
 Oudraž 66.
 Oudražský z Kestřan Ctibor 66.
 Oujezdec 133.
 Oustí 29.
 Oustrašice 34. V. Vratislav.
 Ouštěcký Vilém 214, 215, 245, 246.
- P.**
- Pacov 147; v. Španovský.
 Padua 9.
 Palma Modličanský Sixt 199.
 na Palupíně v. Žechart.
 Pamatuj rybník 122.
 z Pamperku v. Kunstat, Svěchin.
 Papežský nuncijs 106; legát 164.
 V. Aldobrandinus, Fellerarius.
 Papírní obchod 183.
 Pardubice 228.
 Parisz 18, 47.
 Passov 9, 30, 86, 153, 248; -ský biskup 55, 150, 164, 185, 247.
 Passovský lid 227, 247, 249, 252, 253, 254, 256, 259.
 Pátek Jan 233.
 Pečmüller 46. V. Počmilnářka.
 Pekař Pavel 159.
 Peklo 45.
 Pelikánovy pokoje v Krumlově 237.
 Pergar Krištof 177.
 z Pěrkova v. Syrakovský.
 Pernický 179.
 z Pernsdorfu v. Kvos.
 z Pernšteina 15, 136; Polyxena, manželka Viléma z Rožmberka, potom Zdeňka Vojtěcha z Lobkovic 113, 125, 141, 142, 163, 183, 190, 205, 221; Vratislav 43, 76, 99, 100.
 Persius Dr. 230.
 Pesert Jakub 71.
 Pešík Jan 41.
 Pětipeský z Krásného dvoru 132; Václav 160; Vilém 39.
 Petříků Jan 52.
 Petrovice 133. V. Zahradecský.
 na Petršpurce v. z Kolovrat.
 Pikarti 199. V. čeští bratři.
 Pine 18.
 Pirgaři 54.
 Písek 45, 169, 180, 225, 242, 253, 254, 269.
 z Písne v. Lazický.
 Plch Jakub 52.
 Plachý Šimon 250. V. Černovský.
 Planá, Plané 34, 112, 114; (u Budějovic) 239.
 Plánský z Pleknšteina Bartoloměj 71, 75.
 Plastovice 73, 208.
 Plastovský Vondra 40; rybník 61.
 Plavnice 58, 247.
 Plezský 100.
 Plzeňsko 202, 259.
 Pöbing 16.
 Pocestný Matiaš 38.
 Počátek rybník 22.
 Počátky 110.
 na Počedlicích v. Vřesovec Jan.
 Počmilnářka Mandalena 29.
 Podbřezský rybník 132.
 Podlaha 31, 180. V. Ledenický.
 Pod obojí 162, 237, 251.
 z Podole Hynek Čáslav 211, 268, 272.
 Podolský z Podolí Šimon, malíř 126.
 Podroužek, Podroužský, rybník 93.
 z Pohnání v. Protivínský.
 Polák Alexander 47.
 Polc 10.
 z Polheimu Sigmund Ludvík 179.
 na Polici v. z Waldšteina Jan.
 Polná 162, 245.

- Polsko 52, 114, 124, 137, 212, 224, 247.
 Polský král Sigmund 212.
 Pomoc, rybník 93.
 Poněšický Václav 62; Vaněk 58.
 Pop Jan 180.
 Pordejus Jan 108.
 Poříčí 227.
 Pořizany 40.
 Porphyrius Lukáš P. 145.
 Postřihač 211.
 Potěšil rybník 72, 132.
 Pouzar z Michnic Albrecht (na Volešné) 243, 252, 253, 272; Jindřich (na Žamberce) 62, 93.
 Pouzdřany 118.
 Povstání sedlské v Rakousích 167—169.
 Pozděraz 190; -ský v. z Flieszenpachu.
 Praha 9, 10, 13, 17, 20, 21, 36, 39, 42, 43—47, 52, 53, 58, 59, 62, 64, 67, 70, 73, 75, 76, 78, 83, 87—95, 97, 98, 102, 104—106, 109, 113, 114, 117, 119, 124—128, 133, 135, 136, 140, 142, 144, 145, 148, 149, 151, 161—164, 166, 167, 169, 170—175, 178, 180—183, 185, 186, 188, 190, 193, 194, 196—200, 202—205, 207, 210, 213—216, 218, 220, 225—228, 231, 233, 235, 236, 240, 241, 244, 248, 250, 251—255, 258, 259, 263, 270.
 Prachatice 11, 34, 49, 53, 65, 71, 72, 75, 125, 142, 148, 153, 154, 165, 169.
 Prachatický Jakub 116.
 Prachenský děkan Martin 42; kraj 149.
 Praisinger 258.
 Prak (Präck, Prag v Bavorsku) 16.
 Praxl Volarský Bartoloměj 161.
 Fraumbergar Henrich a Křištof 159.
 Pražma z Bílkova (na Ejvanovicích) Petr 82.
 Předenice Adam 160.
 Přehořovský z Přehořova (na Nakvasejovicích) Oldřich 26, 242.
 Prechtl Jan 65.
 z Přestavík v. Chlumčanský.
 Prešpurk 20, 21, 51, 157.
 Přichovský 41.
 Pril Michael 205.
 Promnic, Poravic 16.
 z Proseče Tomáš 39.
 z Prösinku Rudolf 135.
 z Prošovic v. Zelendar.
 Protivín 53, 181.
 Protivinský Chval z Pohnání 66.
 Pruk 116; z Prusku 24.
 Pruské kníže 16.
 Pruskovský z Pruskova (na Starém hradě) Jan Křištof 140, 167.
 Ptačí bláto 94.
 z Puchheimu Puchomír, Pocho-mět Bernhard (na Gmundu a Schwarzbachu) 230—232, 235, 242, 244, 245, 246, 253; Jan 248; Otthenreich 70; Pilgram 246, 248, 269; Reichard 248; Volf Adam 270.
 Purkhauzar, Purkhouser Anna (z Schiechelhofu) 75; Ondřej 38, 41, 49, 52.
 Puš z Kamfeldu Rudolf 230, 238, 253, 258.
 Puš, Pusch z Vilschainu Jan Wör-her 75.
 Pušovna v. z Niklsdorfu.
 z Pützensgrasu hrabě 16.
 na Puwsdorfě v. z Rozdražova.
 Pyšele 233; v. Mracký Karel.

R.

- Rab 33, 156, 157, 173.
 Racek Pavel 133.
 na Račicích v. Hougvic.
 na Radeníně v. Smrčka Oldřich a Homuth Jiřík.
 Radkovec 206.
 Radostice 94.
 Radský 258.
 z Radvaanova v. Nyslovský.
 Rakoš v. sněm uherský.
 Rakousy 31, 156, 157, 167—169, 225, 226, 227, 235, 245.
 Ramée, Rame Vavřinec 251, 254 až 257.
 Ramhouský Burian 208.
 z Rašenšteina v. Gallus.
 Ratiborské hory 145, 146, 176, 193, 199, 206, 213.
 Rausndorf Petr 89.
 Reder, Redar z Redern Erazim 105, 158, 159, 223, 260, 267, 270; Melichar 160.
 Řehoř papež XIII. 90.
 Rechenberger z Rechenbergu (na Baiersdorfu, Beyerstorfu) Balta-

- zar 194, 195; Dorota, manželka Abrahama ml., z Mecerodu 195. Reifen, Reiffen(?) 30.
- z Reichenova v. Umbirth. Reichenstein, Raychenštajn 98, 141.
- z Reizenšteina Johanna, manželka Ben. Bohuchvala 179.
- Řeky nové u Třeboně 90, 129, 132, 248.
- Řemičov 40.
- Remtl Adam 185.
- Ren Abel 31.
- Rennsperger 44.
- de Renty marquis Croy Vilém 135.
- Řeřábek 21.
- Resch Jan Oldřich 267.
- Řezno 64.
- z Říčan Hanuš 158, 186, 197, 198, 217, 252; Jan ml. (na Kosově hoře) 39; (Beztahovský) 237; Lidmila 107; Pavel (na Dubu) 202, 205, 240, 245, 250, 251. V. Kavka.
- na Říčanech v. z Lomnice.
- Ridl, Rýdl Linhart 171; Mikuláš 171, 204.
- Richter, Rychter Jan 149, 190, 259.
- z Řísnice Bohdal Václav 160.
- Rivoli laca 31.
- z Rogendorfu Alžběta manželka Jana z Lobkovic 75; Alžběta, choť Pilgrama z Puchheimu 246; Anna, choť Jošta z Rožmberka 7, 8, 9, 12, 14; Jan Heřman 198; Juliana, choť Richarda z Štáhemberka 239; Maruše, manželka Ludvíka z Polheimu 179; Volf 8.
- Roh Origines z Vlkanova 19, 21.
- z Rohatec v. Vamberský.
- Rohy (Horn) 20.
- Rokytnice 80, 94; v. Hougvic Joachim.
- Ronff v. Rumf.
- z Ronova v. Křinecký.
- Ronpar Ondřej 58.
- na Křecku v. Prösing.
- Rott Ondřej 128.
- Roubík Šebestián 102.
- Roudnice 88, 94, 98, 103, 105, 106, 141, 142.
- Roudnický Jakub 123, 125, 162; Regina 162.
- z Roupova 197, 223, 235; Adam 23, 134; Hynek 23, 62, 134; Václav Vilém (na Trnovanech) 243; Vilém (na Němčicích) 114, 168.
- z Rozdražova, Rozražova Václav hrabě (na Puwsdorfě, Govářově a Blatné) 202, 209.
- Roztoch 82.
- z Roztok v. Mičan; na — v. Boryně.
- Rozvodovský z Nešova Volf 160.
- Rožmberk 28, 44, 128, 141, 148, 153, 165, 184, 193, 197, 214, 227, 229, 230, 234, 240, 260, 271.
- z Rožmberka páni 31, 179, 187; Alžběta, manželka Henricha z Švamberka 66, 201; Anna, choť Joachima z Hradce 8, 16, 33, 54, 59, 75, 76, 83, 89; Eva, manželka Mikuláše z Serinu, potom Pavla z Gasoldu 14, 23, 32, 45, 92, 98; Jošt 7, 8; Petr Kulhavý 8; Vilém 9—14, 17, 20—23, 25—27, 29, 32, 33, 35 až 39, 45—47, 49, 52, 55—61, 63, 65, 67, 68, 71—75, 77—79, 83, 86, 87, 89—95, 97—100, 102—106, 108, 113, 115, 116, 121—125, 132, 134—136, 138 až 141, 149, 150, 153, 164, 182.
- Rožmberský dům na hradě Pražském 33, 180; — na Hradčanech 192; na Starém městě 39, 117.
- poklad 255, 256.
- Nový dvůr 114, 133.
- rybník 122, 129, 132, 195.
- z Rožmitála Alžběta, manželka Jana Bezdrůžického z Kolovrat 109; Zdeněk Lev 128.
- ze Rtína Maruška, choť Zdeňka Lva Kavky 225.
- Rudner, Rudnar Matiaš 173, 178.
- Rudolf arcikníže 50, král 51, císař 70, 75, 78, 81, 83, 87, 90, 91, 93, 94, 100, 112, 114, 136, 142, 143, 145—149, 151, 154, 162, 164, 166, 180, 187, 189, 190, 193, 195, 196, 198, 203, 204, 210—212, 225, 226, 239, 244, 250, 254, 263, 270.
- Rudolfov, Rudolfštatské hory 225.
- Rálla Jiřík 159.
- Rumf, Ronff 78, 136; N. paní Fridricha z Fürstenberka 217.
- Rundel Vlach 252, 254, 257.
- Ruswurm Heřman Křištof 213.

Ruth z Dirného 38; Bohuchval 160; Jan 26, 83, 111, 112, 114; Petr 26, 27.
 Ruthart Mikuláš 21, 24, 26.
 Ruthartovský dům v Třeboni 205, 210.
 Rybiš Sigfrid 21.
 Rýdl v. Ridl.
 Rychnov Německý 150. V. z Reichenova.
 Rychter v. Richter.
 Rýnský hrabě Filip 191; Fridrich 191; Otto 190; kurfiřt falckrabě Fridrich a jeho syn Ludvík 16.
 z Ryžmberka v. Švihovský.
 Ryžmberký v. z Janovic.
 na Ryžmberce v. z Gutenšteina Jiří.
 z Rzávého v. Vitha.

S.

na Sádku v. Waldšteina Hynek.
 Sádlo z Vražného Bohuslav 160; Vilém 78.
 Sakla 216.
 z Salmu Ekh 33; Mikuláš 70.
 Veikart (z Tovačova) 218, 220, 249.
 Santanir, Santalir (St. Hilaire Gilbert) 255—257.
 z Saxendorfu Fridrich 75.
 Sára 100.
 Saska v. Ojř z Vacovic.
 Sasko 83, 89, 145; -ský kurfiřt August 42, 43, 90; Kristián 202, 244, 245.
 Sauxen z Rachilen Matiaš 225.
 Sbírky na lid válečný 149.
 Sedlčanský Pavel Načelek 118, 207, 216, 234; Václav 104.
 Sedlčany 40, 89, 206.
 Sedlec 122, 186. V. z Šternberka Adam.
 Sedmihradý 166.
 z Semanina Anna Danielka, chot Martina Grejnara 172; Barbora Danielka, manželka Adama Staška 221; Jindřich Švarc, Šwortz br. 101, 117, 127, 136, 152, 158, 179, 182, 217; Laudat Daniel Bohuchval (Bouchval) 127, 130, 136.
 z Semechova v. Chochol.
 Senomatský Matiaš 152.
 z Serinu (Zrinský) 54, 207; Jan 145, 168, 184, 187, 188, 190,

191, 197, 201, 204, 207—209, 216, 218, 221, 223—225, 227, 229, 230, 232, 234—236, 239 až 242, 244, 246—248, 258, 260 až 262, 271; Jiří 32; N. manželka N. z Turnu 218, 241; Mikuláš 23, 32, 37.
 z Schiechelhofu v. Purkhauzar.
 Schleusser v. Kherschl.
 Schönggraben 23.
 Sigl v. Zigl.
 Sigmund král Polský 212.
 Sichtová 207.
 Silberberg 141.
 Silvester zlatník 173.
 Singenšpihler Goldscheider Tobiáš 149, 177.
 Singer Matiaš 184, 214.
 Sinshausz Lorenc 66.
 Sintzenhauser v. Zintzenhausen.
 Sjezd krajský 230.
 Skála 235.
 Skalice 209, 212. V. Olbram.
 Skaliště Václav 204.
 z Skalky Jan 240, 243.
 Sklo 142.
 Skrbenský z Hřiště (na Slavětíně) Jan 76.
 Skuhrovský z Skuhrova Smil 40; Václav 38.
 Slaný 149.
 Slatinský Jetřich 101, 138.
 Slavata 98, 236, 238, 240, 243, 246, 260; Adam 42; Albrecht 160, 168; Jindřich 168; Vilém (z Košmberka) 173, 195, 216, 217, 219, 221, 223, 225, 226, 229—231, 238, 239, 243, 247, 259, 260; Zachariáš 98.
 na Slavětíně v. Skrbenský.
 Slavkov 167, 169, 177, 179, 226.
 Slavoňov 23.
 Slezák pachole 85; mlynář 36.
 Slezko 32, 99, 100, 124, 224, 226, 253.
 Smečanský 24, 51.
 na Smečně v. Martinic.
 Smilkov v. Saska z Vacovic.
 Smiřický Jaroslav 247.
 Smolík Matiaš 170.
 Smrčka Řehoř 185.
 Smrčka ze Mnichu Oldřich (na Radeníně) 29, 39, 48, 53; Petr 78; Zdeněk 38, 41.
 Smržov 90.
 Sněm český 21, 33, 45, 67, 79, 125, 145, 148, 151, 162, 167,

- 180, 196, 200, 233, 235; moravský 32, 225, 226; slezský 32; generální 226, 253; uberský 50; říšský 14—16, 27, 30, 64, 93.
 Sobek z Kornic Adam 139; Henrich 132, 139.
 z Soběnova v. Libra.
 Soběslav 20, 21, 25, 26, 35, 36, 39—41, 43, 47, 51, 52, 66, 67, 71, 72, 85—87, 90—93, 96, 101, 102, 104, 106, 108, 109, 114 až 116, 118, 120, 121, 125, 127, 130 až 132, 138, 141, 169, 174, 175, 182, 185, 198, 199, 207, 228, 244, 248, 251, 260.
 Soběslavské předměstí v Třeboni 233.
 Soběslavský v. Makovský.
 Sobětický 240.
 z Solmu hrabě Otto 202.
 Solní obchod 148, 165.
 Soukeník Jiřík 102.
 Spolský Petr 62, 67; rybník 62.
 z Sprincenšteina 259.
 Srb 58.
 Srbický Krištof 26, 27, 35, 42, 44, 46, 71.
 Stadlecký Václav 52, Vít 78.
 Stálec 40.
 Stanislavovic Lída, manželka Joachimova Hovorky 234.
 Stankov rybník 91.
 Stará ves v. Syrakovský.
 Stařel 156.
 Stařinský Jindřich 46.
 Stašek (z Cidliny) Adam 221; Jiřík 267; Václav 221.
 Stavitelé v. Antonín, Balthazar, Beneš, Caneval, Cometa, Kalibor, Matěj, Mertl, Mocl, Oldřich, Pril, Vincenc, Vlach.
 Stenker (Stencker) 47.
 Stier 18.
 Stolinský 198.
 Strahov 215.
 z Strachotína v. Litochleb.
 Strain (Strein) 16; Achac 167.
 Strakonice 11, 44, 181; -čtí křižovníci 217, 228, 232.
 Strašín 42.
 na Strážnici v. z Žerotína.
 z Střechova v. Hofman.
 Strein v. Strain.
 na Střele v. Boubinský Petr.
 Strojetic 44.
 Stropnice 138, 171.
 Studených dům v Třeboni 253.
 Studnička Jan 151.
 Súdek z Dlúhé Adam 18; 219.
 Sudoměřice 111, 112, 124, 134, 135, 139.
 Suchomatský 239.
 z Suku v. Hašková.
 z Sulcu hrabě (Ludvík) 225.
 Sušice 12.
 Svachovský dvůr 128, 131, 134, 139, 200, 216.
 z Svarova Krištof Karel (na Hamru) 252, 253, 266; Václav Karel (v Vašku) 33.
 Svaryšův dvůr 134.
 Svatkovský z Dobrohoště Oldřich 244, 266, 270.
 Svatovský Pavel 46, 47.
 Svěchin Gabriel a Pampergo 8, 9.
 Sveraz 162.
 Sverazský z Nidrau Jiří 164, 212.
 Svět, Nevděk rybník 61, 65, 201, 216, 221, 240, 264.
 na Světlé v. Trčka Burian.
 Sviboh 68, 69.
 Svinenská brána v Třeboni 201, 227, 232, 236, 263.
 Svinky 112.
 Sviný Trhové 68, 128, 210, 214, 252, 271.
 Svojsína N. 199.
 Sýkora, Sejkora 94.
 Syrakovský z Pěrkova Ctibor (na Staré vsi) 86.
 Syrovátkův dům v Třeboni 243.
 Syrovec 117.
 Sziget, Zygeth 37.

Š.

- z Šalu v. Šroffer.
 Šamper Gregor 33, 83.
 Šartink, Schärding 30.
 Šato v. Škata.
 z Šebínu v. Veselský.
 z Šenberku Hannibal 231.
 Šendler Volf 100.
 Šeňk, Klášník Jan 211, 219.
 z Šerfenšteina Daniel Theofil 136.
 Šibenice u Krumlova 183.
 Šic Albrecht 158.
 Šiftar Martin 184, 210, 216, 242.
 Šimek myslivec 234.
 Škarda Ondřej Lomnický 234.
 Škarohlíd, Mišpivo Jakub 219, 220.
 Škata, Schato z Šattenthalu Jan 210; Dr. Severin 243, 262; Zachariáš 206, 210.

- Škol Alexandr 28, 103.
 Šlejnic 9.
 Šlik z Pasaunu Ferdinand 210, 218, 225; Ludvík 264.
 Šmilauer 257.
 Šmogr (z Schmograu) z Kolna a Braniš Vít 11, 13, 24, 38, 43.
 Šnell, Schnell Toman 102.
 Šobor 52.
 Šolius, Scholius Ondřej (z Elsau) Dr. 144, 151, 158, 162, 166, 167, 169, 177, 179.
 Šumberk 216.
 Španělský král 28; -ské poselství 15.
 Španovský z Lisova 13; Jan (na Pacově) 73, 83; Joachim 252; Krištof 252; Ludvík 146; Michal 77, 99, 128, 146, 147, 163, 170; Oldřich 128, 135; Zuzana, manželka Zdeňka Lva z Rožmitála 128.
 Špíler Apolóna a Bartoloměj 123.
 Špulř z Titer 244; Jan (na Tučapech) 26, 85, 101, 103, 113; Ondřej 85; Petr z Kostelce 244; Václav 122, 127, 129, 132, 165, 179, 185, 238, 246, 250, 253.
 — ský dům v Soběslavi 92.
 Sreibersdorf z Teutšensšteina Eva, manželka Adama Súdka 219; Mikuláš 141, 142, 171, 184, 189, 210, 222, 224.
 Šroffer z Šalu Oldřich 34.
 Štendl Matias 46, 52, 74.
 z Štanganu v. Herge.
 Štangel 227, 238; Štangel 26.
 z Štarhemberka 228, 253; Erasmus 270; Gothard 246, 254, 268; Richard 239, 259, 270; Susana, manželka Jana Viléma z Celkinku, 239.
 z Štěkře v. Olbram.
 Štěpánov, Štěpánovice 256.
 Šternberk Český 40, 62.
 z Šternberka Adam st. (na Sedlci) 82, 98, 99, 106, 153, 168, 184, 188, 196, 204, 209, 211, 212, 216, 221, 229, 231, 243, 244, 246; Alžběta 204; Bohuška 11; Dorota Holická, choť V. Smiřického, pak Max. Trčky, potom Krištofa z Fürstenberka 163, 235; Jan 98, 208, 243, 244; Jan Zdeněk 153; Jaroslav 230, 243; Jiří 98, 106; Judita, manželka Volfa Novohradského z Kolovrat 188, 228, 236, 240, 244, 245, 249, 250; Lacek 184, 220, 224, 232, 240; Lacař, Ladislav 106, 199, 202, 209; Otakar Holický 17; Sidonie 167; Štěpán Jiří 198; Václav Holický 17, 18, 62.
 Štolcar Švestka Jan 206; Ludmila, choť V. Hulinského 210.
 Štolepek 127; Lidmila 233.
 Štralar 32.
 Štein v. Strain.
 Štrobl Šimon 178; Sabina 184.
 Štrup Ambrož 178.
 Šturm Adam 49, 58, 67, 71, 74.
 z Šulpurku markrabě Jakub 30.
 Šurer z Waldheimu Martin 142, 146, 150, 151, 158, 161, 208.
 Šustr Jíra 159.
 Šutí 158.
 z Švamberka, Švanberka páni 18, 29, 104, 179, 186, 187, 193, 209; Adam 76; Adámek 246, 268; Benigna 269; Henrich st. (na Zvíkově) 39, 44, 47, 48, 50, 58; Hynek 39; Jan Jiří 107, 163, 193, 229, 232, 235, 236, 241, 243, 244, 245, 246, 260, 261, 262, 263, 268, 269; Jan Sebastian 263; Jan Vilém 107; Jiří 168; Jiří Ehrenreich 237, 241; Krištof (na Vorlíku) 39, 40, 41, 58, 70, 82; Petr 235, 236, 239, 244, 245, 248, 260, 261, 263, 264, 268, 271.
 Švarc v. z Semanína.
 z Švarcburku, Švorcenburku Ginter hrabě 31.
 z Švarzpachu v. Puchheim a Hagen.
 Švejcar lékařník 183.
 z Švejnochu Švejnoch František 89; Fridrich 265.
 Švenda Lazar 255, 257—259.
 Švestka v. Štolcar.
 Švihovský z Rýžmberka Alena (z Horažďovic), manželka Václava Viléma z Roupova 244; Fridrich 230; Johanka, choť Fridricha 85, 108, 199, 230, 231, 236, 239, 243, 245, 249; Judita Voršila 249; Karel (na Horažďovicích) 123; Petr Vok 230, 268; Theobald 223; Václav (na Horažďovicích) 82, 108.
 Švinopoch Jiří Krištof a Šebestián 142.
 Švortzman 167.
 Švýcarsko 224.

T.

Tábor 25, 35, 36, 40, 41, 61, 95, 97—99, 101, 114, 127, 169, 183, 196, 197, 207, 220, 228, 230, 242, 244, 248, 269.
 Tábořská brána v Soběslavi 174.
 Tachovská Kateřina (na Jankově) 39, 188.
 z Talmberka Vilém 114.
 Talšovice 139.
 Tanaberd (Tannenwerth?) 30.
 Tantzl z Tratzberku Šimon 210.
 Tatous z Vraního Hanuš 95, 102.
 Tejfl (Teyfl) 62.
 Tejnohoršovský Artophidius Jan 10.
 Teleč 38, 184.
 Těmín Bohuslav 168.
 Tenglar 55.
 Teplice 128.
 Těšovský mlýn 142.
 Tetour z Tetova Anna, manželka Oldřicha z Kalenice 196; Burian (z Malenovic) 168, 196.
 z Teutschenšteina v. Šreibersdorf.
 z Tifenbachu Regina Barbora 246.
 Timín Lavin Matáš Dr. 218, 230, 238, 243, 249, 262.
 Tišnov 89.
 Tkadlec Havel 219; Volf 91.
 na Tlumačově v. z Donína.
 Tošanský 181.
 Toušek Jan 74.
 z Tovačova v. Salm.
 Trautmansdorf 255.
 Trautson, Trautsyn z Folkenšteina 70; Pavel Sixt 136, 192.
 Trčka z Lípy 136; Burian (na Světlé nad Sázavou) 76, 82; Maximilian 163; Mikuláš (na Želivě) 82.
 Třebíč 118.
 Třebický 168.
 Třebíště 29.
 Třebochovský Šebestián 38, 52, 58, 62, 71, 74, 86, 94, 103, 104, 127; Tomáš malíř 44, 189, 201, 223.
 z Třebomyslic v. Dubský.
 Třeboň 13, 19, 21, 22, 32, 37, 39 až 41, 45, 49, 50, 53, 56, 58 až 62, 65, 66, 77—79, 83, 89—94, 98, 99, 102, 104—106, 110, 112, 115—117, 122, 127, 132, 137, 140, 141, 148, 151, 152, 155, 156, 159, 161, 163, 165, 169,

171—173, 175, 177, 179, 181, 183—185, 187, 189, 190, 194 až 203, 205—214, 216—227, 229 až 243, 245—266.
 Třeboňský Řehoř 66, 67; Křištof v. Kychyňka.
 na Třebové v. z Boskovic.
 Trierský kurfiřt 28.
 Trnavský Lukáš 160.
 na Trnovanech v. z Roupova V. V.
 Trojanský 13, 18.
 Trosendorf v. Drozdovice.
 Trubáček Jan 208.
 Tubský 168.
 Tučap z Tučap Hynek (na Budišlavi) 26; na Tučapi v. Špulíř Jan.
 Tumzhyrn Vilém 103.
 Tůmů Jan 52.
 Tuněchotský z Poběžovic Adam 158, 172, 173.
 Turci 28, 30, 149, 151, 154, 157, 158, 211, 212, 226, 227, 266.
 Turek Abraham 152, 206; Daniel 133, 158.
 Turnajové 42, 148.
 Turnovský Sigmund 142.
 z Turnu Henrich Mates 240; mladý pán 217, 220, 240, 241, 247.
 z Túrového v. Želízko.
 Tusbuli (?) 31.
 Týn Horšův 11, 12, 13, 20; v. Lobkovic Jan.
 Týn na Vltavě 39, 96, 133, 136, 162, 228, 233.
 Týnhoršovský v. Artophidius.
 Týnská Markéta 182.
 Tyrolý 244.

U.

Uhry 20, 29, 30, 32, 50, 51, 154, 161, 202, 209, 212—214, 225, 226, 228, 241, 245, 252.
 Újezdec v. Oujezdec.
 Úkazy na nebi 71, 93, 97, 103, 125, 176, 213, 226.
 Ulm 254, 258.
 Ungelt královský 153.
 Umbirth, Unbirth z Reichenova Joachim 38, 41, 44, 46, 47.
 Ungnad David 18; Ludvík 30.
 z Uranie v. Oranie.
 Ursini, Orsini 171, 205, 236, 266; Fabius 170; František 163; Livia 163; Virginius 163, 166, 170.
 z Usouší v. Valovský.

V.

- Vacelík, Vacrlík z Edu Václav 41, 47, 51, 55, 56, 58, 78.
 z Vacovic Ojří (Vojří) Saska Jan 160, 166, 167; Jindřich (na Smilkově) 90; Křištof 100, 101. V. Ojří.
 Wajspurger Lorenc 126, 127.
 z Waldtburku Křištof 190; Marie, manželka Lucia z Landavy 198.
 z Valdeku v. Vranovský.
 z Valdheinu v. Šurer.
 z Valdova v. Mošour.
 z Waldšteina Adam (Dlouhý) 168, 191, 216, 220, 223—225, 229, 231, 261; Adam ml. (Krátký) 211, 216; Hannibal 225, 236, 240; Hynek (Brtnický) 75, 76, 78, 81; Henrich Brtnický na Sádku 82, 84, 85; Jan Lhossel Brtnický (na Polici) 82; Jan 76, 99; Jindřich 98; Kačenka 120; Sybilla 120.
 Valentín br. 98.
 Valouni 226, 229, 256, 257.
 Valovský z Usouší Albrecht (na Valu) 26.
 Walter z Walteršperku Mikuláš 36.
 Vamberský z Rohatec Jan 164, 165, 169.
 Varhaník Petr 52.
 Varyn Tomáš 117.
 z Varovic Zuzana 233.
 z Vartenberka Jan Jiří 238, 240; Karel 204, 238, 240; Majdalena manželka Jana z Lipého 120, 135; Zdeněk (na Buštěhradě) 76; Sybilla 120.
 z Vašku v. z Svarova.
 z Vejru v. Latroner.
 na Weinperku v. z Celkinku Jan Vilém.
 Vejvanovice v. Ejvanovice.
 Velemický Mikuláš 235.
 Velešín 31, 134, 206, 227.
 Wels 179.
 Weltzer 18.
 Vencelík Jindřich (na Kamenici) 43, 167, 187, 252.
 Venuše 178.
 Vercelli 90.
 Veřejnost 29, 30, 31, 45, 153—160, 202, 211, 212, 226—228.
 Věrník Šimon 226, 227, 232, 233, 243, 260, 263; Zachariáš 233.
 Veselí 108, 115, 122, 174, 194, 199, 212, 241, 246; -ský mlýn 151, 264.
 Veselská bašta, brána, věž v Třeboni 258, 264, 265.
 Veselická Marta, manželka Adama z Krajku 119.
 Veselíčko 80.
 Veselský Adam 162, 180; Jiřík 179; Nikodem z Šebínu 178.
 Westfálsko 108.
 z Veverí Alžběta 184; Matiaš 92.
 Vchynský z Vchynic 23, 216; Jan (na Lžově) 77, 82, 99, 128; Oldřich 250; Racek Radslav 98, 99, 160; Vilém 209, 264.
 Vídeň 9, 12, 20, 21, 23, 24, 30, 49, 50, 70, 79, 93, 153, 157, 198, 221, 240, 241.
 Widman, malíř 124, 125.
 Vidov 70, 94.
 z Vidí v. Konáš.
 z Vielšeinu v. Puš.
 Wiener Dominik 21, 32.
 Vichhaysser Dr. 114.
 Vincenc, tesař 134.
 z Vinohr Jan, farář 173, 193, 194. V. Černý.
 Vinter Tobiáš 263.
 Vinterberk, Vimperk '12, 17, 25 až 29, 32, 34, 35, 38, 40, 41, 43, 46, 47, 49, 50, 52, 54, 55, 58, 62, 64, 67, 71, 73, 77, 91, 101, 111, 123, 125, 141, 153, 154, 162, 181, 184, 187.
 Vinterberský Anna, chof M. Šiftra 210; Tomáš 66; Vít 134.
 Vintř z Vlčkovice Jindřich 178, 183, 187, 188, 189, 191, 193, 198, 201—206, 209, 213; Vilém Petr 206, 209.
 Vrtvajn Mikuláš 224.
 Viser Jan 47, 48.
 Vít, kněz Třeboňský 58; písař 126.
 Witt hrabě 237.
 Vítka (Wytha) z Rzávěho Adam 121, 128; Bohuslav 158; Ezdriáš 41; Jindřich 75; Oldřich 203; Václav 46, 49, 54, 85, 101, 155, 163; Zdeněk 159.
 Vitanovský 159.
 Vítkovci 141.
 Vitoraz 167—169, 217, 221, 225, 226, 229, 236, 238, 240, 243, 244, 258.
 Vítkův hrádek 242.

- Vlaši, Vlachs 28, 30, 31, 44, 94, 98, 128, 130, 132, 139, 185.
 z Vlašimě v. Ostromeč.
 z Vlčkovice v. Vintř.
 Vlčnová Kateřina 80.
 z Vlkanova v. Roh.
 Vltava 154, 176, 195.
 Vodkolek v. Odkolek.
 Vodňany 40, 169, 269.
 Vodňanský Křištof 165; Pavel 128.
 Vody veliké 91, 93, 98, 115, 136, 162, 171, 176, 181, 216.
 Vojř v. Ojř.
 z Vojislavic Anna, manželka Křištofa z Cimburku 130.
 Vojkovský Jan 43.
 Vojska Jakub 80.
 z Vokovic v. Kapřík.
 Vokovský dvůr u Prahy 151, 180; v. Okovice.
 Volarský v. Praxl.
 Volbram v. Olbram.
 Voletky(?) 99.
 Volfut v. Kardinál.
 z Wolterthumu Vilém 30.
 Vopřál Mikuláš a Václav 118.
 Voračický 235, 246.
 Vorlík 40, 107, 260; v. z Švamberka Křištof.
 Voštip Jan 114.
 Voštirálek Vít 205, 248, 258.
 Votice 127; v. Skuhrovský.
 Vožice 20, 147.
 na Vožnici 40.
 z Vraniho v. Tatous.
 Vranovský z Valdeku Jan 41.
 Vratislav 20, 21, 39, 220.
 Vratislav z Mitrovic Hedvík 247; Jan 76; Jiřík 211; Štěpán (na Oustravě) 58.
 z Vražného v. Sádlo.
 Vrbčanský Aleš 107; Alžběta, choť J. Pátka 233.
 z Vrbna 46; N. manželka N. z Puchheimu 248; Hynek Brun-
 talský 84.
 Vřesce 118.
 Vřesovec z Vřesovic Anna, choť Benedy 250, 254; Jan (na Počedlicích) 237; Vilém a Volf 237.
 Vrchotický z Loutkova 201; Burian 168; Ctibor 266; Jan 168; Jindřich 141, 230, 236; Johanna, choť Kašpara Meceroda 213; Vilém 252, 257.
 z Vrtby Jan (na Červeném Hrádku) 134; Sezima 134; Prostiborský 160.
 Württenberské kníže Křištof 15, 16.
 Würzburg 12.
 Vyhnanice 121.
 Výškov 32, 85, 86, 107.
 Výškovice 52.
 Vyšší brod 9, 17, 18, 99, 106, 110, 124, 197, 209, 222—224, 237, 242, 248, 260, 263, 271.
- Z.**
- V Záběhlicích v. z Kolovrat Jan Bezdrůžický.
 Záblatí, Záblaty 68, 162, 170.
 Záblatý Štěpán 159, 170.
 Záblatý rybník 94.
 Záborský v. Bušek.
 Záhorka z Záhovic Adam 74, 155, 163, 165—167.
 Zahrádka Mikuláš 240.
 Zahradecký z Zahrádek 44; Barbora (z Petrovce), Jan, Mandelena (ze Zlunice) a Oldřich 120; Václav (na Budiškovcích) 156.
 Zaječí 203.
 Zajíc z Hasenburka Václav II.
 Zajíček 93, 158.
 Zaliny 253.
 Zámečník Jiřík a Pavel 52.
 Zan Melichar 159.
 z Zastřízl Jaroš 81.
 Zbraslav 140, 223, 224.
 Zdena 78.
 z Zeberka Alžběta 186, 228, 235, 240, 243; Jan 270.
 Zebol Eliáš 182.
 Zejdlíc 199, 211.
 Zeleč 25—28, 34, 35, 38, 40, 42, 46, 49, 52, 58, 67, 71, 74, 86, 97, 100, 102, 111, 136, 140.
 Zelendar z Prošovic Albrecht 53; Anna, choť Jana Ojře 89, 182; Jan 110.
 Zeller Jan 203.
 Zelnava 162.
 Zelotín Jan 46.
 Zemek Joachim 158.
 Zemětřesení 128, 130—132.
 Zhoř 34.
 Zhořelec, Görlitz 47.
 Zigl Jiřík 244; Sigmund z Chocemic, Chocenic 213, 217, 219, 233, 236, 238, 243, 244.
 Zichart v. Žechart.

Zimandl 158.
 Zinzenhausen, Sintzenhauser Volf
 Jetřich 66, 67.
 ze Zlunic v. Zahradecká Manda-
 lena.
 Znojmo 156, 157, 227.
 z Zolleru v. z Colleru.
 z Zweibrucku, Cwaibruku Barbara
 17; Wolfgang 16, 17.
 Zvíkov 43, 66; v. z Švamberka.
 Zvikovský Ondřej 179.

Ž.

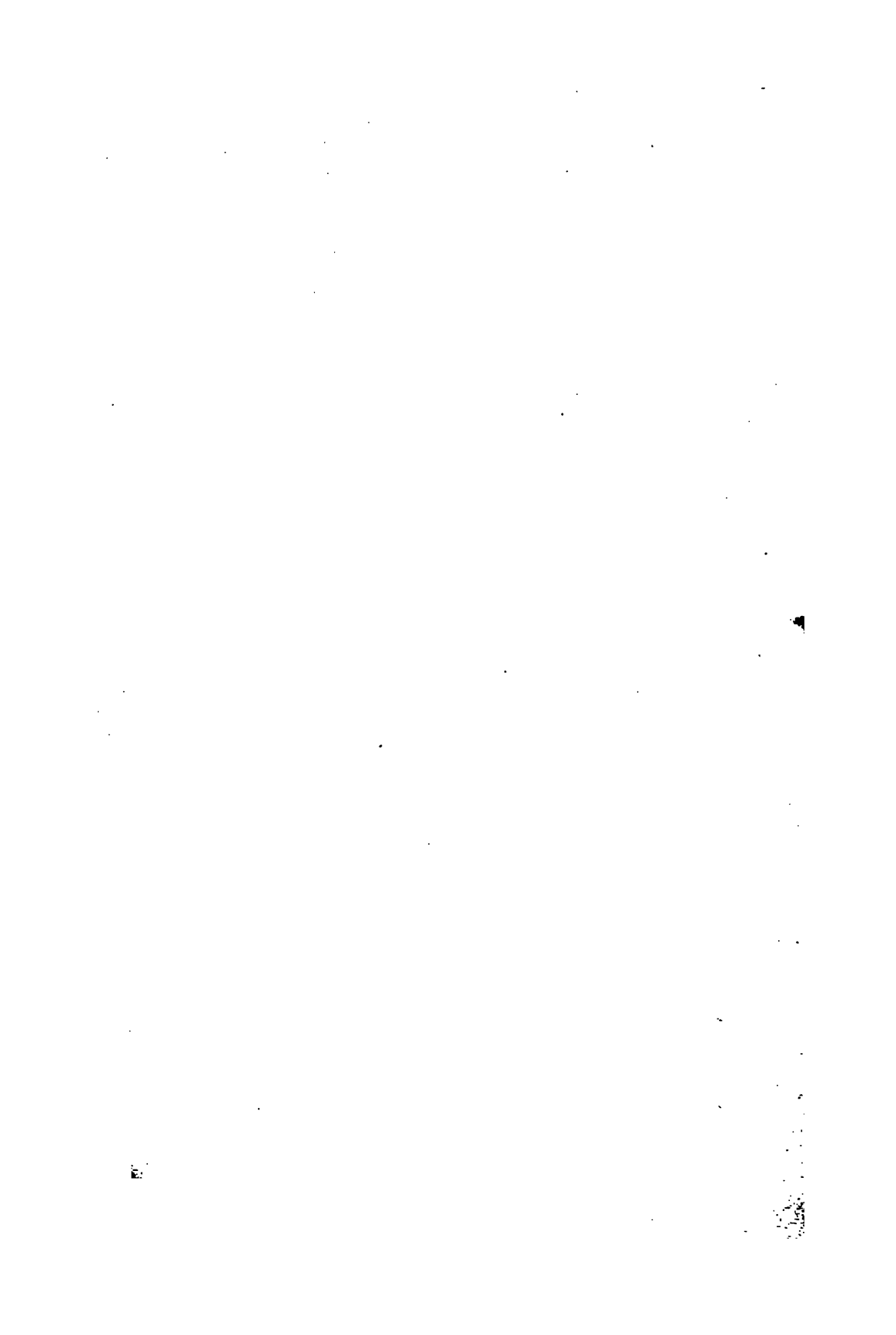
Žabka Šimon 127, 132, 140, 151,
 152.
 Žabov 94.
 Žáček Jan 40.
 Žantovský Václav 267.
 Žatecký Václav 242.
 Žďárský Tiburci (na Kladnu) 231;
 Pavel (z Kozmačova) 53.
 z Žeberka v. Zeberka.

Žebrák 123.
 Žechart, Zichart z Nasavrk Anička,
 manželka Jindř. Homutha 117;
 Johanna 109; Petr 109.
 Želinský z Sebužína Křištof 157.
 na Želivě v. Trčka Mik.
 Želízko z Túrového Oldřich 66.
 Želvy 203.
 Žernovický Adam 62.
 Žerotice 118, 120, 121.
 z Žerotína Bohuňka 135; Fridrich
 (na Židlochovicích) 76, 102, 103,
 108, 118; Jan ml. (na Břeclavi
 a Strážnici) 75, 76, 81, 84, 85,
 132; Jan Jetřich 76; Karel (na
 Brandýse) 14; Karel (na Ná-
 městí z Rosic) 122, 123, 135, 168,
 197, 209, 217, 228, 261.
 Židi 39, 83.
 Židlochovice 103; v. Žerotín.
 Žirovnický Adam 71.
 Žlutický Viktorin 62, 67, 123.
 Žoček Jan 92, 94.
 Žumberk, Sonnberg 246. V. Pouzár.

Opravy.

Str. 39. řádek 14. shora čti VII¹/₂.

" 86.	" 8.	" "	Syrakovský.
" 109.	" 2.	" "	Nasavrk.
" 114.	" 7.	" "	Vichhaysser.
" 127.	" 7. zdola	" "	Černovský.
" 199. pozn.	³)	"	284.
" 200.	" ²)	"	285.
" 235. řádek 4. shora	"	"	Koladném.
" 259.	" 15. zdola	"	Sprincenštejna.

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 02404 1876

filmed by Preservation NEH 1992

